

POSTARINA PLACENA U GOTOVU

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASNIK SRDCA IZUSOVÁ

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE + LIST HRVATSKIH KAOČUČKIH OBITELI

Izdaju s dopuštenjem crkvene
oblasti Isusovci u Zagrebu
*** Za list odgovara:** Ivan
Nikolić, D. I., Zagreb 1147,
Palmotićeva 33. *** Tiskara**
»Glasnik«, (Ivan Nikolić D. I.),
Zagreb, Palmotićeva ulica 33.

G.53 Br. 1
SIEĆANJ 1944

Uprava: Zagreb I/147, Pelsmeševa 31 * **God. predplata**
120 Kn: dobrovoljna predplata
200 Kn. (ček. rač. 33.896)
— Mađarska: 10 Pengő (č. r.
59.682) — Ostalo inozemstvu:
protuvelnosti od 130.— Kn.

HRVATSKA ZA PAPU

U SIECNUJU 1944. SLUZI SE U NEZAVISNOJ DRZAVI HRVATSKOJ
SV. MISA NA NAKANU SV. OTCA:

Početkom siječnja u **Staroj Rici** — 1. siječnja u **Milni** — 7. siječnja u **Kraljevici** — 15. siječnja u **Nartu Savskom** — 18. siječnja u **Zagrebu** — 23. siječnja u **Dragi (Sušak)** — Tijekom siječnja u **Splitu**.

KALENDAR SRDCA ISUSOVA I MARIJINA

Izisao je pred Božić. Cvrtste korice nosi muzika u 4 boje — **Odluke ovogodišnjeg »Kalendara Srđa Isusova i Marijine«**: ima podpunići i izpirivati kalendarski dan nego ikoji drugi hrvatski kalendar — pojedine mjesecne rese izvorne slike u dvije boje — osvrće se napose na 100-godišnjicu Apostolskoga Moličiva (zato potreban svim apostolatima moličival) — prikazuje ostvarivanje odkupljenja u Hrvatskoj u zadnjih 100 godina — sadrže brojne pjesme, članke i crteže — a urešen je vrlo brojnim slikama, dok su pri poviesti osvijetljene izvornim crtežima.

Cijena: 100.— Kuna (+ poštarsina)

МОЛІТВЕННИК

SBRCE ISU/SOYO HEANIE NASE

vezan u umjetnu kožu sa zlatorezom ne može se više dobiti, nego samo obitni uvez i u polupretno.

Cena: obični uvez 100.— Kn
u poluplastu 125.— Kn

UPRAVA "GLASNIKA SRDCA JISHOVA", ZAGREB I/147, Palmoticeva 31.

PREDPLATA ZA
"GLASNIK SRDCA ISUSOVIA"

u godini 1944. jest 120 Kuna
samo za one predplatnike koji udovoje
boj dužnosti do konca veljače 1944. (čak
prišlovo ovom broju *Glasnika*). Iza loga
Uprave *Glasnikau* pridržava se pravo
predplatu povisiti (za one, koji je još ne bi
dimirili), ako prilike budu tražile. No jer
Glasnik ići velike štete od raznih pro-
vinačkih neprilika, moli Uprava one predplat-
ne, koji to mogu, da posalju *dobrovoljnu*
predplatu od 200—Kuna. Tim velikodušnim
činom pomoci će čitatelji *Glasnikau*, da
obrodi potekloće današnjeg vremena, a
nogutić će time i slanje *Glasnika* gdje-
gim siromašnim čitateljima besplatno. Tko
zašalje dobrovoljnu predplatu od 200—Kn.
čini je na reku osnati.

SLIKA FATIMSKE GOSPE

Slika prikazuje Gospu, kako pokazuje predabranoj djeci svoje precisto Srđe i pozivlje nas, da ga stujemo. Slika je otisnuta na najčistijem bijelom tvrdom papiru u plavoj i u sređoj boji. Veličina slike: 16 × 22 cm.

veličina papira 25 × 35

SRETAN BOŽIĆ!

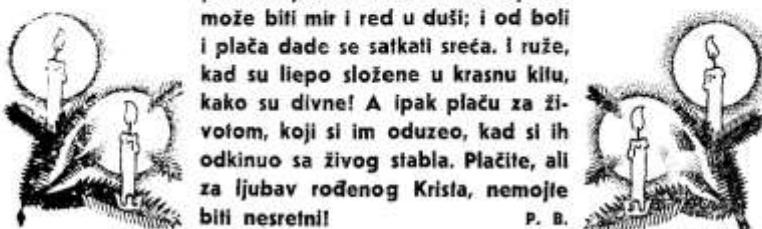
Sretan Božić je fajna. Kakvač Poslušajte andeoski pjev nad Kristovim jaslama i vi ćete ju razumjeti. »Mir ljudima dobre voljeti Žto je mir? Tišina reda, kaže mudrac. Red je, kad je sve na svojem mjestu, a gdje je sve na svojem mjestu, tamo je tišina, mir... Pomakni jednu zvezdu iz njezinog toka, prelij ocean na kopno, premjesti toplinu sa središnjeg pojasa zemlje na njezine polove — učinio si nered, pomolio si mir na zemlji, narušio tišinu, učinio si propast...»

Sve na svoje mjesto! Krista na prvo mjesto u duši! Prvo Ga mjesto ide u tvojem razumu, prvo u tvojoj volji. On je prva istina, prvo Dobro. Onda će ti biti red u duši, iz reda mir, iz mira sreća... Ali Krist ne dolazi nepozvan, kao što ni proljeće ne dolazi samo od sebe: treba mu zov jačeg, toplijeg sunca, dužih dana... jače sunce... u tvojoj duši, koje može dozvati Krista. To je tvoja dobra volja: njom Ga zovi, i bit ćeš sretan. On ti se nudi andeoskom pjesmom nad svojim jaslama. Da mu ne uzkratili poziva, zaodjeo se milinom djeteta, rođena u milini djevičanstva svoje Majke. Zar ga možeš odbiti, koji imaš ljudsko oko, ljudsko živo srđe...?

Taj poziv Krista — to je sretan Božić, koji dovikujemo našim predragim braća i sestrama Presv. Srdca, napose Vama, koji ste se učinili zaslужnim za njeznu slavu: povjerenicima, predplaćnicima, čitateljima Njegovog Glasnika. A oni su koji su među vama ucviljeni od strašnog rata, ne dovikujemo puninom glasa, jer poštujemo vašu bolest i plač u tišini, već vam šapčemo: Rođenje Kristovo neka vam bude uljepša. I u болi može i mora Krist biti na

prvom mjestu u duši; i u боли i plaču
može biti mir i red u duši; i od боли
i plača dade se satkati sreća. I ruže,
kad su lijepo složene u krasnu klinu,
kako su divne! A ipak plaču za životom,
koji si im oduzeo, kad si ih
odkinuo sa živog stabla. Plaćite, ali
za ljubav rođenog Krista, nemojte
biti nesretni!

P. B.

KAKO JE GOSPODIN POMOGAO SVOM SLUŽI EFREMU, DA UPRILIČI BETLEHEMSKU ŠTALICU

Jedva da se kršćanin kojem jutru više veseli nego li božićnom. Tako se je veselio i sluga Božji, o. Efrem. Suh od posta, koštunjav od tvrdoga rada hrlio je za samostanskim ovacama, koje su se počele uzpinjali prema lивадамa na brdu. Hladan i oštar vjetar mahao je kutom od koštreti oko sluge Božjega, dok se konačno nije zaplela oko njega kao žalobna zastava oko svoje motke. Vjetar je bivao jači i svu svoju snagu usredotočio je na kukulicu monaha hlijuci očito da mu je zbaci s glave.

Ali o. Efrem nije osjećao ni vjetra ni studeni ni strmine staze. On je za današnji dan skovao veliku osnovu i nju je morao izvesti. Tamo u brdu zjeva u dolinu velika spilja u pećini. Često se je on tamo zaklonio od nevremena sa ovacama. Toj spilji odlučio je sluga Božji dati viši smisao obstanka na zemlji: zašto da ona bude samo spilja? Zašto ne betlehemska štatica? Pa jer ni jedna spilja nije po sebi betlehemska štatica i jer još manje to stoji na njoj napisano, potudio se sluga Božji, da svatko, koji u nju dođe, odmah vidi i kaže: »To je prava betlehemska štatica!«

A što sve treba za to? Zar ne Bogorodica s Djeteštom? I zašto je u tu svrhu o. Efrem izkopao negdje u brdu suhi smrekov panj i dane i dane rezuckao po panju, dok se iz njeg nije pojavila glava Bogorodice, pa onda glava Djetela i konačno čitavo poprsje Tvrdo drvo i loše oruđe nagradile slugu Božjega nebrojenim žuljevima po rukama. I tako je iz njegovih žuljeva i smrekovog panja ukrisnuo lik Bogorodičin s Djeteštom! Jednog večera ponizno je kleknuo sluga Božji

pred opata samostana i pružio mu kip Bogorodice, da ga posveti. Ta kako bi se smio on klanjati kipu, koji nije posvećen, pa bio to i kip Bogorodice? I svu veliku nagradu za svoj žuljavi trud osjeti o. Efrem u riečima opatovim, koji je blagoslovio i škropio kip blagoslovenom vodom: »... da svi u Tebe, Presveta Bogorodice, nadu milost, koji se budu pred ovim tvojim kipom klanjali...«

Tada je sluzi Božjemu udarilo srce o mršava rebra, kao da ih hoće slomiti i izaci napolje pred ikonu Bogorodice. I iko će onda da pojmi čuvstva o. Efrema, koji je danas u božićno jutro žurio prema spilji s kipom Bogorodice na remenu? Zar nije zato bila razumljiva njegova želja, da jednim velikim korakom prekorači čitav jedan brežuljak i da se nađe pred spiljom. Tamo je on već sve ostalo privedio: jasle sa sienom i ovce, žive ovce njegova samostana; tamo one čekaju na njega i kipl! A on će onda položiti kik pred jasle i kao pastir usred ovaca pasti će na koljena pred nju i pokloniti će se...

Kako će se pokloniti? Dakako, što dostojnijel i za taj dostojnji poklon on se je dobro pripravio. On je smislio i sastavio svoju molitvu, dok je rezuckao smrekov panj, često opelovoao i učio je. I najednom obuze slugu Božjega bojazan, da se ne zabuni u molitvi, da štogod ne izostavi u onaj svečani čas pred kipom u štatici i smješta odluči, da se još jednom uvjeri, da li je dobro naučio molitvu. U tu svrhu slane, posadi kip na zemlju i počne govoriti svoju molitvu: »Klanjam Ti se, Presveta Djevice Bogorodicel! Jer Ti si prava Bogorodica, ne

čovjekorodica ni Kristorodica, kako je govorio ludi i opaki Nestorije,^{*} jer kakvu bi Ti čast imala, da si čovjeka rodila? Zar to ne čine druge žene? I tko ih zato časti?! Zar bih ja onda rezao Tvoju ikonu, zar bi ju onda moj opat svetio i blagoslovio? Za: bi anđeli Božji pjevali nad Tvojim Porodom i vodili pastire, da mu se poklo-

ne? Zar bi smio Ivan pisati, da je Rieč Božja čovjekom postala, a postala je čovjekom, kad se u Tebi začela i od tebe rodila... «I sluga Božji zaboravi, da je njegova molitva samo vježba za svećani nastup tamo u spilji, te u

* Občenili crkveni sabor u Elezu osudio je i svrgao g. 431 carigradskog biskupa Nestorija, koji je učio: »da su Božanska Osoba i ljudska narav u Kristu samo onako sjedinjena, kako su sjedinjeni kralj i njegov predstavnik« čtej Razgovor duše i milosti u istom broju.

žaru svoje pobožnosti počne sve usrednije i usrdnije uvjeravati kip, da je on doista Bogorodica, kao da kip ili Bogorodica nije znala ili je sumnjava o svojem doslojansivu. Da ne potratí sav svoj žer pobožnosti prije čina u spilji, sluga Božji zašutli, uzme kip opet na rame i nastavi put strmom stazom prema spilji. Konačno elo ga već i bližu spilje! Tu susreće o. Efrem jednu mladu pasiircu, koja je u naručju držala svoje novorođenče i svojim plaštem ga zaštićivala od studeni i vjetra.

»I to je jedna nestorijeva čovjekorodica!« smrši kroz zube sluga Božji, nezadovoljan, što ga jedno ljudsko biće smeta u onoj samoći i pobožnosti, i to baš jedna žena.

U spilji je bilo sve neleknuto: jasle sa sienom, sieno po tlu spilje, a u sredini podnožak, na kojem će stajali kip Bogorodice. Ovce su se natiskivalile u spilju privučene svježim mirisnim sienom. Sve je čekalo u strogoj spremnosti na svečani čin i sluge Božji postavlji kip na podnožje.

»Što to činiš, slugo Božji?« začuje se ženski glas na ulazu spilje.

»Jeli ti ti krštena duša, pa ne vidiš, što je ovdje?«

»Vidim, vidim i odviše dobro!«

»Pa?«

»Kako?«

»Bogorodicu postavljaš na podnožak!«

»Da kud ču je postaviti?«

»I Porod njezin!«

Sluga Božji zine od čuda i zaprpaštenja. Što znači taj razgovor? Je li to zgodan uvod za njegov sveti obred?

»Zar nisi danas, čovječe Božji, govorio narodu u crkvi, što piše Luka o Bogorodici?«

»Ne vriedi ti trud ni posao!«

»Jesam, pa?«

»Pa zašto ne činiš onako, kako on kože?« »I rodi Sina svoga prvića, i povi ga u pelealice, i melnu u jasle.« A andeo reče pesirima: »Naći ćeće dječice povito u pelelice gdje leži u jaslama.« I pastiri »dođoće žurno i nadose Mariju i Josipa i dječice, gdje leži u jaslama.« »Eto vidiš: u jeslo je Bogorodica položila Dite.«

I sluga Božji izgubljen i u velikoj neprilici lutao je pogledom sad po jasla sada po kipu na podnožku sad po ženi na utezu.

»Da položim dakle kip u jasle?« domisli se sluga Božji te prihvati kip i položi ga u jasle.

»Kako smiješ Bogorodicu položiti u jasle?« začu se opet ozbiljni ženski člas s ulaza.

»Pe što onda da uradim?« očajno će sluga Božji.

»Ostavi kip! Namě druge, nego da ovo diete položim u jasle, a ja će stali do jasala na mjesto Bogorodice.«

»Šta ti, ženo, govorиш? Žer ti smiješ stali na mjesto Bogorodice? I ja da se klanjam tvojem porodu?«

»Bolje li je, da imaš živi kip nego li mrlvi, i živo diele. U betlehemskoj štalicu nije bilo kipa.«

I žena uzme diele iz naručje i položi ga u jasle i stane odlučno uz jasle.

»Je sam se htio pokloniti posvećenom kipu, a li me, ženo, sada siliš svojim činom, da izadem iz ove štajlje?«

»Šemo izadi!« ozbiljno će gles žene.

I sluga se Božji protisne kroz gusto redove ovaca prema izlazu i kao da ga je neka viša sila bacila, nađe se

odjednom pred spiljom. No tu ga dočeka novo iznenadenje. Ne, to nije šumio vjeler kroz borove grane. To je bio pjev iz ljudskih gla, ali to nisu pjevale njegova braća. Takve glasove on još nikad nije čuo: kao deleki šum, koji se od nekuda odozgo spušta na zemlju, izounise glasovi prostora nad spiljom i skleđno, neopisiva pjesma, tihе i sve jača, na koncu gromorna iz nebrojenih nevidljivih gla prosu se zrakom iznad spilje:

»Slava Bogu na visini i mir na zemlji ljudima, koji su dobre volje!«

Tada je sluzi Božjemu poslalo sve i odviše jesno.

»Bogorodica, Bogorodica!« očajno je vikao i polazio prema ulazu u spilju. Ali Bogorodice s Porodom nije više bilo u spilji: samo posvećeni kip obavil oblačicem dima od tamjana, koji je mirisao spiljom, kako ni jedan zemaljski tamjan ne miriše.

Sluga je Božji sjeo slomljen na zemlju, zadubi se pogledom u kip i požudno udisa miris tamjana. On ga je kriepio i tješio.

»Tko je okadio kip?« pitao se o. Efrem. »Istina je, istina! Šta će kip Bogorodičin u spilji, kad je živa Bogorodica tam! Kako bih se ja smio klanjati kipu kraj žive Bogorodice! — I za to hvala ti, Gospodine, što si mi pomogao upriličiti betlehemsku štalicu! Ali seda Bogorodica ne će zamjeriti, eko Njezin kip položim na podnožak. Kip smije biti, gdje nema Bogorodice.«

Od tog je dana sluga Božji Efrem s velikim nepovjerenjem i s još većim oprezom prolazio kraj svake žene, koja bi držala diele u naručju.

P. B.

KALENDAR SRDCA ISUSOVA I MARIJINA 1944.

Niskan je u ograničenoj nakladi. Zato ga naruči čim prije!

CENA 100.— Kn. (+ poštarnina)

I RIEČ JE TIELOM POSTALA

Duša: U ovo svelo božićno vrieme mnogo me zaokuplja misao o utjelovljenoj Rieći Božjoj, ali se mnogo spoticem o svoje neznanje i zato ne mogu tomu otajstvu u svojem umu dati ono mjesto, koje ga ide. Bit ću ti zahvalna, milosti Božja, eko prosvetiliš moj razum, da što vjernije izrazi utjelovljenu Rieč Božju.

Milost: Rado ću te pomoći. Tvoj um je živo ogledalo, i ono je najljepše u svojoj svrsi, kad se u njemu blista i odražuje najljepša istina, a to je: sam trojedini Bog i Sin Božji sa svojom čovječanskom naraví.

Duša: Eto, baš to bih htjela što bolje shvatiti: kako je Sin Božji sjedinjen sa svojom čovječanskom naraví?

Milost: To ćeš shvatiti samo onda, eko znaš razlikovali osobu od naravi. Jer, kako znaš, u Gospodinu je podpuna ljudska narav, ali ona nije svoja osoba; u nama neprotiv naša narav je naše osoba. U Gospodinu nalaziš našu narav bez njezine osobe, u nema našu narav s njezinom osobom. I zato ću ti naiotrije pokazati, što je narav ljudska, a onda, što je ljudska osoba. Dakle prati me vjerno i slušaj!

Ti dobro znaš, što je čovjek. Ako išla dobro znaš, a to znaš barem sebe. Zar nije čovjek jedna skladno uređena skupina od najrazličitijeg živog oruđa, od kojeg sveko ima svrhu da nešto čini. Imas razum, da si njim prisvojiš istinu; imas volju, da ljubiš dobro; imas pamćenje, da se sjetiš. Tielo ti je živa sestavnina najrezličitijih ustroja, a svaka od njih radi na svoj način: oko gleda, nogama se pomiješ, rukama dohvataš, um se služi mozgom, probavni ustroj hrani sve tielo, krv mu obnavlja i daje snagu, i zašto da ti sve do zadnjega nabra-

jam? Eto vidiš: naša narav je u prvom redu jedan veliki i mnogovrsni izvor djelatnosti, izhodište naših ljudskih čina i to najviše svrša pozornost onoga, koji proučava ljudsku narav. Ali to nije sve. U našoj naime naravi još nalaziš veliku zbirku raznih svojstava: tu je razumnost, sloboda biranja, tu je tjelesna i duhovna moć čuvstvovanja, tu je govor, plać, pjesma i smieh, tu su svojstva, da čovjek raste, boluje, uživa, trpi i t. d. Onde ti moram još napomenuti, da ljudsku narav ide sve ono, što se može reći o čovjeku na pitanje: kakav je čovjek? Čovjek je pr. mudar, žalosan, mlad, nesrećan, gledan, umoran i t. d.

Duša: To mi je sve jasno. Ali ja moram tvrditi o čovjeku, da je osoba, a baš nju ne primjećujem na čovjeku. Kad je Gospodin hodao po Svetoj Zemlji, kad je govorio, kad se žalostio, kad je trpio: eto to i drugo slično primjećujem na Njemu, jer je to sve išlo Njegovu čovječansku narav, ali ne primjećujem na Njemu, da je sve, što je ljudsko, činio svojom Božanskom osobom, jer ljudske nije imao. Pa ni na običnim ljudima ne mogu primjetiti njihove osobe. Zar nije čovjeku sasvim dosla njegova ljudska narav? Odakle ta nužda, da svaki čovjek ima osobu?

Milost: Pogledaj onu plicu na granici. I ona ima svoju narav i — kako se čini — svo, za čim njezina narav teži, jer — zar ne čuješ? — veselo cvrkuće, tā zadovoljna je. Zar misliš, da je njoj njezina narav, sunce, obilna hrana i lisnato drvo za nju dosla da bude sretna? Zar je sve to razlog njezine sreće? Ima još nešto iznad njezine naravi, sunca i hrane, što je

čini sretnom, što li ne vidiš a ipak opažaš, da ima.

Duša: Što je to?

Milost: Zatvori tu pticu u krlečku i daj joj najbolju hranu i objesi krletku o stablo...

Duša: Vidim, što hoćeš reći: samostalnost je najveće dobro, koje ptica uživa. Ali kako se slaže skupa i osoba i samostalnost?

Milost: Samostalnost ljudske naravi to je osoba njezina. Malo prije si rekla, da je čovjeku dosta narav njegova i da ne vidiš, zašto mu je još i osoba potrebna. Ona slobodna ptica na grani kaže ti da čovjeku nije dosta narav njegova, nego i da narav njegova bude samostalna, da postoji sebi i za sebe a ne drugomu i za drugoga. Tvoja narav ima sve u sebi, da može postojati sebi i za sebe isto tako kao i jedan narod, koji ima sve uvjete, da

živi samostalno, da postoji sebi i za sebe. Ali ako se nađe jedan drugi narod i od onog samostalnog naroda učini jedan dio svoje države, što ćeš reći o podjarmljenom narodu? I ljudska narav ima sve, da postoji za sebe. Ali ako se nađe netko tako jak, da ljudsku narav pridruži sebi kao jednu novu čest svoga bića, što ćeš onda reći o toj ljudskoj naravi?

Duša: Da nema svoje samostalnosti, da nije više osoba. Jest, i sad vidim, što si htjela reći. Osoba je iznad naravi, jer je ona samostalnost naravi; nju zahtjeva narav, kao što svako biće hoće samostalnost; osoba je nevidljiva jer samostalnost se ne gleda očima i ne sluša ušima, ali ipak se opaža, daje u naravi: dobro naime vidimo, da li je tko samostalan ili ne.

Milost: I sad razumiješ zašto ljudska narav u Gospodinu nije osoba. Ona naime u Gospodinu ne postoji sebi ni za sebe nego postoji R i e č i Božjoj i za Nju. Ljudska narav nije svoja u Gospodinu nego je privala Rieči Božjoj. Premda ništa nije izgubila i osim greha — ima sve, što ljudska narav može imati, nema ipak samostalnost svoga obšlanka.

Duša: Ali, ako je lako, onda izgleda, da se ljudska narav u Gospodinu nalazi u vrlo nepovoljnem položaju, jer nema svoje samostalnosti.

Milost: To bi bila istina, kad bi ljudsku narav uzeo netko drugi, koji nije Bog, ali reci mi izkreno, što je bolje: imati svoju samostalnost ili obstojeti zajedno s Bogom, jače vezan s Njegovim Božansivom, nego što si ti vezana s tvojim tielom? Jer ako si ti zadovoljna, što si sjedinjena s tvojim tielom, kako da ne bi bila zadovoljna onda, kad bi bila sjedinjena s Onim, koji je neizmjerno više od tvojega tiela i k tomu mnogo čvršće sje-

činjena nego li si sa svojim telom?

Duša: Oh, dal U tom imao pravo.

Milost: Ako mnogo izgubiš, a zato neizmerno više dobiješ, zar si onda na gubilku?

Duša: Sigurno ne!

Milost: Sed vidiš, što znači onaj tvoj »ja«, kad kažeš: ja govorim, ja živim i t. d. Znači, da tvoja ljudska narav u svojoj samostalnosti to i to čini ili ima. Ljudska narav u Gospodinu ne pripada sebi, nego Rieč Božja, i zato ona nije svoja, i sve, što ima i čini, nema kao svoje nego nju i sve njezino ima Rieč Božja. Zato kad je Gospodin rekao: Ja vam kažem... i t. d. znači, da ono kaže Rieč Božja svojim ljudskim umom, voljom i uslimate. Rieč Božja bila je žedna na križu teđem svoje ljudske naravi. Rieč Božja imala je ljudsku narav kao svoju. One se je služila svojom ljudskom naravi kao svojom. Rieč Božja, koja je prije Utjelovljenja imala samo svoju Božansku narav kao oruđe djelatnosti, dobila je u ljudskoj naravi novo oruđe svoje djelatnosti i njim je izvela ono, što nije mogla izvesti sojom Božanskom naravi: tako se je Rieč Božja mogla začeti i roditi od Djevice, mogla je trpit i umrijeti, mogla je zaslужno djelovati, mogla našje svojim čovječanskim govorom poučavati.

Duša: Ali, milosti Božja, kako se Bog mogao sjediniti s čovječanskom naravi, a da se ne promeni? Jer od nesjedinjenog poslati sjedinjenim velike je promjene, a Bog je nepromjenljiv.

Milost: Misli i opet na kap vode u oceanu. Sjediniti se znači postati čest u nekoj cjelini. Ocean radi srušne kapi vode nije postao čest. Je li se dakle promienio, kad je u njoj pala kap vode?

Duša: Nije.

Milost: Eto, tako se ni Bog nije promienio.

Duša: Ali, milosti Božja, ipak se događa kod ljudi, da jedna osoba nešto učini i taj čin je njezin, a mi ga unatoč toga dodjeljujemo i nekoj drugoj osobi. Tako na pr. kad poslanik kojega kraljevina nešto kaže i učini u ime svog vladara kod stranog vladara, mi onda kažemo izpravno: Vladar je — preko svoga poslanika — rekao i učinio to i to kod stranog vladara. Pa ipak u tom slučaju poslanik vladarev nije svojim činom izgubio svoje osobe baš zato, što je radio po nalogu svog vladara. Rieč Božja radi la je preko čovjeka Krista. Kako je dakle onaj čovjek u Kristu morao izgubiti svoju osobu zato, što se s njim služila Rieč Božja? Jedna osoba ljudska služi se drugom osobom ljud-

skom, pa ova potonja ne mora zato da prestane biti u svojoj naravi.

Milost: U ovom primjeru predstavili još i to, da je kraljev poslanik obolio kod stranog vladara. Da nije samo — recimo — sklopio mir u ime svog vladara nego je i obolio. Hoćeš li reći, da je i njegov vladar također obolio samo zato, jer poslanik sve čini u ime vladara. Ili poslaniku se kod stranog vladara rodi sin. Hoćeš li tvrditi, da se i njegovom vladaru radio poslanikov sin?

Duša: Bilo bi ludo i pomislili, da se nekom ludi sin rodi!

Milost: Kako bi čvrsto jedinstvo moralio bili između vladara i njegovog predstavnika, da bolest predstavnika bude isto i bolest njegovog vladara, da sin poslanika bude isto tako i sin vladara?

Duša: Jedinstvo vladara i poslanika svekako bi moralio biti daleko, deleko veće od onog, koje je između vladara i predstavnika.

Milost: Za koliko veće?

Duša: Berem koliko, koliko bi bilo, kad bi se vladar slavno nalazio u biću svog predstavnika.

Milost: Dobro si rekla! A jer se vladar nije srešao sa svojim poslanikom, zato se njemu i nije radio poslanikov sin, zato i on ne boluje od bolesti svoga poslanika. Zato je veza vladara i poslanika preslabu. Ali sad čuj što kaže Sv. Pismol Uzmi, da je Rieč Božja, druga Božanska Osoba, a onaj čovjek u Kristu Njezin predstavnik. Ako je predstavnik umro na križu; prolio svoju krv, hoćeš li reći, da je vladar njegov prolio svoju krv na križu i umro. (Djela Ap. 20, 28.).

Duša: Oh, sigurno ne!

Milost: A evo Sv. Pismo ipak kaže, da je Sin Božji prolio svoju krv. Dakle?

Duša: Dakle između Rieči Božje i čovjeka je mnogo uže jedinstvo nego li između vladara i njegova predstavnika.

Milost: Da, ali reci mi, za koliko uže?

Duša: Tako uzko kao između moje osobe i moje ljudske naravi: jer ako moja ljudska narav prolije krv, onda samo smijem tvrditi o mojoj osobi, da je prolila krv.

Milost: Ako je konj nezgodno skočio i slomio nogu, je li zato jahač slomio nogu?

Duša: Ne, jer za to je s konjem u preslaboj vezi: on samo sjedi na konju.

Milost: Eto sad si mnogo shvatila o uljelovljenoj Rieči Božjoj, mnogo, da umnožiš svoju ljubav prema Njoj. Samo umovati o olajstvima Božjim ne znači ništa. Umovati o njima iz ljubavi prema njima, to je vrlo mnogo. Onda će ti ljubav biti ključ u tajne olajstva. Eto vidiš: Rieč Božja je postala čovjekom, a Bog je dušu čovjeka pobožanstvenio posebnom milošću. Što ti kažu počovječeni Bog i pobožanstvenjeni čovjek?

Duša: Neko izjednačenje između Boga i čovjeka.

Milost: Tako je. A znaš li, u koju svrhu se dvije osobe izjednačuju između sebe?

Duša: Sigurno zato, jer se ljube, i jer hoće tako, da se bolje razumiju i usreče.

Milost: To si liepo rekla. Takva ljubav između osoba je prijateljstvo. Toga nema bez jednakosti. Zato je Bog čovjeka uzvisio, sebe snizio: tako su si jedan drugom postali pristupačni, tako mogu biti prijatelji. Eto u tom svjetlu gledaj božično olajstvo i zahvalno se pokloni Rieči Božjoj,

... je Presveta Djevica rodila i u
zase položila.

Duša: Hvela ti, božanska milosti,

što si me obesjala i idem odmah, jer
me sili ljubav, da se poklonim utje-
lovljenoj Rieči Božjoj.

P. B.

LJUBAV...

Gromorno je mumljač golemi strašni visoko u oblacima... Samo zrak, praznina, daljina bez kraja... I u toj bezkonačnoj prostornosti izlazio je zračni orijaš svoj ptičji trup, svoju orijašku snagu. U putničkoj kabini sjedio je samo jedan putnik. Nije ni čudo: Badnjak je. Barem na taj dan želi svakog biti na tvrdu, pod svojim krovom i sa svojima kraj toplog ognjišta. Putnik g. X bio je uza sve to dobro volje: te i njega je zračni orijaš strelovitom brzinom nosio k njegovom ognjištu. Neće proći sat, a on će biti kod svojih: žena, troje silne dječadi, božićno drvce, badnja večera, božićna pjesme; srđa i veselje obitelji imali su siguren izgled, da će dosegjeti do zadnjih granica zemaljske sreće i sreće u duši...

U slatkom snaženju visoko u oblacima odjednom se uobzilj lice zračnog putnika.

«Večeras ne će ipak svi ljudi bili tako sretni kao on. Možda sreća nekojih ovise baš o meni,» umovao je on i odmah je bio uvjeren o istinitosti toga suda. Izbrisao je iz svog suda ono »možda« i stavio na njegovo mjesto »sigurno.« «Ali koji su to kojih sreća večeras »sigurno« ovise o meni?» pitao se naš putnik, pitao se i domišljao.

I onda izvedi svoju listnicu i izvuče iz nje jednu božićnu izslikanu dopisnicu: betlehemske prizor i »Štefan Božić« izpod slike. Na drugoj strani dopisnice putnik napiše ovo rječi: »Tko dode k meni s ovom čestitkom, ne će požaliti svoj čin.« Slijedio je točan naslov putnikov.

Tada g. X ustane, otvorí vrata od kabine pilota, pruži dopisnicu i dade mu jedan znak. Ovač odlisne na staklenoj steni jednu ploču i kroz uzki otvor protisne dopisnicu.

Kao da mu je gladna grabljivica oštrim kijunom izčupala dopisnicu — tako mu je ožiri zrak ote iz ruke. Putnik u zrakoplovu bio je još zadovoljniji nego prije. On je bio ljubitelj izvornosti i izvanrednosti. Svoju dobrohoćnost i plamenitost prepustio je Provinčnosti, da ih vodi.

Jedno selo. Zatrpano sniegom i kao moriski greben u pučini mora izgubljeno u daljkoj i plodnoj revnici domovine. Selo pusto, bez duša... Ali nije bilo tako. Iz dimnjaka kuće uživao se svuda modrikasti dim pun onog poznatog mirisa, koji samo u selu ne-lazi, miris suhe hrastovine, koja gori. Čudno, koliko više ljudi ljube svoju ognjište na Božić! Samo jedno ognjište u selu bilo je hladno...

Na jednom uglu seoskog rezkišta bio je dučen. Trgovac je po uzoru gradskih trgovina načinio lop izlog i napunio ga u znaku božićnih potrebitina: voćem i bonbonima. U sredini izloga okičeno božićno drvce i betlehemska štatica. Troje djece stajalo je pred izlogom i očima gutačo sadržinu izloga. Na bosim nogama imala su dječa loša privezane komade krpa; kroz njih si mogao vidjeti nježnu dječju kožu, koja je poprimila od studeni crveno-modrikastu boju sličnu onoj od šljiva, kad počinju zreli. Podmukli kešelj javljao se iz grla djece.

«Jabuke su moje!» ote se iz usta najstarijeg malisanja.

«A moji su bonboni,» povede se za njim njegova seka bolnim glesom radi umišljenog posjeda.

«A ovo je moje!,» reče treći malisan i dignje se sniega jednu malu sliku betlehemske štalice.

»Odakle ti to?« upita drugo dvoje.
»Tu je ležalo u snieg, a prije nije tu bilo; je sam se okrenuo i vidi...«

»Meni je zima!«, reče najstariji, »ja idem kući.«

I sve troje, žalostno i bledno, pode kući...

Od kolaca i jabuka, koje se guta očima, ne osjeća se silitosti ni topline... Dan na dan stajala su je djeca pred izlogom, svaka duša u selu znala je za bledni udes te obitelji i nitko se nije ganuo... I te badnje večeri želitevi tog sela siti, u toplim bundama i opojeni ići će na ponoćku i pjevat će »Raduj se narod!«...

»Nemoj kazati mami, da si gladan,« najstariji će mališan najmlađemu. »To nju boli... a danas je Božić...«

»Neću, odvrati najmlađi.«

Kod kuće. Hladno ognjište.

»Vidi, mama, što sam našao!«, reče najmanji sin i pruži majci sliku. Majka je prostrala sliku i reče: »Pribit ćemo je o zid, neka ju gleda bolesna seka. Četvrtu nelime diele fežalo je bolestno.«

»Mama, tu nešta piše na slici!«, primjeti najstariji sin. Ali nitko u obitelji nije znao čitati.

»Tko će nama, sinko, pisati?! Koga mi imamo u svijetu! Tko misli na nas?!«

»Mali Bogo, mali Bogote! oglasiti se bolestna seka iz postelje gledaći sliku malog Isusa na dopisnicu.

Prošao je Božić, došla je Stara Godina. Jedna susjeda pohodila je siromašnu obitelj, da vidi, »što se radi.« I susjeda se zagleda u dopisnicu o zidu.

»Oho, a tko vam je poslao tako liepu kartu?«

»Niko, Đuro ju je našao u selu u snieg,« odgovori udova.

I već je susjeda držale sliku u rukama i čitala napisane riječi: »Tko dode k meni s ovom čestilicom, ne će požaliti svoj čin.«

»Zar ti, Maro, ne znaš, što piše na toj kartici?«

»Odkuda bih znala, kad ne znam čitati?«

»Pa tu kartu baš tebi šalje jedan gospodin iz Z...a.« I susjeda pročita susjedi riječi na karti.

»Kako će ja u Z...bi! Odkuda meni novci za put? A moja djeca? Da ih ostavim same?«

Susjeda je uvidjela, da se radi o velikoj stvari. Ona dokazivale udovi svu važnost dopisnice, ponudi joj zajam za putovanje i obeća joj, da će se brinuti za djecu u njezinu odsutnosti. Ali od svih razloga bio je najjači bled, i siromašna se žena odluči na put.

Velegrad, grad domovine, Z...b. Božić je prošao, a jedna siromašna žena lutala je ulicama grada, zastajivala, pitala prolaznika za jednog bogatog gospodina, ali bez uspjeha. Kad je naime izšla iz kolodvora, posegne u njedra za kartom ali karte nije bilo. Traži amo, traži tamo, karte nema pa nemam. Što je dakle preostalo jednoj ženi, nego da pita prolaznike za dobrog bogatog gospodina. Ona nije ni naslov zapamtila... A u gradu ima mnoga bogata gospode, doduće manje dobre bogate gospode, ali tko će naci iglu u sieni; nači ćeš je onda, kad se na nju ubodeš. Tako je bilo i ovdje.

Već se približavala noć, noć u cijoj zimi, noć bez stana, bez hrane. Jedna žena očajna i iznemogla, smakalsala je. Novaca za povratak nije imala; ona je računala na dobrotu bogatog gospodina, a njega nije našla. Pesili u snieg i skapati od zime i gladi ili prosliti za konak, to je bio jedini izbor. I tako neodlučna stajala je bledna žena cvočajući zubima, naslonjena o željeznu ogradu jedne karsne vile. Konačno...! Približavao se jedan prolaznik. Snieg je škrpao pod nogama. Približavao se, približio, prolazio i prošao... Ali samo par koraka. Stane i okreće se.

»Prosit?«

»Da, promuca žena.«

»Djeca?«

»Čelvero...«

»Muž?«

»Umro.«

„Bolesnač
Smrzavam se.“
Cica zima skrila je razgovor na najnu-
žnije.
„Možeš ići desetak koraka?“
„Pokušat će.“
„Podi se mnom!“
I oni podu, nekoliko koraka.

Prolaznik zazvani na kućnim vrelima i za-
dve, tri časa, težka se vrata otvorio, od
prolaznika postade domaćin, koji uvede
biednu ženu u toplo predсобlje. Okrutna
igra današnjega udesa svršila je s pobje-
dom. Sad je počelo objašnjavanje i luma-
ženje s jedne i s druge strane. Na koncu
sporacum je bio savršen. Selo je ležalo tač-
no u prevcu zrakoplova, pad dopisnice u
selo podudarao se s vremenom, kad je zra-
koplov onud lelio, ali niči neneće požaliti

svoj čin osobito su se usjekle u pamet
žene. Te niči dobro je zapamtio i domaćin.
On, ljubitelj izvornosti i izvanrednosti, slavio
je svoje slavlje. Tako nećem se domisliti, ta-
ko što doživili!

Domaćin uveda ženu svojoj obitelji. Ču-
denje i radost. Kad većere zaplaća sro-
mna udova.

„Žao je plaćete!“

„Mislim na svoju djecu kod kuće.“

„Ahl Vače će djeca sutra pjevali, bit će
srđala, kad vas opet vidi... ne samo sutra...
nego sav život... samo, ako budu vredni,
da grade budućnost na onom temelju, na
koji će ih sutra postaviti. Ja sam bogat, meni
je Bog dao mnogo suviške... za vas. Ja
eto nisam znao za vas. Samo Bog vas je
dovode k meni, k mojoj suviški. I g. X je
svijušku svoju nječ određeo...“

P. B.

DA SE OSTVARE OBĆE I POSEBNE NAKANE SV. OTCA

Molitvena nakana Apostolata Molitve za sletanj, koju je blagoslovio Sv. Otac

Nema lijepšeg prizora nego kada
se ciela obitelj okupi na koljenima
oko otca i zajednički s njime mol...
Prizor je to Božjem oku osobito drag
i mio i takovu molitvu on mora usli-
šati!

I mi smo katolici jedne obitelji,
jedna velika i svela obitelj. Imamo i
svoga otca, našeg Sv. Oca. Svi smo
mi s njime jedna zajednica: jedna,
svela, obćenite i apostolska Crkva. To
jedinstvo iztiče se najljepše, kada i
mi klečimo oko Sv. Oca i šapćemo
s njime istu molitvu, molimo na istu
nakenu kao on.

PAPINE NAKANE

Za što treba da se moli obitelj? To
zna najbolje otac. On pozna najbolje
potrebe svoje obitelji.

Tako i naš Sv. Oca. On najbolje
pozna velike i važne potrebe sv.

Crkve. Njega tiši brige za vječno,
pa i vremenito dobro ne samo velike
katoličke obitelji od 400 milijuna du-
ša, nego i za ostalo čovječanstvo.
Papa je živi svjetionik, putokaz i ufo-
čište sviju. K njemu su sve oči upre-
ne, u njega su sve nadе uprte, k
njemu lete viesli iz sviju, i najudalje-
nijih krajeva sveta, svi od njega
очекuju pomoći. A njegovo veliko,
plemenito srđe ljubi poput Srdca
Isusova svu svoju djecu, ljubi sve lju-
de, sve ih razumije i svima želi po-
moći. U tu svrhu ulaze on sve svoje
sile i napore, čini sve, što je u nje-
govoj moći.

Ali ipak on ne može svega; to zna
i on sam. Ljudi su slobodni, čovjek
nije gospodar događaja i tude volje.
Jedini Bog je gospodar i ljudskih
srdaca i događaja. Zato Papa, kako
druge uči tako i sam čini: sklapa

*U svetoj božićnoj noći molí Sv. Otac za
mir i ljubav u svetu*

ruke na molitvu i očekuje pomoć od Olca milosrđa. A onda poziva i nas, svoju djecu, da se molimo s njime.

A za što se moli Papa? Za što da se mi molimo s njime? Koje su njegove nakane?

OBĆE NAKANE SV. OTCA

Neke občenite njegove nakane poznate su nam. On ih daje počelkom svake godine za pojedine mjesecе, a »Glasnici Srdca Isusova« objavljaju ih čitavom katoličkom svetu, a osobito članovima Apostolata Molitve. Tako na pr. želi Sv. Oiac da se u veljači molimo, da svi priznenu dostoјansivo, prava i dužnosti rada; u ožujku, da se vjernici zagriju za apostolat među rednicima; u travnju, da se mladež što doстојnije pripravi na brak; u kolovozu, da djevojke goje u sebi kršćanske kreposti i t. d. (Nakane za cijelu godinu otisnute na 3.

1944.

str. »Kalendara Srdca Isusova i Marijina« 1944). Eto neke Papine nakane.

A ima ih on i drugih, ne manje velikih i važnih. Razabiremo to osobito iz njegovih govora, i njegovih pisama. Tako n. pr. znamo svi dobro, koliko je Sv. Olcu stalo do toga, da se dokrajči ovaj užasni rat. I u zadnjoj svečanoj enciklici o tajanstvenom tielu Kristovu veli: »Dok ovo pišemo, dolazi nem, nažalost, pred oči množina blednika, s kojima zajedno bolno plačemo, a to su bolestnici, siromasi, osakačeni, udovice i siročad i foliki drugi, koji su bilo svojim vlastitim gorčinama, bilo gorčinama svojih dragih neriedko sve do na smrt izmučeni.« Papa nas zatim izričito poziva da prikazujemo svoje molitve i žrtve kao pomirbu za griehe sveta, da ublažimo Božju pravdu i tako izprosimo od Boga žuden mir. U istoj enciklici želi Sv. Oiac, da se napose molimo za vladare i upravljače naroda, da se drže zakona pravednosti i žive po volji Božjoj. Poznato je nadalje, koliko se današnji Papa trudi da u obiteljima zavlađa pravi kršćanski život. Svjedoče to napose nepreslane audiencije hiljada mladih bračnih parova i oni prekrasni govor — sve jedan ljepeš od drugoga (ima ih već nekoliko knjiga!) — koje on u tim prilika izriče. — Eto nova velika i prevažna nakana, koja je našem Sv. Olcu osobito na srđu i na koju hoće da se molimo. U mjesecu siječnju obavlja se po cijelom katoličkom svetu t. zv. »Velika molitvena osmina«: osam dana molitava za ujedinjenje sviju kršćana (18.—25. siječnja). Treba samo pogledati spomenulu njegovu encikliku, da se uvjerimo, kako nas sve, poliče na molitvu baš na tu nakenu.

POSEBNE NAKANE PAPINE

No može biti, a obično i ima u obitelji i takovih potreba, koje otac ne saobćuje svojoj djeci. Te mogu biti kadšto baš najpreće i najvažnije, n. pr. kada se radi o najvećoj opasnosti, najozbiljnijoj potežkoći. I onda je dosta da otac izjavи: djeco, molite se za jednu veoma važnu i ozbiljnu stvar. I djeca mole — na nakanu otčevu.

Tako i naš Sv. Otac može i ima mnogo, i to vrlo važnih nakena, koje nama nisu poznate, jer ih on ne može ili ne će objaviti. Ali hoće da se molimo i na takove, nama nepoznate nakane. Može to bити n. pr. posebna opasnost za sv. Crkvu i duše u kojoj zemlji, osobite potrebe ili potežkoće, koji osobiti podhvat Sv. Oca i t. d. I na takove, nama nepoznate nakane Papine treba da se molimo. On se posebno obradovao, kada mu je Vrhovni Upravitelj AM izjavio, kako se članovi AM potiču na to, da se nauče moliti ne onu nakanu, koju Sv. Otac ima baš onaj čas.

Eto sad znamo, za što treba da se molimo i kako je velika slvar naše svagdanje prikazanje. Naš Sv. Otac hoće da se svi mi u duhu okupimo oko njega kao djeca oko svog otca

*Slava Bogu na visini, a na zemlji mir
ijudima dobre volje*

i da se nepresjano s njim molimo, na njegove nakane.

NAKANE ZA SIEĆANJ

U siećnju hoće on oči, da se molimo za to, da se ostvare sve te njebove velike i plemenite nakane, nama poznate i nepoznate, obće i posebne. Molimo dakle tako! Time suradujemo najviše i najuspješnije na sreću čovječanstva — pa i svojoj!

Antun Bauer D. I.

JUBILEJ APOSTOLATA MOLITVE

Prije sto godina, dne 3. prosinca 1844. bacio je jedan svećenik Družbe Isusove — o. Ksaverije Gautrelet — nekoliko zrna na njivu Božju. On sigurno nije onda ni slutio, što će iz tih par zrna niknuti. A iznikao je evo divan i veličanstven plod. Sjeme je prokljalo, razvilo se u divno stablo, koje

razširi grane po cijeloj Francuzkoj, a malo zašim i po čitavom svijetu. Nastalo vojska Božjih boraca, vojska od preko 30 milijuna članova, rezasutih po čitavoj zemaljskoj kugli. I danas oni sleve stogodišnjicu svoga osnutka, svoj jubilej.

Dragi članovi Apostolata molitve u

Hrvatskoj! I Vi ste članovi te silne Božje vojske. I Vi ste uvršteni pod zastavu presv. Srdca Isusova. Jubilej AM jest Vaš jubilej.

Ljudi običavaju s ponosom slaviti jubileje, bilo velikih i zasluznih ljudi, bilo koristnih i vežnih ustanova, ! onda se s oduševljenjem izliči djela i zasluge lakova covjeka ili korist i plodovi tekove ustanove. A iza pogleda na proslost izriču se želje i nade za budućnost.

Smijemo li i mi s ponosom slaviti svoj jubilej, jubilej AM? Sto nama prijeveda nasra poviest od 100 godina? Možemo li i mi pokazivati postignute uspjehe i izricati svepe nade za budućnost?

Svjetske novine jedva da će i spomenuti naš jubilej. Ali za nas to ni nije mjerodavno. Za nas je važnije ono, što misli o nama i nasem djelovanju naš nebeski Kralj, što veli njegova Crkva sa njegovim zamjenikom Papom na čelu. A to je i čestno i pobudno.

Slo je AM kroz ovih sto godina učinio, to mogu ljudi samo donekle oceniti, više naslućivali nego sigurno znati. Prave njegove uspjehe i piodove pozna samo Onaj, čija ga je Provinost i pokrenula.

Pape, vrhovni glavari Kristove Crkve, koji imaju najbolji uvid u njezino stjenje i djelovanje po čitavom svetu i koji znaju najbolje oceniti važnost i vrednost raznih sredstava spaša, uočili su od početka važnost loga djela, od Boga nadahnutog, te ga blagoslovom i oproslima obilato obdarivali. Oni su pratili s najvećim zadovoljstvom i radošću silni razvoj i divne plodove Apostolata, te mu izricali najviše priznanje i najtoplje ga preporučivali svima vjernicima. Tako je činio već Pio IX., tek par

godina iza osnutka AM, tako su činili njegovi nasljednici Leon XIII., Pio X., Benedikt XV. i Pio XI., koji u rujnu 1927. izreče, da Apostolat Molitve »svi i pojedini moraju pripadati i da njegova zadaća ne će biti dovršena, dok ostane samo i jedna duša, koju će ovaj Apostolat morati još osvojiti«. Današnji Papa podje u tom izragu svojih velikih predčestnika, pa izreće već dosada pohvale i pobude Apostolatu, kakove se ne čuju iz papinih usta svaki dan i o djelima neznačnim. Tako on u siječnju prošle godine govori članovima AM, da se u golemoj nesreći i sudbonosnom času za ljudski rod pouzdaje više u pomoć njihovih molitava nego u sposobnost najmudrijih državnika i junacu najhrebrijih boraca. A u zadnjoj svojoj svečanoj dogmatskoj enciklici (papino pismo) »O Tajanstvenom Tielu Kristovu« govori sv. Olac tako svečano i tako uviđeno o AM, da smo ostali zadivljeni. Govoreći naime o suzama, pačnjama i bolima ljudi u ovo prežalosino doba, poziva on sve »neki s pouzdanjem svoj pogled obrate k nebu i neka svoje boli prikažu Onome, koji će ih jednom obilno naplaštiti. Neka svi imaju na pameti, da nije bezkoristna njihova bol, nego da će biti na korist i njima i Crkvi, budu li je, misleći na taj cilj, strpljivo podnosi. A da bi se to moglo što savjestnije činiti, — veli sv. Olat — vrlo mnogo lomu pomaže svakodnevna pobožna vježba prikazivanja samoga sebe Bogu, kao što je običavaju vršiti članovi onog pobožnog udruženja, koje se zove Apostolat Molitve.« i nastavlja: »To Bogu veoma milo udruženje od svega srdca ovdje preporučujemo.«

Dragi članovi i članice AM! Možemo, da, možemo i moramo bili ponosni na naš Apostolat i njegovu poviest. Znamo, da je dobro, koje je on u ovo slo godine izveo po cijelom svetu — pa i kod nas Hrvata — ogromno, pravo i podpuno poznalo samo sveznajućem Bogu. Budimo dakle ponosni! A isto tako neka nas taj spomen na našu prošlost napolji novim oduševljenjem i revnošću, da pri-

onemo svom dušom djelu i družtvu, kojemu smo pristupili i da s novim žarom radimo, molimo i žrtvujemo se za osvarenje velikih nakana nasega Božanskoga Kralja. Neka našim družtvima prostruji novi život, da razveselim presv. Srdeč Isusovo, da izmobilimo njegovu pomoć i blagoslov sebi, svom izpačenom narodu i cijelom čovječanstvu, a sve po našem geslu »Dodi kraljevstvo Tvoje!«

Antun Bauer D. L.

U Z M I I Ć I T A J

○ Velimir Deželić Sin, TVOJA VRATA NEBESKA. Iri pozornu pukku glume — Cena 60.— Kn. — Izdala uslanova »Nadesave«, Zagreb, 1943.

Tko je hoće nauziti čara, držači i miline, koju mu koji mu pruže osećnost njegove domavine u Slovanju Majke Božje u počasnim poklicima i skladne udruženim povjetnim postolicima, neka čini svu posodnu pukku glumu. Religijske drevnog Zagreba i njegova okolice u početku 18. stoljeća prezbudila se u duli pjesničkoj onakava, kakva je bila onda, u svojoj svršenoj plodnosti, dahnim umjetnosti.

GLASNIK BL. NIKOLE TAVELIĆA — Sarajevo.

Dva novi Glasnik koja će upoznao svu hrvatsku narod s bl. mudenciom; njegovim životom i radom prema geslu: Domovine, koja svoje svele ne staje, nije ih vredno. Novi list je ujedno glasilo »Lige bl. Nikole Tavelića«, koja ide za tim, da u istu svrhu skupi sve Hrvate katolike, tistih čiji biće također glasilo »Svetlo Hrvatsko«, koja će ih upoznati sa svim svetinjama osobama naše domovine, koju su dosad slabo ili nikako poznate. Uz vijesti o crkvama i svetilištima bl. Mudencika vlastelik će priopovediti i kričansku istinu. Tački je ovaj novi Glasnik javlja među svojom braćom Glaničnjem kao novi, izraziti vjersko — redoljubni Olešnik.

KALENDAR SV. ANTE 1944 — 200 strana; cena 100.— Kn. — Izdala Uprava »Glasnika sv. Ante«, Sarajevo 1943.

Riedkom pomjanno i ukusan izabrani redaju se u ovom Kalendaru članici, priopovjedi, crteži i pjesme. Sve ugodno larenje izradio na polje bogoslovne, filozofske, povijesne i društvene znanosti zaslađeno umjetničkoj poezije i priče.

Druživo sv. Jeronima izdalo je za godinu 1944 ove klanske knjige: 1. **DANICA**; 2. **ŠANA SE UDJE**, seljački roman; 3. **TRI NAJVEĆE HRVATSKE KRALJA**, (Dr. Lovre Kulić); 4. **GOVEDARSTVO** (Dr. Ivan Smalcelj); 5. **BARALAN**, roman (Rajmund Kupareo); 6. **SUCANI VINOGRADI**, zbornik hrv. kat. Priopovjedača (Dr. Josip Andrić); 7. **SIROM SVIETA**, zemljopis (Ivo Juras); 8. **SENJANIN IVAN**, narodne pjesme (Stjepan Grgić); 9. **MARIJA**, razmatranja o Majci Božjoj (Ignacije Radić).

Cijena: Prve 3 knjige 150.— Kn; prvi 5 knjiga 250.— Kn; svih 9 knjiga 500.— Kn.

○ Dr. Velimir Deželić Sin, DIVLJI OGANI, seljački roman — 183 stranica — Knjižnica dobrih romana, Zagreb 1943.

Z A H V A L N I C E

PRESV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI

I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU :

Babica Greda: LjD za primljenu milost. — **Babkati**: JS strahuje se oslobođio iz velikog zla. — **Bebelinac MJ** za mnoge milosti. — **Bedečevljanac** JI za ozdravljenje od teške bolesti. — **Berkasovac** ZB zahvaljuje i moli nove milosti. — **Bjelovarac**: IK za primljene milosti. — **Bos. Gradiliščak**: MM za milosti i pomoći. — **Bojničić**: MIH zahvaljuje i preporuča se nadalje. — **UZ za ozdravljenje**. — **Bubanjerci**: BB sin ozdravio od teške bolesti. — **Budalevo**: MG sin vojnici ozdravio. — **Cerna**: MA strahuje leži porod i druge milosti. —

Cilići-Komočić: LB prebrodene velike opasnosti. — **Cajkovići**: MV za pomoći u nevolji i druge milosti. — **Črnkevići**: SS očuvan od očita smrti. — **ZB** za stradanje povratak iz vojske. — **Donja Mahala**: PZ i drugi za veliko ozdravljenje. — **Donje Novo selo**: SB za primljene milosti. — **Donja Štabica**: AS za primljene vjeste od sina i druge milosti. — **Dakovo**: MZ za primljene milosti. — **TJ** za primljene milosti. — **KR** sv. Antun uvek pomaže. — **Đelatovci**: ZB muš osloboden opasnosti i druge milosti. — **Dardan-**

di: KO za ozdravljenje mela od plućne bolesti. — **Banić**: AJ za potobljano zdravlje i mnoga druge milosti. — **Fenkulević**: KR Srđice Isusova svakog pomogao. — MN sretni period i druge milosti. — **Gajević**: MN za mnoge primljene milosti. — **Gospić**: ST za moćnu zaštitu i vječnoj pogibijeli života. — **Gregureveć**: JO za velike milosti dozvane i hlešte. — **Gundulić**: MK za ozdravljenje. — FU za veliku pomoć u gospodarstvu. — **Habjajović**: IN za primljene milosti. — **Hadžić**: PZ za sretni povratak iz borbe. — **Horčanović**: MF za sretni povratak iz opasnosti života. — **Hođić**: KD za primljene milosti. — **Hrvatska Milutović**: IV za ozdravljenje supruge. — **Iločević**: MJ za ozdravljenje. — **Jablanac**: HV bez nečestova sretno dovršile nauke. — **Kakanj**: AT za primljene milosti. — **Kamencev**: XF za mnoge milosti. — **JK** veliko mimo navede. — **Kerlovec**: AG poboljšalo se zdravlje. — Komitetni MK uz tešku bolesti spak sretno rodila. — **Kognjivica**: DH za sretnu operaciju djetelja. — **Krapinske Toplice**: ML sretno prešla velika opasnost. — **Ladetić**: JC ozdravila kćerku i drugu milost. — **Lemec**: SV za usmu operacije. — **Lipevac**: KU Srđice Isusova ih. — **Lukatić**: AB za utlanjanje. — **Luzetić**: MA za primljene milosti. — **Mate Vukica**: SA primila mnoge milosti. — **Marić**: FM izjavljeni iz teškoj neprilike. — **Mihoviljan**: JP za primljene milosti. — **Moroček**: MK za ozdravljenje. — **Mugnić**: IKL za primljene milosti. — **Mova Šubocka**: KK za sretni povratak sime i druge milosti. — **Nevojenović**: ST za pomoć u gospodarstvu i dr. — **Nevskat**: MK za usmiljene molitve. — **ML** za zdravlje. — **BM** za zdravu kćerku. — **Orošac**: RT za ozdravljenje sinčića. — **Ošlik**: NT za primljene milosti. — **DR** za sretnu operaciju. — **Petrovandžija**: SM muž se vratio iz voj-

ske. — **Priškorević**: KP muž sa vratio kući. — **Pilemač**: MM za veliku milost. — **Podravski Moslavine**: RP za ozdravljenje. — **Pouskić Podgorac**: AI oslobođena od velike pogibije. — **RJ** kćerka spalana. — **Sl. Počega**: GF za domoz Božju. — **MR** za primljene milosti. — **Ruma**: RT za primljene milosti. — **Sikićević**: ML za ozdravljenje sime. — **ML** za ozdravljenje. — **St. Sveti** sime i zarobljenicama. — **ML** za ozdravljenje od teške bolesti. — **SB** sin se zdrav povratio. — **Slakovci**: IC za sretni povratak iz zarobljeničevska. — **SI. Samac**: IB za primljene milosti. — **MP** za razne milosti. — **Skoplje**: ST za sretni period. — **Starci Mikunović**: RJ uslijedio. — **Stom-Hodiljević**: KO za primljene milosti. — **Stratenman**: VS zahvaljuje sv. Omlitu. — **Sunjal**: MK za ozdravljenje i druga milosti. — **Sv. Janez**: PplID muž spasio život. — **Sv. Ivan Zelina**: MZ za mnoge milosti. — **Samac**: BI za primljene milosti. — **Štrivica**: BE sin se povratio iz vojske živ i zdrav. — **Topolje**: LJM za ozdravljenje unuka i mnoge druge milosti. — **Tovarnik**: LJ osdravila minku, i druge milosti. — **Trajković Jablečnica**: SV za sretni bić u partizanskog robstva. — **Velišković**: MSG za uslikanje u velikim neprilikama. — **Vinković**: KM muž nešto namještio. — **JB** za primljene milosti. — **Vukša Greća**: AP za ozdravljenje. — **Vrhovina**: BM za primljene milosti. — **Vukovar**: MG za primljene milosti. — **Zagreb**: IN za sretno polovanje i mnogo milosti. — **SH** za oduševljenje od bolesti i druge milosti. — **AG** oslobođen je od opasne bolesti. — **NP** za sretni period. — **LV** za mnoge milosti. — **MT** sretno prešla teška i operativna operacija. — **LW** za namještaj djece. — **AK** sin sretno polazio izpl. — **DC** za mnoge milosti. — **JB** za mnoge milosti. — **MT** oslobođen od raznih pogibija. — **Zlatar** za primljene milosti.

D

A

R

O

V

I

Za sv. Mise: Bošnjak Josipa 200; Bošnjaković Živka 100; Brgnar Ana 200; Čalić Mile 400; F. J. D. 400; Grancarić Ivan 1; Vjekoslava 100; Horvalinac Jelka 210; Lukić Andrijana 200; M. J. Vinković 50; Majević Slavena 200; Mikićević Jelka 100; Pulter Dragica 200; Petelinac Jelica 100; Vučkoja Mijo 950.

U čast Srđca Isusova: Bošilović Soljka 200; Bernardić Marija 150; Bibić Žiga 100; Brandt Jelka 200; Damjanović Iveta 70; F. J. D. 100; Filajdić Ivica 80; Forjanović Dragica 500; Francetić Ivana 200; Goranik A. 50; Jajzeljić Ojana 30; Jančić Suzana 50; Janković Regina 500; Jarković Ivan 50; Jarković Marija 500; Jugović Mato 200; Kovacević Kata 10; Lazarinić Ivan 1.000; Lucić Antica 1.000; Matijević F. obitelj 1.000; Matunović Božica 65; Mikić Stefanija 100; Molnar Lenka 150; Novčić Mira 100; Novoselić Ivka 70; Pelešić Slava 150; Poškvan Nevenka 100; Pavlović Dragutin i Ivanka 100; Štrisković Štjepan 100; Subotović Franjo 300; Tadić Reza 150; Todorović Slavica 100; Trbojević Bana 100; Unuklić Kata 500; Uzarević Franjo 100; Vajjak Štjepan 100; Vincenc Viktor 100; Vučnović Ruža 200; Vučković Lucija 1.000; Wurster Ljudovika 1.200; Kolarčić Marija 100.

U čast Bl. Gospi Pompejskoj: sv. Judi Tadeja, sv. Terezije M. L. I sv. Dmitra: Božanović Stana 150; Obrenović Stana 100; Obrenović Emu 150; Pavlović Ana 50; Skuhala Vjekoslav 100; Tel Helena 50; Vogl Terezija 100.

Za obnovu Basiličke Srđca Isusova u Zagrebu: Antić Ivan 100; Biheri Ana 100; Dremenc Genoveva

500; Filipi Elizabeta 600; Fusak Josip 50; Gregec Mire 150; Jenko Anđan 1.350; Kolarčić Stefanija 100; Lovrenić Marija 100; Ožif Joga 100; Plišić Zlata 100; Sulec Toma 150; Tropić Rosina 1.000.

Za razlikovanje Glaznika Srđca Isusova: Augustinović Terezija 95; Bagatela Anka 100; Bardovčki Julka 45; Benčićević Mira 45; Bernardić Marija 20; Cvitković Virginija 20; Davidec Rudolf 50; Dubovski Katarina 80; Dugonjić Ivan 45; Djelagac Ivka 50; Farkat Marija 45; Fejer Jakob 25; Fine Mira 45; Gregović Vladimir 300; Hrnić Kristina 25; Kranjčević Antonija 50; Lastric Ivan 10; Lontarović Željko 200; Lučić Mandi 100; Lučić Marija 100; M. Z. 2; Sv. Ivan Zelina 50; Marinović Nikola 875; Matanović Kata 100; Mazar Mira 180; Miljan ud. Kafa 50; Novoselić Mira 230; Pešić J. Marija 50; Repolo Mira 100; Šemštanin OC Tropića 30; ŠS Milandrinica 10; Šuljina Ivan 50; S. B. Bješlovar 100; Sunčić Eva 15; Tarić Anka 200; Topolovac Evička 50; Valentić Mato 70; Vidoković Antun 100; Vlahinj N. 20; Želut Polar 100.

Za kruh sv. Antuna: Bošnjaković Živka 100; Jurčić Jela 100; Sulec Toma 100; Trbojević Bana 100.

Za fond beatifikacije Petre Barbanice: Bibić Žiga 200; Blađa Marija 50; Bibić Janja 100; Bulum Andreja 50; Česarec Ivjaka 500; Fusak Josip 50; Jelinek Dorelaia 10; Jurčinović Reza 50; Jurčić Jela 30; Jurčić Ante 100; Kolarčić Ivana 200; M. Z. K. 1.000; N. N. Savčić Mari 500; Plišić Zlata 100; Pušković Štjepan 200; Residencija D. I. Onšek 40; Šljurić Milica 100; Tenculić Mariča 100; Talman Milada 300.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

Lako bi Sluga Božji Petar Barbarić u djetinjstvu uzplamio, jer bijaše dosla vatrene čudi. No svladavajući se nepresiano postiže riedku blagost i mirnoću. Starješine i drugovi misle jednako, da ga gotovo nikada niesu vidjeli razdražena. »Zadnje tri godine« veli jedan od njih, »niesam ga nikada viđio ljušta. A drugi, što je mnoga godina s njime zajedno občio i živio, tvrdi: »Ne mogu se sjetiti, da sam ga ikada čuo, gdje se prepire. Poče ni nenadan slučajevi niesu bili podobni, da ga lako smetu.«

Samo kad bi se zamećnula rieč o

BLAGOST

neprijateljima sv. Crkve, poimence o framazunima: tada bi u revnosti za svelu stvar izbila na javu žestoka narav njegova. Sluga Božji Petar Barbarić neprestanim ratom, što ga je vodio nesamo sa svojim sjetilima nego i s afeklima i straslima duše, došao je doljerao, te s pravom može vrediti uzorom blagosti.

Svaki, koji je s njime občio, morao je priznati, da ga je privlačila njegova blagost, koja je prosjevala iz svih njegovih rieči i djela. Ova blagost bila je tako djejotvorna, te je upravo po njoj druge ohrabrio, da se poprave.

MILOSTI PO ZAGOVARU SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARIĆA

1479. Globocet Ž. Marija Bistrica (zagreb. nadb.); Izbjegao sam sigurnoj smrti. A. B. — 1480. Strizivojna (dakov. bisk.); Velika milost. M. G. — 1481. Zagreb: Mnoge milosti. B. B. — 1482. Novoska (zagreb. nadb.); Velika milost. M. R. — 1483. Hrvatska Milrovica (dakov. bisk.); Dobila namještenje i ozdravljenje. M. K. — 1484. Dubrančani kod Nezrečića (zagreb. nadb.); Pomoć u težkim prilikama moga života. M. L. — 1485 Podravska Moslavina (zagreb. nadb.); Ozdravljenje. E. D. — 1486. Gundinci (dakov. bisk.); Najstariji sin živ i zdrav sačuvan u borbama na raznim mjestima, a srednji vratio se sretno iz inozemstva u domovinu i dobio dobro namještenje. K. F. — 1487. Zagreb: Razne milosti. S. M. — 1488. Novi Sad: Nalazila sam u inozemstvu, gdje sem bila u opasnosti. Utekoh se Petru Barbariću za pomoć, da me iz velike nevolje izvuće i sretno kući stignem. I pomogao mi. S. L. — 1489. Zagreb: Ozdravila od težke upale pluća. S. K.

ZIVOTOPIS SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARIĆA

Djelo, iz kojega će štovatelji Petra Barbarića najbolje upoznati toga slugu Božjega

Cena: mekovez 150.— Kn (+ poštarnom) — tvrdovez 200.— Kn (+ poštarnom)

Uprava: »Glasnika Srda Isusova«, Zagreb I/147, Palmotičeva 31.

PORUKA UPRAVE »GLASNIKA«:

Nagrade za sv. Mise ustanovljene su u zagrebačkoj nadbiskupiji: za određeni dan: 150.— Kn za nedodređeni dan: 120.— Kn. Zato i Uprava »Glasnika« ne može više primati sv. Mise se nižom negredom.

7. SIEĆNJA
PRVI PETAK
NAKnadna sv. PRICEST

1. SIEĆNJA
PRVA SUBOTA
SV. PRICEST ZA MIR

Božansko Srđe Isusovo
pričazujem ti po Bezgrješnom Srđcu Marijini
sve molitve ♦ djeļa ♦ i ♦ trpljenja ovođa dana
u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane
♦ na koje se ti neprestano pričazuješ na oltaru
osobito ti ih pričazujem za sv. Crkvu ♦ za sv. Oca
i za sve potrebe preporučene
♦ Članovima Apostolata Molitve ♦

SIEČANJ 1944.

Nakana Apostolata Molitve: Da se osvare obće i posebne naskane Svetog Oca.
Misijska nakana: Da ništa ne zeprije naloženje misionara oko širenja sv. vjere u Africi

POSEBNE MOLITVENE NAKANE ZA SVAKI DAN

1 S OBREZANJE ISUSOVO — NOVA GODINA * Posebne nakane Sv. Oca

NEDJELJA IMENA ISUSOVA

2 N IME ISUSOVO * Stov. Imene Isusova
3 P Genoveva * Kelci, ženska družva

4 U Rigobert * Pohodanje sv. Mise

5 S Telesfor * Ratom učvijljene obitelji

6 C BOGOJAVLJENJE — SV. TRI KRALJA
* Poganske zemlje

7 P Lucian * Nati ranjenici

8 S Severin * Česta sv. Prćest mužkaraca

NEDJELJA SV. OBITELJI

9 N SV. OBITELJ * Posveć. hrv. obitelji

10 P Agaton * Vjerski život u Hrvatskoj

11 U Higin * Obraćenje bezbožnika

12 S Taciana * Katolička muška družva

13 C Leontij * Obraćenje militavih u vjeri

14 P Hilarija * Brojna hrvatske obitelji

15 S Pavao pust. * Vjernost bračnim duž.

2. Nedjelja po bogojavljenju

16 N Marcel * Strah Božji

17 P Antun pust. * Svegdanje molitva

18 U Stolica sv. Petra * Jedinstvo sviju kršć.

19 S Marije i dr. * Težko napaslovani

20 Č Fabian i Sebestjan * Rodna godina

21 P Agneta Mjes. zašt. * Djev. druz. S. I.

22 S Vincencij i Anasazaj * Obrać. sebičnih

3. Nedjelja po bogojavljenju

23 N Rajmund Penafort * Hrvati na ralištu

24 P Timotej * Smirenje naše države

25 U Obraćenje sv. Pavla * Revnost za duše

26 S Polikarp * Vjeronaček u školama

27 C Ivan Zlatousti * Nati propovjednici

28 P Petar Nolasco * Siromašni i oskudni

29 S Franjo Sales. * Duh blagosti i ljubavi

4. Nedjelja po bogojavljenju

30 N Martina * Siromašne obitelji

31 P Ivan Bosko * Zapuštena djeca

Za članove Apostolata Molitve: Podpun oprost jednog petka i još po volji odabranog dana.

Na dan naknadno svele Prćestili. Na blagdan mješednjog zaštitnika,

Za članove bratovštine Srđa Isusova: Podpun oprost prvog petka i prve nedjelje te
još jednog po volji odabranog dana.

POSTARINA - PLACENA U OTOVU

* G. 53 - VELJACA 1944 - BR. 2 *

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASNIK SRDCA ISUSOVIA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLICKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštenjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu

* Odgovorni urednik : Petar Božić D. I., Zagreb, I/147,

Palmotičeva 31. * Tiskara G. 53.

»Glasnik«, (Ivan Nikolić D. I.),

Zagreb, Palmotičeva ulica 33. **VELJAČA 1944**

Tiskanje i razpечаćanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kn. 1681/34-1

Uprava: Zagreb I/147, Palmo-

tičeva 31. * God. predplata
120 Kn; dobrovoljna predpla-

ta 200 Kn. (ček. rač. 33.896)

Br. 2 — Mađarska: 10 Pengő (č. r.
59.682) — Ostalo inozemstvo:

protuvrednost od 130.— Kn

HRVATSKA ZA PAPU

U VELJAČI 1944. SLUŽI SE U NEZAVISNOJ DRŽAVI HRVATSKOJ

SV. MISA NA NAKANU SV. OTCA :

Početkom veljače: u **Staroj Rici** — 2. II. u **Subotici** — 3. II. u **Dubrovniku**
— 5. II. u **Milni** — 7. II. u **Jasarebarskom** — 7. II. u **Kraljevcu** — 11. II. u
Beravcima — 11. II. u **Bugojnu** — 11. II. u **Rumi** — 12. II. u **Tuzli** — 15. II.
u **Nariju Savskom** — Tiekom mjeseca: u **Splitu**.

»GLASNIKOVE KNJIZICE«

CASOPIS ZA VJERSKU POUKU I KATOLIČKU IZGRADNJU

Izlazi deset puta godišnje — Izdaju s dopuštenjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu. **Uprava:** »Glasnikove knjizice«, Zagreb I/147 Palmotičeva 31.

Godišnja predplata (1 niz = 10 brojeva): 150.— Kn; pojedini broj 20 Kn, dvobroj 30.— Kn; inozemstvo 200.— Kn. 10 primjeraka istoga broja (izvan predplate) 180.— Kn.

DOSADA IZAŠLI SVEZCI :

1. Osobna posveća presv. Srdcu Isusovu
2. Križni put (s velikim slovima)
- 3—4. Mala služba u čast Srdcu Isusovu
5. Srdce Isusovo i djeca (u pripremi)
6. Srdce Isusovo u obitelji (u pripremi)

POZORI — Izašlo je drugo, prošireno izdanje izvanredne knjige »CUDO DVADESETOG VIEKA«, urešene sa slikama. To je proročanska knjiga, koja današnjem izkrvavljenom čovječanstvu otvara oči i pokazuje put k miru.

Cena : 150.— kuna uz poštarinu.

Naručbe prima : **Svetište Majke Božje Lurdske** — Zagreb, Vrbanjeva 35.

KAKO JE GOSPODIN POMOGAO SVOM SLUŽI EFREMU, DA OBRANI I PROĐICI MATERINSTVO BOGORODICE

Libanon je doista jedna od najstarijih planina na zemlji. Između mora i oblaka izpruzio je svoj dugi i gordi trup; sam Bog opjevao ga je toliko puta u Sv. Pismu. Po njemu je šetala Ona, koju Duh Sveti zove, da siđe i da ju ovjenča (Pjesma nad Pjesm. 4, 8). Libanon nije u sv. Zemlji, ali je tukdo nje kao veličanstvena zidna slika. Libanon je dao svoje Bogom opjevane cedre za gradnju hrama u Jeruzalemu. Kako dakle da Libanon ne буде ponosan? A danas je pridošao i novi razlog starom ponosu: po njegovim se je obroncima verao danas jedan veliki sluga Božji za stadem ovaca, koje su se težko snalazile u oskudnoj zimskoj paši. Slava Libanona bila je danas u toliko veća, što sluga Božji nije bio sam: nosio je sa sobom velikog patrijarha aleksandrijskoga, sv. Cirila — nosio ga je ne u njegovoj vlastitoj osobi nego njegovo veliko djelo, u kojem je bila njegova razprava s Nestorijem, koji je tvrdio, da Marija nije rodila Boga nego čovjeka. Doista zanimljiv razlog za Libanon da, буде ponosan. Naprotiv, sluga Božji bio je u taj čas sve prije nego li vesel ili ponosan. Bio je — recimo otvoreno — tužan i nesretnan do skrajnosti. U propovedi na zadnju nedjelju bila su njegova usta puna hvale o Bogorodici, ali tada — usred propoviedi — dobaci mu jedan nestorijanac, kojega kao da je sam nečastiv onamo doveo: »Kako je Marija mogla roditi hipostazu* Božiju, kad je ta već prije i odvječna bila? He, Efreme, kako to? Da, kaži, ako znaš! Najprije dokaži, a onda hvali Djevicu,

koliko hoćeš!« O. Efrem ostao je dužan odgovor na taj bogumržki izazov pred čitavim narodom. Mnogo je dana spremao odgovor, ali ga spremio nije. Mnogo je mislio, ali ništa nije smislio. A sutra je Hipapante**, iako Marija nije rodila Boga, što je onda drugo prikazala Bogu nego čovjeka, pa zar je onda vriedna da taj Njezin čin bude blegdan i u kalendaru? Svaka je židovka prikazala svoja prvična Bogu, pa zar ih je vredno radi loga slavili? Koliko bi onda Hipapanta moralo bili u kalendaru? Ukratko: sutra on, o. Efrem, mora pobiti nestorijanca, obraniti Bogorodicu i opravdati samo jedan Hipapante, Hipapante Bogorodičin...

Ako je veliki patrijar Cyril pobio Nestorija, zašto ne bi on pobio jednog nestorijanca i to riečima velikog Cirila? U tu svrhu sio je sluga Božji pod jednu divlju maslinu i listao amfiteatar po velikoj, staroj knjizi, tražio i tražio... Mučan posao, ne samo radi obsežnosti stare knjige nego i radi jakog vjetra, kojemu se baš sad svidjelo, da i on lista po staroj knjizi i baš tako, kako o. Efrem nije htio. Strpljivi monah pričvršćiv kamenjem listove i tako mu uspije naći željeno mjesto u dnu jednoga lista. Sluga Božji pročita pomno nekoliko redaka i okrenu list, ali ono, što je tu stajalo, nije se podudaralo nikako s onim na predašnjoj stranici. I sluga se Božji zamislio: »Zar je veliki patrijar mogao tako šta napisati i pobiti lukavog Nestorija?« I sluga Božji očajno prevrtaše sudobnosni list amo famo bez uspjeha, a taj neuspjeh dokrajči jedan golemi str-

* Grčko ime za osobu.

** Grčko ime za Sviećnicu.

šen, koji je marljivo letio i zujao oko monahove glave, a onda mu se biesno zaleti u čupavu bradu i tu se zaplete... ali sretno izmakne, da novo počne okruglu šalu. U takvim prilikama baviti se težkim i predubokim pitanjem otajstva bila je bezsmislica. Sluga se Božji zamislil snužen i svake sučuti vriedan. On je do svoje osamdesete godine hvalio i slavio Bogorodicu, ali nikad nije obrazložio čast njezinog Božanskog Materinstva. Sad je morao učiniti ono, čemu nije dorazio, čega nije našao u staroj knjizi, koja je bila njegova zadnja nada... I opet stanu igrali u glavi starčevoj pojmovi o naravi, o hipostazi, o rođenju hipostaze, koje nije bilo prije rođenja, o hipostazi, koja je već prije rođenja bila; pa onda kao seblasti uzkrnsnuće pitanja u glavi starčevoj: kako se rađa narav a kako hipostaza, kakva je razlika između naravi i hipostaze. Sve pitanja bez odgovora, a odgovor gdje će naći, moj Efreme? A sutra će kod tvoje propoviedi biti i nestorijanac, a i narod čeka na odgovor..., a tek Pre-sveta Bogorodica...!

Neki čudni mir i spokoj spuštiše se na slugu Božjeg i on zaspje i usnu jedan čudni san... Poznato je kako san znade zbijati šale s uspavanim čovjekom. Iz naših doživljaja u zbiljnosti, iz dojmova u duši i mošti san izabere tu i famo, što mu se svidi i sastavi sve u jedan nenaravni, nezgrapni doživljaj, samo da nas muči. Tako se dogodilo i o. Efremu. Njegove su se noge zarinule između kamenja duboko u zemlju, u kojoj mu se prsti razširiše u mnogobrojne žile; ruke mu se uzpraviše, produžiše se u dve garne, a prsti mu se razidoše u grančice pune maslinovog lista; trup mu se osu korom maslinovog stabla,

a u dnu između obje grane stisla mu se glava kao velika drvena kvrga. Kao uklet stajao je tu o. Efrem i u velikoj tjeskobi pitao se, da li je on još ljudska hipostaza u tom stanju ili maslinova, da li se je njegovoj ljudskoj hipostazi pridružila narav masline ili se njegova ljudska narav pridružila hipostazi masline... A vjetar s Libanona blago je njihao amo famo granatim rukama uklelog monaha.

Neki štropot probudi usnulog starca. Bila je to jedna očito vrlo siromašna žena, koja je silazila s Libanona, glavom prgnuta sve do koljena pod golemlim snopom sienja.

»Što radiš, čovječe Božji?«, upita žena zastavši kod starca i ne dižući glave.

»Eto proučavam Materinstvo Bogorodice?«

»Pa kako si ga proučio?«

»Svekako i nikako,« prizna starac i izprijevodi prignutoj ženi svu svoju nevolju i brigu.

»Eto vidiš, čovječe Božji, sve je to igra nečestivoga. On ti je doveo nestorijanca u crkvu, on ti je kao vjetar i stršen smelao, kad si listao po knjizi; on te je u snu učinio nakazom, da te još više smeti i umori, i da ti se naruge; on ti je slijepio u knjizi dva lista u jedan, da ne nađeš istine. On me strašno mrzi, jer je na svojoj glavi osjetio moju petu...«

»Šta, ženo, valjda ti nisi...?«

Ali žene pod golemlim snopom nije više bilo. Gotovo plaćući i na koljenima lamao je sluga Božji rukama po zraku i zazivao Bogorodicu, ali uza lud. Kad se je smirio, osjeli veliku vedrinu i bistru u glavi, otvorio i opet knjigu i opazi, da su dva lista bila slijepljena u jedan; razlijeplih ih i stane požudno čitati. Sad je sve imalo glavu i rep. Evo što je pisalo u

knjizi: »Odgovaramo (I. j. sv. Ćiril Nestoriju): Bogom nadahnuto Pismo kaže, da se je ona Rieč iz Boga Otca sjedinila s tielom po hipostazi: jer nije Njoj bilo tude ono tielo, koje se s njom sjedinilo rođeno iz žene, nego je bilo njezino kao što je svakomu od nas vlastito svoje tielo, tako je isto i Jedinorodenomu bilo vlastito njegovo tielo i nije bilo tude; tako se je eto (Jedinorodeni) radio tekoder i iz žene.« To su eto bile rieči velikog Ćirila. Tim riećima zanesen stane služa Božji ovako umovati: Sve što hipostaza ima, ima to od svoje naravi. Moja hipostaza ima bradu od moje naravi, jer moja narav ima bradu. Bez naravi hipostaze nema ništa. Svoje rođenje hipostaza ima dakle od svoje naravi. Ako je ta narav ljudska pa se začeće i roditi od žene, tada to začeće i rođanje ima i hipostazu, kojoj pripada ta narav, pa bila ta hipostaza

već prije toga ili ne. Sve je u tom, da ljudska narav pripada hipostazi Božanskoj isto tako kao i što moja pripada mojoj hipostazi... Da, baš je tako, veliki Cirile!«

Tako je umovao služa Božji zagledavši se u golemi snop siena pred sobom, a suze od ganuća tek što mu nisu navrle na oči... .

Sunce je već zalazilo, a u večernjem polusvjetlu gorostasni je Libanon bio još silniji i veličanstveniji. Sluga Božji skupi ovce i uprti na leđa golemi snop siena. »Ked te je Bogorodica nosila, zašto te ne bih i ja, njezin služa, nosio?«, mislio je on, i kad je stigao u samostan, zbacivši leđa golemi snop pred braću s riećima: »Eto, to mi je sieno doniela Bogorodica!« A braća se pogledaše, slegnuše ramenima i pomisliše: »o. Efrem je u svojoj osamdesetoj godini izgubio pamet.«

Svanuo je novi dan, dan Hipapanta. O. Efrem zborio je narodu u crkvi; pred svima izpris se je nestorijanac očekujući odgovor. »Mi častimo Pre-svetu Djevicu, jer je Ona jedina od svih židovki prikazala (Bogu) svog prvičca Boga.« Nestorijanac se tržnu, ali tada u o. Efremu uzplamli vruća krv Sirije: »Eto, čitaj, što piše veliki Ciril, ti tvrdoglav oskrvničelju Bogorodice!«, poviće sluga Božji, izcupa list iz velike knjige i baci ga

pred nestorijanca. Jedna žena pokleknu i digne list, te ga pobožno poljubi i stavi pred kip Bogorodice, a o. Efrem obrazložio je Materinstvo Bogorodice onako, kako ga je prosvištio Gospodin po velikom Čirilu.

I kao što su nekoć nakon osude Nestorija carigradske žene svečano pjevale po ulicama hvalu Bogorodice tako je sad i narod u crkvi nakon propoviedi klicao Bogorodici.

P. B.

DOSTOJANSTVO, PRAVO I DUŽNOST RADA

Rad, težka li prokletstva Božjeg!
Blago onomu, koji ne mora raditi!

Rad, to je sve: sreća, blaženstvo
i smisao ljudskog životaf

Tako razno misle razni ljudi.

Razmotrimo malo što znače rieči našega naslova,

I. DOSTOJANSTVO RADA

Čovjek mora raditi. Bog to hoće,
jer ga je takvim stvorio.

»I dovede Gospodin Bog čovjeka — veli sv. Pismo — i postavi ga u raj zemaljski, da ga obrađuje i čuva.« Taj rad nije doduše bio čovjeku tako mučan kao poslijе iztočnoga grieha, kad mu je on i kazna, ali čovjek je radio.

Rad je čovjeku mučan i težak, ali opet je častan i uvišen. Osobito iza kako ga je posvetio sam Sin Božji svojim žuljevima i znojem. Trideset godina proveo je Isus Krist u Nazaretu u krilu jedne siromašne radničke obitelji. Kao diete gledao je kako njegova majka i hraničar neumorno rade. Čim je malo poodrastao, pomagao je i sam prema svojim tjelesnim silama. Zatim radi kao naučnik i po-

moćnik sv. Josipa, a iza njegove smrti nastavlja on sam Josipov tesarski posao i tako prehranjuje sebe i svoju majku. Rad je njegov bio ujedno i služba Bogu: posvećen molitvom i svetom nakanom. Otad više nema sumnje o dostojanstvu rada. Nema rada, koji bi bio nečastan, osim da se kosi sa zakonom Božjim.

Rad je nešto ne samo čovjeka dobrojno, nego i uvišeno.

Ta sam Bog radi, stvara, on je sam rad.

A radom je i čovjek sličan Bogu: i on donekle stvara, t. j. zamislí ideju i onda je izvada u djelo.

Što je čovjek sve stvorio radom! Kako je velebna djela izveo! Prodrio je radom u utrobu zemlje i dubine mora, digao se u nebeske visine, zemlju je posijao veličanstvenim gradnjama i djelima, divlje sile prirode stavio je u svoju službu i one vrše za nj rad, koji daleko nadilazi njegove tjelesne sile. Radom seljak priredi i zasije zemlju i tako suraduje s Bogom, koji »daje da raste«.

Veličanstvena je djela čovjek učinio fizičkim, tjelesnim radom. No sve-

— u tomu radu je — više ili manje — podloga duševni, misleni rad. Njime je čovjek stvorio kulturu, uljudbu: znanost i umjetnost. Mislenim se radom čovjek zadubljuje u bit stvari i izražava njihove posljedne uzroke, proučava sama sebe, svoj život, bit i svrhu svoju, dolazi do zaključka obstojnosti Stvoritelja. I tako se čovjek radom, mišljenjem približava samom Bogu, zadnjoj svrsi i sreći svojoj.

A u svemu tomu se očituje veličina čovjeka. Čovjek je velik već po naravi, po bili svojoj. On je kruna stvorenja Božjih na zemlji, gospodar svijeta. Radom, tjelesnim i duševnim, poslaje on još veći: njime razvija sposobnosti, koje mu je Bog dao i poslaje ne samo zakonitim, nego i stvarnim gospodarom svijeta te pokazuje, da zbilja i jest kruna stvorenja Božjih na zemlji.

Zato treba uistinu rad cieniti i raditi.

No kako u svemu, tako može čovjek i tim darom Božjim pogriješiti. Bilo sa pre malo, bilo sa previše. Pre malo raditi, ne činili onoga što si dužan ili kako si dužan jest grijeh. Ali može čovjek i pretjerati, pa i time izvrnuti red Božanskoga Promisla. Tako čini onaj, komu je rad postao sve, upravo neko božanstvo, pa se ne obazire ni na svoju dušu, ni na Boga ni na bližnjega. Takvi su osobito ljudi i sistemi, koji propoviedaju samo život na ovoj zemlji i hoće silom da ga — upravo neljudskim radom — pretvore u raj. No time zavaravaju i sebe i druge i mjesto da ljude usreće oni ih najžalostnije une-srećuju, mjesto raja stvaraju pakao. Raditi treba, ali i naš rad mora biti služba Božja, kao Kristov rad, mora nas voditi k Bogu, a ne odvoditi od njega.

II. PRAVA RADA

Danas se govori mnogo o pravu radnika i pravu na rad.

»Pravo na rad« nije naravnoga poretkla. Ono je posljedica družtvovne poremećenosti. Ljudi su počeli napuštati kršćanstvo i mudre Božje zakone

te gramzili za bogatstvom — izkoriscujući nerazumno prirodna bogatstva i izrabljajući bez savjesti radnu snagu drugih neimućnih ljudi. To je urođilo neizrecivom bledom velikog diela čovječensiva, a onda reakcijom i pobunom. Poča se širili komunizam, kao rješenje »radničkog piljanja«. Ali to »rješenje«, postavljeno na materijalističko i nestvarno slajalište nije bilo nikakvo rješenje, nego bi zlo samo još pogoršalo. Zato izdade veliki Pa-

pa Leon XIII. poslanicu »Rerum novarum« (15. V. 1891.), u kojoj zabačuje komunističko rješenje kao protunaravno, nepravedno i nemoguće te poslavljaju novo, koje se temelji na naravnim i Božjim zakonima.

Cetrtdeset godina kasnije (15. V. 1931.) izdaje Papa Pio XI. poslanicu »Quadragesimo anno«, u kojoj govoriti o povodu izdavanja Leonove poslance, o njezinom značenju, o koristi i uspjehu, te neka pitanja pobliže tumači, i govoriti što još treba učiniti.

Nauka Crkve, kao tumačiteljica božanske istine jest: prirodna bogatstva su svojina svemu ljudi, ali ipak je posebno vlasništvo i zakonito i nuždno. Sukobi i sporovi među raznim slojevima ljudi ne smiju se rješavati rušenjem prirodnog reda, međusobnom borborom i otimačinom, nego uskladenim radom i složnom suradnjom sviju.

Ovim je zaštićena osobito osobna sloboda i dostojarstvo čovjeka. Svaki čovjek ima pravo na život častan i dostojan. Ima pravo na mogućnost zarade i pravednu plaću, s kojom će moći pristojno živjeti i uzdržavati svoju obitelj. I to mu pravo pripada kao čovjeku, njegova sloboda, savjest i ljudsko dostojarstvo mora ostati nepovrijeđeno.

III. DUŽNOSTI RADA

Čovjek ne samo ima pravo na rad, nego je i dužan raditi. I to sledi iz ljudske naravi. Čovjek je neime dužan na pošten i častan način živjeti, a to obično nije moguće bez rada, bilo tjelesnog bilo duševnog. Lienost je i čovjeka nedostojna i grijesna. »Ko ne radi neka ni ne jede«, veli sv. Pavao, koji je po danu pravio šatore, a navečer propoviedao.

Pa i kad bi čovjek imao od čega živjeti bez rada, ipak bi i takav morao

raditi. Bezposlica je obično izvor mnogih zala, škodi duši i telu, kako svjedoči slero izkušto. Onaj, koji radi — vele već stari — ima samo jednu napast: da ne radi. A onaj, koji ne radi ima stotinu napasti i brzo će im podleći. U radu čovjek ima mnogo prigoda da razvija svoje tjelesne i duševne sile, da se vježba u kreposti, da si stiče zasluge pred Bogom i ljudima. Ima prigodu za vježbanje u strpljivosti, u samozataji, u jačanju volje, u poniznosti i jednoslavnosti, u ljubavi prema bližnjemu i t. d.

Covjek dakle mora raditi već zbog same sebe. Ali on mora raditi i zbog drugih. Već radi primjera. Jako loše djeluje osobito na djecu, lijenost i mukušnost vlastitih roditelja. Roditelji su i u tom pogledu strahovito odgovorni za budućnost svoje djece. Ali i kod drugih ljudi, koji se muče radom, može takav loš primjer rđavo djelovati. Zato je svaki čovjek dužan raditi, barem nešto. I zbog same sebe, a dužan može biti raditi i zbog drugih. Ako njemu ne treba, može suvišek dati drugima, koji su u bledi. Ni je to stroga dužnost prevde, ali je dužnost ljubavi.

No čovjek je i izravno dužan raditi zbog drugih. Čovjek je druživo biće, živi u zajednici. Od zajednice prima zajednička dobra, ali je s druge strane opet i sam dužan doprinijeti svoj udio, da zajednica može obstojati i vršiti svoju zadaću.

Prva i najprirodnija ljudska zajednica jest obitelj, razsadnik ljudskog života i sreća za pojedinca čovjeka. Ali ona može obstojati samo onda, ako svi članovi doprinentaju svoj dio, svaki prema svojoj naravi i svojim silama.

I u druge zajednice je čovjek uklapljen. To su u prvom redu občina i

država. I od njih prima dobra, ali i prema njima ima dužnosti. Zato i opet mora raditi. Dakako, da sve te dužnosti i tereti moraju biti uskladjeni i u razmjeru prema potrebama te silama i mogućnostima pojedinaca, i dostojeњstvo čovjeka kao osobe mora ostati nepovrijeđeno. Napokon treba još izlaci dužnost čovjeka u radu samom, osobito kad radi drugom za

plaču. Plaća mora biti pravedna ali i radnik mora raditi marljivo i savjesno, gledao ga gospodar ili ne.

Tih načela o dostojeњstvu, pravu i dužnostima rada treba da se svi ljudi drže, pa će takav rad voditi k blagostanju i sreći i pojedincu i ljudsko društvo. Molimo se po želji Sv. Oca, da to svi upoznaju, priznaju i tako rade.

Antun Bauer D. I.

BUDI VOLJA TVOJA

TREĆA PROSNJA OTCENASA

U drugoj prošnji Otčenasa molimo, da dode Kraljevstvo Božje k nama. Nu to će onda biti, kad budemo Božju volju vršili rado, točno i uvek. »Ne će svaki, koji mi govori: Gospodine, Gospodine, ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj, koji čini volju

»da se izpune Pisma.« U najtežem času u svojoj muci, on se moli svom nebeskom Ofcu: »Ne moja volja, nego tvoja neka bude!« (Lk 22, 42.).

Svetu volju Božju vrše u nebu anđeli. Oni neposlušni anđeli bili su odmah odbačeni i iztjerani iz raja, a ostali su samo dobri, svi anđeli, pripravljeni da izvrše odmah točno svaki nalog Božji, zato se i slikaju s krilima. Pa i samo ime anđeo znači glasnik, jer su anđeli glasnici Božji ljudima. »Slavite Gospodani svi anđeli njegovi, koji izvršujete njegovu volju, koji slušate glas njegovih rieči!« (Ps 102, 20.).

Nije anđelima svaki Božji nalog po ljudsku govoreći baš ugodan i lak. Uzrajamli uz čovjeka, koji postojano odbija opomene Božje i vredna Božje veličanstvo godine i godine; vodili ga, opominjali i čuvati, biti svjedok svih njegovih grješnik djela: to nije šala, to je znak velike, nebeske poslušnosti. A ipak taj anđeo vrši jednakom spremnošću tu zadaću, kao i onej, koji čuva i vodi dušu poslušnu i svetu. Anđele šalje Bog na zemlju, kad treba kazniti ljudi. Onda su oni

NEBESKA POSLUŠNOST
Uzor za svaku zemaljsku poslušnost je ona spremnost, kojom se vrši sveta volja Božja na nebu. Božje je Veličanstvo povrijeđeno neposlušnošću paroditelja i bezbrojnim griesima ljudskoga roda. Volja je Otca nebeskoga, da Sin Božji sude na zemlju, da se ponizi uvezši obliće sluge, to jest da postane čovjekom, da trpi i umre.

Isto: već ustaje Sin Božji da izvrši volju Otčevu, odlaže sjajni plasti veličanstva Božjega, zaogne se velom umrosti i čovječanstva, dolazi u ovaj svjet, da vrši volju onoga, koji ga je poslao (Iv 5, 30.). On gleda u svemu samo volju Otčevu, da je odmah i točno izvrši, poslušan do smrти i to smrli na križu (Iv 4, 34.). O njemu je u svelim knjigama mnogo toga pročeno, a on gleda da sve to izvrši

andeli zatornici. Tako je andeo pobio u Egiptu u jednoj noći sve prvorodenice; drugi je ubio 185.000 Asiraca, treći opet 70.000 Izraelaca i t. d. Jedni andeli slave neprestano Božu i kliču mu: »Svet, svet, svet Gospodin Bog nad vojskama!« (Iz 6, 3.), dok drugi nose molitve pravednika prema nebu: »Dim od kâda sa molitvama svetih uziđe iz ruke andelove pred Bogom.«

I sveti u nebu skupa s andelima znaju za naše nevolje, pa ipak nam samo onako pomažu, kako Bog dopusti. Oni bi se odmah digli da obrane Božju čast, koja je tako strašno pogredna na zemlji, ali ne će ništa proti volje Božje.

LJUDI PO SRDCU BOŽJEM

O kad bi se vršila volja Božja na zemlji onako, kako na nebu! Tad bi bio raj na zemlji Ali, hvala Bogu, bilo je uvek, a ima i sada još duša, koje vrše volju Božju. Ima svefih, nevinih, velikodusnih sinova ljudskih, koji znađu, što Bog zapoviedi i zabranjuje, pa se drage volje prema tome i ravnaju. One ljube Boga i ujedno ga se boje. To su duše, kao sv. Robert Bellarmin, koji nije mogao pojimati, kako može uobče čovjek prekršiti hotimčino koju Božju zapovied. Takove ljudi Olac nebeski blagosiliva. To su ljudi po srdcu Božjem.

BOŽJI ZAKONIK

Božja se volja očituje javno u Božjem zakonu. Taj je upisan u srdece svakoga čovjeka, i očituje se u glasu savjesti. Ali Božji zakon upisan je i u kamen Božjom rukom i zabilježen u Svetom Pismu te predan Crkvi na čuvanje. Spasitelj je taj zakon potvrdio i usavršio, te ga po njegovom tumačenju moramo vršiti. Kako smo

sretni! Ne moramo mučno tražiti volju Božju. Imamo jasno ocrtan put, koji vodi u život: »Ako hoćeš da uđeš u život, drži zapoviedi!« (Mt 19, 17.).

TAJNA BOŽJE PROVIDNOSTI

Božju volju vršimo i onda, kad podnosimo painje i križeve. Tad nam Bog šalje kušnje. Mi znamo, da je volja Božja da to podnesemo. A naša se volja buni! No mi je moramo podložiti volji Božjoj, kako nas Isus uči rečju i primjerom: Budi volja tvoja! »Ne moja volja, nego tvoja neka bude!« (Lk 22, 42.).

Zašto nam Bog, dobiti Olac, šalje iolike painje i nevolje, to su tajne Božje Providnosti. Mi možemo mirno i istinilo reći: Dobro je to, paće najbolje za me ono, što dobijem iz ruku Božje Providnosti. Poslije ćemo morati priznati: Ipak je tako bilo najbolje! Ipak je Bog imao pravo!

BUDI VOLJA MOJA!

Nekoj majci oboli težko jedinc. Jedna mali zdvaja i skoro da poludi od žalosti. Dođe svećenik i kuša tješili. Uzalud. Tada slane kraj smrtnе posteljice i poče moliti glesno: »Gospodine, ako je tvoja volja, pokloni ovome djetetu život i zdravlje!« — Ali mali poviće: »Ne: ako je tvoja volja; loga ne mogu podnjeti! Mora biti njegova volja, on ne smije dopustiti, da mi diete umre!« — Svećenik žalostan ode. — I gleda: na neizmjerno veselje majčino sinčić ozdravil! On posta velik fielom, ali i zločom. Sve je više taj razmaženi sinak žalostio i jedio svoju majku, dok nije napokon ona morala doživjeti, da joj sina odvedu i pogube na stratištu radi razbojsztva! Dogodilo se eto jednoj ženi po njezinoj volji. Kamo sreće, da je onda molila: Budi volja tvoja!

KAKO BOG HOĆEI

Isla stara majčica dan na dan s gorem u dolinu i onda opet natrag na brdo noseći težki teret. Pa ipak bila uviek dobre volje. Pitali je, kako može bili tako vesela kraj tako težka života. A ona odgovorila: »Znam kral-

ku molitvu, i ona mi pomaže uviek. Mislim na dragog Isusa, kako je on nosio težki križ na Kalvariju. Tada uviek kažem: Kako Bog hoće! Kad dođe bolest ili kad bude puno posla: Kako Bog hoće. Je li liepo ili ružno vrieme, uviek: Kako Bog hoće!«

TEBE BOGA HVALIMO!

Kad je svetoj Elizabeti umro muž prigodom križarske vojne, bila je jako žalostna, ali se brzo svlada, te zavapi Bogu: »Premda sam ga više nego išla drugo na svetu ljubili, ipak se ne tužim, Gospodine, na to, što je položio svoj život za svelu zemlju, jer je to bila svela volja tvoja. Kad bih mogla jednom vlasti svoje kose odkupiti jnegov život, ali proti volji tvojoj, ne bih dakako nipošto toga učinila.« Pa kad su je kasnije protjerivali iz njezina dvorca po cijoj zimi, morala se skloniti u neku šalu. A kad je u noći čula sa obližnje franjevačke crkve glas zvona, koji je redovnike zvao na jutrenju, pohili i ona u crkvicu i zamoli, da pjevaju »Tebe Boga hvalimo« iz zahvalnosti, što joj Bog poslao tolike nevolje.

SV. MARTIN BISKUP

Oko smrline postelje sv. Martina sakupili se njegovi učenici i vapili: »Žašlo nas oslavljaju, otče? Kome predaješ brigu za svoju djecu? Grabežljivi vuci hoće da navale na stado. Znamo, da želiš sjediniti se s Isusom. Ali tvoja kruna ti je sigurna, Odgodi dakle svoj odlazak. Nek ti se smili naša nevolja.« Tada poče svetac moliti: »Gospodine, ja se ne bojim smrti, ali ne ustručavam se ni dulje pozivjeti. Ako sam potreban Ivome puku, pripravan sam raditi i trpjeti. Budi volja tvoja!« Tako se tješila i sv. Hedviga, kad je izgubila svoga muža i sina prvorodenca: »Bila je lako volja Božja, da su poginuli, a Bog hoće uviek samo ono, što je za nas najbolje.«

Petar Gărler D. I

=====
Kadi ponovnog poskupljenja radne snage i Ivoiriva
Fredplata za »Glasnik« za 1944. iznosiće poslije 1. III. 200.— Kn.
Podmiri je stoga do konca veljače sa 120.— Kn!
=====

DODI KRALJEVSTVO TVOJE!

Divan je i veličansiven Božji svet s dubinama zvjezdanih noći i ljepotama proljetnih ili jesenskih dana. A nad njim vlast u svem dostojanstvu i uzvišenosti nedokucivi i sve-močni Bog, kojemu je nebo priesfolje a zemlja podnožje nogama njegovim. Upravu i kraljevanje predao je Kristu, Sinu svome. On kraluje od mora do mora, do na kraj zemlje. Njemu će se pokloniti svi kraljevi, i svi će narodi služili Njemu. Vlast je njegova vlast vječna, koja se neće svršiti, i kraljevstvo Njegovovo ne će nestati.

Svi mu moraju služiti, hoće ili ne će. Ali On bì htio da predobjabi srca, da svi upoznaju njegovu veličinu i dobrotu i ljepotu, da mu se onda dobrovoljno podvrgnu, te da ih može usrećiti veličinom svoga golema blaga i začarati radostima svoje ljubavi.

A put je Božje Providnosti taj, da On neće ništa sam i silom izvesti, nego sve uz pomoć i sudjelovanje svojih stvorova. Zato poziva odabraneke i miljenike, koji su ga prije izbligli poznavali, neka idu među ljudi, neka im priopćuju o ljepoti njegovoj, koja može zatvarati srca, jer je On najljepši među sinovima ljudskim; o dobroti njegovoj, koja ne satire sljemke i ne gasi natmula slijenja; o mudrosti, moći i ljubavi, koja može smiriti ludske težnje, tako željne sreće, kao što je to postigla kod milijuna onih, koji su ga upoznali, te priznali njegovu vlast i upravu.

Ovaj izbor i poslanje, da dovode ljudi u Božje kraljevstvo, divno je odlikovanje i počast za svakoga. I tko je god zdrave pameti, kad vidi, o čem se radi, morao bi se klicanjem i zanosom upisati u tu divnu vojsku Kraljevstva Božjega.

Ovakova četa i vojska Kristova Kraljevstva, među drugim dičnim borcima njegovim, jest i Družba Isusova. Svrha je njezinih vojnika, da sebe učine sposobnim, vjernim i podpunim ljubiteljima vode svoga i Kralja Krista, a onda i druge privedu k Njemu, da u njemu nađu mir i sreću života.

I kamo sreće, da ima u našoj domovini ovaj čas tisuću takovih boreća. Bez sumnje bi po njima u velikoj mjeri prozvala sreća, zavladalo poštenje, napredovala uljudba,

poreslo blagostanje, udomaćilo se zadovoljstvo, došlo bi kraljevstvo istine i života, kraljevstvo posvećenja i milosti, kraljevstvo pravde i ljubavi. A to su divni darovi Božji, nad koje nema ništa veće.

Isusovci su našu domovinu prije dva i tri stoljeća obnovili, digli na veliku visinu u mnogom pogledu, a osobito duhovnom. Nakon čega iz rata trebali ona opet podpunu obnovu. Isusovci bi to bili kadri izvesti svojim pučkim misijama, konferencijama, propoviedima, izpoviedima, časopisima, školama, učenim djelima, ali premašio ih je, ne mogu dospijeli na sve strane i sve poslove.

Stoga neka onaj mladić, gimnazijalec, maturant, koji teži za nečim uzvišenijim i želi učiniti nešto veliko u životu, pomoći bližnjemu i koristiti narodu, a uz to želi i sam bili pravo sretan, na viši i uzvišeniji način, nego to zamisljuju obični ljudi — neka se pridruži toj četi. Svi veliki muževi te vojske klicali su od sreće u svom zvanju, hvalili Bigu za tu milost i ne bi se bili mjenjali ni s kojim carem sviela.

Neka slobodno prije proučje stvar, ozbiljno promisli i o svemu se temeljito razpitaju. Mnogo se može naučiti iz veoma zanimljive knjige francuzkog pisača i novinara Bernovilja, a koja je izšla i na hrvatskom jeziku pod naslovom: Isusovci.

Ostale upute i savjete mogu dobiti na ove adrese: Provincialat D. I. Zagreb I/147, ili Noviciat D. I. Zagreb, Jordanovac 110, ili Malo Šemenište D. I. Travnik, Bosna. Ili ustmeno u svakoj isusovačkoj kući, koje se nalaze osim spomenutih mjesto: u Osieku, Sarajevu, Splitu i Dubrovniku.

Ured sveg materialističkog razpoloženja, klanja i kaosa, u Francuzkoj se probudio veliki idealizam. Taj se očitovo osobito u tome, da je daleko najveći postotak svećeničkih kandidata došao u bogoslovije i redove od inteligencije, već zrelih i gotovih ljudi. Od stotinu, preko polovice njih bili su visoki časnici, profesori i činovnici.

Kad će takova duhovnost niknuti kod nas? Kad će se naši inteligenti dignuti tako visoko u kulturi, osobito srca i duha, te uvide, kako po duhovnim zvanjima dolazi spas čovječanstvu i sreća svakom pojedincu?

Kad bi se danas našao ljeđ broj poletnih i razumnih duša, koje znaju ocijeniti trizno i jasno vrijednost života i njegovih čara, još bi nas bilo premašlo. Stoga se odgajaju i pripravljaju iz daleke takovi borići i apostoli. — Već od prvih razreda gimnazije pa do ulaska u zemaljski raj, kako je netko nazvao prve dane redovničkog života u noviciatu.

Pošloji usred Bosne ponosne, na divnom brdaštu u krasnom perivoju iznad vezirskog Travnika, cvjetčem i zelenilom okičena kuća, puna sunca i svetlosti, zvana Malo Sjemenište Družbe Isusove. U njoj stanuju djeca i mlađići, koje je Bog između Isuša izabrao, da mu služe, ljube ga i šire njegovo kraljevstvo jednoću u Družbi Isusovoj, da bude jednoća Isusovci.

Prineću se samo zdrave, darovite i pobožne djece dobrih roditelja. Mogu doći već u I. razred, a mogu i u više razrede.

Neznanac dio troškova moreju snosili sami, ali nači će se možda i dobrig ljudi, koji će pomoći, da im sjemenište može dati, što im je potrebilo i savoriti od njih podpune ljudje i borci za svar Božiju.

Tu pozivam dobre ljudi, koji mogu, a žele učiniti nešto ljeđo i veliko za Boga, duše i domovinu, a sebi žele pribaviti mir i onaj divni osjećaj sreće, da su činili dobro

u životu, neka se zauzmu za uzdržavanje kojeg takova dječeta ili mlađića. Podpuno, ili samo jedan dio troškova, Ti da pošalju upravi sjemeništa recimo svaki mjesec ili od vremena do vremena neku svotu u rečenu svrhu.

Učinili su tako veliko djelo. Ako je ljeđo i časno podići gdje kip ili kapelicu, kako je istom veliko i značno djelo podići živi hram Božiji, svećenika po srdcu Božjem i vjestnika njegova slatkog zakona. A dobit će od vremena na vreme iz sjemeništa vijesti o životu i napredku djece, kao i radu ostalih članova Družbe, osobito u Travniku.

Tako ćemo biti povezani kao jedna obitelj Božja s zajedničkim središtem-Bogom, zajedničkim ciljevima — Kraljevstvom Božjim, a osobito molitvama, jer se za dobročinitelje u zavodu uviek i sa zahvalnošću molimo Bogu.

Što dekli ima svoje ili poznato djele, koje dobro uči, zdravo je i pobožno, ili što može i želi pomagati takova djele, može učinili time veliko djelo za različenje Božjeg kraljevstva na zemlji, taj neka se obrati u svemu na ovu adresu:

JOSIP BADALIĆ, upravitelj
Malog Sjemeništa D. I.
TRAVNIK — Bosna

Z A P O S T O L A T A M O L I T V E

● **ILAČA** — Na poticaj vrč. g. župnika Franje Pohn okupilo su se i naše djevojke u druživo Srđca Isusova. Na dan 25. otujka prošle god. bilo je svećano primanje. S upaljenim svećama djevojke su glesno obećale promicati kršćansku ljubav, djevojačku čestost i ljubav prema Božanskome Srđcu. Klečeći pred olatarom izmolile smo Vjerovanje, a zatim obavile posvetu. Naše druživo broji 36 članica. Na svetu Pricest idemo svaki dan po jedna. Dale smo služili 3 svete Mise na nakanu Sv. Očice. Svake srede i subote čistimo crkvu, a sestenke obdržavamo svake prve nedjelje u mjesecu. — Stjepka Kuveždić, Burina, glav.

● **NOVA KAPELA** — Naše Djevojačko Druživo Srđca Isusova, osnovano je još prije nekoliko godina, ali nije radio sve do sada. Kada smo lanjske godine

dobili novog župnika veleč. gosp. Antu Durića, odmah nam je obećao, da će obnoviti naše druživo. I on je svoje obećanje izvršio, te je uz pomoć veleč. gosp. kapelana Antu Dunaj opet obnovio Djevojačko Druživo Srđca Isusova u svim selima naše župe. Bilo je samo nekoliko djevojaka, koje su bile prije primljene u Druživo Srđca Isusova, a 9. V. ove godine imale smo primanje novih članica. To je bio za nas vrlo svetan dan. Sve djevojke iz svih selja naše župe došle su pod svojim družvenim zastavama u procesijama. Tom je prilikom veleč. gosp. župnik održao divnu propovied i razlumio dužnosti i značaj Djeva. Druživo Srđca Isusova.

Sestanke održajemo redovito svake nedjelje i vodimo zapisnik. Sekupljale smo novac za gradnju crkve Majke Božje u Mariji Blistrici i zajedno sa dužnosnicama Ustaške Mlađadi sakupljale smo perje, posljetinu i

rublje za naša ranjenike. Prigodom otvorenja tjedna »Majka i dieček«, održale smo svoju prvu priredbu, koja je vrlo lijepo uspjela. Davale smo igrokaze »Anica se vratila« i

»Dvije svadljive susjede.« Svetu Prcišest primamo redovito svakoga prvog petka na čast Božanskom Srdu Isusovu, u neknadu za uvrede i za mir u svetu.

Katica Bašić, blagajnica.

Z A H V A L N I C E

PRESV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJU I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALIUJU:

Bjelovar: CR Šim spađen od nezreće i druge milosti. — Brod na Kupi: SS ozdravila rođakinja. — Donje Novo Selo: LjB Velika milost drage osobi. — Donje Viljevo: MC sretan povratak iz zarobljeničva. — Đakovo: VB za povratak braća i druge milosti. — Gospić: LK Presv. Srdu Isusovu sačuvao u velikoj pogibiji po zagovoru Dra Merza. — Gregorac: I i MG u velikoj pogibiji usilišan do u najmanju silinu. — Kabal: i bez teške operacije ozdravila po zagovoru Gospa Falimske. — Karlovac: EK brać spađen iz majve pogibji. — Malit: za više primljene milosti. — Matjandi: AP muž se povratio iz robstva, sretan parod i mnoge druge milosti. — Markovac: HK povratio se muž. — Osiek: JV za primljene milosti. — Ljilj za pomoć i milosti u god. 1943. — Petrinja: IN sačuvan u velikoj pogibiji. — Pilkočevac: MN muž se povratio iz zarobljeničva i mnoge druge milosti. — Bjelovar: MS djece ozdravilo od teške bolesti. — Predevec: EH olac oslo-

boden vojski i mnoge druge milosti. — Psarjevo: BB za primljene milosti. — Pečici: MB za primljene dobrodinste. — Sarajevo: MG za primljene milosti. — Široki Brijeg: za mnoga dobročinstva. — Šljivovci: ZX sretno se povratio iz teške borbe. — Trstenik: BT za sretno polovanje i očuvanje od neprijateljskog napada. — Tuštar: EP oslobođeni iz pogibije. — Velika: AS za sretan porod. — Virovitica: JC često izabavljena iz neprijlike. — Vrbovec: MH za ozdravljenje sinčića Željka. — Vrhovina: BB mnoge milosti, osobito što da domas sačuvani zla. — Zagreb: TJ za primljene milosti. — NN za sretan povratak sina iz vojske. — DK za primljene milosti. — Obilje: M za milost. — ZB kroz mnoge životne opasnosti prešao živ i zdrav. — MC za ozdravljenje kćerke. — ED nekad se sretno vratilo iz Bosne. — MZ za zdravlje. — AH za mnoge milosti. — ML za pomoć i primljene milosti.

D A R O V A

Na zakladu Pojma Barbarića [iz Sarajeva]: Rosa Krnjić 20; Jelena Aljinović 100; Marija Stanilić 20; Milija Šarić 20; Marijan Marić 20; Manda Ekerić 10; Ika Vučosac 50; Katica Mikša 20; Čeca Berklić 20; Terezija Kos-Timis 30; Marica Kurbanović 20; Marija Jingling 10; Amalija Kogej 80; Milka Kostić 50; Mijo Sever 50; Jozsef Kalangić 15; Augustin Vilković 100; Marija Bošanac 70; Irma Berger 20; Luča Colaković 200; Ignac Rubinić 30; Marija ud. Pavlić 60; Zdenka Mladenović 100; Štefka Pavlić 10; Katica Dorđić 20; Kata Simić 50; Merko Oulić 20; Franjica Bulić 50; Vera Ožanić 20; Družštvo Kal. Akcije Žena, Švibovac 150; Matijev Vilković 50; Marija Vilković 100; Mira Zivlje 50; Jana Milinarić 10; Mihovil Vilković 50; Vilimorija Ružićka 100; Franjica Nakač 15; Ana Kovačević 25; Vladimira Jelić 100; Stjepanija Helas i Dragica Ru-

peri 40; M. Bažić 60; Jelka Vilaković 30; Mijo Hrvaj 50; Niko Jelović 50; Božica Gregorić 50; NN; Brčko 20; Zlatko Vilković 50; Milka Zarukov 50; N. N. Sarajevo 10; Malej Vilković 100; Ivan Kamenežki 30; Matej Vilković 100; Josip Bobek 25; Kala Punarić 50; Mihalj Vilković 100; Mihovil Vilković 50; Jelka Fink 100; Malej Vilković 100; Malej Vilković 100; Zvonko Tidić 100; Malej Vilković 50; Malej Vilković 200; Niko Jelović 300; Dragica Rupert 100; Mijo Hrvaj 105; Mihovil Vilković 50; Ivan Kamanežki 50; Vladimira Jelić 100; Mihovil Vilković 50; Mihovil Vilković 50; preč. Malej Klarid 100; Malej Vilković 100; Malej Vilković 100; Mihovil Vilković 50; Stanko Vilković 200; N. N. Sarajevo 500; N. N. Sarajevo 50; prof. Tanović 200; urol. Vilković 300; Damko Skrabek 100; N. N. Modrića 50.

U VJEĆNU DOMOVINU POZVANI SU PREDPLATNICI GLASNIKA:

+ Kedmenec Leopold, Černa + Tonković Mato, Požege + Tuba Franjo, Klučec-Molve + Blaževac Tomo, Zagreb + Burkus Mirko, Ruma + Čoh Časlav, Gračenica + Ćveklvić Josipa, Zagreb + Dančević Ivan, Gundinci + Eserf Dragulin, Stari Jankovci + Gragnolović Luka, Posavski Podgajci + Kovačić Josipa, Zagreb + Kovačević Dragulin, Jazavica + Korovljević Staža, Posavski Podgajci + Kulundžić Ana i Kulundžić Stipo, + Madacki Josip, Hrv. Milrovica + Majnar Ivana, Zagreb + Neumayer Martin, Erdevik + Radiković Makso, + Sefer Imbro, Rakitovac + Sajk Mijo, Zupanja + Schwerer Dr. Karlo, Ruma + Sijerac Ljubica, Posavski Podgajci + Šule Kafica, Pleternica + Turudić Mato, Posavski Podgajci.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlosti vječna svjetlila im! Počivali u miru!

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

Čednost i uljudnost Sluge Božjega Petra Barbarića bila su upravo dvije između značajnih vrlina, koje su ga resile. Još za djelinstva zahvatile su klice u srcu njegovu i ostale mu najljepšim uredos u dječačkim i mladenačkim godinama sve do smrti.

Čednost i uljudnost nije bila ni u čemu prisiljena niti samo puka navika nego iskreni izražaj srca, cvjet njegove poniznosti, plod njegove iskrene i požrtvovne ljubavi do klijanjega.

Holio je, da bude jednom kao svećenik svakomu sve, toga radi ozbiljno je nastojao, da se čednim ponašanjem za to sposobi. No uistinu ga je resila više ktepost i čednost, te bi ga kasnije u svetuvi više preporučivala nego bi to moglo i najuglađenije vladanje po svim pravilima svjetske uljudnosti. Cielo mu je držanje bilo jednostavno, otvoreno i pouzdano. Svaki mu kretaj, svaka rieč odavala je njegova plemenita svojstva. Prema svima udvoran i susretnljiv izkazivao bi starijim pa i dacima vazda osobito

čest i slavu Božju, a nije učio iz fašte slave.

MILOSTI PO ZAGOVARU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

1490. Stražem an (zagreb, nadb.): Usljena prošnja. V. S. — 1491. Staro Petrovo Selo (zagreb, nadb.): Primila rezne milosti. A. J. — 1492. Oriovac (zagreb, nadb.): Mnoge milosti dobila. M. T. — 1493. Čačinci (zagreb, nadb.): Težko sam bolevala na obje ruke, upala živaca. Liečnik mi rekao, da je težko izliječiti. I ja sam se zagovorila Petru Barbariću devešnicom i kad sam je svršila ozdravile mi ruke. A. J. —

ČEDNOST I MARLIJIVOST

počilanje. U svem bi davao drugima prednost.

U marljivosti, u revnosti za naukom sjajno se izticao. Petar Barbarić. Uvjeren da je uz krjepost znanje glavno sredstvo, te uz mogne jednom što uspješnije kao svećenik djelovali, radio je svim silama, da se naukom, što je samo bolje mogao, sposobi za to. Kako u osnovnoj školi tako i u gimnaziji bio je zaista uzor-dak. Iako je na pitanje, koji mu je najmiliji predmet, odgovorio: »Ja bih se mogao za svaki predmet oduševiti no ipak mi je latinski i grčki jezik osobito srcu prirastao«, odlikovao se je u naukama kroz celu gimnaziju, a učio je marljivo ne oslanjajući se na svoju darovitost.

Za vrieme učenja u sjemeništu bio je Barbarić najmarljiviji i najrevniji. Za školske obuke pomno bi pazio, a ono što se zadalo, veoma je tačno zabilježio. Odgovarao je mirno, jasno i stalno. Njegovo je ime uviek u školi bilo na počastnoj ploči i to na prvom mjestu. U nauci imao je pred očima

1494. Trovnik (vrhbos. nadb.): Bila sam oboljela od grlene bolesti, te se utekoh Slugi Božjemu Petru Barbariću i on mi je pomogao. Primila sam još mnogo drugih milosti po zagovoru njegovu. M. Ž. — 1495. Mašić (ž. Nova Gradiška zagreb, nadb.): Mnoge milosti primila. K. R. — 1496. Bješkovar (zagreb, nadb.): Zahvaljujem za izprošeno zdravlje. B. M. — 1497. Vrpolje (dakov. biskup.): Od težke bolesti ozdravila. M. A.

4. VELJAČE
PRVI PETAK
NAKNAĐNA SV. PRIČEST

5. VELJAČE
PRVA SUBOTA
SV. PRIČEST ZA MIR

Božansko Srđe Isusovo

prikazujem ti po Bezgrješnom Srđcu Marijini
sve molitve ♦ djeļa ♦ i ♦ trpljenja ovoga dana
u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane
♦ na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru
osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu ♦ za sv. Oca
i za sve potrebe preporučene
♦ Članovima Apostolata Molitve ♦

VELJAČA 1944.

Nakana Apostolata Molitve: Da svi priznaju dostoјanstvo, prava i dužnosti rada.
Mislijska nakana: Da u južnoj Africi poraste broj vjernika.

POSEBNE MOLITVENE NAKANE ZA SVAKI DAN

- 1 U Ignacije * Kršćanski ponos
- 2 S Sviećnica * Majke
- 3 Ć Blaž * Biskupi
- 4 P Andrija Korz. * Kršć. Ibjav
- 5 S Ageta * Djev. Čistoće

NEDJELJA SEDAMDESETNICA

- 6 N Tito * Vjernost Ewendelju
- 7 P Romualdo * Smisao za žrte
- 8 U Ivan de Motha * Sloga u obitelji
- 9 S Ciril Aleks. * Sjedinjenje kršćana
- 10 Ć Skolastika * Redovnice
- 11 P Ukaz. B. D. M. u Lurdru * Pokora
- 12 S Sedam utemeljitelja * Zrluvanje za bliznjega

NEDJELJA ŠESTDESETNICA

- 13 N Katarina de Ricci * Siročed
- 14 P Valentin * Svećenici

- 15 U Klaudije Kolomb. * Pouzdanje
- 16 S Onezim * Zarobljenici
- 17 Ć Donat i dr. * Siromašni
- 18 P Simon * Obrać. grješnika
- 19 S Konrad * Redovnici

NEDJELJA PEDESETNICA

- 20 N Eleuterij * Srednjoškol. mlađež
- 21 P Severin * Pomoć Božja Hrvatskoj
- 22 U Stolica sv. Petra u Antiohiji * Mir
- 23 S Pepevnice * Duh pokore
- 24 Ć Prestupni dan * Velikodušnost
- 25 P Matija Ap. * Propovjednici
- 26 S Viktorin i dr. * Vojnici

1. NEDJELJA KORIZME: ČISTA

- 27 N Aleksandar * Izjavljenci
- 28 P Gabriel od Sedam žalosti * Potištani
- 29 U Roman * Svećenički pripravnici

Za članove Apostolata Molitve: Podpun oprost jednog petka i još po volji odabranog dana.
Na dan naknadne slike Pričesti. Na blagdan mjeseca zaštitnika.

Za članove bratovštine Srđa Isusova: Podpun oprost prvog petka i prve nedjelje te
još jednog po volji odabranog dana.

POTISKIVA PLACENA U GOTOVU

+ G. 53 = OŽUJAK 1944 = BR. 3 +

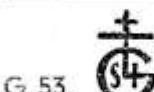
GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASNIK SRDCA ISUŠOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštenjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu

* Odgovorni urednik: Petar Belić D. I., Zagreb I/147, Palmotičeva 31. * Tiskara »Glasnik«, Ivan Nikolić D. I., Zagreb, Palmotičeva ulica 33, Tiskanje i razpočavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kn 1681/34-1

BR. 3

OŽUJAK 1944

Uprava: Zagreb I/147, Palmotičeva 31 * God. predplata

120 Kn; dobrovoljna predplata 200 Kn. (ček. rač. 33.896)

... Mađarska: 10 Pengö (č. r.

59.682) — Ostalo inozemstvo:

prolukvrednost od 130.— Kn

HRVATSKA ZA PAPU

U OŽUJKU 1944. SLUŽI SE U NEZAVISNOJ DRŽAVI HRVATSKOJ

SV. MISA NA NAKANU SV. OTCA:

Početkom ožujka: u Staroj Rieci — 2. III. u Križevcima — 2. III. u Splitu — 3. III. u Kapelici (Garešnica) — 3. III. u Žakanju — 4. III. u Milni — 5. III. u Murteru — 6. III. u Gornjem Desincu — 7. III. u Kraljevici — 12. III. u Baški (Krk) — 12. III. u Staroj Gradiški — 12. III. u Virovitici — 12. III. u Zagrebu — 14. III. u Posavskim Podgajcima — 15. III. u Nartu Savskom — 16. III. u Prekom — 18. III. u Kaštel Novom — 19. III. u Dubrovniku — 19. III. u Stenjevcu — 21. III. u Sumarlinu — 24. III. u Mikluševcima — 25. III. u Gornjem Desincu — 25. III. u Jastrebarskom — 25. III. u Krapju — 25. III. na Plješivici — 25. III. u Sibinju — 25. III. u Sv. Nedjelji — Tiekom mjeseca: u Splitu.

ZA KORIZMENO VRIEME

Kržni put u ljubičastom omotu (2. svezak »Glasnikovih Knjižica«), mala knjižica sa velikim slovima i lepim slikama

OSTALI DOSADA IZAŠLI SVEZCI
»GLASNIKOVIH KNJIŽICA«:

1. Osobna posveta Srdcu Isusovu
2. Mala služba Srdcu Isusovu
3. Srdce Isusovo i djeca (u pripremi)
- 4-7. Suvremena pomoć obitelji

Pojedini broj: Kn 20.—
Dvobroj: Kn 30.—

Uprava »Glasnika Srdca Isusova«,
Zagreb I/147, Palmotičeva 31.

SLIČICE

Molitva Sv. Otca Pija XII. za mir
sa slikom Srđca Marijina.

Posveta svetoga Pape Pija XII. Srdcu Marijini
Marijini sa slikom Srđca Marijina.

»Svećenički dan«, uputa i molitve za posvećenje svećenika

Fatimska Gospa, kratka poviest i uputa u
pobožnost prvih pet subota

Sve sličice su isiskeane na finom papiru (4
stranice), u obliku slijčica za molitvenik
(7 × 11,5 cm), a stoje: 10 komada 20.- Kn;
100 kom. 180.- Kn; 1000 kom. 1700.-

Velika slika Fatimske Gospe (25 × 35 cm)
na najfinijem papiru: kom. 30.- Kn (+ pošt.)

Uprava »Glasnika Srdca Isusova«,
Zagreb I/147, Palmotičeva 31.

APOSTOLAT MEĐU RADNICIMA

Molitvena nakana Apostolata molitve za ožujak, koju je blagoslovio Sv. Olac

ZASTO APOSTOLAT MEĐU RADNICIMA?

Svi smo mi ljudi, napose mi kršćani, braća. Zato se moramo brački i ljubiti i brački si pomagati. I to lim više, što je naš brat u većoj potrebi! A evo, naša braća radnici su često u velikoj bledi i velikoj opasnosti. Njihov život i život njihovih obitelji jest često jedan lanac muka i patnja tjelesnih, a često se tjelesnim pačnjama pridružuje još strašnija bleda duhovna. Tko bi nabrojao sva zla, koja ih znaju biti. Neimaština, zapuštenost, izrabljivanje; pa zlo družtvo, koje ih zavađa na kartanje, pijanstvo i nećudorednost; a onda još dolaze mračni i lukavi agitatori te ih mame i razpalačuju pogubnim i prevratnim idejama.

Istina, danas je stanje radnika već u mnogočem promjenjeno. Oni nisu više onako zapušteni i prepušteni samovolji drugih ljudi i slučaju kao nekoč, ali je njihov život još uvek težak i pun velikih opasnosti. Zato im treba posvetiti veliku pažnju i mnogo se žrtvovali za njih. Kršćanin tu ne smije biti ravnodušan. Tko ljubi Boga, mora ljubiti i bližnjega. I to »ne riečima i jezikom, nego dje-

lom i istinom«, kako veli sv. Ivan apostol (1. Iv. 3, 18). Valja se deklev prihvati apostolata među radnicima.

KAKO I ŠTO

TREBA RADITI MEĐU RADNICIMA!

Mi govorimo o apostolatu, dakle o radu, koji je usmjeren u prvom redu na duhovno dobro bližnjega. No činjenice je, da je taj rad čestoput i nemoguć, ako nije skopčan s materijalnom pomoći. Zato je sav taj rad, kojim nastojim pomoći bližnjemu, bilo duhovno bilo materijalno, pravi apostolat.

U čemu treba radnicima pomagati?

Treba im pomagati prosvjetno, da radnik postigne neku obču naobrazbu, koja će mu u svemu dobro doći, a osobilo da ne nasjeda zamamnim krialicama otrovnih strujanja i bezbožnih agitatora.

Treba im pomoći da se izobreže stručno i usavrše u svom poslu, znaajući se koristiti suvremenim tehnikama.

Potrebita im je nadalje gospodarska pomoći: da mogu pomoći radničkim organizacija i ustanova lakše doći do potrebnih sredstava za

početak rada ili u raznim obiteljskim prigodama.

Napose je važno radnike poučavati i prosvjećivati vjerski. Poštenje, značaj i sreden život prvi su preduvjet sretna života. Bez toga će i najbolja plaća slabo koristiti i radniku samom i njegovoj obitelji. A takovu životu je opet prvi temelj vjera!

TKO MOŽE POMAGATI RADNICIMA?

Prva dobročiniteljica radnika je s v. Crkva, majka sviju ljudi. Ona je odmah na počektu proglašila sve jednakima u pogledu ljudskog dosta-janstva i ljudskih prava, tako da »nema roba ni slobodnjaka, nego su svi jedno u Kristu Isusu«, kako napisa sv. Pavao apostol (Gal. 3, 28). — U srednjem veku je Crkva privela uljudbi mlađe narode učeći ih svemu, što je korisno za sretran vremenit i vječni život. Cvalu udruženja obrtnika, t. zv. cehovi, prava blagodat za pojedince i njihove obitelji. »Radničko pitanje« srednji viek ne pozna. — Crkva osniva bolnice, škole te razne ustanove za obču pomoći i blagodat sviju, osobito siromašnih slojeva. Novi je viek surovo uništil većinu tih ustanova, pače pokušao Crkvu posve izključiti iz javnog života. A kada je velik dio ljudskoga roda strovalio u neizrecivu biedo, opet uslaje Crkva, kao brižna majka, na obranu potlačenih i une-srećenih, pa makar joj to mnogi i zamjeravali. Osobito dižu glas Pape Leon XIII. i Pio XI., kako smo to u prošlom broju »Glasnik« razložili.

Po načelima Evangelijski i nauči sv. Crkve treba da se svi ljudi ljube i po-maju. U prvom redu oni, koji skupa živu i rade. Radnicima će prema formu prvi pomoćnik biti poslodavac. Prije svega pravednom plaćom i ljudskim postupkom. A kršćanska će ga ljubav policati, da čini i više nego

li je strogo dužan. Zato on neće biti radnicima samo »gospodar« i »gos-podin šef«, nego će gledati da im bude više otac i brat, i nastojati će, da se svi, koji sudjeluju u radu, stope u jednu liepu zajednicu, obitelj, koja zajednički radi, dogovara se, rješava potežkoće, i gdje su jedni za druge puni razumijevanja i ljubavi.

Uz poslodavca može blegotorno djelovati i čitava njegova obitelj, svatko na svoj način. — Ovaj duh moraju posjedovati i manji gospodari u postupku sa služinčadim.

Odmah uz poslodavca dolazi s v e-ć e n i k, koji ne će nikad stajati rav-nodušan prema tome dielu svoga stada, i to tim više, što oni trebaju više pažnje i pomoći, osobito duhovne. On treba da pozna njihovo stanje i njihove potrebe i da im nastoji u svemu pomoći, zauzimajući se za njih uvik kao otac i briňući se za njihovo dobro, u prvom redu za dobro njihovi duša i duhovne potrebe njihovih obitelji.

Neizrecivo dobro mogu za radni-ke učiniti katoličke organizacije, pojmenice radničke. Uzoran primjer su organizacije belgijskih i francuzkih katolika za radnike i radnice (JOC, JAC i dr.). Te su organizacije prava srca, a često i spas hiljadama mlađih radnika i radnica, koji u njima nađuše pomoći i zaštitu duhovnu i tjelesnu. A ti se onda radnici i radnice prevaraju u apostole i po-mazu drugim radnicima onako, kako su drugi njima pomogli.

I p o j e d i n a c može za radni-ke učiniti mnogo dobra. Na pr. pisac ili novinar. On će se zanimati za stanje i potrebe radničkog sveta, obaveštavati javnost o njima, braniti njihova prava, a njih same svojim pi-sanjem poučavati, pridizati i opleme-

njivati, ublažujući im tako nevolje i usrećujući ih. Apostolat pera — kako divan i kako moćan apostolat! — Političar će opet učiniti svoje, da država, zajednička majka sviju, pravo upozna potrebe radnika, te podesnim zakonima i uredbama olakša njihov život i zaštiti njih i njihove obitelji. U tomu moraju državi pomagati svi, koji mogu.

Napokon, apostol radnika može bi-

ti svaki kršćanin. I oni, koji se ne osjećaju sposobnima, ili se ne mogu dati na izravni apostolat među samim radnicima i radnicama, mogu im pomoći barem kojim darom, ljeplom riječu, savjelom, primjerom čestila i požrtvovna života, te napokon svojom molitvom. To mogu svi. A u prvom su redu na to pozvani apostoli molitve!

Antun Bauer D. I.

»ŠTO SE PLAŠITE, MALOVJERNI?«

Mnogi vjernici traže od Boga ono, što nije nikako izpravno, i kad loga ne postignu uzprkos mnogim molitvama i pobožnostima, ostaju zbumjeni i oslabljeni u povjerenju, koje su imali u Бога. Velika je mudrost znati, što dolikuje tražiti od Бога; zato treba dobro poznavati i Бога i svoju vjeru i duhovni život. Danas su prilike takve, da i najbolji vjernici mnogo trpe od straha. Da ga se oslobođe, utječu se molitvi i sv. sakramentima, a kad famo, strah je ostao, možda još i veći nego prije. I onda misle, da njihove molitve i pobožnosti nisu bile, kako treba, iako su se revno molili. Bez sumnje su se revno molili, jer čovjek, kad mu prieti zlo, ozbiljnije i izkrenije se moli Богу. Više nas naša narav potiče, da tražimo od Бога pomoći proti zlu nego da nam sačuva neko dobro, što ga uživamo. Jedva će dakle biti u molitvi razlog, što se molitelj nije oslobođio straha. Ne, razlog je drugdje.

Strah je naime jedna nuždna i prirodna pojava naše naravi, isto tako kao što je čovjeku prirodno da se ve-

seli, kad je u sreći; žalost, kad je u nesreći; nada, kad može poslići ono. Što ljubi i t. d. Strah je jedan od onih osjećaja naše tjelesne naravi, po kojima se ne razlikujemo od životinja, te poput njih slijedimo osjetno dobro ili bježimo od osjetnog zla. Ta osjetna čuvstva u životinjskom dielu naše naravi ne smiju se zamjeniti s istoimenim čuvstvima naše duše, gdje su ona čisto duhovne naravi; jedna i druga jesu ova: ljubav, mržnja, želja, veselje, nada, smjelost, žalost, strah, divljenje i srdžba. Ljubav tumači sva druga čuvstva. Čovjek na pr. ljubi svoj život i zato mrzi na sve ono, što mu ga hoće oteti; veseli se, kad svoj život uživa; nada se spasili svoj život, kad može svladati ono, što mu život ugrožava; smion je, kad ustane na napadača svog života i hoće pobjedu nad njim radi pobjede; žalosti se, kad život gubi; strahuje, kad mu prieti propast; srdit je, kad napadaču svog života zadaje zlo; iznenaden je radi neočekivanog spasa. Ljubav dakle posve nuždno izaziva u nama sva druga čuvstva, a sva su zajedno proizvod naše naravi, jesu nešto čisto

njezino. Tko bi se htio riešiti tih čuvstava, taj bi se htio riešiti svoje ljudske naravi.

Strah dakle nije nikakva mana, koje bi se čovjek morao stidi, i zato još nipošto nije kukavica ili slabici onaj, koji se boji. Slabić je samo onaj, koji se daje svladati od straha, pa da se ukloni strahu i pogibelji, čini stvari smješne, bezsmislene ili čak i nedopuštene. Može dakle čovjek biti i vrlo odvažan, dok trpi strah, i ustvari proti zlu, koje mu prijeti. I onda je čovjek junak, onda je on gospodar svog straha.

Strah je preteča zla, on mu pripravlja put. Zlo lišava svoju žrtvu nekog dobra, a strah je predosjećaj togu gubitka. Preteča zla na svoj način već počinje razorno djelo, koje će zlo dojerati i dovršiti. Strah ide za tim, da oslabi moć odpora, a nemoć odporta siguran je put k propasti. Tako grabiljivim životinjama mnogo pomaže strah njihove žrlve, da je se mogu lakše dočepati. Divno i jednostavno opisuje Sveti Pismo strah jednoga grješnika. To je bio Baltazar, kralj babilonski. On je jednom priedio gozbu, na kojoj je pio vino iz svetih vrčeva, što ih je uzeo iz hrama u Jezuzalemu njegov otac. Usred bogumirzke gozbe i opojnosti pojavi se na zidu dvorane čovječja ruka pišući neke fajanstvene riječi. Opazivši je kralj, kaže Sveti Pismo, »probljedilo je lice kraljevo, misli ga njegove uz nemirivahu, spone mu u bedrima popustiše, a koljena mu udarahu jedno o drugo« (Daniel 5, 6). Vjekovni je običaj, da neprijatelj hoće prije borbe zastrašiti neprijatelja, da ga oslabi; ovako spada i moderna promičba u najrazličitijem obliku.

Težko dakle onomu, ko je pao pod vlast straha. Strah je još podmukao i

zloban, jer povećava zlo, koje prijeti: povećano zlo jače plasi, više slabija žrtvu. Zato je strah jedan od najgorih neprijatelja čovjeka, dakako ako mu se čovjek ne uzprotivi, nego se da od njega svladati. Ali kako da ustanemo protiv straha? Odgovor: čovjek ima jedno jako oružje protiv straha i to je ljubav.

Prije svega ljubav nam pomaže, da izpravno ocjenimo zlo, koje nam prijeti. Ima naime zla i nesreća, koje nas lišavaju jednog dobra, ali nam donose drugo. Ima slučajeva, da nas nesreća hoće lišiti jednog dobra i donosi nam veće dobro od onoga, koje nam otima. Tako na pr. liečnik oduzima bolestniku ruku, ali mu tim spašava život. Kako tko ceni život zemaljski i vječni, prema tomu će se i bojati, kad mu zaprijeti gubitak jednog ili drugog. Za kršćanina nema zemaljskoga zla, koje mu ne bi donieslo kakvo veliko duhovno dobro. Neka se duhovna dobra mogu postići samo u vezi s jednim velikim zemaljskim gubitkom, na pr. mučenička kruna. I tako ono dobro, koje slijedi iz našeg zemaljskoga gubitka, veoma slab u nama onaj dojam, koji se rada u blizini zla. Dakako, radi se samo o tom, da doista više ljubimo ono dobro, koje nam prijeti. I u tom je sav uspjeh našeg stava prema strahu.

Ako naime više ljubimo vječni život nego zemaljski, onda ne ćemo mrziti gubitak zemaljskog života, jer se taj gubitak ne protivi vječnom životu, pače je jedan od uvjeta vječnog života. Naprotiv, koliko ljubimo vječni život, koliko ćemo mrziti ono, što nas tog života lišava, a to je smrt duše ili grieħ; grieħa ćemo se dakle bojati koliko, koliko ljubimo život vječni. I tako svako zemaljsko dobro

nosi već u sebi uztuk proti strahu »nosi već u sebi klicu nemoći t. j. jedno vrhunaravno dobro. Često ono, o čemu se tu radi, nije svladavanje straha, nego ozbiljna i izkrena ljubav prema vrhunaravnim dobrima, i tako tu ljubav ima, možda će se i bojali zemaljskih zala, ali umjereni i toliko, da ostane u njemu onaj mir, koji je vlastit samo onima, koji sliede vrhu-

»Što se plasite malovjerni?«

naravnost. Jer je strah vlastilost ljudske naravi, nije nikakvo čudo, što ga nalazimo i u Spasitelju. Svelo Pismo odaje nam čuvstva Spasitelja uoči Njegove muke i smrti na Maslinskom brdu: »I počne Isus drhati i plasti se.« (Marko 14, 33). Ali čuvajmo se, da Ga radi fogu ne stavimo u isti red s nama. Jest, i Spasitelj je izkušio strah, tu bezazlenu tvorevinu ljudske

naravi: Imao je sasvim istu ljudsku narav kao i mi. No ipak je u ovoj stvari bila ogromna razlika između Njega i nas. U njemu se naime nije smjelo pojavili ni jedno čuvstvo bez Njegova dopuštenja: On je izkusio samo ona čuvstva, koja je htio prijesti, keda i kako je to htio; naš strah je nuždna pojava naše naravi pred pogibelji, htjeli ga mi ili ne. Naš strah može biti napast, koja nas nuka, da ga se oslobođimo na nedopušten način, u slučaju da nas samo grieħ može riešiti straha i pogibelji; za Spasitelja je svaka napast bila nemoguća, jer radi svetlosti Njegove nije mogla pobuditi u Njemu nikakvo nagnuće na grieħ. On je htio izpliti strah, jer to spada na ljudsku narav i htio ga je preispitati kao zadovoljštinu Bogu za naše griehe. Obitelj ljudi strah smeta u izpravnom djelovanju razuma i volje; to je bilo u Spasitelju izključeno: njegov razum i volja bili su podpuni gospodari svakog tjelesnog pokreta. Spasitelj je triplio strah, da nam dokaže istovjetnost svoje naravi s našom, da nas utješi u našem strahovanju, da nam da primjer, kako ćemo se vladati u strahu; da nam zasludi svojim strahom milost, kojima ćemo moći upravljati i svoj strah na slavu Božju. I tako se kršćanin može s milošću Kristovom očuvati od svih onih žalostnih i strašnih pojava, koje se javljaju, kad čovjek dospije pod vlast straha.

Strah je izvanredno koristan sluga kršćanske duše. Po sebi je dosadan i neugodan gost, koji nas hoće mučiti, ali baš zato izaziva u nama borbu protiv sebe. Poliče nas, da jače i življe uzlijubimo vrhunaravna dobra i njima zapostavimo zemaljska, čiji gubitak je glavna kartica, kojom strah vodi igru svoju proti nama. Zato i razu-

mijemo zapovjed straha u Svetom Pismu: »Sa strahom i trepetom radite na spasu svoje duše« (Filip. 2, 12.) A Isus veli: »Bojte se onoga, koji, pošto ubije, ima vlast baciti u pakao« (Luka 12, 5.). I koliko god puta Sveti Pismo spominje pakao, toliko nam puta stavlja na srdce strah od grieha. Tko radi preterane ljubavi prema zemaljskim dobrima ne daje mesta u себi ovom svetom strahu, taj će morati jednom osjetiti jedan mnogo užasniji strah, a tomu će biti sam krov. Zato neka se grješnik ne oslanja na kojačnu milost Božju i da ne njezin račun sada grješno živi. Jest, i u zadnjem času imat ćeš milost, ali hoćeš li je primiti? Kad ova sada prezire, može se desiti da prezre i onda onu! Tko ti jamči, da je ne ćeš prezreti. Sto, ako ti Onu zadnju milost Bog odredi znajući da je ne ćeš primiti?

Ako se moramo bojati, da ne izgubiš moć, koju već imamo, kako se ne ćemo još više bojati, da li ćemo prihvatiš onu, koju još nemamo? I tako je strah dobra Kršćanina njegov spasonosan suputnik u ovom životu. Njega se dobar katolik ne stidi: otvoreno ga priznaje i očituje pred drugima, a ti »drugi, su oni, koji i te kako strahuju, ali jer nemaju pravog znanja o strahu i jer misle, da je strah uobče kukavičuk, zato ga kriju, da se ne bi njime osramotili pred drugima.

Nemojmo dakle moliti Boga, da nas osloboди od straha, nego ga molimo za dar spasonosnog straha, koji će u nama pobediti i okovati svaki zemaljski strah. »Ne bojte se onih, koji ubijaju telo, i potom ne mogu ništa više učiniti,« kaže Spasitelj (Luka 12, 4.).

P. B

ISUSOVA LUTKICA

III.

Jesen je stalno silazila niz stepenice prolaznosti i izumiranja, sve tišim i bržim koracima. U zadnjem naporu da se olmo zakonu nestajanja, priroda se zašarila u bakru i kravom rumenilu osušenog lišća, a onda je izcrpljena probledila od boli umiranja i tlo usmula. Tako nešto dogodilo se i u duši doktora X. Pojava male Hedvige bio je zetok udarac u njegovu dušu, da je silovito gurne u novi život. Ali — kao i jesen — ta je pojava bledila i ginula u doktorovoj duši i mašti poput suhog lista, sve do prozirnosti tankog papira, na kom je ostao lek oris od sitnih žilica. Pučina, u koju je Hedvigva bacila kamen, opet se smirila i nastavila nositi doktora X strujom, punom okamenjena od njegovih predrasuda.

Ali doktorem X i Hedwigom ravnala je jedna viša sila, koja je njih oboje držala

privezanim na dve nitili, i oni su se približavali jedno drugom ili udaljavali, okretali se jedno oko drugog i sudarali točno onako, kako je viša sila vrtila i pokretala uzao od obje nitili. Jedan zakrabljeni doktor i jedan andelak visili su na nitima — oraj se olinio andelku, a ovaj je prkosno bacao kamenje u njegovu dušu!

I tako se dogodilo, da je Hedviga bacila drugi, još veći kamen u uspavanu pučinu duše doktora X, u okameninu njegovih umnih, dubokih, predrasuda i pogodila baš u sredinu. Taj se je udarac dogodio na tako prirođen način, kao kad jesenski list pane s grane na zemlju.

Što je prirodnije od jedne hladne i kišovite jeseni? Što je prirodnije od jedne teže bolesti, koja u to doba snade jedno nježno, slabašno diele, kakvo je bila Hedviga? I na ovim dvjema temeljnim prirodnostima nastala

vilo se mnogo drugih. Hedviga je u najčim časovima muke i boli zazivala doktora X. Ona se sjećala njegovih obećanja, da će se opet vidjeti i rekla to majci. Nije li sada i oviši velika nužda ponovnog vidjenja? Bolest, izprva bezazlena izgleda, odavala je zle znakove. I to je odlučilo gospodu R. na njezin korak. I tako je doktor X na posve prirođen način dobio pismo od gospode R., u kojem ga molj za spas male Hedvige.

Što dublje čovjek spava, što ju bezbrinjivi, to se jače trgne, ako ga žestoko udariš ili eko mu recimo, duboko zarine iglu pod nokat. Doktor X je primao u svojoj radnoj sobi, kao obično. Njemu sućelice sjedila je neka košljunjava ženska pojava, kojoj još nije uspjelo, da doktoru X posluži s jednim jesnim i dosljednim rezumnum oblikom od pojave svoje bolesti; jedini zdravi zaključak bio je, da suhoj pojavlje ne manjka ništa. Vrata se nečujno otvorile i još nečujnije uzkrne pred doktrom X sobarica sa srebrnom plificom, na kojoj je teželo pismo gospode R., a na pismu stajeće vhinjeno.

»Dopustite,« izriča se doktor X suhoj pojavlji, otvori pismo i preleti ga jednim pogledom. Kao da mu je na prste palo velika kaplja gorućeg pečatnog voska, trgne se doktor X i skoci sa stolice.

I opet je sobarica na pragu pred sobljija s dobro uvježbanim glumačkim licem i smješkom odkezala primanje. I opet je upravljač sjedio u velikoj limuzini u stanju zadnje spremnosti, do koje je nastojao doći i doktor X tako se opremajući za put, te nisi znao, tko ima prednost u njegovim kretnjama: žurba ili vrloglavost. Iz sobe u sobu, stopu u stopu slijedile ga je njegova žena:

»Hugo, jesli li poludio? Što je to?«

»Pazi, da ti ne poludiš, kad čuješ, što je?«

»Reći mi, što je?«

Ali doktor X je već nestao iz salona, već je bio u dvorištu i dao upute upravljaču te nestao kao vrtlog od vihara. Siroj je očito i tanko zujlo, limuzina je jurila zadnjom brzinom. Doktor X jurio je ususret najječim

trepljima ljudske duše, a crna slušnja bila im je vjestnik i preteča.

Pred kućom gospode R. stane limuzina — kao ukopana. Tri težka, duboka zvuka trublje opomenuše gospodu u kući. I već je doktor X bio na pragu kuće i skoro se sudeo s gospodom R.

»K maloj, odmah! Vodite male Bez pozdrava, bez rukovanja, bez pogleda na kuću i njezine prostorije pojavio se doktor X. U koliko suvinih stvari zaplaće se čovjek, kad mu u životu ide sve kao na vrpce! Ali sad! Šav se svjet ograničio i suožio u njegovoj duši na malu bolestnicu, čija je pojava u doktoru X oživila sve prijašnje dojmone, da nadoveže na njih nove, ne više ugodne, nego strašne, užasne.

Lako je bilo ustanoviti bolest male Hedvige — za doktora X. više no igračka... ali jedna strahovita igračka za njega. Zar da to nadzemaljsko milo i dobro malo biće muči i mrcvari u svojim pandžama tako strašno nemam bolesti!... Tifus u skrajnjem stupnju! Bez svjetli i niemo kidalia se malo bolestnica i izmatalovala kroz prste grabežne, okrugne smrti...«

I opet je velika limuzina jurila u grad s doktrom X, i opet je jurila natrag u selo. Jeki stroj je samo još uporno cvilio, a upravljač je skupio i zgrčio ruke oko kormila kao dve čelične poluge, pritisnuo prsa o kormilo izpruživši glavu s nepomičnim vadovarnim pogledom u daljinu...

Doktor X je pokupio kod kuće svoju, što liečničko znanost može na zemlji pružiti u ovakvom slučaju: ne samo serume za uštrcaje, preike, nego i debele najnovije svezke moderne liečničke znanosti. Od sobe bolestničke učinio je doktor X svoj laboratorij i ljekarnu. I počelo je liečenje...

Čovjek, koji se nađe u težkom potresnom stanju, najlakše se smiri, kad počne nešto pametne raditi. Tako se smirio i doktor X. Nakon prve pomoći pružene maloj bolestnici i čekajući njezine posljedice dospio je konačno doktor X, da posveti pažnju go-

spodi R. Ona je imala na licu očite tragove plaka, u očima dokaz skrajne slomljenošt i neizspavanosti, sve njezino držanje moglo se odredili ovim rečima: »Zar se mogu u čovjeku sjediniti život i takava bol?«

Ali gospodji R bili su određeni još teži desovi i... onej najteži. Dosad je bila još nade; kao težka olovna kugla visila je na tankoj prenepoj nit — iz tame se izpružila zlokobna ruka i prezreala je nit... nade je pala u bezdan... Tri dana nije doktor X usnuo, skoro ništa okusio. On je na Hedvigu no tielo primjenjivao najsvršenije metode iz debelih svezaka. Dok je gospoda R u nastojanju svladana snom zadriemala — ona je za sobom nosila više neprospavanih noći od doktora X — dolje je doktor X proučavao i proučavao, čitao i čitao u debelim svezcima — ta radilo se o tom, da im izmami život i spas jednog čovjeka. Tri dana kockali su se smrt i doktor X za život Hedvige. Kocka je uvek pokazala broj smrti... Doktor X bio je na oko miran i sreden, u stvarnosti pak nalazio se uhvaćen u divlji koštač sa smrću onako, kako se bore dva protivnika, valjavući se i gušći jedan drugog na rubu ponora.

Mnogi ljudi, kojima prijeti grozna nesreća, obično smatraju tu prijetiju nestvarnom i to baš radi veličine same nesreće. Doktor X nije bio tako. On je dobro znao, kuda stvara vodi... I toj slvari on se je osjećao posve nedoraslim, nemoćnim da ostane gospodar svoje volje, da odkloni sebi u prilog udarec, koji se na njeg spuštao.

»Doktore, vi mi ne čete zamjeriti, ako podem jednom liečniku,« izusti četvrti dan

»Raspni ga! Raspni!«

gospoda R. Doktor X je pogleda pogledom pilanja i začudenja: »Idem u crkvu, da se pomolim Bogu za spas Hedvige.«

»Oh, to me samo veseli, ... samo veseli. Neka vas On usliša... to je i moja molitva.«

U crkvi pred svojim Bogom učinila je gospoda R svoj veliki čin — živu svoje male Hedvige. Ona nije Bogu odstupila svoje diele, nije se cjenjala za nj ili ga prepustila Bogu... ona ga je Njemu poklonila u plaču i болi, ali bez ikakvog pridržanja — ona ga je Bogu živila...

Ah, teži težki četvrti dan! U životu doktora X on je ostao golemi svjelionik, čijem se je svjetlost traku on uvek vratio, kad bi ga izgubio. I taj trak svjetla njega je spasio. Hedviga je bacila golem kamen u pučinu njegove duše. Taj kobni četvrti dan bio je za nj dan skrajnjeg napora, da se učini do raslim groznom činu, koji se je nemilostivo približio. Doktor X nije slušao pogrebne govorice nad otvorenim grobovima svojih bolestnika — liečnici prate svoje bolestnike samo do smrti; od njihovih grobova oni se žacaju... I zato doktor X nije nikad čuo o onoj istini, da postoji za sve nas nakon smrti jedan sostanak u vječnom životu, gdje ćemo bili zdržani u većoj sreći i sigurnosti nego li na ovoj zemlji. On toga nije čuo, ali danas zureći u samrtno lice Hedvige i njezino slaklene očice on je slišnuo obje pesti, škrinuo zubima i šepao:

»Bože i Kriste Hedvigin, Ti moraš biti, Ti nas sve moraš opet zdržati... Io, ili bezumno zlo bez smisla...«

Oko ponoći spremao se doktor X, da izvrši najtežu dužnost u svom životu, da saobči jednoj majci umiranje njezinog djeteta. Gospoda R je nemirno dijemala u nastojanju. Doktor X se dotakne njezinog ramena i reče joj:

»Draga gospodo, došao je čas, da budele jaka...« Prigušeno zajeca gospode R:

»Ah Bože, Bože... ja Ti je dejem... ali

»Evo čovjeka!« →

oprosti, što Ti je dajem u plaču i boli, jer ja sam slaba...«

Podupirana od doktora X ona se doslovce vukla do posteljice male bolestnice: ta je opet izpružila ručice nestojeći nešto dohvati iz velike daljine... Znoj kao sitna rosa otrosio je njezino malo čelo. U zadnji čas prihvati doktor X gospodu R, da se ne struji.

»Svieću, sviećulu, promuca ona, a doktor X je posadl na u naslonjač i obazre se za svećem...«

»Tamo, tamo... oprostite, ja ne mogu...«

I doktor X nade svieću ne znajući, što da s njom učini. I tada se sjetil Zapali je i utisne u ručicu Hedvige i držaše svieću i ruku male bolestnice.

Doktor X se osjećao zlo. Kao da tisuću ruku s tisuću komada leđa prelazi preko njegove kože od glave do pete... Izpod njega zinuo je bezdan, tamni i grozan, i on se retio u nj kao pahuljica sniega... Koljena mu popustile i on je morao sjesti...«

»Kristo ti moraš biti, ti moraš biti... sad i u vječnosti...« Šepuo je doktor X prelažeći rukom preko čela, koja je bilo vlažno.

Svieća je pala i utrnula se... Lik Marijin nad posteljicom blago se smješio i umirućoj li... doktoru X. Taj smješak uhvalio je doktor X. Istom sada... u ovom času! Uhvatio ga je i upijao kao umirući od žeda. Zadnji čas Hedvige na ovoj zemlji bio je tu... ali sakriven, podmukao i zloban u svojoj zasjedi, ne htijuci skočiti na žrtvu od jedanput... on je duljio i duljio...«

Doktor X se zamislio u gospodu R. Ona je jecala. Ti jecaci nisu bili slični onima, kad obične majke nariču pri smrtnoj postelji svoje jedinice. To je bio plać, ali ne plać nesrelne nego samo bolne majke. I radi toga plaća doktor X osjeti duboko poštovanje prema gospodri R. Zadnji čas je još duljio... hinben, podmukao, sakriven. Zašto? Da gospodi R i doktoru X produlji muke, da ih izcripi? Doktor X se odvrazi i ustane, da izpiša

srdce male Hedvige. Riedkl, izprekidani dugim slankama jedva se opažahu udarci izmučenog i klonulog malog srdca, kao da udari fu i tamu, ne u lenu, nego negdje daleko.

»Isto stanje,« saobči doktor X gospodi R.

I oboje su dalje čekali i čekali. Prošla je ponoć. Doktor X je okljeavao, bi li dao umirućoj sredstvo za pojačanje srdca. To je bila njegova zadnja kartica, na koju je igrao proti smrti. Kako se nije prije sjedio! Ali opet je okljeavao, jer lik, na koji je on dosad zaboravio, zvao se »lik ili... ili!« U taj čas okljevanja opet pogodi Madonin smješak doktora X i on se odluči.

»Za pojačanje srdca,« tiko on saobči gospodi R, i nelizkazanom pomnjom dade lik molaj Hedvigi.

I opet čekanje... Cudno! Rosa od znoja na malom čelu je nestala, srdce je udaralo češće, pravilnije... Došla je zora, piešili su se javljali. Mala Hedviga je spavala dubokim snom. Doktor X i gospoda R su nećemočni i kao po dogovoru isto zaspali u svojim naslonjačima...«

Svanuo je dan. Doktor X se probudio, kako se probudi čovjek, koji uviek spava kod svoje kuće. Ali jedan trut oka i on se sjeti, gdje je, kod koga, i zašto. Umalo da nije kriknuo od užasa, i nadvi se nad ono malo, što je još ostalo od ljudskog bića u posteljici. San ga je prevario. Gospoda R se probudi i krikne. Doktor X ostao je nadvit nad posteljicom, uzprevi se i okrene prema gospodri R.

»Hedviga spava!« Madonin smješak pričini se doktoru X prijatnijim, sladim. Gospoda

R se nadvila nad Hedwigom i poljubi je duboko uzdahnuvši. Toga jutra deo je Doktor X sam sebi svečanu riječ, da će pilanje o Kristu rešiti onako, kako dolikuje: bez predresuda... Kakav pristup ima istina k razumu, u kojem se je ugniezdiла laž? Istina ne zna i ne će nagodbe s laži. Između gorkosti i sledkoće nema sporazuma, a da još svako od njih ostane ono, što jest. Istina ne dopušta da od nje i laži izade bijutavost...

Seosko zvono pozivalo je na Gospin pozdrav. Gospoda R se prekrsl i stane pred sliku Madone. Iza nje je stajao doktor X i uživao smiešak Madonin. Zvono je prestalo zvoniti, da započne iznova, ali ovaj put širili su se od njega fugaljivi zvuci javlajući selu, da je u njemu jedna duša manje. Gospoda se trgne, protnju i okreće prema doktoru X.

«Nekoliko drugih,» promrši doktor X.

Gospoda R ne znajući, što čini, stisne ruku doktoru X. «Vi ste spasitelj moja Hedviget Hvala vam, doktore.»

«To zahvalite Onomu gorenju,» odgovori doktor X. «Ali opasnost još nije prošla. Ta je bolest jako podumukla. U mojoj odsutnosti držat ćete se nemilosrđivom strogošću mojih naredbi i nikoga ne ćete pripustiti bolestnicu. Jedna sitnica može je stajati život.»

I onda stvarno zapita doktor X gospodu R:

«Imate li žito za zajutrak? Ja se više ne mogu držati na nogama!»

«Oh, dakako!» reče gospoda R i već je nestade u kuhinji. Tri snažna zvuka trublje. Limuzina je stajala pred kućom. Gospoda R uvede upravljača doktoru X. Ovaj progovori par riječi i upravljač se vrati u limuzinu i čekaše. Doktor X, s rukama u žepovima, pramatraše spokojno Hedwigu, koja je mimo spavala. Jedan sitni, piskutljiv otugnuti glasici upozori doktora X, da nije sam u sobi.

«Gle, kanarinac!» promrši on i pristupi krijeti o zidu kraj prozora. Pernati pjevač uzvirolio se pred vratašima krijetke hlijedajući

silom napolje. Kad po nekom nutarnjem glasu otvoriloktor X krijetku. Kanarinac poleli ravno prema Hedwigu, stane na poput sniega bio je ozglavljen i počeo zvati onako, kako ptice zove pticu čeznultljivim glasom. Ali Hedviga nije čula. Tada kanarinac udari očajno u pjesmu.

«Oh, zar ste ga pustili, doktore! To ga je Hedviga naučila,» uzkljukne gospoda R ulazeći sa zajutarkom u sobu.

«To sam si odmah i mislio,» odgovoril doktor.

«Vi ćete uzeti zajutrak zajedno sa mnom. Oboje smo ga jednako zasluzili,» zadovoljno će doktor X i ponudi stolicu gospodi R. «Suprug davno umro?»

«Dve godine... nesretni slučaj! Bila mu je 41 godina.»

«A vama dvadesetipeta,» nepromišljeno će doktor X.

«Dvadesetesta,» odgovori gospoda R s tamnim rumenilom na licu i požuri se, da svrne razgovor na drugo.

«Bio je mјernik... Hedviga je sada sav moj svjet.»

«Vi ste jedina žena, koja nije izbjegana iz zemaljskog raja...»

«Možda... Hedviga je moj raj... osim ove noći, gorko se osmijehnu gospoda R. Zajutrak je svršio, doktor X se opratio.»

«Vederas sam opet tu. Pazile na moje odredbe toliko, koliko Vam je stalo do Hedvige. Idem kući spavati, od sna ne mogu više gledati...»

*

Ostala je sama majka s djeletom. Ah, kako taj sen muči ljudi, pa i majku, koja hoće da bđije kraj bolesnog djeleta! Bilo je već poslije podne. Gospoda R osjeti na glavi nešto, kako se miče... Trgne se... To je bila ručica Hedwigine. Ona se probudila, gladila majku po kosi i šaputala samo jednu riječ: »Mamat!...«

Doktor X davao je strogi račun o svojoj odsutnosti predsjedniku vrhovnog suda:

svojoj ženi. Jest, ona je to bila, ona se tako držala slušajući svog muža. Osuda je bila izvanredno blega, skoro milostive: ona, Gertruda, poči će u sat i čas, kad se njoj svidi, na nečin, koji ona nađe shodnim, ne lice mjesto, da sve sama vidi, čuje, izraži, ustanovali...

Ali doktor X nije zato mario. Njegov trud bio je negređen većeras s dva mala oka, koja su se širom otvorila, kad je stao pred posteljicu Hedvige. Ona nije ni smjela ni mogla govoriti... samo šepati. Mala patnica pokazivala je skrajni umor i slabost. Gospoda R hranile je svoju jedinicu dajući joj u usne žličicom neki sirup od doktora X. To nije bio med nešto nešto iznad meda. Kao da su leptiri skupili taj sok sa cvjeća livađa i doneli ga Hedvigiji. Drugi i treći dan prošao je za doktora X i gospodu R isto, za Hedwigiju bolje. Ona je ojačala i mislila je, da to više mora šepati, što je manje smjela govoriti. Tada bi se doktor X glavom približio njezinom licu i ona mu je šepata držeći razpolo u ručicama i pokažujući na nj:

»Tako se, doktore, lakše trpi... Je li, nama ne smije biti bolje nego Isusu...? On je jeko

trpio, kaže mama... radi nas... Ali nemojte reći mami, nemojte, dragi doktore... Ja volim umrijeti i biti s Isusom... Ali onda će mama svaki dan doći na grob i čitav dan plekati... a ja neću mami ništa moći kazati... Ako ja umrem, dragi doktore, kažite mami, da posedi ljiljane i crvene ruže na grobu... to ja jako volim... ima ih puno u našoj bašti... kažite to mojoj mami; ja ne mogu to kazati...«

Takva i slična bila su šepanja Hedvige u uli doktora X. Gospode R bila je puna pouzdanja i utjeche i uživala u šeptanju Hedvige doktora X u uho. Došao je i četvrti dan od one kobne noći, dan drag svakom kršćaninu — Badnjak.

»Badnjak, gospodoli!, značajno će doktor X gospodi R.

»Jest, ali ja se bez ves ne usuđujem ništa činiti,« odgovori gospoda R i pokaže na Hedwigu.

Te noći doktor X je sjedio u svojoj radnoj sobi, podbočio glavu rukom i izcerio se na kostur: »Ovaj put sam ja dobio igru!«

(Nastaviti će se).

P. B.

I Z A P O S T O L A T A M O L I T V E

● **JAZAVICA I ROŽDANIK** — Osnutak Djevojačkog Društva Srđca Isusova. Na krasnom slikovitom brežuljku između Jezavice i Roždaniča stoji ljepe crkvice sv. Roke. Nekoć je to bila župna crkva, a sada je samo lilijsala. Svake nedjelje sakupljale se lu pobožne žene, djevojke i djeca, a bilo je i mladića — na pobožnost sv. krunice. Tu pade rieč, da bi bilo Roko, kad bi se osnovalo kakvo društvo Srđca Isusova ili Marijina kongregacija. Prisulne se oduševile i zaključeno je, da se osnuje Djevojačko društvo Srđca Isusova. Za dan osnivanja određen je 20. lipnja. Sve se buduće članice ljepe pripravljale za taj veliki i redostni dan.

I dode 20. lipnja. Sunce divno obasjalo crkvicu sv. Roke, a mi krenusmo iz nje u procesiji sa svetlim uzbuđenjem prema 3 km

udaljenoj župnoj crkvi u Rajiću. Osam djevojaka u narodnoj nošnji i sa trobojkom preko ramena nosi kip divne Lurdske Gospe, a ostale čine dvored noseći u ruci ljiljane njih sviju skupa 28. Priključila nam se gdje učiteljica sa školskom djecom te redostne naše majke i rodbina. Divan prizor: ljudi, koji hoće da preuzmu službu andela; da služe Nebeskom Kralju i time Njega slave, a sebe i svoja usreća.

U crkvi nas dočeka naš dobar pastir i progovori nam tako od srđca, da nije ničije oko ostalo neovlaženo susama. Zelim pristupa k oltaru Katarina Šablić kao prva revniteljica, i zamoli po obredniku gosp. Upravitelju da prisulne primi u Društvo, jer ih želja vuče da se posvele presv. Srđcu Isusovu. Prečastni redostno sasluša njihovu molbu i poziva ih da odgovore na pitanja

glavarice Mirjane Kovačević, što one oduševljeno i učine. I tako se nastavljao sveti obred, kojim se 26 sretnih djevojaka posvetilo predivnom Srdcu Isusovu, moleći Ga, da ono posveli i sačuva čistu i svetu mladost njihovu i sav život njihov. — Ponosno su se vraćalo iz slike misne prve članice novog društva svojim kućama, s medaljicama presv. Srdca Isusova i Marijina na crvenim svilanim vrbcama o vratu i plavim vrbcama o pojesu, u znak, da su ujedno kćeri Marijine i da pod zaštitom nebeske Majke žele rovno i vjerno služiti Božanskom njezinom Sinu.

Ljubica Podkalabović, voditeljica društva.

• **ROVISCE** — Ne možemo se pohvaliti prošlogodišnjim radom zbor mnogih raznih nepriklica, a ponešto i zbog vlastitog nehaja.

Odsad ćemo nastojati, da redovito izvješćujemo o broju sv. Prcišti prikazanih za izkorjenjene psovke u našem narodu i o ukupnom broju mještečnih sv. Prcišti.

Prošle je godine naše društvo povelo skupljanje mlodara za školovanje siromašne djece za svećenike. Sakupljeno je i poslano 10.000 Kn.

Sastanke smo obdržavale redovito u crkvi. Dužovne nagovore držao nam je vlč. g. župnik Ljudevit Bejec. Teda je preuzeo vodstvo društva vlč. g. kapelan Stjepan Laganec i počeo nam je fumećiti sv. Misu upućujući nas ujedno u praćenje sv. Mise pomoću misala. Dosad je oko trideset djevojaka nabavilo misala, a nebaštili će i ostale, ako nije izcrpljena naklada; ima nas svega oko 50 članica u društvu.

Franciska Bogat, gl.

D A R O V

Za obnovu Bazilike Srdca Isusova u Zagrebu: Babić Eva 100; Babić Mara 150; Budinski Jujana 80; Ferek Ljubica 1.000; Grbac Franjica 100; Janson Emil 100; Jelić Jelka 45; Kilić Nada 30; Kulić Marija 80; Mihajlo Dragica 100; Marković obitelj 1.000; Milićević Marija 50; M. N. Marijanci 200; M. N. Zagreb 80; N. N. Zagreb 1.500; Obrenović Ana 200; Pandurić Anka 230; Peđinac Ljubica 50; Petrović Jula 50; Simčić Agneza 30; Schoblocher Ana 20; Šterc Marica 100; Živković Franjo 20; Zuglajnica iz Pećina 100.

Za sv. Mise: Čelić Jelka 150; Dolončić Palra 120; Grgečić Slijepan 300; Istrčić Kata 100; Knez Ljubica 300; Kontić Peđica 120; Kust Ivan 200; Lazarini Eva 200; Majevišek Slavica 100; Pavelić-Hegenberger Dragica 150; Pečenčanović Mariša 150; Rakić Albina 200; Šilborski Terezija 150; Šipek Dragica 150; Triller Emilia 200; Triller Josip 200; Turudić Jula 100; Zvonarić Ćeca 120.

U čest sv. Obitelji, sv. Josipa, sv. Antunu, sv. Terezije M. T., sv. Bartolomeja i sv. Čelijala: Ilin Reza 200; Gladić Marija 150.

U čest Srdcu Isusovu i Marijino: A. B. Črnokosić 50; Andračić Lise 100; Andračić Mara 50; Babić Barica 10; Bachrach Slavko 100; Baloković Marija 100; Bartolić Terezija 30; Belošić Barica 50; Benčević Cecilia 30; Beretić Kata 100; Bibić Ana 100; Blagaj A. 2.000; Bosančić Filip 500; Cvetljanica Dragica 80; Dlesk Verica 45; Dokonal Špira 300; Dokonal Emilia 300; Faber Darinka 110; Filiki Elizabeta 500; Glavečić Branka 50; Grgić Marija 50; Grof Irena 30; Hrbić Mirka 1.000; Ilin Reza 100; Ivančević Slijepan 50; Ivanić Ivo 50; Jurčić Ljubica 100; Kalafatlić Blanka 1.000; Klancar Rozina 30; Kovačević Amelija 100; Kovačević Franca 150; Krizanović Ana 200; Krušić Anton 100; Lukić Marija 100; Lučić Božika 100; Maledinić Anka 50; Maledinić Petra 50; Mandžić Ćeca 100; Marković Janja 100; Martinović Marija kbr. 265 200; Martinović Marija kbr. 266 200; Mislović Slijepan 100; Mračković Janka 30; N. N. Sy. Martin p.O. 1.000; P. K. Zagreb, 100; Pešković Marica 1.000; Pondar Ivan 100; Pondar Jakob 100; Pondar Matija 100; Rašek Cecilia 100; Rundek Verica 30; Rupe Marija 80; Rudić Anica 30; Skleć Josipa 100; Stančić Ćeca 50; Stilimović Slava 200; Šršković Mara

50; Strličkić Reza 50; Sudec Veronika 100; Švajhler Anhun 1.000; Tučić Marija 100; Turčić Bera 100; Udić Kalica 450; Valo Rosina 1.000; Veselovac Kata 100; Vrabet Buro 200.

Za rasplaćenje Olasmika Srdca Isusova: Abramović Ivan 100; Adžadić Stoja 200; Bačin Anka 50; Balinović Ana 120; Belošić Barica 50; Belušić Josip 30; Bereš Marija 45; Bralić Slavica 45; Burić Jovanka 300; Cvirković Rulica 100; Čaglićevi Stanko 100; Čavajda Duna 30; Čaušić Stevan 45; Čitko Jelica 100; Čičić Marko 130; Degmadić Tora 150; Dičić Andrija 45; Dulak Josip 80; Dundević Eva 45; Engelhardt Ana 45; Faktor Iven 25; Frace Netka 130; Gabrel Ida 20; Gerovac Ana 100; Girt Johanna 100; Glavetić Josipa 50; Golčić Marija 50; Gribić Marija 100; Hrončenki Antun 200; Jarić Terezija 100; Jurčić Ana 500; Jurčić Mila 400; Jurčić Roko 40; Kelićac Katerina 30; Kremc Međe 50; Kolar Marija 100; Lehpamer Štjepan 30; Major Dragica 30; Merčević Anka 80; Maffiolić Ada 30; Milević Marija 30; Molnar Berta 50; Molnar obitelj 30; Neumayer Barbara 100; N. N. Zagreb 10; N. N. Zagreb 10; N. N. Zagreb 100; N. N. Zagreb 200; ZN. N. Sy. Merlin p.O. 300; N. N. Zagreb 2.000; Špoljarić Slavko 800; Sulomar Agneza 500; Šalerik Eva 100; Šeremet Anka 50; Šipek Dragica 75; Šošud Melanija 20; Vanžlik Ilija 100; Varga Kelica 500; Vidović Marija 90; Vilgruber Janis 50; Vinovip ud. Anka 100; Vinković Joselina 80; Vučelić Lucija 100; Zaininger Ana 270; Zrnić Ivo 50.

Za kruh sv. Antunu: Babić Palra 100; Kolar Roza 230; Močaj Antonija 100; N. N. Burdovac 130; Schoblocher Petra 100.

Za ulje »Vježnog svjetla: Farkaš Kalica 25; Spremljak Marija 80; Švehel Albina 50.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Bibić Žiga 100; Bibić Žigot II. 60; Čvjetić ud. Ana 50; Dubać Marija 30; Drvar Barbara 4.000; Fabijanec Ana 100; Francuz Ana 40; Jurčić Mira 100; Knez Ljubica 50; Krauh Anica 130; Kukuljica ud. Nikle 100; Majdenić Anka 100; Majetić obitelj 300; Marković Janja 100; N. N. Zagreb, 100; Nikolin Pero 80; Opišulić ud. Marija 20; Pandurić Manda 100; Plentaj Dr Dragutin 100; R. Z. Zagreb 100; Šainmetić Anka 20; Vragolov Nikica 200; Z. S. Zagreb 100.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

Duhovne vježbe ili eksercicije sv. O. Ignacije Lojolskoga, osnivača Družbe Isusove, jesu prokušano i od Crkve često preporučeno sredstvo, da se čovjek uz milost Božiju obnovi u pravom kršćanskom životu i da se posveti. Kad se vrše u podpunom obsegu, koji im je dao sv. Ignacije, one tražu poprilični mjesec dana, no obično se za njih uzima kraće vrieme. Mlađeži se redovito daju po tri dana, a teko je i običaj i u travničkom sjemeništu.

S. B. Petar Barbarić svake im se godine od srđa radovao i željno ih izgledao: tu je on mogao slobodan od svih zemaljskih briga i školskih poslova, dati maha svojoj želji, da nesmetano obci s Bogom u molitvi, da razmišlja o svrsi života čovjeka i kršćanina, o vječnim istinama, da promatra Isusa Krista, nedostizivi uzor savršenstva i svelosti.

U Duhovnim vježbama Petar je marljiv vrtlar, koji plievi gredice, čupa drač i korov, koji je možda nikao u toku godine; on sadri mirisavo cvie-

DUHOVNE VJEŽBE

će duginih boja, neka se njim naslađuje oko Oca nebeskoga i njegovih Andela. To liepo cvjeće krjeposti cvjetat će pod toplim zrakama milosti Duha Svetoga, a Petar ga neumorno zeli u molitvi, kojom za ona tri dana još više no inče izpunju svaki čas. Pa kaošlo mu duša, tako je i njegova molitva obuhvaćala čitav svijet: Sjemenište s poglavarama, profesorima i dacima, Domovinu, Crkvu, Iz Duhovnih vježba Petar je izlazio s pomlađenom snagom i gvozdenom, neopozivom odlukom, da posjećenim korakom nastavi put na svetu Goru Gospodnju.

Ostalo je pet bilježnica pisanih rukom Petra Barbarića, tankih svećića male osmine običnoga arka o Duhovnim vježbama. U njih upisao misli, što bi ih čuo u razmatranjima, a jače su ga se dojmile, pa onda kratke molitvice i uzdahе, i na kraju svakoga razmatranja odluke i smjernice za duhovni život svoj. Samo ulomak iz Petrovih zapisača iz Duhovnih vježba donosiš čemo u narednim brojevima.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARIĆA

1498 i 1499. Visoka Greba (ž. Mačkovac, zagreb, nadb.): Oboljelo mi je kćerka na trbušnom tifusu. Bolovala je četiri mjeseca. Lječnici je nedjeli, ali bez uspjeha. Uteklia sam se Petru Barbariću devenicicom i uzela dezel čelvrtaka postoli. Iza par dana bolest isla na bolje. I. B. — Sretno prošla na operaciju zagovorom S. B. Petra Barbarića, komu sam u čast molila devenicu. R. J. — 1500. Davor (zagreb, nadb.): Milosti, koje sam primila po zagovoru S. B. Petra jesu mnoge: Već 2 puta mi je kćerkica ozdravila od bronhijalne upale — prije mnogo godina dobila sam nemjaštenje ţemou, gdje sam baš

tražila, premda je po ljudsku sudeći bilo nemoguće — sada sam opet dobila novo mjesto, jer sam željela. B. M. — 1501. Palača (pošta Laslovo - Koroška, dakov, biskup.): Molio sam devenicu i sin mi ozdravio. F. B. — 1502. Nova Kapela (zagreb, nadb.): Veliku milost primila. A. B. — 1503. Zagreb: Već godinu dana nisam čula glas od mojega sina s bojišta. Utekoš se vrucom molitvom našemu dragome Petru Barbariću, da bar nešto saznam o sinu, i na Staru godinu dode mi viest, da je moj sin u velikoj bitci ranjen i zarobljen. Hvala Bogu i na tom. D. P.

3. OŽUKA
PRVI PETAK

NAKnadna sv. PRIČEST

4. OŽUKA
PRVA SUBOTA

SV. PRIČEST ZA MIR

Božansko Srđe Isusovo
 prikazujem ti po Bezgrješnom Srđcu Marijini
 sve molitve ♦ djeļa ♦ i ♦ trpljenja ovoga dana
 u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane
 ♦ na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru
 osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu ♦ za sv. Otca
 i za sve potrebe preporučene
 ♦ Članovima Apostolata Molitve ♦

OŽUJAK 1944.

Nakana Apostolata Molitve: Da se vjernici zagriju za apostolat među radnicima.
 Misija nakana: Da se Alrika očuva od utjecaja protestantskih slijedba.

POSEBNE MOLITYENE NAKANE ZA SVAKI DAN

- 1 S Kvarč — Albim * Obraćenje grješnika
 2 Č Simplicije * Obrećenje pogana
 3 P Kvarč — Kunigunda * Zenid, čisloča
 4 S Kvarč — Kazimir * Idealizam i čistoča mlađadi

NEDJELJA PACISTA

- 5 N Ivan Josip * Strpljivo nošenje kriljeva
 6 P Perpetua i Felicita * Kršćanska jakost
 7 U Toma Akvinski * Proučav. sv. vjere
 8 S Ivan od Bože * Duh milosrđa
 9 Č Frančiska Rim. * Kršćanski duh udova
 10 P 40 muč. vojnika * Kršć. duh. vojnike
 11 S Eulogije * Postojanost i jakost svet.

NEDJELJA BEZIMENA

- 12 N Grgur Vel. * Djelov. Crkve u svetu
 13 P Nicofor * Misionari i misionarke
 14 U Melilda * Majke
 15 S Lujza Mar. * Cđ. Ss. Milosrdnica

- 16 C Herbert * Katol. crkva u Njemačkoj
 17 P Pafrik * Katol. crkva u Irskoj
 18 S Ciril Jer. * Sjedinjenje raskr. crkava

NEDJELJA SREDOPOSTNA

- 19 N Sv. Josip * Da sv. Josip bili Hrvatsku
 20 P Nicola * Upravljači naše države
 21 U Beneditki * Beneditinci u Hrvatsku
 22 S Benvenuto * Liečnici i liečnice
 23 C Josip oriol * Kršćanska dobrovornost
 24 P Gabriel * Mjes. zašt. Nevinost djece
 25 S Blagoviest * Posvećenje obitelji

NEDJELJA GLUHA

- 26 N Emanuel dr. * Bolesnići
 27 P Ivan Dam. * Katolički tisak
 28 U Ivan Kapist. * Rad franjevača u Hrv.
 29 S Eustazij. * Duše u čistištu
 30 C Ivan Klim. * Duhovni pisci
 31 P Sorelom Žalosi * Ulješa učvijenima

Za članove Apostolata Molitve: Podpun oprost jednog petka i još po volji odabranog dana.
 Na dan naknadne slike Pričest. Na blagdan mještečnog žalilnika.

Za članove bratovštine Srđca Isusova: Podpun oprost prvog petka i prve nedjelje te
 još jednog po volji odabranog dana.

+ G. 53 = TRAVANJ 1944 = BR. 4 *

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASNIK SRDCA ISUŠOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštenjem crkvene

oblasti Isusovci u Zagrebu

* Odgovorni urednik: Pešar

B. Žit D. 1., Zagreb I/147,

Palmotičeva 31. * Tiskara

»Glasnik«, (Ivan Nikolić D. I.),

Zagreb, Palmotičeva ulica 33.

Tiskanje i razpečavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kn. 1681/34-1

G. 53. BR. 4
TRAVANJ 1944

Uprava: Zagreb I/147, Palmotičeva 31 * God. predplata
120 Kn; dobrovoljna predpla-
ta 200 Kn. (ček. rač. 33.896)
— Mađarska: 10 Pengő (č. r.
59.682) — Oslobo inozemstvo:
pričuvrednost od 130.— Kn

HRVATSKA ZA PAPU

U TRAVNIJU 1944. SLUŽI SE U NEZAVISNOJ DRŽAVI HRVATSKOJ
SV. MISA NA NAKANU SV. OTCA:

Počelkom mjeseca: u Kraljevcima i Staroj Rieci — 1. IV u Milni — 1. IV. u
Novalji (na Pegu) — 3. IV. u Jastrebarskom — 10. IV. u Dubrovniku —
10. IV. u Oreševicima — 12. IV. u Sikirevcima — 15. IV. u Narlu Savskom —
25. IV. u Dubrovniku — 26. IV. u Dubrovniku — Tiekom mjeseca: u Splitu.

SUVREMENA POMOĆ OBITELJI

6-7. svezak »Glasnikovih Knjižica« Cijena 30.— Kn. (poštarina 5.— Kn)

Teška zla, duševna i vremenita, kiće i rezervu u naše doba obitelji. A to je uzrok i rasušila i duhovnoj postoli čitavih naroda i cijelog čovječanstva. Obnova i spas sveta dodi da samo po obnovljenoj obitelji. Kako se obitelj jedino može obnoviti, a time govari ova knjižica i po posveti obitelji Srdcu Isusovu.

Slika Srdca Isusova sa posvetom obitelji dobiju se uz cenu od 50.— Kn.

Uprava »GLASNIKA SRDCA ISUŠOVA«
Zagreb, I/147, Palmotičeva ulica 33.

DOBRE KNJIGE

T I I O N T I I O N A TAJNA BRAČNE SREĆE

Poznanstvo, ljubav, sretan brak — to su pitanja, koja zaokupljaju svu mlađež, danas više nego ikada. Kakav stav prema njima mora imati katolički mlađi, katolička djevojka, o tome govore tri gornje knjige. Preporučujemo toplo svim mlađicima »TI i ONA«, djevojkama »TI i ON«, a zaručnicima i mlađim supružima »TAJNA BRAČNE SREĆE«.

Svaka knjiga stoji: meko vezana 50.— Kn. tvrdi vezana 100.— Kn.

Veliko Krizarsko Bratstvo, Zagreb, Pal-
motičeva 3

BOGU HVALA

UZ TREĆU OBLJETNICU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

Bogu hvala! Tri godine obstanka naše nezavisne države. Mnogo je to, mnogo u ovako težko doba. — Bogu hvala! — Svoji smo. Osjećamo već sada blagodat svoje samostalnosti i slobode, uza sve težke kušnje i patnje, koje nas faru. Da smo uza to još bez svoje države i u podpunoj neizvjesnosti i beznađu gledaju budućnosti, prepušteni na milost i nemilost krutim događajima, što bi onda istom od nas bilo? A ovako, uza sve muke i nevolje ipak nas tješi nada: proći će kušnje, a ostati će nam naša sloboda. A kad prode oluja, kada se razprše tmasti oblaci iznad naših glave, mi ćemo obrisati gorke suze i vedra čela poći na posao, da izgradimo lepou i sretnu, Božju Hrvatsku svomu potomstvu. A za takvu sretnu budućnost mi ćemo se međulim još boriti, mi ćemo se žrtvovati, mi ćemo se osobito — moliti. Molit ćemo se Otcu nebeskomu, prikazujući mu svoje žrtve i križeve, neka nam On blagoslovni našu slobodu, našu državnu samostalnost. Neka blagoslovi našega Poglavnika i dade mu duh mudrosti i jakosti, da uvek ono, što je pravo spozna i vrši. Molit ćemo se za Poglavnike pomoćnike, za sve upravljače naše države, za sve, koji imaju kakvu vlast, da se uvek Boga boje i Njemu u svemu nestoje ugodi. Da i svi mi vršimo zdušno, savjestno i spremno svoje dužnosti prema zajedničkoj nam majci, svaki u svome staležu, na svome mjestu, i tako doprinjemo svoj dio zajedničkom nam blagostanju i sreći. Svi ćemo se moliti i nastojati osobilo da se iz našeg naroda izkoriene bogumrzke opačine; da naše obitelji budu zdrave i žive po zakonu Božjem; da naša mladež ostane čista i idealna; da naši vojnici savjestno i požrtvovno hrle na obranu najvećeg našeg zemaljskog dobra — naše države i slobode! Onima, koji u ovom tužnom meseču stradaše neka Gospodin Bog pošalje svoju pomoći i utjehu, a zalutali nek upoznaju svoju zabludu i povrate se svojoj zajednici. Neka napokon u Hrvatskoj zavlada radinost, pravda i poštjenje, ljubav, požrtvovnost i svaka krepost, kao u vremenu
»dobroga kralja Zvonimira!«

Z a t o

Bogu hvala! — Bože, blagoslovi!

DOSTOJNA PRIPRAVA MLADEŽI NA BRAK

RADI SE O OZBILNOJ STVARI

Približava se mladiču ili djevojci izpit. Kako drhću, kako su nervozni, kako se izpituju i mozgaju, da vide, je li su dobro spremnili. Radi se o velikoj stvari — o izpitulju. Polazi čovjek na put, recimo na put, o kojem u ovisi njegov imetak. Kako se sprema, gleda i pregledava, je li sve spremno!

A kada se mladič ženi, kada se djevojka udaje, kako se onda vladaju? Ne dešava li se, i to nažalost ne riedko, da ulete u brak, što ono se veli, ko muha bez glave? A gdje je sada pamet, kamo sada razbor? Zar se sada ne radi o važnoj stvari? O važnijoj nego li su svaki izpit i sva putovanja? Nije li ženitba i udaja stvar, o kojoj ovise sreća čitava živila, a često i vječni spas? Tu dakle naprije pamet, sačuvaj! Iriezan sud i ozbiljnost. Ne opominje te uzalud staro izkuštvo: Ideš li na put, moli se jedanput; ideš li na more, moli se dvaput; ženis li se ili udaješ, moli se triput!

Brek je ozbiljna stvar. Zato nek ti i priprava na nj bude ozbiljna.

Mnogi današnji mladići i djevojke, kada čuju da svećenik govori o ženitbi, da Papa, Crkva govori o pripravi na brek, znaju se sažalo ili pak posprdno nasmiešili i prezirno reći: Crkva da meni govori o ljubavi i braku, ona da mene uči i propisuje mi, što smijem i što ne smijem! Spremaju se oni, o, da, i te kako! I previše, i prije reda. Ali na svoj način. Ne treba im savjeta Crkve i svećenika. Ta u što su tu romani, slikokazici, prijatelji i prijateljice, pa napokon — srdce! I onda hajd u brak, kao grlom u jagodel! Bit će pravi raj! A

MOLITVENA NAKANA APOSTOLATA MOLITVE ZA TRAVANJ 1944.

za par godina raju niti traga. No često već za par mjeseci, a kadšto iiza par tjedana! Onda dolaze toj istoj Crkvi sa susama u očima i zaklinju je, da ih — razvjenča, da ih rieši muka, pakla, u kojemu ne mogu više živiti... — Pa kako to, ta ti si bila »spremnica«, i bez savjeta svećenika? »Da, ja jesam, ali on nije, on je tako i taki...« Pitamo njega, a odgovor je isti: »Ja jesam, ali ona nije...« Valja reći istinu: Niste bili spremni ni jednol! Recimo i da jest glavna krivnja na jednoj strani, često na mužkarčevoj, zbog njegove nasilne i surove nesuzdržljivosti, ipak je kriva i ona. Jer na pripravu spada i to: triezno gledati, s kim se vežeš za sav život. Ne pustiti da samo »srdeća« govori bez obzira na ono, što govori Bog, roditelji i razum prosvjetljen vjerom. Ne samo: on mi je drag, a njegova vjera, njegov značaj, i njegova čudorednos, da li on što drži do vjere i živi po njoj — to mi je svejedno! Sad vidiš, da to ipak nije svejedno!

Dakle je ipak i priprava na brek ozbiljna stvar! To nek si uzme k srdcu svaki mladič i svaka djevojka. I neka se veže samo s onim, koji je isto tako ozbiljno uezio stvar.

Ne boj se, mladiču, ne boj se osobito ti, djevojko, ne boj se reći »ozbiljno«. Ne, ne moraš se zakukuljiti, ne moraš biti »nona«, koju nitko ne će ni pogledati. Ta diele si Velikoga Kralja! Podigni glavu, čitav je svjet tvoj! Sve smieš, samo sagriešiti ne smieš, samo nemoj razžalostili svoga Velikog Očca, samo si nemoj odbiti Njegov blagoslov! Izbjegavaj dakle grijeh, ali i sve što vodi ka grijehu, pa makar se tebi činilo i da nije tako.

Tko čista srca i dobro spremijen stupi pred oltar u izkrenoj ljubavi, taj se može nadati sretnom braku

Slušaj Crkvu, koja je pametnija i izkusnija od tebe. Vladaj se uvek i svagdje, kako dolikuje djetetu takova Olca i takove Majke. Božje te oko uvek promatra — ne zaboravi fogu nikada! A traži da te i drugi poštuje kao diele Božje!

U ČEMU STOJI PRIPRAVA NA BRAK?

Prije svega treba da stekneš jasne pojmove o braku: što je brak, što je u njemu dopušteno i ne dopušteno, koja su prava i dužnosli. Važno je to osobito danas, gdje u svetu vlasti takova zbrka pojmoveva, gdje su ljudi ostavili sigurne puteve Božjih zakona i nauka slike Crkve, pa luteju od nemila do nedraga, dok ne izkuse gorke posljedice svoje ludosti i lakounnosti, dok ih izkustvo ne nauči, da ipak »nema spas u izvan Crkve«. Samo onda je već — prekasno!

Velim ti zato: pitaj i u toj stvari Crkvu i slušaj nju. I ti mladiču i ti djevojko. Nemoj se smijati, nemoj se čuditi, eko ti kažem, da ti nitko ne može tako lijepo i tako uvišeno, ali i tako sigurno govoriti o braku kao Crkval: Zašto? Zato, jer ona gleda brak kao djelo Božje! Što je brak —

na to ti sigurno može najbolje odgovoriti onaj, koji je ženitbu ustanovio, onaj, koji stvori čovjeka »kao mužko i žensko« i reče im: »Rastite i množite se — neizmjerno mudri i dobri Slvoritelji. Ženitba je dakle djelo Božje, ustanova Božja. A djela Božja su uvišena, savršena i svelat. Treba ih samo gledati onako, kako ih je Bog zamislio i izveo! A Crkva to i čini. Ona promatra sve stvari očima Božjim, pa tako i ženitbu, to divno djelo Božje.

Zeto ti rekoh: Drži se Crkve i nju slušaj. A Crkva ti govori:

Treba li misliti o toj velikoj stvari, misli uvek ozbiljno, plemenito i svestro. Ta radi se o ozbiljnoj i svetoj stvari. Ili zar ti se ne čini ozbiljna i sveta stvar biti otac ili majka djeteta Božjeg? Sudjelovati s Bogom u stvaranju novih razumnih bića, koja treba da kroz sve vieke slave Boga i budu sretna?! Ne čini li ti se velika sivar poći onamo, gdje treba da budeš za sav život sretna i druge usreći? To je naime svrha braka.

Treba li što pitati, pitaj samo one, koji su na to pozvani: roditelje i njihove zamjenike te izpovjednika.

Treba li što čitati, čitaj samo ono, što kažu katolički pisci, jer oni izlažu nauku neprevarljive Crkve Kristove, koja jedina auktoritativno tumači Božji zakon, kako čas prije reklosmo.

Tako dakle treba shvatiti pripravu na brak. Kad bi to mladiči i djevojke činili, bilo bi mnogo više sretnih i mnogo manje nesretnih brakova. O tomu ovisi i sreća tvoga braka.

A sada nekoliko riječi o pripravi samoj.

Gospodin Bog, roditelji i ti morate sudjelovati.

R o d i t e l j i uzgojem i osiguranjem sredstava za život, barem za početak.

Tako je u redovitim prilikama. A kada dođe vrieme, oni će te roditeljskom ljubavlju svjetovati pri tom velikom i važnom koraku života. Slušaj roditelje! Kada djeca stupaju u život, roditelji su glavni dio života već prevalili i stekli pri tom zrelo izustvo. Tim izkustvom želete tebe usrećiti. Kod tebe govor više vrelo čuvenstvo, kod njih mirni sud i razum.

Gospodin Bog djeluje po divnim prirodnim zakonima, po kojima se čovjek usposobljuje za buduću svoju zadaću. Po »divnim« zakonima rekoh. Da, tko samo malo proučava prirodu, pa i čovjeka kao dio prirode, taj će vidjeti, da u svemu djelejanju »prirode« ima još neko nevidljivi, ali silno mudri i moćni svoju rukul. Taj »neko« jest Stvoritelj, Gospodin Bog. Radi se samo o tomu, da mi to mudro djelejanje prirode i Božijih zakona u njoj ne smetamo i ne kvarimo. Prste k sebil Ne kvari djela Božjega! Bit ćeš nesretan! I li i oni, koje treba da usrećis. Živi onako, kako Bog hoće, i onda blago tebil. Kad bi mogli mladi ljudi unaprijed vidjeli svu onu bledu i boli, duševne i tjelesne, svoje i svoga polomstva, koje su posljedice toga kršenja Božijih zakona! »Otče, zašto si to učinio? Majko, zašto si to učinila?... Kažu: »Za jedan časak radosći tisuću dana žalosti.« Ali to je daleko preblago rečeno. Liečnici i primalje bi ti znali pripovedati puno strašnjih i užasnjih slučajeva. Zato poštuj zakon Božji, slušaj nauk Crkve i ne ćeš se kajatil

Ali i pozitivno moraš i ti suradivati u pripravi za ženitbu. Izgradujući svoju dušu, svoj značaj. Boreći se protiv zlih nagnuća, protiv neurednih strasti, protiv manja, na koje naginješ. Trudeći se, da stečeš kreposti i vrline, koje su ti potrebile za solidan život

uobče, a napose za život u obitelji. Moraš naučili znati se sviadati, odreći se sebe, svoje udobnosti. Moraš naučiti ljubiti žrtvujući se i žrtvovati se ljubeći. Samo onda osjetit ćeš pravo zadovoljstvo u duši, samo onda znaš ćeš usrećili druge, a u tome naći i sam sreću. U obitelji, gdje nema loga duha, gdje vlada krulo sebeljublje, gdje svak vidi samo sebe, svoj užitak i svoju udobnost i traži da se svi u tome njemu pokoravaju, ne može biti ljubavi, mira ni sreće. Zato je tako važno, da mladić i djevojka nauče već prije ženitbe i udeje — svi ladačati se!

Nadalje, čuvaj čistu svoju mlađost. Znaš dobro, što Božje zapoviedi zabranjuju pa se toga drži nepopustljivo! Što čišća bude tvoja mlađost i priprava na brak, to će ti ljepši i sretniji bili život u braku. O tomu budi čvrsto uvjeren i nemoj da te istom žalostno izkustvo more o tomu uvjeriti! Nek ti bude dosta auktoritet Božjil — Pa i u zarukama budi nepopustljiv, nepopustljiva. Čisti do oltara kao llijiljan! Zaručnici nisu još bračni drugovi i nemaju nikakovih prava. Ne igraj se s vatrom! Često zaruke, gdje zaručnici ne će da drže Božjeg zakona, svršavaju jako žalostno, bilo da se oni uzmu, bilo da se razidu. Zato: čisti do oltara! Slušaj. U jedan zavod došao lani o Božiću mladić da pozdravi bivše uzgojitelje i da im saobjći novost. I saobjćuje im je, a suze radostnice mu naviru na oči: 27 mu je godina, sutra polazi po zaručnicu, a na dar joj nosi — čistlo srdce! Mladiću, ne želiš li i ti biti sretan kao on? Živi kao on!

Treba se boriti, mučno se boriti, da ostaneš nefaknut? Bori se! Za velik, krasan i svet ideal se boriš: usrećiti

sebe, svoju odabranicu, darujući njoj i zajedničkoj vam djeci — ako Bog da — puninu svoje, ničim nepomućene i nezaprljane ljubavi, čisto srdce i mirnu savjest. Ta je borba težka i mučna, ali ona čovjeka čeliči i čini sposobnim za životnu borbu, za čestit i sretni život. Rekosmo čas prije, kako treba naučiti znati se svladavati u braku. I zbog sebe i zbog drugih. Treba čuvati i bračnu vjernost i čisfoću, koja fakoder kadšto zna zahtijevati vrlo velikih žrtava. Treba naučiti znati se svladati iz ljubavi prema bračnom drugu. Ljubav mora biti nježna, obazriva. Čovjek ne smije gledati samo na svoje »pravo« nego i na želje i razpoloženje drugoga. Kadšto je neobuzdano sebeljublje mlade muža, koji se nije znao svladati, već u početku posve pomutilo, pa i uništio bračnu sreću. Zato je posve krivo, kada se veli: Ne zna se svladavati, nek se ženil. Ne, jer se čovjek i u braku mora znati i te kako svladavati! Bori se dakle, nauči se svladavati, upotrebljavajući sva naravna i vručunarnava sredstva!

Treba li spominjati nadalje, koliko požrtvovnosti i samozataje treba da se djeca primaju kao dar Božji, što i jesu, i da se čestito kršćanski uzgoje? Jest, djeca su sladka radost i mila nuda, ali i velika briga i pokora. Zato i opet moraju mladić i djevojka biti dobro spremni, sa čvrstom odlukom da i u toj stvari žive u braku po jasnim zakonima Božjim, kako ih očituje neravni zakon i sumiči neprevarljiva Crkva Kristova. A to nije uviek lako,

pogotovo danas. Kadšto zna saletili stolnicu napasti, »savjetu«, pa i prijatelja. Ali zločin ostaje zločin i grijeh ostaje grijeh i ne smieš ga ni pod koju cenu učiniti! Zato treba biti dobro spremni i neoružan da čovjek ne padlegne. Prije par godina donio je jedan naš časopis ovaj slučaj: Na mlađoj se ženi pokazao blagoslov Božji. Svekrva navalila na nju kao biesna furija. I onda će zaključiti: »Ali znaj, nek ti je prvo i zadnjelj! A mlađa će žena mirno i odlučno: »Ja sam se udala da rđam djecu, a ne da ih ubijam!« Ta je bila spremnala zaključio je časopis.

Da, treba biti jak, izgrađen, da čovjek ostane uviek vjeran zapovjedima Božjim i svojoj savjesti.

Spomenimo još, kako oboje treba da se prije braka naviknu radinu, triznu i štedišnu životu. No ako

mladić nije kadar prehranjivali sama sebe, ako ne zna gospodariti sam sa sobom, kako će znati prehranjivali i uzdržavati čitavu jednu obitelj? Ali i djevojka treba da nauči raditi sve ono, što će joj kao budućoj domaćici i majci trebati. Zato nek joj ne bude jedina briga moda i zabava i da samo izgleda, komu će se objesiti kao torba, da je nosi... Žena nije doduše robinja mužu, ali je pomoćnica!

Takova dakle neka bude priprava naše mladeži na brak. A neda sve neka ne zaborave — molitvu! I neka im ne bude jedina molitva, da svakako dobiju onoga, koji im se sviđa, nego prije svega: da sačuvaju čisto srdce, čisto telo i dušu, da se za brak

dobro spreme izkorjenjujući neuredna nagnuća i stičući solidne kreplosti, te napokon, da se u toj važnoj stvari ne deju voditi samo nerazumnim osjetnim nagnućima, nego u prvom redu razumom prosvjetljenim vjerom. Da slušaju opomene svoje savjesti. A u slušaju, onako, kako Bog hoće. Da slušaju opomene svoje savjesti. A u srdačnom razgovoru s Otcem nebes-

kim neka nastoje upoznati njegovu svelu volju. Neka se po njoj ravnaju i onda će ih pratili Njegov blagoslov, naijači zalog prave sreće.

Molimo se svи по želji našeg Sv. Očca, da se naša mladež tako pripravlja na brak, pa će u sretnim hrvatskim obiteljima bili srelan hrvatski narod, čvrsta hrvatska država.

Antun Bauer D. I.

UTJEHA UZKRSA

Uzkrš je blagdan utjehe. Težko je zamisliti, koliku je bol i zabunu zadala apostolima i učenici ma Gospodinovim njegova strahovita smrt. Ta Spasitelj je bio u naponu muževne snage, pun života kao »zeleno drvo«. Njegova nauka obećavala je život, radoš, kraljevstvo, vječnost, a kad tamo, elo njezin začetnik posta i sâm plijenom neuomiljive smrti; i na njegov grob »navališe velik kamen«. »A mi se nadasmo da će On odkupiti Izraela.« Sve je da- kle propalo, sve su nade potonule...

Spasitelj je, istina, pripravljao učenike na taj korak. Bili su svjedoci triju uzkrisjenja; čuli su iz njegovih usta velike riječi: »Ko moju rieč posluša, ima život vječni, i ne dolazi na sud, nego je prešao kroz smrt u život. Zaista vam kažem: ide čas, i već je nastao, kad će mrlvi čuti glas Sina Božjega, i koji uzčuju, živjet će. Ne čudite se tomu, jer ide čas, kad će svi, koji su u grobovima čuti glas Sina Božjega i izići će: koji su činili dobro, na uzkršnuće života, a koji su tvorili zlo, na uzkršnuće suda.«

A i svoje vlastito uzkršnuće Spasitelj im je nekoliko puta jasno naviesio. No sva su se ová obećanja razplinula u občoj boli Velikoga petka. To je donekle i razumljivo.

o dolazka Kristova tamni su bili ljudski sudovi o prekogrobnom životu hladni kao grobovi, u koje su silazili. A da bi se upravo kroz grobni mrak dolazio do blaženog svjetla i da bi se kroz vratu smrli dolazio do života, jačeg i divnijeg nego je s ove strane rake, malo se ko time tješio. Razumljivo. Nije još bilo Onoga, koji bi tako visoko mogao podići palog i bednog čovjeka. Dok je sv. Pavao propovjedao grčkim naobraženim krugovima o Kristu, slušali su ga do rieci »uzkršnuće od mrtvih«. A kad im je doprdo do usiju glas o Isusovu uzkršnuću, jedni se podsmjehivahu, a drugi rugahu. Ne možda stoga, što bi im bilo mrzko uzkršnuće, nego što su to držali nemogućim. Bilo je javno mnjenje: kad jednog čovjeka sprave pod zemlju, nikad više njegova praha na okupu, nikad više tjelesnog života.

Slavnim i pobjedonosnim uzkršnućem svojim Isus Krist je osvjetlio lice smrli i razpršio guslu famu groba. Treći dan odkako je položen u grob, kao lav i div kida on i obara uzke grobne granice i u ranu zoru ustaje sjajan i divan poput sunca.

O smrli gdje je pobjeda tvoja, gdje je žalac tvoji?

Niesmo sposobni da se uživimo u preobraženi lik našega Gospodina. Zemlja nema tolikog sjaja da obuče dostoјno Pobjednika smrti. Ali nemojmo jakosli da se zagledamo u njegov lik. Kod preobraženja na Taboru nisu mogli apostoli gledati u Spasitelja, nego su kod ovog tako zamamnog viđenja morali oboriti oči na zemlju i pokriti lice, jer ih je zablioštilo sjećanje Božanstva.

*

I Onej, koga su apostoli u duhu gledali u smrtnom bijedilu, u zadahu fruljenja pojavi se najednom u njihovoj sredini: živ, ljepši i zamamniji nego što je bio prije smrti.

»Mir vam, ne bojte se«, prve su njezine riječi. »Ja sam. Ne mislite, da je ovo utvara ili duh, jer duh kostiju i mesa nema, kao što vidile, da ja imam. Pogledajte moje ruke, opipajte moj bok. Imate li što za jelo?...«

I obradovaše se učenici vidjev Gospodina, veli sv. Evandelje.

Kristovo uzkršnje jamstvo je i našeg uzkršnja. To je istina naše sv. vjere. Priznajmo samima sebi da na ovu tako ujednu istinu premašili smo. To tvoje fielo, sada podvrgnuto tisućama slabosti, nutarnjih pomeštaja i konačno razpadanju jednom će opet ustati iz groba i »onda će pravednici sjati poput sunca u kraljevstvu Očeva svoga.«

Oplekuješ li smrt i gubitak otca, sina, kćeri, muža, žene, mire osobe? Ne placi ti, kome svešli uzkrsnuli Spasitelj. Jednog dana vidjet ćeš ih opet, ako su Krista priznali, ljepše i milije, ljubit ćeš ih u Bogu još većma; kao kad se mire osobe opet sastanu nakon duga i bolna raslanke.

I danas smrl nemilice riedi ljudski rod, milijune zavija u crno.

*Uzkrnu,
kako je rekao
Aletuja, Aletuja!*

Samo jedna misao, samo jedna neda može nas voditi kroz sve nestalnosti života: istina uzkršnja.

»Znam da će u zadnji dan ustati iz zemlje, i opet će se zaodjeli svojom kožom i u svom fielu gledati ču Boga svoga. Njega će gledati, ja isli, a ne drugi, i oči moje promatrać će Njega« (Job 19 25-27). *fr. Ivanulec D. I.*

UPRAVO IZAŠLO!

Osam različitih sličica Srđca Isusova za malitenik (7 X 11.5 cm) na najfinijem bijelom papiru u želiri boje. Pojedine stoje 2.— Kn. 100 komada iste sličice ili sortirano od svih osam 180.— Kn. Dobije se kod: Uprava Glasnika Srđca Isusova Zagreb I/147

KRUH NAŠ SVAGDANJI

ČETVRTA PROŠNJA OTČENASA

U prvim trima prošnjama Otčenasa dali smo Bogu, što je Božje: zaželjeli smo, da svi časte njegovo sveto ime, da se njegovo kraljevstvo razširi na zemlji i da bi svi vršili njegovu volju. Sad dolazimo u ostale četiri molbe do naših potreba. Mi molimo Boga za sve ono, što nam treba za cievo vrieme našega zemnog putovanja, da uzmognemo i mi Boga štovali, njemu služiti i tako doći u nebesko kraljevstvo.

NAMIRNICE

Prije svega molimo za svagdanji kruh. To je u ovim našim težkim vremenima naša velika briga: kako doći do hrane, do živežnih namirnica. U toj prošnji možemo misliti u prvom redu na onu hranu, koju svaki dan trebamo, koja nam nikad ne dodija, a to je kruh, bio on iz pšenice, raži, kukuruz. U današnje doba nema ga uвiek dosta, a i nije onakav, kakvog smo ga uživali u mirno doba: bijel, mekan, tečan i obilan. No mi prosimo i za svaku drugu hranu, dapače i za sve, što svaki dan trebamo za uzdržavanje života, da nam tjelesni život ne klone ni duhovni život utrne. Osim hrane trebamo i odjelo, stan, oruđe, zdravlje, odgoj, nauk, odmor, prikladnu i dopuštenu zabavu i sve, što nam za to treba, da možemo svježe i radošno vršili poslove svoga zvanja. Mi imamo doduše zasluživati svagdanji kruh djelom ruku svojih ili svojim umom, ali ipak Bog je onaj, koji nem daje uspjeh i blagoslov.

SVOJ KRUH

Mi molimo za kruh, ali ne za onaj koji nam ne pripada, nego molimo za ono, što nam je dobrota Božja za nas odredila i što možemo i moramo steći

poštenim marom i radom. Ne ćemo kruh nepravedno, prevarom steceni, ne ćemo jesti od znoja drugih. Mi prosimo svoj kruh, ne tudi, osim ako smo prisiljeni živjeti od milosrđa drugih. Sve to prosimo velikim, neograničenim pouzdanjem u Božju Provinost, ali i s odanošću u svetu volju njegovu, ako ne dobijemo u onolikoj mjeri, koliko mislimo da trebamo.

NAMA, NE SAMO MENI

Daj nama, tako molimo, ne: daj meni. Mi ne ćemo izključili našu braću, nego ćemo rado podijeliti svoj kruh s potrebnima, jer je nebeski Otac otac svih ljudi i on daje svoja dobročinstva svima, i dobrima i zlima. »Koliko možeš, budi milosrdan. Ako imaš mnogo, udjeli obilno; ako imaš malo, daj rado i od ono malo.« (Tob. 4. 8.).

Naš je to kruh, dakle zajednički. Mi ne ćemo izključili potrebnoga od našega većeg ili manjeg obilja. Bog je dao u naše ruke dio za siromahe; mi smo više upravitelji Božjih dobara, a ne posvemašnji vlastnici. Davat ćemo Bogu račun upravljanja, ali ćemo i dobiti nagradu. »Blago milosrdnima, jer će milosrđe postići.« (Mt. 5. 7.).

DNEVNI KRUH

Kruh naš svagdanji daj nam danas. Mi pokazujemo time, da smo zadovoljni s malim, s potrebitim za život. Ne molimo obilje, nego ono što nam treba, i prepustamo Božjoj dobroti, da nam doda, što joj se svidi. Ne molimo za velike i nepotrebne zalihe, za puno vremena, jer ne smijemo biti odviše tjeskobni. U našem srdu mora biti obilno pouzdanje u Božiju Provinost. »Baci svoje brige na Gospo-

dina, on će se već pobrinuti« (Ps. 54. 23.). Možemo i moramo skupljati zaštite na pr. za zimu ili za crne dane, ali ne tjeskobno i uzrjano. »Ne brinite se tjeskobno za život svoj, što će te jesti i što će te piti, ni za tielo svoje, u što će te se obući... Otac vaš nebeski zna, da vam sve to treba... Ne brinite se dakle tjeskobno za suture; jer će se sutrašnji dan brinuti sam za sebe.« (Mt. 6. 25.). Mi molimo za svagdanji kruh. To Bog hoće: da se svaki dan Bogu molimo za kruh, da svaki dan molimo Otčenaš.

HRANA ZA DUŠU

»Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi, što izlazi iz usta Božjih.« (Mt. 4. 4.). I duša treba hrane. A hrana za dušu, »kruh svagdanji« za dušu — to je Krist i njegova milost. »Ja sam kruh života; tko dolazi k meni, ne će ogladnjeti. — Ja sam kruh živ, koji sam s neba sišao. Ako tko jede od ovoga kruha, živjet će do veka; i kruh, koji će dati, tielo je moje za život sveta.« (Iv. 6. 35. 51.). Otac nam nebeski daje obilno toga kruha, daje svaki dan. Treba da smo

gladni za tim kruhom, da žudimo zaštiti dušu tom nebeskom hranom. Taj nam se kruh: Rieč Božja obilno daje u Crkvi, kod molitve, kad čitamo nabožne časopise i knjige, kad pribivamo svetoj Misi, primamo sveće sakramente, a navlastilo svetu pričest.

KRYAVI KRUH

Neki bogati ali nepravedni mletački odvjeknik pozva na objed glasovitoga čudotvorca otca Mateja de Bassi. Taj dođe, uzme kruh, stisne ga šakom, a kad tamо: procuri krv! Onda će začudenom domaćinu: »Gle, ti jedeš takav kruh! Ti se hranиш znojem i krvljju siromaha, udovica i sirotčadi, a ipak se usuđuješ moliti nebeskom Otcu: »Kruh naš svagdanjile. Zadrhći kod tih rieci i sjeli se onoga strašnoga kruha, što se crveni od krvi nesretnika, sjeli se kruha, što ga svaki dan blaguješ!«

ZAHVALA I POUZDANJE

Mi molimo za kruh, molimo svaki dan. I svaki nam ga dan nebeski Otac daje. Stoga ta naša molba mora biti ujedno i zahvala za točki dobročinstvo. Svaki dan molimo i svaki se dan tako zahvaljujemo.

Ima životinja, koje mogu mjesecima biti bez hrane. Ali nije lako kod čovjeka. On treba svaki dan hrane. I za tielo i za dušu. I on se mora brinuti, da dobije svaki dan tu hranu. Mora svaki dan moliti i raditi. Ne smije ljenčariti. Bog se brine za ptice nebeske, za zvjetri zemaljske, za silne crviče, a kamo li neće za

djecu svoju! Tužimo se, da nam je zlo, da nemamo ništa, da ćemo stradati, ako ovako potraje, pa ipak, priznajmo: uze sve to ide i mi nadalje živimo. To se Bog brine za nas. Sloga neka je naša svagdanja molitva za kruh ujedno i znak pouzdanja, svagdanjeg, neprestenog pouzdanja u Božju Providnost.

Petar Gäßler D. L.

IZ KRALJEVSTVA SRDCA ISUSOVA

—**SV. IVAN ZELINA** — Kako se već dugo vremena nismo javile, to šaljemo sada neke vesti. Naše djevojačko društvo Srdca Isusova vrši načelnike svoje dužnosti. Prošle godine (1943.) obavile smo 4. ožujku svetčano dan klanjanja Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Kroz celi dan klečalo je naizmjenice svaki sat po 7 članica pred Presvetim moći svetu kruniku i pjevali svetohajstvene pjesme. Svaki prvi poljak imademo zajedničku sv. Pricač. Na blagdan Srdca Isusova primljene su u društvo 24 nove članice; sade nas je ukupno 82. Na sastanke dolazimo svake prve nedjelje prije blagoslova. To je za nas najsvetiji dan u mjesecu. Sastanke nam drži naš preč. gosp. župnik Zvonimir Štefančić. Sv. Pricači smo primile prošle god. 985. Kao svake godine, tako smo i lani hodočaštile sa ostalim vjernicima u procesiji Majci Božjoj Bistričkoj. — Obavile smo i pokorničku procesiju, koja se krećela 8 km., do kapela sv. Tri Kralja u mjestu Komin (župa Bisag).

Polemljeno smo molili sv. kruniku, litanijske Majke Božje i pjevali pobožne pjesme. Prije sv. Mise održao nam je dirljivi propovijed preč. g. župnik u zeleni je sledila obnova krstnoga zavjeta. Obred obnove krstnoga zavjeta obavio je preč. g. župnik iz Bedenice. S razpelom u ruci govorio je: »Odje Ovoj vlasti, tu je mir i blagoslov, a gdje On ne vlaže tamu nema mira ni Božjeg blagoslova.« Iza fogu je sledila sv. Misa, koju je sluzio g. župnik iz župe Bedenice uz asistenciju g. župnika iz Bisaga i g. kapelana Melinda Hrg iz Sv. Ivana Zeline.

Poslije sv. Mise prisutnile smo sve zajednički k Stolu Gospodnjem i prikazale sv. Pricač kao neknadu za uvrede, koje se nase nose. Srdcu Isusovu i Bezgrješnom

Srdcu njegove presvete Majke, a za mir među narodima.

Listopadsku pobožnost obavljale smo svaki den kad sv. Mise moleći sv. kruniku i litanijske Majke Božje. Novac će se sastojati članice i drugi pobožni sveti iz pojedinih seli svaki kod svoje kapelice ili Propca, na molitvu! Kako su naša selia malena i siromašna pa svako nema ni propca, sastajali su se neki i pod vodnjem nebom. Tako smo mi članice selia T. usred selia pod jednim drvetom načinile oltariće sa slikom Srdca Marijina i u tu se sastajale svako večer mi i neki iz drugih selia na zajedničku molitvu. Molili smo se za mir, za mire i drage, koji nas ostavio kao žrtve nemilog rata. Molili smo se i za one drage, za našu braću znano i neznanu, koja mjesto mirna počinka čitave noći umirili u strahu i dřku nad životima svoje djece, ili slušaju urjanje dušama duše i tjele.

Mi se i dalje neumorno molimo za sve polištene i razcviljene, za tužne očeve i majke, silnu dječaku, braću i sestre. Molimo da Gospodin osuti naše suze i skrati naše boli.

Anica Sabolić, tajnica.

—**JAZAVICA I ROŽDANIK** — Naše Djevojačko društvo Srdca Isusova, osnovano 20. lipnja prošle godine sa 28 djevojaka, povjećalo se već na Veliku Gospu za druge 22 članice. Tako nas sadu ima 50. Pošle smo kao i prvi puta do župne crkve u svetođanju procesiji, noseći lijepli kip drage Gospe Lurške, sav u cvjeću (v. dopis u 2. br. Glasnika). Dočekao nas je sav radostan, ne dragi pastir i održao nam dirljivi propovijed. Svi ga rado slušamo, i stari i mlađe, jer zna d'rnuti svako srce i svatko eko razbitit. Zatim se obnovio genitljivi obred

primanja, koji nem je još od prvi put ostao u živoj i miloj uspomeni. Nove su članice zaučano i nepomično gledale u Božansko Srđu te odusevljeno i jasno obećale, da će mu vjerno i revno služiti u Djevojačkom družtvu. — Naše Društvo ljepe živi i radi. Svaki mjesec pristupaju članice k stolu Gospodnjem, marijivo mole Gospinu krunicu i druge molitve, osobito za mir. Na Ime Marijino (12 rujna) išle smo u pokamničkoj procesiji u župnu crkvu, moleći krunicu lamo i natrag. Mnogo članica i ostalog sveta je primilo sv. Pricač.

Ljubica Podkalabović, voditeljica družtva.

NOVOST

Što je on pisao. »Čitao sam u Vašem Glasniku o posvećivanju obitelji Božanskom Srđu, pa umoljavam cij. naslov, da me uputi, na koji bih ja način svoju obitelji posvetio Presv. Srđu. Mladi smo bračni par, praktični katolici, s dvoje dječice, a ova težka vremena sile nas da se još više posvetimo Bogu.« Nadalje piše, kako bi želio imati u kući sliku presv. Srđca Isusova i bezgr. Srđca Marijina, i pita, da li ih može dobiti kod Glasnika.

Što sam mu je odgovorio. »Primio sam Vešu dopisnicu, u kojoj javljate, da se želite posvetiti presv. Srđcu Isusovu i molite uputu

za to. Ponajprije Vam čestitam na takovoj odluci, jer ste time sigurno potražili pravi i najbolji put, da svojoj obitelji nađete izvor srca i blagoslova te moćnu nebesku zaštitu. Samo presv. Srđe je izrazilo želju, da mu se obitelji posvećuju te im obećalo posebnu svoju zaštitu i blagoslov. Odazvati se Njegovu pozivu znači osigurati si lu zaštitu i blagoslov, jer »Bog je vjeran», kako nam doviknu sv. Pavao, Bog što obeća to i drži. — Tako sam mu odgovorio. Zatim sam mu obećao, da će naskoro izići drugo izdanje knjižice o posveti obitelji presv. Srđcu Isusovu (»Savremena pomoć obitelji«). Ta se knjižica dolaskava i ovih dana će izići; naručbe se mogu već slati. Još sam mu napisao: »Kada obavite posvetu, izvolite mi javiti, pa će Vas upisati u »ZLATNU KNIJUGU«, koja se čuva ovdje kod Nacionalnog Svetilišta Srđca Isusovu.« A to molim i druge, koji posvete svoje obitelji. Neka jeve, sami ili po svom g. župniku. A neka jeve, kako je u knjižici označeno: Ime i prezime, mjesto, te Ime Župe (ako nije selo župa), po mogućnosti i biskupiju; nedjelje broj članova obitelji i stalež. — Slike presv. Srđca Isusova za posvetu obitelji mogu se dobiti kod Uprave Glasnika. Slike preč. Srđca Marijina nema; ima slika Fetišiske Gospe (vidi oglas na str. 62.).!

Upravitelj AM

Z A H V A L N I C E

Već više godina odgadjam javnu zahvalu. Dolaze sve teže kultnje, a prete. Srđe se svojom Majkom ponovno pomaze i moram da opisem svoje doživljaje.

God. 1924. bila sam u težkom trudnom stanju i obećala sam, ako strelno prodrem, da će se javno zahvaliti i držati »Glasniku« dok budem mogla. Dobro sam prošla, sema primjeća se dodila; bez njezine pomoci. Ali zahvalnice nisam poslala. Glasnik sam ipak držala, osim dvije godine. Da nisam dobila njega u ruke, još 1922., ja bila bila tako dubezna, da od mene ne bi bio nikto gori. A ovako sam po njemu mnoga milosti dobila i mnoge iz njeg naučila.

Kroz ovaj mli godina mnogo se toga na mene survalo, ali sve se stvarno svrtilo. Uvijek sam preuzeo Srđcu zahvalila i uvek mi je pomogao. God. 1942. poslala sam u vojsku jednoga sina, preporučiv ga presv. Srđcu Isusovu i Bl. Dj. Mariji. Bio je u Crnoj Gori u borbi. Sa sviju strana oklojeni kuhali su pobjeđi. Majci sin je sve svoje ostavio, samo je posuo jednu vojnučku spravu. Poslje bacil i nju. Spasio se, a i sprava je nadrena (da se nije našla, bio bi krv). I sam veli, da je preporučio Majci Božjoj i da je samo milost Božjom spasao. — Poslje je spel bio u opasnosti, dvaput su ga tražili i ne bi dobro prošao. Ja obetam sv. Misu za duše u Čilištu i sve se dobro svrtilo. — God. 1943. sam

poslala u vojsku drugog sina, preporučiv i njega isto tako. Kod jednog posla je leko mogao stradati, no nista se nije dogodilo. Bio je zarobljen od partizana. Kada se vratio kući, bio je ospušten u najvećoj opasnosti života. Da je pet minutu prije došao na cestu, bio bi ubijen. Preporučio je Majci Božjoj, a i je sam se kod kuće zabrinula, kad su drugi došli, i njega nema. Da sam opeči obrećala sv. Misu za dođe u Čilištu, on se stvarno vratio. — Joli su nam se tri druge težke neprijateljske desne i kao da se sve uročilo protiv nas. Je, ne znam, ni da se molim, već semo zavrsim u pomoći pravdu. Srđcu Isusovu, koja nikog ne ostavlja u nevolji. I sve tri puta sam na čudo stvarno oslobođena (tako). Sve to zahvaljujem presv. Srđcu Isusovu, Majci Božjoj i dušama u Čilištu. To što sam napisala mogu zasluževam poljedliti, a vi sudite sam, ko mi je pomogao! (Bili). Ona opisuje točno sve događaje, samo ne možemo svega donositi).

Ali je G. pite: Radostnim sedmom kličem pred vratima hvala, dika, test i slava preisvestome Srđcu Isusovu, od kojega po zagovoru njegove Majke, te sv. Monike i njezinu sina sv. Augustina isprošli, da je moj sin, skrenuo i krive staze; istina na bolan način, koji je i mani mnoga lada zadao, ali ipak je izbačao ne pravli Božji put. Obesedi, da će se javno zahvaliti u Glasniku, pa to i činim.

Obitelj K iz Travniksja javlja: Prigodom bombardiranja našega grada osjećaju je nalaž obitelji upravo izvanrednu sreću Božju. Na dan anata ubzume poseljeno svijetlo žije u kuce po da čemo u belcu. Ali onda naš dom ne zadrži i može se bacimo na koljena gdje se kaže načinje, prekrizimo se vjetrom vodom i zavojimo se pomoći presv. Srdu Isusovu sv. Josipu i sv. Antu. U tom času pada u belcu velika bomba i smrzi dvije Šupe u komadice. Da smo bili tam, to bi se i nema dogodilo, a ovako nikom nista. Hvala presv. Srdu Isusovu i svitim našim zaštitnicima!

MK iz K, piše: Jako sam oboliđao: dobitio sam upalu bubrega, a k tomu se pridružili išček napadaju srca. U tako teškoj bolesti osjećam, da će se moći majkom. Liečnici su mi sjejavljivali, da se ne oduzeti život djetetu, jer da mi priešt opasnost. Borbe su bile velike. Molite sam dragoj Srdu Isusovu, da mi dade snagu duševnu da odbrim po to zlo od sebe. Bila sam jako zabrinuta za svoj život, mislioći na svoju dragu djetetu, ali još veća mi je bila kada pomislim da skratim put onomu, koji uživo ima da uživa majčinsku ljubav. Nisam se na to odložila. Stivila sam veliko pouzdanju u Bogu, da će mi biti u pomoći u trpljenju koje je trebalo nastupiti. Kad

je prošlo pet mjeseci nošenja počela sam objecati. Primala sam inacije i liekove, ali bez uspjeha. Mnogo sam trpila, još više molila. Zadnji mjesec bilo mi je osobito teško, jedva sam telom kralala, jer mi je vodenje otak stvarno bilo. Prilikom se osbiljno dan, pamot liečnički nisam mogla dobiti, jer je onih dana bilo strogo zabranjeno izlaziti iz grada. Osvarano je dan, kad je presevno Srdo Isusovo pokazalo svoju moć. Kad su mi teži dan nestupili najčešćiji časovi mog života, ležala sam u nebu vruće molitve moje djece okupljene pred slikom presvetog Srđa Isusova. Sretno sam rodila, zahvaljujući Majci Božjoj da sam fino diele ugledala: dočekala sretni dan da primi svetu ostjenju. Zivomu zemaljski nije bio dug, ali osjećaj utješenja, što mu je vječnost sljegava. Izvrijelim svoje obeslanje i teljem dar sa velikom hvalom dragom Srdu Isusovom, Majci Isusovom, sv. Josipu, dregaj sv. Tereziju i drugim zaštitnicima. Do su mi u pomoći bili i udjelići zdravlje da mogu obavljati poslove oko kuće i djece. U milion Glasnika koja došlim vise od 20 godina donosim članom svetu kako je molitva jake.

Zahvalna majka s djecom

PRESV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI

Zagreb, Rodila sam se 21. VI. 1943., Postje nekoliko dana mi je bilo posložilo i dobitio sam veliku upalu svih organa čeloveka. Liečnici mi u bolnici nisu mogli pomoci i nisko mi nisu radio zdravstvo. Ali sam se sjejavljivala i sa žrtvom pouzdanjem učestvu presv. Srdu Isusovu i preč. Srdu Marijinu, a tako i moj mat. Molili smo i vaspili: Ti si naš nebeski duševnik, Helenski liečnik, ti me jedini možeš ospraviti, ako je tvjra svela volja. I na žudo me dragi Božji obrazovani, da mogu opet, hvala Bogu, vršiti svole kružne poslove i brinuti se za svoje pečero dječje. Hvala Božanskom Srdu Isusovu, kome nebeskom liečniku. Hvala velikom milostu Božjemu, koja me očuvala nikoga, koji se prede u njegove ruke. I žrtvo se pouzdaju u njega. Stoga preporučam svima, kraj se nalaze u kakvim poteklošću i bolesnim, duševnim ili tjelesnim, da se predujte temu Božanskomu Srdu. — M. M.

Babska-Novak: AM za zdravstvo. — **Bistričić:** MD za mnoge milosti. — **Bogdanić:** TD za ozdravljenje od tetanije. — **Bocanjević:** KV kroz mnoge godine mnoge velike milosti, često u velikim plasti. Hvala presv. Srdu i Majci Božjoj! — **Bresović:** FP sin se je javio bojisti. — **Brodanci:** RI mnoge milosti. — **Cerne:** ID za ozdravljenje. — **Cirković:** KS za stradanje povratka. — **Cinkovčić:** AM, RK, PM i MS zahvaljuju što je presv. Srđe pomoglo. — **AB** za stradanje poroda. — **AB** muš za trećno vrošće iz vojske. — **AK** presv. Srđe pomoglo sinu u bolesti. — **Đenja Lomničić:** MI

I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU :

za primljene milosti. — **Gerova:** TA za ozdravljenje očiju. — **Gundulić:** MM za otaklicu u božiću. — **Hrv. Mitrović:** AK izbačiven iz teljaka i po život opasnog položaja. — **Ivanović:** CM za primljene milosti. — **KB** za primljene milosti. — **CS** nadjen ubijeni brač. — **Krapina:** ZS za nadjenu siver. — **Kralić:** KB za veliku milost u pretečkoj boći i navođi. — **Kustolija:** DS za usiljenu molitvu. — **Mračlin:** BG za primljene dobročinstva. — **Mutar:** CB muš za ozdravljenje ruke i sin se oslobodio odmetnika. — **Ošick:** NT za ozdravljenje i druge milosti. — **Petrlić:** NN za primljene milosti. — **Podvinje:** TD za primljene milosti. — **Povaski Pedragić:** KI za primljene milosti. — **PT** za primljene milosti. — **Plešač:** NN za mnoge milosti. — **P i AB** za ozdravljenje sina od upale pluća. — **Prislavak:** AJ za pomoć u velikim neprilikama. — **Rejković:** BK za veliku milost. — **Sisk:** AG za primljene milosti. — **Slišar:** MM za ozdravljenje i za mnoge milosti. — **Tovarnik:** KV za stradanje operacija kćerke. — **Vareš:** KR za mnoge milosti, osobito što se muž spasio od odmetnika. — **Velika Draga:** RJ za stradanje polovanjem kroz naprijedliško područje. — **Velika Gorica:** SA za pomoć u velikoj boći i opasnosti. — **Vrbica:** KC za stradanje negde. — **Vukovićević:** AV za ozdravljenje od teške bolesti. — **Zagreb:** DD za svečan izlaz iz zatvora i mnoge milosti. — **TL** za milosti. — **MB** za primljene milosti. — **SL** za primljene milosti. — **Zemun:** VM za usiljenu molitvu.

U VJEĆNU DOMOVINU POZVANI SU PREDPLATNICI GLASNIKA :

+ Berljak Matej, Cirković + Božićević Ema, Zagreb + Cavalli Irena, Zagreb + Čurčić Anton, kanonik, Banja Luka + Dumbović Marica, Popovača + Dusper Lucija, Čačić + Ljubić Janko, Repušnica + Kiepach Julijana, Zagreb + Kruljac Blaž, Podvinje + Pandurović Pavao, Nuštar + Tošeli Marija, Kralj. Maša + Tunuković Roza, Vrppolje + Zigmundowsky Rudolf, Zagreb.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjelost vječna svjetila im! Počivali u miru!

Kod Uprave Glasnika dobije se SLIKA FATIMSKE GOSPE. Gospa pokazuje preodabranoj djeći svoje predsto Srđe i pozivaju nas, da ga slučimo. Slika je olinuta na najfinijem bijelom tvrdom papiru. Veličina slike: 16 X 22 cm. veličina papira 25 X 35 cm. Cijena: 30.— Kuna (+ poštarina)

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

Duhovne su vježbe zato, da promatram za to kratko vrieme o vječnim istinama. Premda nije mi moguće za ovo kratko vrieme sve promatrati, ipak, ako budem ovo sdušno obdržavao i na duhovne stvari upotrebljavao, Bog će mi svojom milošću nedostatke izpuniti i svoje milosti udeliti.

Da su Duhovne vježbe izvanredna milost Božja, mogu vidjeti odatle, što su mnogi i mnogi po Duhovnim vježbama postali sveti. Dakle ovo je vrieme zato, da ozbiljno mislim o duhovnim slvarima i da odsada se sabranije molim i svaku pogrešku popravim.

DUHOVNE VJEŽBE

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

1504. Po Žega (zagreb, nadb.): Srdačno zahvaljujem za povratak tehn. — 1505. Zagreb: Pomoći u velikoj nevolji. R. Z. — 1506. Polje kraj Travnik (vrhbos. nadb.): Sin mi je sretno položio izpit. A. R. — 1507. i 1508. Zagreb: Na udjeljenoj milosti zahvaljuje Obilej M. — Na pomoći zahvaljuje Z. S. — 1509. i 1510. Prokljuvani kod Bjelovara (zagreb, nadb.): Ozdravilo mi diete. P. B. — Od težkog tifusa bez posljedica ozdravilo. — 1511. Travnik (vrhbos. nadb.): Pomoći u težkoj bolesli. M. M. i I. L. — 1512. Ravn (mariborska bisk.): Pomoći i spas gdje mi je pribila velika neugodnost s mojim cijelim družtvom. Utekla sam se S. B. Petru i ja jedina s mojoj djeecom, budem na neobičan način spasena. Č. Lj. — 1513. Tuzla (vrhbos. nadb.): Sretan

Stoga moram svesrdno Bogu zahvaljivati, što me je pozvao između toliko i toliko djece na cielom katoličkom svetu i učinio me tako sretnim, da uživam ovu izvanrednu milost njegovu.

Na svetu sam zato, da Bogu služim. Dakle samo njemu moram svoje srđe posvetiti i on neka mi bude jedini cilj na ovom svetu. Bog me je stvorio radi sebe, to jesl, da mu služim i tako u nebo dođem. Zato mu se od srđa moram zahvaljivati i moliti ga, da spoznam svoj cilj na ovome svetu. Stoga obećajem, da će mi biti jedina svrha Bog i da će mu uz milost njegovu uvek služiti.

povratak kući moga znanca, a druga je milost, što sam se oslobođila iz vrlo težkog položaja. R. P. — 1514. i 1515. Rajhenburg (marib. bisk.): Vrlo veliku zahvalnost dugujem velikom ugodniku Božjem Petru za mnoge i razne milosti, što sem ih po njegovu zagovoru primila; sliku njegovu nosim sa sobom, kud god idem i uvek mu se preporučujem. K. M. — Cesto mi je pula pomoći S. B. Petru Barbarić i sad opet na osobit način. Lj. T. — 1516. Bošnjaci (dakov. bisk.): Majka zahvaljuje S. B. Petru za ozdravljenje sina. A. K. — 1517. Kutina (zagreb, nadb.): Utekoħ se u nevolji Petru Barbariću s 3 devojnicama i bila sam uslišana. A. V. — 1518. Zagreb: Po zagovoru S. B. Petru Barbarića izbavljena sam u zadnji čas iz vrlo težkog položaja u službi. M. G.

Ulječite se u potrebnima i bolesti Služi Božjem Petru Barbariću!

Citatejte njegov životopis, urešen brojnim slikama!

(Cijena: meki vez 150.— Kuna tvrdi vez 200.— Kuna — Dobije se kod Uprave Glasnika)

7. TRAVNJA
PRVI PETAK
NAKNAĐNA SV. PRIČEST

1. TRAVNJA
PRVA SUBOTA
SV. PRIČEST ZA MIR

Božansko Srđe Isusovo

prikazujem ti po Bezgrješnom Srđcu Marijinu
sve molitve ♦ djeļa ♦ i ♦ trpljenja ovoga dana
u naknadu za naše uvrede i na sve one naknade
♦ na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru
osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu ♦ za sv. Oca
iza sve potrebe preporučene
♦ Članovima Apostolata Molitve ♦

TRAVANJ 1944.

Nakana Apostolata Molitve: Da se mladež što dostojnije pripravi na brak.
Misijska nakana: Da katolicizam procvete u Zapadnoj Africi.

POSEBNE MOLITVENE NAKANE ZA SVAKI DAN	
1 S Hugo *	Da kršćani žive po Evandelju
NEDJELJA CVJETNICA	
2 N Franjo Paul, *	Djela milosrda
3 P Rikard *	Duše teško kušane
4 U Izidor *	Bolestnici
5 S Vinko Fer. *	Stradali hrv. Dominikanci
6 C Vel. četvrt. *	Zahv. za ustal. sv. Prič.
7 P Vel. pet. *	Da Srđe Is. gane grješnike
8 S Vel. sub. *	Da kršć. prime uzkr. Pričest
NEDJELJA UZKRSA	
9 N UZKRS *	Da nas kriepi neda uzkrsnuda
10 P Uzkr. pon. *	Bože, hvala Blagoslovni Hrvatsku! Dan upozovate N. D. H.
11 U Leon pp. *	Poglavar i upravljaci naše države
12 S Julije pp. *	Katoličke organizacije
13 Č Hermenigildo *	Kršć. život mlađića
14 P Justin *	Da pobede kršć. načela
15 S Bazilisa i dr. *	Jakost i postoj. žena
NEDJELJA 1. PO UZKRSU: BIELA	
16 N Berdardica *	Mjes. zašt. Djev. druž.
17 P Anicet pp. *	Izkorjenjenje psovke
18 U Eleuterij *	Obraćanje miltavih kršćana
19 S Timon *	Svećenički pripravnici
20 C Agnefa Montepule, *	Siročadi
21 F Anzelmo *	Svećenici i biskupi
22 S Soter p., Kajo p. *	Djelovanje Sv. Oca
NEDJELJA 2. PO UZKRSU	
23 N Juraj *	Naši vojnici
24 P Fidelis *	Hrv. oo. Kapucini
25 U Marko Ev. *	Blagoslov Božji usjevima
26 S Zašt. sv. Josipa *	Sv. Josip čuva Crkvu
27 Č Ozana Kolor. *	Kršć. živ. hrv. obitelji
28 P Pavao i Vitalis *	Strp. nošenje krževa
29 S Petar dom. *	Hrv. oo. Dominikanci
NEDJELJA 3. PO UZKRSU	
30 N Katarina *	Šir. posv. obit. presv. Srđcu

Za članove Apostolata Molitve: Podpun oprost jednog petka i još po volji odabranog dana.

Na dan naknadne slike slike. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Za članove bračnosti Srđa Isusova: Podpun oprost prvog petke i prve nedjelje te još jednog po volji odabranog dana.

POSTARINA PLACENA U OOTOVU

+ G. 53 = SVIBANJ 1944 = BR. 5 +

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštenjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu

* Odgovorni urednik: Zec

Stjepan D. I., Zagreb I/147,

Palmotićeva 31. * Tiskara

«Glasnik», (Ivan Nikolić D. I.),

Zagreb, Palmotićeva ulica 33,

Tiskanje i razpačavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kn. 1681/34-1

G. 53. BR. 5

SVIBANJ 1944

Uprava: Zagreb I/147, Palmotićeva 31 * God. predplata

120 Kn; dobrovoljna predplata 200 Kn. (ček, rač. 33.896)

— Mađarska: 10 Pengő (č. r.

59.682) — Ostalo inozemstvo:

protuvrednost od 130.— Kn

U SVIBNIU 1944. SLUŽI SE U NEZAVISNOJ DRŽAVI HRVATSKOJ

SV. MISA NA NAKANU SV. OTCA:

Početkom mjeseca: u **Dolini** — 1. V. u **Davoru, Dubrovniku, Jastrebarskom, Malom Stonu, Požegi** i u **Zagrebu** — 5.V. u **Tuhliju i Žeževici Gornjoj** — 6. V. u **Milni** — 7. V. u **Kraljevici** — 8. V. u **Dubrovniku i Pučišću** — 10. V. u **Strizivojni** — 15. V. u **Nartu Savskom** — 16. V. u **Dubrovniku i Žedniku (Subotica)** — 18. V. u **Dubrovniku** — 31. V. u **Ludini** — Tiekom mjeseca: u **Splitu**.

Neki vjernici i katolička društva grada Dubrovnika najavili su, da će se ove godine u Dubrovniku služiti najmanje 26 sv. Misa za Sv. Oca. A koliko će se sv. Misa služiti za Sv. Oca u tvojoj župi? Papa treba mnogo pomoći, jer ga sve više priliču brige i bol za cielu Crkvu i za sav svjet. Molimo mnogo za Popul Katolička društvo, prislupite Apostolatu sv. Misa za Sv. Oca!

Molitvenik Srdce Isusovo ufanje naše , s krupnim slovima	200.— Kn
Dobri Spasitelj , razmatranja za svaki dan lipnja	
meki vez	50.— Kn
tvrdi vez	80.— Kn
Mjesec Srdca Isusova , razmatranja za lipanj meki vez	70.— Kn
Blaženi Klaudije Kolombier Apostol Srdca Isusova,	
meki vez	80.— Kn
Osobna posveća Srdcu Isusova	20.— Kn
Mala Služba , Mali časoslov Srdca Isusova sa himnima	
u notama podešan osobito za prve petke	30.— Kn
Suvremena pomoć obitelji , Posveća obitelji Srdcu	
Isusova (Drugo izdanje)	30.— Kn
Vojska Srdca Isusova proti psovci ,	20.— Kn
Slika Srdca Isusova u boji za posvetu obitelji,	50.— Kn
Slika Srdca Isusova sa glavnog oltara u Bazilici	
Srdca Isusova u Zagrebu u boji	20.— Kn
Poštarnina se plaća posebno!	

UPRAVA »GLASNIKA SRDCA ISUSOVA« ZAGREB I/147.

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE ★ LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštenjem crkvene
oblasti Isusovci u Zagrebu

* Odgovorni urednik: Zec
Stjepan D. I., Zagreb I/147,
Palmostičeva 31. * Tiskara
»Glasnik«, (Ivan Nikolić D. I.),
Zagreb, Palmostičeva ulica 33,
Tiskanje i raspoređivanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kn. 1681/34-1

G. 53. BR. 5
SVIBANJ 1944

Uprava: Zagreb I/147, Palmostičeva 31. * God. predplata
120 Kn; dobrovoljna predplata
200 Kn. (ček. rač. 33.896)
— Madarska: 10 Pengő (E. r.
59.682) — Ostalo inozemstvo:
proluzvodnost od 130.— Kn

HRVATSKA ZA PAPU

U SVIBNJU 1944. SLUŽI SE U NEZAVISNOJ DRŽAVI HRVATSKOJ

SV. MISA NA NAKANU SV. OTCA:

Početkom mjeseca: u Dolini — 1. V. u Davoru, Dubrovniku, Jastrebarskom,
Malom Stonu, Požegi i u Zagrebu — 5.V. u Tušnju i Žeževici Gornjoj —
6. V. u Milni — 7. V. u Kraljevici — 8. V. u Dubrovniku i Pučišću — 10. V.
u Strizivojni — 15. V. u Mariju Savskom — 16. V. u Dubrovniku i Žedniku
(Subotica) — 18. V. u Dubrovniku — 31. V. u Ludini — Tiekom mjeseca:
u Splitu.

Neki vjernici i katolička druživa grada Dubrovnika najavili su, da će se ove godine
u Dubrovniku služiti najmanje 26 sv. Misu za Sv. Oca. A koliko će se sv. Misu služiti
za Sv. Oca u tvojoj župi? Papa treba mnogo pomoći, jer ga sve više priliču
brige i bol za cijelu Crkvu i za sav svjet. Molimo mnogo za Papul Katolička druživo, pristupile
Apostolatu sv. Misa za Sv. Oca!

DOBRE KNJIGE ZA MJESEC LIPANJ

Molitvenik Srdce Isusovo ulanje naše, s krupnim slovima 200.— Kn

Dobri Spasitelj, razmatranja za svaki dan lipnja

meki vez 50.— Kn

tvrdi vez 80.— Kn

Mjesec Srdca Isusova, razmatranja za lipanj meki vez 70.— Kn

Blaženi Klaudije Kolombier Apostol Srdca Isusova,

meki vez 80.— Kn

Osobna posveća Srdcu Isusovu 20.— Kn

Mała Służba, Mali časoslov Srdca Isusova sa himnimima

u notama podesan osobito za prve petke 30.— Kn

Suvremena pomoć obitelji, Posveća obitelji Srdcu

Isusovu (Drugo izdanje) 30.— Kn

Vojška Srdca Isusova proti psevci, 20.— Kn

Slika Srdca Isusova u boji za posveću obitelji, 50.— Kn

Slika Srdca Isusova sa glavnog oltara u Bazilici 20.— Kn

Poštarna se plaća posebno!

UPRAVA »GLASNIKA SRDCA ISUSOVA« ZAGREB I/147.

MOLITVA KRALJICI HRVATA

Jao biede, groze i strahote:
Lud svjet Bogu iz ruku se ofet
Njemu služit odsad više neće,
Sam će biti kovač svoje sreće...
Grieh se svjetom razuzdano bani,
Al s njim crni svanuše nam dani:
Rađ po svetu ko zmaj ognjem puze
Oslavljajuć pustoš, bol i suze. —
Što stoljeća sakupljala s trudom
Ruši se u mahnitanju ludom... .

Pa i naša ljubljena domaća
Posta plienom preljugotoga vaja.
Crna avet kuća nam no vrata —
O, pomozi Kraljice Hrvata!
Uništenjem, propašću se grozji —
Majko naša, sade nam pomozi!
Kroz vjekove, kroz stoljeća duga
Jed nas bio, morila nas luga.
Imali smo tužnu čast i diku:
Svem kršćanslu stajat na braniku.
Nikad tude olimali nismo,
Za slobodu i vjeru krv lismo.
Ostatosmo i slabí i mali,
Al se skršit ipak nismo dalli!
Ostavljenim od svih usred jada
Ti si bila nesloniva nadal!
Usred smrti i najlijećeg boja
Zastava se vijorila Tvoja.
Sve se oči k njojzi okretale,
A sve ustne Tebe, Gospo, zvala.
I iz sviju nevolja i muka
Izvela nas Tvoja silna ruka.
Rajska Djevo, Tebi Hrvat hvali,
Da ga nisu progutali vali! —

Gospo, opet zlo nam vrieme prieli —
Opel k Tebi miso naša leli.
Divni cvjeće sa nebeskih njiva,
Svih ljepotra rajskega sliko živa,
Pogled, srdač k sebi nam privuci,
Spas naš, Majko, u Tvojoj je ruči!
Jaka Djevo, puna rajskeg sjaja,
Tjeraj od nas paklenoga zmajal!
Pruži nad nas ruke svoje blage,
Stili dom naš, čuvaj naše drage.
Moli Bođa za svoje Hrvate,
Da nam kušnje pretežke se skrate.
Dođi, Majko, suze nam osuši,
Kriepi tielo, snagu podaj duši.
Ti milostri crpiš s rajskeg vira;
Daj nam doč do žudenoga miral!
Slađkom miru u dragoj slobodi
Nek nas jaka ruka Tvoja vodil!
Da u miru domaje nam drage
Nove nade nove daju snage.
Blagoslov nam sa nebesa rosi
I milost nam veliku izprosi!
Nek bol ljuta nauči Hrvate
Da se Bogu cielom dušom vrati,
I da odsad svi budemo bolji,
Viek podložni svetoj Božjoj volji.
Da iz naše liepe domovine
Izagnamo ružne opačine:
Zavist, psovku, llenost, bielu kugu,
I pijanstvo, tu smrt našu drugul!
Sve vrline kod nas udomači,
K zlu nam prieči, u dobru nas jači,
Da se vrati, puno sreće, mira
Vrieme »dobrog Kralja Zvonimira!«

Hrvat.

OBNOVA SVIETA PO POSVETI BEZGRJEŠNOM SRDCU MARIJINU

MOLITVENA MAKANA ČLANOVA APOSTOLATA MOLITVE U SVIBNIU 1944.

Ljudi traže uzroke neizrecive dašnje nevolje. I nabraju ih razne. Upravo drastična gospodarska nejednakost među pojedinim ljudima, među slojevima jednoga naroda i između raznih naroda. Zatim mnoga neuređena društvena pitanja, neke nezdrave nauke i f. d. Sve je to istina. Ali ne smijemo nikada zaboraviti, da to nije sve. Glavni i najdublji uzrok je u čovjeku samom, u ljudskim dušama. On je kriv, da je uobće do tih potežkoća došlo, on je kriv, da se one nisu mogle pravovremeno riješiti, da se sukob među ljudima izradio u krvavi i strašni rat. I dok se taj uzrok ne ukloni, neće ni mira biti. Može rat prestati, ali će opet doći novi, ako se ljudi ne obrate, ako se duše ne promiene. To su slvari posve naravne, drugčije ne može biti. A i sama je Majka Božja izjavila maloj fatimskoj djevojčici Jacinti: »Ratovi nisu ništa drugo nego kazna za griehe.« Hoćemo li dakle mir, moramo ukloniti prvi i glavni uzrok nemira i smutnja: pokvarenost i griebe. Sveti se mora obratiti i obnoviti.

A kako obnovili sveti? Odgovor nam daje samo nebo: po pobožnosti Bezgrješnom Srdcu Marijinu, osobito po posveti Srdcu Marijinu. Sama presveta Djevica reče, da je to »pobožnost, koju Gospodin hoće uvesti po svetu«, da ga spasi. A mala Jacinta prije svoje smrti govori Luciji: »Ti ostaješ tu dolje, da kažeš ljudima: »Bog sam želi, da se po cielom svetu razširi štovanje Bezgrješnoga Srdca Marijina«...

Fatima je prepričala Portugal. »Da je tko prije 20 godina zatvorio oči i da ih sada otvori, on Portugala više

ne bi prepoznao«, pišu portugalski biskupi. Pobožnost prema Bezgrješnoj Djevici kadra je prepričala i cio ostali svet, samo ako ljudi poslušaju nebesku Glasnicu, ako prihvate njezinu poruku.

I doista, divno je to nebesko sredstvo prepričanja. Pokoljenje smo, koje je duboko palo. Zarivali smo se u zemaljsku bez ikakva smisla za dušu i duhovne vrednote. Zagnjurili smo se u putene užilke, ponizili se do nerazumnih životinja, mi djeca Božja! Stvoritelja smo svojega ludo i drzko vredali i još se tomu smijali, kao da smo nešto dobro i veliko učinili. Natjecali smo se u zlobi sa slanovnicima samoga pakla. A sada, kad vidimo, kamo su nas opaćine naše dovele, kako smo zaglibili i kako si pomoći ne možemo, komu da se obratimo? Kamo da svrнемo pogled svoj? Smijemo li se i pojaviti pred licem Božjim? Hajdemo k Majci! Majka ne može diele svoje odbiti. Ni kad je zamazano i poderano. Pod Njenim plaštem, u Njezinom naručju se zgrozimo nad dosadašnjim životom svojim i prekinimo s njim. Primoćno opeč haljinu posvetne milosti i prsten posinčstva Božjega. — Zavadili smo se na noževe i koljemo se do iztriebljenja, iako smo djeca jednog Olca i čeda jedne Majke. Ako se obratimo zajedničkoj nam Majci, zar ćemo moći uztrajati u mržnji? — Nemamo smisla ni volje za žrlvu i odricanje, hoćemo raj na zemlji, pa ne poznamo zakona ni Božjih ni ljudskih. A ubijamo si time fielo i dušu, razaramo si obitelji, ojačujemo jedni drugima i onako fežki život. Na koljena pred Majku! Gledajmo to prečisto

Srdce, koje nije poznavalo ni grješne pomisli. Ponizna i skromna Djeva ko nebeski cvjet, Ona samo hoće da bude »službenica Gospodnja« i da joj »bude po rieči Božjoj«. Eto nam uzor! Uzora mlađeži, uzora majkama i suprugama, uzora svima, u svakoj zgodji života: kako treba da živi i vlađa se dite Božje, kako treba da vrši volju Otcova. I onda, kada je to kravovo težko! I Njoj je bilo težko. Nije uzalud dobila bolnu i čemernu počast »Kraljica mučenika«. Od Nje dakle naučimo vršiti volju Božju, žrtvovati se i snositi tegobe života, od nje naučimo što je nesrebična i prava ljubav prema Bogu i bližnjemu!

Od Marije se učimo. Na Nju mislimo, u Nju se ugledajmo, Njezinu Bezgrješnom Srdcu se posvetimo. Dne 31. X. 1942. posvetio je Kristov Namjestnik Bezgrješnom Srdcu Marijinu cielu Crkvu i čitav ljudski rod. Na vjernicima je sada da to obećanje provedu u život. Birajmo: propast ili preporod! Mi hoćemo preporod. Dakle, posvećujmo se Srdcu Marijini. Širimo tu posvetu i među drugima i molimo se svi, »da se po posveti Bezgrješnom Srdcu Marijinu obnoviti i tako spasi cijelo svijet«, a u prvom redu naš hrvatski narod.

Antun Bauer D. L.

KAKO ĆEMO ČASTITI BEZGRJEŠNO SRDCE MARIJINO

- Prije svega pazili da Majku Božju ne vredamo griesima. Osobito psovkom.
- Sprječavati, koliko možemo, i druge u tomu. Osobito u obitelji.
- Molimo često, ako je moguće i svaki dan, Gospinu krunicu, osobito s nakanom, da Bogu i Bezgrj. Srdcu Marijinu damo zadovoljstvu za strašne uvrede; zatim za obraćenje grješnika i za mir. Tako hoće ona samá.

4. Pobožnost od pet subota. To se čini ovako:

- Kroz pet mjeseci, svaki mjesec treba u prvu subotu obavili sv. izpovied (može to biti i tokom tjedna prije te subote) i primili sv. Prćest.
- Izmoliti taj dan Gospinu krunicu.
- Cetvri sata razmisljati o kojem olejnstu krunice.
- Izvršiti to s nakanom, da zadovoljimo Bezgrj. Srdcu Marijinu za griehe i uvrede, koje mu ljudi nanose. — Tu je pobožnost preporučila i te uvjete postavila sama Gospa u jednom viđenju felimskoj djevojčici Luciji, sada redovnicu. Gospa je obećala, da će svima, koji to budu činili, na smrtnom času prileći u pomoć s milostima potrebnim za spasenje.
- Posveti Bezgrj. Srdcu Marijinu, o kojoj smo govorili u mjesечноj nakanici. Za to se može upotrijebiti posvećiva molitva Pija XII. »Kraljice presvete krunice i t. d.
- Vršiti pokornička djela kao zadovoljstvu za uvrede naneštene Bezgrj. Srdcu Njezinu.

Gornje slike Felimske Gospe dobije se kod Uprave Glasnika, u veličini 19 X 26,5 cm na najlinijem bijelom tvrdom papiru (25 X 35) u tamno smeđoj boji, cijene 30.— Kuna.

Isje slike na papiru velikom 33 X 45 cm sa podpisom za posvalu obitelji Srdcu Marijinu: 80.— Kn.

VEĆ JE VRIEME

U strašnom se nalazimo ratu. Mi bismo volili, da ga nema. Ali kad nam se neće naše najsvetije pravo, kad nam se ubija i uništava naše najdraže, mi se borimo. A znamo, da se borimo za svetu i pravednu svrhu.

Ima još jedan rat, o čijoj pravednosti nema sumnje, ni najmanje sumnje. I on je sigurno i pravedan i svet i Bogu mio. A nije krvav ni bolan ni za koga. U njega nas pozivaju biskupi i svećenici, pozive nas sam Bog! To je borba protiv psovke.

I doista, već je vrieme, da se iz časnog i slavnog hrvatskog naroda izkoreni surova i prostečka mana — psovka. Psovka nikako ne spada u hrvatski narod! Ona nas blati i sramoti pred Bogom i pred svim poštenim ljudima. Zbog nje nas drugi narodi moraju prezirati, a Bog kazniti. — U glavnom gradu Hrvatske Zagrebu pokrenuli su ponovno

Muževi Katoličke akcije vojnu protiv psovke. Tu vojnu je otvorio zagrebački nadbiskup i Hrvatski Metropolit preuzv. Dr. Alojzije Stepinac, održavši na Sviećnicu u prvočolničkoj propoviedi i blagoslov. Naroda je bilo talište, da nisu svi mogli ni ući u crkvu. — Izabran je odbor, kojemu je na čelu sveučilišni profesor Dr. Stjepan Filipović. — Svi poslani i sviesni Hrvati moraju se priključiti ovoj svetoj vojini! U boji protiv gudnjeg neprijatelja Hrvatskog naroda — protiv psovke! — (Jeste li pročitali članke o psovci u ovgodišnjem Kalendaru Srđca Isusova: zadnja tri članka i pjesma? Ako niste, pročitajte. Bilo da se tiče Vas, bilo drugih; pokažite im). Neka se podigne »Vojska Srđca Isusova proti psovciu, koja je nekoć tako odusevljeno vodila taj sveti rat pod zastavom Srđca Isusova, i neka ne kloni, dok se bude čula i jedna psovka u hrvatskom narodu. Bog je s nama!

ODPUSTI NAM DUGE NAŠE

U četvrtjoj prošnji molimo svaki dan, da nam nebeski Otac udeli sve što nam treba za dušu i telo. I Gospodin nam u svojoj bezkrajnoj ljubavi i darežljivosti daje dan na dan nebrojena dobročinstva. No mi tako često zaboravljamo tu ljubav Božiju te vredamo dobrogog Očca griesima. Tako smo nezahvalni! Uvreda traži zadovoljštinu, ona je dug, a uvrijeđeni je naš vjerovnik.

10.000 TALENATA

Neki kralj, tako priča Spasitelj, imao podanika, koji mu je dugovao 10.000 talenata. To je užasna svota za jednog podanika, slugu, recimo jedno deset milijuna kuna. Taj se sluga u zdvojnosi baci kralju pred noge: »Uzstrpljenje imaj sa mnom, i sve ču ti platiš!« (Mt 18, 27). A kralj mu se smiluje i oprostil mu sav ogromni dug, jer ga je tako usrdno molio. I mi gomilamo svojim griesima jako velik,

dug, neizmjeran dug. Božje je Veličanstvo neizmjerne, neizmjerna je uvreda, dakle mora da je i dug neizmjeran. Kad ćemo ga vratiti? Nikada, makar kroz svu vječnost najtežu pokoru činili. Zna to milosrdni Otac nebeski. On hoće, da ga prosimo, ne da ima samo uztrpljenja s nama grješnicima, nego da nam odpušti sav dug: »I odpušti nam duge naše. To možemo i moramo moliti. Jer smo svi mi grješnici: »Tko može reći: imam čisto srdece, prost sam od grieha?« (Priče 20, 9). Tako piše i sv. Ivan apostol: »Ako rečemo da grieha nemamo, sami sebe varamo, i istine nema u nama« (1 Iv. 1, 8).

BEZ KAJANJA NEMA OPROSTNIKA

Svi dakle imamo i te kako razloga moliti Boga za oproštenje grieha. S velikim pouzdanjem, bez i najmanjeg zdvajanja, makar nam bili griesi i te kako strašni i mnogobrojni. Bog, naš

dobri Otac, rado će nam i brzo oprosliti naše dugove. Ali uz neke uvjetelj. Bez pokore nema oproštenja! Kajanje je potrebno; obratiti se treba, odvratiti se od griešnog puta, pokoru činili; kakvu je sam Bog naredio. Onda možemo biti sigurni, da smo se rešili duga. »Neka bezbožnik ostavi svoj put i zlikovac misli svoje. Nek se vratí Gospodu, i smilovat će mu se« (Isajja 55, 7). To vredi dakako i za novi zavjet: »Ako izgovidamo svoje griehe, vjeran je Gospodin i pravedan, da nam oprosti griehe i očisti nas od svake nepravde« (Iv. 1, 9). To je prvi i glavni uvjet. Ali ima još jedan uvjet!

10,000.000 : 1

Onaj sretni sluga otišavši od kralja susretne jednog svog druga, koji mu je bio dužan 100 denara te poviše: »Vrati mi, što si dužan!« A onaj ga sironah stade zaklinjati istim rečima, kojim je on kralja prošao za milosrđe. Ali okrutni i nemilosrdni sluga ne htjede imati ni uztrpljenja, nego ga predala na sud. Kad je to doznao onaj kralj, dozove tog slugu te će mu: »Zli slugo, sav sam dug oprostio tebi, jer si me molio. Nije li dakle trebalо, da se i ti smiluješ svomu drugu? I razljuti se gospodar njegov i predade ga mučiteljima, dok ne plati svega duga.« To je dakle onaj uvjet za oproštenje: i mi moramo oprostiti bližnjemu, bratu svomu dugove, to jest uvrede, nepravde, mržnju, krivicu. Kolišna je uvrda, koju mi nanosi brat moj prema uvredi, koju mi na-100 denara prema 10.000 talenata ili

kao 1 : 10 milijuna! Ako mi ne oprostimo uvreditelju, bio to naš susjed, s kojim smo se porječkali radi sićnice, ili prijatelj, s kojim odonda ne govorimo više, ili rođak ili brat ili neprijatelj: zar se možemo nadati, da će nam Bog oprostiti onaj strašan zločin, onu ogromnu nepravdu, onu gadnu nezahvalnost, onu neizmjernu uvrdu, koja se zove griehe? Mi onda zapravo molimo Boga, da nam ne oprostili naše griehe, jer ni mi ne opraštamo uvrede, što nam ih nanaša naš bližnji: »Onako meni oprosti, kako i ja opraštam!« Tako molimo u Očenašu!

SAVJET I ZAPOVIED

U starom zavjetu držali su se one: »Oko za oko, Zub za zub« (2 Mojs. 21, 24). A zanemarivali su duh zapoviedi o ljubavi bližnjega. I u starom je zavjetu bila naglašena i ljubav prema neprijatelju, ali su to farizeji smatrali više kao savjet. »Ako susretneš vola neprijateljeva ili magarca, gdje lutu, dovedi mu ga natrag« (2 Mojs. 23, 4). »Ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga; ako je žeden, napoj ga, tako ćeš sakupiti živo uglijevlje na njegovu glavu, a Gospod će ti to vratiti« (Priče 25, 21). Ali Isus nam daje izričitu zapovied da ljubimo neprijatelje svoje. »Ljubite neprijatelje svoje, činite dobro onima, koji vas mrze, i molite se za one, koji vas progone i kleveču, da budešte sinovi Oča svoga nebeskoga, koji čini, da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima, i daje kišu pravednim i nepravednimak (Mt 5, 44).

Petar Gärler D. L.

NAJLJEPSI DAR ZA PRVU SV. PRIČEST

Molitvenik za dječaka: SV. ALOIZIUS

Molitvenik za djevojčice: SV. TEREZIJA
Oba molitvenika imaju slike u boji i lepim omotom. — Međi vez 30.— Kuna — Ferdi vez 30.— Kuna
Poštarska se plaća posebno!

UPRAVA «GLASNIKA SRDCA ISUSOVAK» ZAGREB I/147, Palmotičeva 35.

PETAR BARBARIĆ

19. V. 1874. — 19. V. 1944.

Na 19. svibnja ove godine navršava se sedamdeset godina, kako se je rodio sluga Božji Petar Barbarić. Nama ovdje ne treba potanko opisivati život i djela ovoga mladoga sluge Božjega, za koga se je već počelo raditi, da se jednom, i to šlo prije, ako Bog da, podigne na čast oltara, a na diku i ponos cijelog hrvatskog katoličkog naroda. Svakko već zna kod nas za ovoga bogoljubnog uzor-mlađića, koji se je rodio prije sedamdeset godina u selu Klobuku u našoj junačkoj Hercegovini, a umro je svećačkom smrću 15. travnja 1897. god. u Travniku u Bosni, gdje se je spremao, da postane svećenik Božji. Njegov je život bio kratak, ali je bio pun velikih i junačkih kreposti. I koje onda čudo, da se je glas o njegovu krepostnom životu razširio odmah iz njegove smrti ne samo po našoj domovini nego i po cijeloj Evropi. Ali ne samo da se je taj glas razširio odmah iz njegove smrti nego se i sada, golovo petdeset godina iz njegove smrti, širi sve više i više. U travničkom kraju — u Travniku se u sjemenišnoj crkvi sv. Alojzija nalazi grob sluge Božjeg — možemo reći i u cijeloj Bosni i Hercegovini težko ćeš naći čovjeka, ženu ili djetetu, koji ne bi znali za Barbarića. A tako je donekle i po svoj našoj domovini, Stoline i fisuće čitaju njegov

lepi i bogoljubni životopis i želete da ga naslijeduju u svom životu. Nebrojeni vjernici — pa čak i inovjerci — traže od Boga olakšicu u svojim tjelesnim i duševnim nevoljama po zagovoru sluge Božjega. A onda opet stoline i fisuće pišu nam i javljaju, da su bili uslišani i

da su dobili velike milosti po njegovu zagovoru. Teko da možemo mirne duše reći, da je Petar Barbarić postao slavan i poznat u cijelom hrvatskom narodu.

Ali izgleda nam, da to još nije došlo. Presv. Srdce Isusovo kao da hoće još više proslaviti svog vjernog štovatelja i slugu Petra. A opet sav bogoljubni hrvatski puk želi iz dna duše, da ovaj pobožni njegov sin буде uzdignut, ako je to volja Božja, na čest oltara. Petar Barbarić je veliko blago, koje je Providnost Božja poklonila našem narodu. Zato odlučimo o Barbaričevoj sedamdesetgodišnjici svi mi Hrvati katolici, da čemo:

1. Ugledati se u Petra i naslijedovati njegov uzorni i krepostni život. Našem slugi Božjem nije bilo određeno da kao svećenik širi i propovieda kraljevstvo Božje po našoj domovini. Umro je u cvjetu mlađosti, jer bio je već zri za nebo. Ali zato on svojim životom i primjerom propoveda već godinama cijelom narodu a

Lijepan na negdašnjem grobu Petra Barbarića na groblju u Travniku. Sada počiva tielo Petra Barbarića u sjemenišnoj crkvi u Travniku.

osobito našoj mlađeži, kako je pobožnost i čistoća najveće blago i pred Bogom i pred ljudima. Dao Bog da naša mlađež — naša uždanica — a i mi svi podemo stopama Barbaričevim.

2. Da ćemo zazivali Božju pomoć po zagovoru služe Božjeg Petra Barbarića. Danas svi i pojedinci i narodi osjećaju, da im treba ne foliko ljudskih koliko nebeskih zagovornika i pomoćnika. Potreba i nevolja, hvala Bogu ima dosta i previše. Pa evo, ako je dragi Bog tako dobar, da po našem zemljaku Petru dieli obilne milosti na našu duhovnu i vremenitu korist, onda se ne smijemo oglušiti ovom glesu dobrote Božje.

3. A osobito da ćemo se svi mi Hrvati mnogo moliti, da bi naš čovjek, sluha Božji Petar Barbarić — ako je to volja Božja — bio jednom uzdignut na časi oltara. Mi Hrvati zasad ne možemo načinosti uprijeti prstom na veliki broj svetaca, sinova našeg naroda. Jedan od razloga toga jest, što smo se premalo molili i premalo brijunuli za to. Ali u zadnje vreme i kod

nas je, hvala Bogu, krenulo nabolje. Zato o sedamdesetgodišnjici rođenja Petra Barbarića treba reći ovo: svi na molitvu za čast oltara Petra Barbarića.

To ne će biti samo najveća slava ovoga velikog šlovatelja presv. Srđca Isusova i bl. Gospe nego i najveća čast i dika hrv. naroda. Neka presv. Srđce uskor taj dan!

Stjepan Žec D. I.

OTAC I SIN

Sestra Petra Barbarića zapamtila je iz djetinjstva o svom otцу slijedeću zgodu: »Naš otac je bio strogi, te mlađim nije dao prednosti. Ali kad je Petar tumačio o Bogu, o nebu, o svetlosti, pokojni bi otac smjernio mu u lice gledao, te bi se i suza mogla na oku opaziti. U posljednjim godinama prezrika... opažalo se, da ga je otac poštivao ne kao svoga sina nego kao velikog gosta i prijatelja.«

Ne znači, kome bi se ovdje više divio. Ili otcu ili sinu. Krasna je ovo slika prave kršćanske obitelji. Sin tumači otcu i ukućanima o Bogu i o nebu i o svetlosti, a otac i svi ukućani slušaju puni poštovanja. A otcu kane i koja suza iz očiju — suza radosnice. A što znaju tvoja djeca govoriti o Bogu i svetlosti, kršćanski otče? Nije li i tebi koji put da zaplačeš, kad ih čuješ govoriti? Ali da zaplačeš od žalosti!

5.

GORE SRDCA !

»Ljudi, Galilejci, što stoje gledajući na nebo?« (Dj. Ap. 1, 11). Ovako su dva andela na dan Uzašašća Gospodinova govorili apostolima, koji su se zagledali u nebo gledajući za svojim dragim Učiteljem. Oni bi najvolili, kad bi i sami mogli poći za Njim. Ali sigurno je, da su se oni od toga dana često sjećali neba, jer je Isus rekao: »Idem, da vam pripravim mjesto« (Iv. 14, 2). Pomisao na nebo i na sastanak s Isusom ih je jačala i tješila u njihovu životu. — Danas bi mnogim kršćanima trebalo reći ovo: »Ljudi, kršćani, što stoje gledajući samo zemlju i misleći samo na zemaljske stvari. Podignite, koji put svoje oči k nebul! Sjetite se često svoje nebeske domovine. Pomisao na nebo, neka vas jača i tješi u nevoljama vašeg života!«

Nedavno je jedan svećenik donio sv. pričest nekoj starici, koja već preko dve godine leži prikovana uz krevet i tripi velike boli. Kad se je bolestnica izpovjedila i pričestila, uze svoj molitvenik i poče u sav glas i s velikom pobožnošću moliti. Njezina kćerka, inače ugledna gospođa, ali koja na žalost ne drži do vjere mnogo, nije odobravala ove iskrene majčine pobožnosti. Zato reče svećeniku, kao da se hoće izpričati: »Moja majčina je, znate, pretjerana u pobožnosti. Uviek se samo moli i moli. Ona je uviek bila previše (!) pobožna.« Veli njoj svećenik: »Hvala Bogu, da je tako, gospodo! A što ona mnogo moli, to je zato, jer ima danas mnogo ljudi, koji premelo ili nimalo ne mole. A molitve vaše majke, budite uvjereni, bit će i vama od koristi.« A kad je kasnije razgovor došao na sadašnje ratno vrieme, oskudicu, uzbune,

sirene, bombardiranja i slične neprijlike, morade gospoda-kćerka priznali ovo: »Moja majčina je mirna. Ja sam nervozna i sva izvan sebe, a ona se ništa ne boji. Uzme svoj molitvenik, pogleda koji put na nebo i moli se. To je njezina utjeha... Ipak je ona sretna... Ja joj zavidim.«

I jest lako. Može ova zdrava i mlađa kćerka zavidati svojoj bolestnoj i nemoćnoj majci, ali koja zna gledati na nebo i moliti se. A isto tako mogu i drugi ljudi danas, koji žive bez nade i vjere u nebo, zavidati dobrim i pobožnim katolicima. A to stoga, što dobroga katolika i u najvećim nevoljama i opasnostima života tješi molitva i pomisao na nebo. Sveti i veliki biskup Augustin je rekao jedanput: »Ako te muka straši, neka te nagrada tješi.« A to odprilike znači ovo: ako ti je ovaj zemaljski život pun kojekakvih muka i nevolja, nemoj, brate kršćanine, ipak klonuti duhom. Nego znaš, da te čeka za te muke velika nebeska plaća i nagrada. Možeš ti reći: težko mi je! Ova oskudica i nemimaština, ove opasnosti i brige, ova žalost i bolest — sve je to težko. I neka mi dragi Bog bude u pomoći! Ali sve će to proći, a ostaje mi nebesko blaženstvo, koje neće proći. Ovako je mislio i sv. Pavao, koji je napisao: »Držim, da stradanja sadašnjega vremena nisu ništa prema slavi, koja se ima odkrili na nama« (Rimlj. 8, 18). Eto tako treba da misli i govori svaki kršćanin u ova težka i kravata ratna vremena, pa neće klonuti duhom i zapasti u pogansku žalost i zdvojnost kao oni, koji nemaju prave vjere. Svaki kršćanin treba da često podigne svoje oči i svoje srdece k nebu i razmišlja:

Da je nebo prava domovina pravednika, gdje neće biti nikakva zla ni trpljenja, jer će Bog otri »svaku suz u očiju njihovih, i smrli više neće biti, ni tuge, ni vike, ni boli neće više bili« (Odkriv. XXI. 4.).

Da je ovaj zemaljski život muke i nevolje kratak i prolazan, a nebesko

blaženstvo je vječno i neprolazno.

Da sve zemaljsko blago za nebo ne koristi ništa, nego samo dobra i krenostna djela.

Da je nebo osigurano onome, koji bude živio i umro u prijateljstvu s Bogom i u milosti Njegovoj.

Stjepan Zec D. I.

NAŠA BRANITELJICA OD DAYNINE

O. Bartol Kašić* bio je jedno vrieme iz-povjednik za Hrvate kod glasovitog Gospinog prošteništa u Loretu. Tu se je častile a i danas se časti kućica sv. Obitelji nazaretske, koja se kroz više godine nalazi u i kod nas na Trsatu blizu Sušaka. Pobožni Hrvati dolazili u velikom broju Gospu. Ali kad je bio tamo o. Bartol, nekako se hodočasnici iz naših shana uređili. Malo ih. Mnogo je streljala lada Hrvatska. Razžalostio se vrli rodoljub o. Bartol i pitao se za uzrok toga, pa evo što odgovara:

»... Veoma žalostan razmišljam i vele se tužan u srdu grizem razgledavajući sve dalmatinske i slovenske (hrvatske) krajine od

svih strana polištene i pogredene i u prah salrvene. Gdje su naši slavnici kralji, hercegi, bani, knezovi... gdje vojvode, vitezovi i slobodna gospodstva... Nije vele vremene, da su Turci pod svoje gospodstvo pokorili Hercegovinu i veći dio Dalmacije... Ističu ja uzrok od svega toga, nadoh i procienih, da ne može biti ini nego ovaj: jer su se naši griesi bili umnožili s nepravdom u oholosti pred licem svecemogućega Boga; ili jer nam je uzmanjikalo odvitičstvo i prijako braniteljstvo od bl. Bogorodice od Loreta.«

Ovako je mislio dobr o. Bartol Kašić o patnjama svoje drage domovine. Zar se ne bi i mi mogli na isto polužili danas? Nisu li naši griesi, osobito griesi gadne psovke i pokarenosli uzrokom mnogih neduća naše domovine? I da li se mi danas dovoljno utječemo »odvitničtvu i prijakom braniteljstvu« bl. Bogorodice — Kraljice Hrvata?

M. Belić, D. I.

* O. Bartol Kašić bio je Isusovac. Umro je god. 1650. Vrio poznati i zasluzan. Napisao je mnogo vrednih knjiga za puk a među njima prvu hrv. slovenicu. Mnogo se trudio oko spaša duša.

PITANJA I ODGOVORI

● »Da li je grijeh ljubitiš — tako piše jedna učenica 4. r. srednje škole i tuži se, što joj roditelji, dobiti katolici, to brane.

Drago diele, pitate ozbiljnu stvar. A s Vama bi sigurno i tolike Vaše kolegice želile čuti odgovor na to pitanje. Odgovaramo. Vi još i ne znate, što je ljubav. To vidim iz Vašeg pisma. Ljubav je shvatio dragi Bog, i to za veliku i svetu svrhu: da vodi do zakonite ženitbe i da se u ženitbi po ljubavi postigne sveta ženitba — radanje i uzgajanje djece i međusobno pomaganje kroz život. Dakle, ljubili nije grijeh, nego velika i sveta stvar, ali samo za one, koji treba da se već žene ili udaju, t. j. za odrasle. A i njima je dozvoljeno ljubiti se istom kada su si nakon zrele razmišljanja i molitve te uz pristanak roditelja (ako je obično) obećali skoru ženitbu, t. j. kada su se zaručili. Pa i u zarukama se još ne smiju posve predati ljubavi, kako to neki misle, nego moreju ostali u granicama dopuštenoga, moraju izbjegavati svaku opasnost i prigodu za grijeh, u koji mogu lako upasti, ako se toga ne drže. Moraju ostati čisti do oltara! Podpunno predanje nastupa istom u zakonitom braku. Sve je drugo protiv biti ljubavi, kako ju je Slovitielj zamislio i zato grijeh. — Iz ovoga je jasan i odgovor na Vaše pitanje. Ljubav je za one, koji se žene ili udavaju, a o tomu kod Vas nema još ni govora. I tako već seda se time baviti i predavati se »ljubavi« znači u najmanju ruku gubljenje vremena te slabljenje snage i sabrnosti potrebne za učenje. Ali obično je to i nerazborito izlaganje velikim napastima, opasnostima, pa i nesreći. Možda ne vjerujete, ali tako jest. Potvrđuje to izkušnja. Ni oni, koji su stradali, nisu izpočetka vjerovali, ali su moralni vjerovali, kada je već bilo — kasno! Ljubav

po Božjem planu nije sama sebi svrhom, nije stvorena nekom za zabavu, nego nužno vodi do svoje svrhe, koju označisemo.

Zato Vaši roditelji imaju ne samo pravo, nego i dužnost da Vas od toga odvraćaju i brane Vam na to misliti. A isto tako imate i Vi dužnost da ih u tomu slušate, ako hoćete biti sretni. — Pa i kada dove vrieme zaruke, treba slušati savjet roditelja, kako rekosni u 4. br. Glasnika. Mlađe vodile više mašta i čuvstvo, a roditelji su već glavni dio života prevallili, smirili se i stekli zelo izkušnje, kojim hoće svoje diele usrediti.

Dakle: Cilj ljubavi je brak. A za brak treba dozreti tjelesno i duševno. — Pa i kada dove vrieme udaje, ne smiju zaruke frajati predugo, kako mudro traži sv. Crkva, a veliko izkušnje pokazuje, da ima pravo. S vratom se ne smijemo igратi, ako nećemo da se opećemo! Rekoh, ni zaruke odraslih i zrelih za brak ne smiju frajati predugo. A gdje ste Vi još i od zaruka! Uostalom pročitajte u knjizi »Njezino proljeće« poglavje »Prijateljstvo« i u knjizi »Ti i oni« poglavje »Prijateljstvo«. — Budite poslušni, odlučni i jeki, pa će te biti sretni i nećete se kajati.

● Obavljam pobožnost od 9 prvih petaka, a na Veliki petak nije bilo pričest. Sto sada?

Veliki petak se ne računa, nego kao da ga nije ni bilo, preskače se i produljuje za jedan prvi petak.

Upozorenje. Neki pošalju na Glasnik pitanje bez podpisa. Molimo, da svatko stavi svoj podpis i adresu, jer koji put nije stvar, koju pištu, od obćeg značenja, ili je nezgodno odgovarati u Glasniku, pa će se poslati odgovor samo njima.

TIČE SE SVIJU

»Hrvatski narod« od 30. ožujka donosi viest: Jučer je predsjednik hrvatske državne vlade Dr. Nikola Mandić primio predsjednika središnjeg odbora »Pokreta protiv psovke« sveučilištnog profesora Dra Stjepana Filipovića, koji mu je izložio rad Pokreta. Predsjednik vlade se živo zanimalo za taj rad i podpunomo ga odobrio i potakao na ulaznost te da i sam neke upute, kako da rad bude što uspješniji. — Ali da ta borba bude

ustinu uspješna, mora zahvatiti čitav narod, moraju u njoj sudjelovati svi slojevi pučanstva. Zato se odbor Pokreta dogovorio i sa predstavnicima drugih vjeroizpovjesti: muslimanske, evangeličke i pravoslavne. Svi su u tom složni i jednodušni i svaka će vjera raditi, da psovke kod nas nestane. Katolici, prednjačite! Mi moremo izvojevati pobedu, psovke mora nestati! Bog je s nama!

I Z A P O S T O L A T A M O L I T V E

• ILAČA — Djevojačko društvo Srca Isusova, godišnji izvještaj. Po točki 15. Pravila dužna sam dali jedanput na godinu izvještaj o životu i radu društva, pa to, što, redno činim. Na Bezgrješno Začeće posrela je naše mlađe društvo. Vlč. g. župnik primio je fej dan 7 novih članica, iz našega »Podmladaka«, a zatim smo sve skupe obavile obnovnu posvećtu. Nedavno smo odpravile 3 djevojke u sveti ženilbeni stalež prikazavši za svaku od njih sv. Prijest i jednu krunicu. Sada nas ima zravo 40 članica. Svetu Prijest primamo redovno svaki dan po jedna, a neke članice i više puta mjesечно. Sastanke držimo svake prve nedjelje u mjesecu. Svakoga ponedjeljka i subote čistimo i uređujemo crkvu. Mi same perimo i glaćamo crkveno rublje, jer crkveni odbor nije mogao naći prelju. — I naš »Podmladak« revno radi. Pripećuju se dnevno po jedna, kupu priloge za Družtvu sv. Dječinstva, vrše dobra djela i žrtvice za mir. Dao dobit Bog, da bi naše sestre uzrajuje cielega svog života u društvu Božanskoga Srca. Na kraju molimo od presv. Srđca, da nam dade jakosti i utrajanosti u ova težka i žalostna vremena. Pozdravljamo sve sestre i drugarice diljem ljepe naše hrvatske domovine.

Stjepka Kuveždić, Durina, glavarica.

DOPISNICA UPRAVITELJA AM.

Dragi članovi i članice Apostolate molitve! Želim Vam poslati nekoliko poruka, u prvom redu Djevojačkim družtvima.

1. Nova društva — Kako ste mogli vidjeti iz dopisa u Glasniku, lanske godine su osnovana nova Djevojačka društva u Jazavici-Roždaniku (župa Raič) i u Ilači. U Ilači je osnovan i Podmladak Djevojačkog društva, Bratolišta Srda Isusova i Vojska Srda Isusova proti psovci. Oba novoosnovana Djevojačka društva ljepe rade i napreduju. Čestitamo im i želimo da lako i nesluže, na slavu presv. Srđca, za dobro duša njihovih i njihovih bližnjih te na korist i blagodat hrvatskog naroda i hrvatske države!

2. Posveta obitelji — Željno izčekivano II. izdanie knjižice o posveti obitelji presv. Srđcu Isusovu dolikano je, kako je to već bilo u prošlom broju Glasnika oglašeno. Štovatelji i štovateljice presv. Srđca, posvećujte svoje obitelji presv. Srđcu i šire posvetu — za pomoć i bla-

goslov hrvatskim obiteljima, na spas i preporod hrvatskom narodu!

3. Treba poslati izvještaj! — Kako spominja Glavarica iz Ilače, po točki 15. Pravila dužna je svaka Glavarica (ili koja druga mjesto nje) poslati svake godine izvještaj o životu i radu društva. Mnoge ga još nisu poslale. Neka sve izvrše svoju dužnost.

4. Važno za odrasle djevojke — Za odrasle članice Djevojačkih društava osobito je bila važna molitvena nakana za mjesec travanj. Jesu li je pročitale? Koje nisu, neka je ponovo pročitaju i neka se u životu uz pomoć presv. Srđca drže onoga, što je temo rečeno. — A kada se koja članica uđe, sve će ostale, kako traži 7. pravilo, za nju izmisliti jednu krunicu i prikazati svelu Prijestu, da joj izmole blagoslov Božji u novom staležu.

5. Naš jubilej — Na zaboravile ono, što je napisano u prvom broju ovogodišnjeg »Glasnika Srđca Isusova« o našem jubileju AM: »Neka nes spomen na našu prošlost napuni novim oduševljenjem i revnošću... Odje Druživo ljepe radi, neka samo lako naslav! Ako je gdje zavladala hladnoća i miliavost, neka sve članice, a u prvom redu Glavarice i njezine pomoćnice nastoje da Druživo opet oživi i da se obnovi u prvoj revnosti. Ako je Druživo gdje zamrio, neka se revne štovateljice presv. Srđca udruže i obnove ga. Osobito, ako nema nikakvog drugog vjerskog društva, koje bi radilo. Ne mora ih na početku ni bili mnogo. Samo neka su revne i utrajne! Možda će biti najbolje da odmah počnu i s podmladkom i tako pomalo same uzgajaju buduće članice i svoje nasjednice.

Razveselimo svojim radom i revnošću presv. Srđcu našeg Spasitelja, osigurajmo sebi, svom selu i svom narodu Njegov blagoslov i stolnu budućnost. Znajte, da se na taj način može učiniti neizrecivo mnogo dobra, da se mogu preporoditi ciele župe i celi krajevi!

Treba misliti i na to, kako čemo — po mogućnosti u današnjim prilikama — što svećanje, u znaku našeg jubileja proslaviti blagdan presv. Srđca Isusova, a na koncu godine stogodišnjicu osnutka AM. Apostolat je naime osnovan 3. prosinca 1844. godine.

Zivimo i radimo uvek prema našem geslu:

»Dodi Kraljevstvo Tvoje!«

Narodni Upravitelj AM

ŠTO RADI PAPA!

Papa je radio danju i noću, da bi spriječio rat. Ljudi ga nisu poslušali. Ali on nije nikad prestao miriti svet i sam je činio sve, što je mogao, da barem ublaži ratne strahote. — Na Bednjak odjeo je Papa opet govor pun zaklinjanja za mir i pozicija vjernicima, da ne klonu. — Dne 12. ožujka, na dan počela godišnjice svoje kruniteve govorio je Papa s balkona bazilike sv. Petra nepreglednim hiljadama ljudi, osobito bijegunaca. On izriče, u prvom redu bijeguncima, svoju duboku bol zbog njihova stradanja; i poziva sve da pomažu unesrećenima. Zatim govorí o Rimu, koji je također bio već više pušta bombardiran, i zaklinje zaraćene stranke, da ne prljaju svog oružja tako nečestnim poslom, da im uspomena ne bude prokletstvo. Napokon poziva sve, koji frpe, da ne klonu, već da boli svoje i kriz strpljivo nose s Kristom, koji je po krizu donio svetu mir. — Dan ili dva zatim Rim je ponovno bombardiran. — Pred Božić je nekoliko bombi palo i na sam Vatikan. Zatim opet uz Vatikan na kolegij Propagande, koji pripada Papinskoj državi. Par puta je

napadano i Papino ljetno sjedište Castel Gandolfo, gdje je stradalo mnogo bijegunaca, kojima je Papa ondje dao utocište. Na južnom talijanskom bojištu posve je uništena topovima i bombama najstarija kršćanska opalija Monte Cassino, koju je osnovao početkom 6. veka sv. Benedikto. Teko upravljači naroda surovo gaze sve zakone Božje i čast najplemenitijeg čovjeka — samog Kristova Namjesnika. Ali time gureju čovječanstvo u najveću bledu i boli. Spas svetu može doći samo da ljudi opet počnu poštivati auktoritet i zakon Božji. Tko se ne boji semoga Boga i njega ne poštije, kako će se bojni ljudi i poštivati čovječje dostojanstvo? Zato mi svi budimo prije svega podložni svom Stvoritelju i njegovim zapoviedima, gledajmo, koliko je do nas, da to i drugi čine; a molimo se bez preostanka i prikazujmo Bogu žrtve u zajednici s najplemenitijem pobornikom mira i najboljim Ocem sviju ljudi — Papom — da izmučenom svetu dode što prije pravedni i sveti mir!

Z A H V A L N I C E

BOZANSKOM SRDCU ISUSOVU I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU:

Anđelijevci: HM Supruga u trudnom stanju teško obolila na srdu. Ljeđnici izgušili nadu. Obecno se zahvaljuju u Glasniku Srđca Isusova. Hvala Bozanskom Šrdu, supruga je ozdravila. — **Banja Luko:** BM za primljene milosti. — **Batajnica:** JM nekoliko puta ozdravila od teške bolesti. — **Batrlna:** NN za mnoge milosti. — **Bisovac:** SE za primljene milosti. — **Bjelovar:** MP sin i kćerka ozdravile od teške bolesti i oslobođeni od parazita, a i je sretno prošla kod teške operacije, tako su ljeđnici izjavili, da mi nema spaša. — **Bednjaci:** ZD za uslijenu molbu. — MD za sretni porod. — Brod n/Si RK nasele ukradenu torbiku s novcem i drugim vrijednostima. — **Bakovac:** BR sin se sretno vratio i labjegao pogibljima. — **Butelina:** CA i DB za mnoge primljene milosti. — **Cajkovci:** SN noćak se sretno vratio iz češnječkog zaboravljenja. — **Cerovac:** HM za primljene milosti. — **Derventa:** DM po zagovoru sv. M. Terezije i sv. Ante ozdravila od teške i opasne bolesti. — **Dolac:** NN ozdravile oči i brad srednje polazio čepić. — **Djakovo:** AK sretni porod, sretna povratak muža i druge milosti. — VO unutričica po zagovoru s. bisk. Langa ozdravila od teške bolesti. — **Dubrovnik:** TB u velikoj oboljeliči uslijedio preosv. Šrdce, hvala mu Preporučilo i drugima. — **Golinci:** EH pomod u teškim danima. — **Golinci:** MM za primljene milosti. — **Gornjanici:** ML dječa i majka satzvana od velike pogiblji. — **Karlovac:** SB pomod u teškoj neprilici i mnoge milosti. — PS javila se kćerka. — MK i EK za veliku milost. — **Klokotčevac:** MD spas u velikoj pogiblji. — **Kloštar Podr.:** RK za dobivenu milost. — **Kneževci:** MG za primljene milosti. — **Kotkar:** JK

sin prebio teške rane i sretno se vratio kući. — **Kruševica:** PL ozdravila kćerku. — **Lopoglav:** JC uslijedila molitva. — **Lugoglav:** JH mnoga primljene milosti. — **Marija Blatnica:** KC za mnoge primljene milosti. — **Medurđi:** JJ pomod u potrebi. — **Naknježjan:** JH uslijedila u velikoj nevolji. — **Niemci:** AS za milosti. — **Novigrad na Dobri:** MK ozdravila majku. — **Nutrit:** MU pomod u teškom porodu i druge milosti. — **Orosanj:** KJ sretna proti prirodnoj napadaju na vlast. — **Ostiek:** FB po zagovoru dala u čistilici ozdravio i bez teške operacije. — **KB ozdravljenje majke i sina i sretni povratak.** — **MD uslijed u velikoj potrebi.** — **MZ za uspjeh u operaciji.** — **Ostrvinac:** LA majka, ja i braća izbjegli iz velikih opasnosti po zagovoru sv. Antuna. — **Ostek:** BS primila velike milosti. — **Petrijevci:** AW bolovale dijete vremena na svudu, imala suumu i upalu živeca. Pomoć lećnička, usudljiva, помогло nebo. Svi, koji patile, obratili se skriveno i poznano dragom Bogu! — **Petrovaradin:** I i ET sin se sretno vratio. — **Pirkovci:** SJ uslijedila molitve, sretno putovanje. — **Pojlenac:** KB velika milost. — **Prijevoje:** BB zahvaljuje Šrdcu H. — **Potoci:** SMB zahvaljuje na uslijednom molitvi. — **Potegac:** NN u valjku neprijetima mnogo duševno trpila. Po zagovoru. Papa Želj, da se po krizu svjet preporodi, a zavriće je oduljom molitvom Kristu. — **Felimske Gospa** sve se okrevalu na nebo. — **Pučiće:** HO za primljenu milost. — **Ratčevci:** MM za primljenu milost. — **Remeč:** JM ozdravila bez operacije. — **Sinji:** PV za obradjenje jednog člana na kafol. vjero. — **Sisak:** AG sreten porod i mnoge

milosti. — Slaković: EK ozdravljenje unuke i druge milosti. — Slov. Kovačić: EK daje već napušteno od lečnika ozdravilo. — Stari Slankamen: AD operacija bolesti grla sredno protla, i bez operacije. — Stari Slavnički: LJ stolna operacija od ležke bolesti i druge milosti. — Šabotica: NN ozdravila srca. — Sv. Đuređ: RP za primljene milosti. — LD muž ozdravio, sretno putovanje i druge milosti. — Štefko Poljarić: TS ozdravio od težke opasne bolesti. — Travnik: AP ozdravila od težke bolesti. — Vinica: LK muž ozdravio i vratio se iz vojske. — Vrbojčevac: HG sretno preuseljenje. — Zagrebi: MSM sretno putovanja izpli. — Obileći: C mnogobrojne milosti i

uslijedene molbe. — JS za uslijedene molbe. — AK sin na sudu osloboden, velmo prošao na izpli, je osloboden u velike žalosti. — JK nešto stan, zato da je obitelji, troje djece se spuslo da parizana. — RK ozdravila slenica majka, meni tako potrebna. — TS vrstan izpli. — SB osobišta milost. — JV Neila izgubljenu dragocjenu švar. — Obileći: H sretno uspiješe 2 operacije. — FM za primljenu milost. — LK (Dubrava) ozdravila češnjice. — MD za primljene milosti. — CD za primljene milosti. — Zlatari: Al milosti pješčane i duševne. — Žumber: EP dobila parnicu i daleko ozdravilo.

D A R O V

Za potrebe Bazilike Srda Isusova u Zagrebu: Filipović Katarina 80; Glušak Janko 80; Horvatović Marija 130; Iverović Peđar 30; Jakšić Katica 100; Kovačić Marija 100; Muhamed Peđar 100; Maček Franjića 100; Peškinač Ljubica 50; Šepetavec Jelka 20; Šprem Regina 80; Šula Franjo 300; Tomić Jelka 300.

Za sv. Mihajla Bobić Sime 200; Cobalić obitelj 150; Čalija Jelka 150; Košček Terezija 344; Miler Vilma 100; N. N. Zagreb 750; Smoljčić Marija 500; Šozić obitelj 200; Trifler Emilija 200; Varga Mandi 5.000.

U čast Srdca Isusova i Marijina: Arholina Paulina 50; Bachrach Slavko 50; Belović Manda 200; Causić Kata 100; Debač Duro 500; Domitrović Marija 100; Gojtan Ivan 1.000; Habljak Katarina 100; Husko Anasatija 100; I. I. Zagreb 100; Knežević Antun 500; Knežević Augustin 150; Končavčić Marija 65; L. M. C. Zagreb 100; Lektorić Mira 200; Lektorić Terezija 200; Mejkov, Kraljević 100; Pavlić Dragao i Ivanka 100; Peđak Franjo 200; Radenović Evica 100; Šorić obitelj 100; Tidok Ilija i Evica 200; Vranić Katica 200.

U čast sv. Josipa, sv. Antuna, sv. Jugi Tadeju i Tereziji Ledoboršću: Bobić Sime 500; Kuzuljević Marija 200; Šorić obitelj 100.

Za razrijeđenje Glasnika Srda Isusova: A. A. Zagreb 100; A. L. Zagreb 2.000; Abjanović Antun 100; Antalot Slavica 100; Bobić Sime 170; Bož Franjo 100; Bobić Marija 60; Bensetić Anica 100; Bliskupec Franjo 30; Bubanj Zorko 200; Buršović Martin 30; Cugiver Štjepan 100; Cvitluk Vinko 80; Cvirković Eva 100; Čaprina Ljubica 100; Cupar Jakob 50; Danančić Danica 100; Đorđević Bora 30; Dončević Anica 100; Đurić Zorislav 100; Ferenk Dr. Marijan 80; Franjević Marija 100; Golačković Bora 500; Gledišić Milko 100; Oredničić Jaga 40; Hošter Harmina 30; Hrg Ivka 80; Kalenić Josip 130; Karalić Andra 50; Katalinić Julijana 200; Kauzlić Marija 80; Kerbavčić Terezija 160; Kordić Ante 80; Kotek Slava 80; Kovačić Marija 100; Kresljetić Barica 120; Lejin Valentin 80; Lukatić Slavoljub 100; Manzini Vinko 80; Marc Ivanka 30; Marković Dr. Matija 60; Marinčić A. 30; Marlinac Štjepan 30; Mičuda Barica 60; Mikula Marija 730; N. N. Zagreb 30; Naranić Mira 500; Novy Viktor 90; Pavlić Marija 30; Plužarić Anka 100; Pođorec Jelka 80; Plenkić Katarina 80; Puškovski Marija 80; Rehija miđ. Antonija 30; Rakvić Katica 30; Sokolović Marija 100; Šimenc Franjo 60; Sugović Ferdo 20; Schneider Blanka 380; Šimek Tomislav 200; Weingartner Magdalena 80; Vincak Josip 80; Vuks Vinko 80; Žaković obitelj 80; Zvonar Vilma 80; Žibar Đragulin 210.

Za kruh sv. Antuna: Bobić Sime 500; Čokor Ama 80; Jelić Armina 100; Nikolić Ilija 100; Škoda Mirena 60.

VAMO! Broj čekača u Odboru za gradnju Svetišta Srda Isusova u Osijeku je 35.669, a ne 35.667, kako je tiskano na letaku u prošlom broju »Glasnika«

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Cvjetilićin Dragačić 50; Bernašović Manda 100; Devaš Barbara 2.000; Gelemanović Terezija 100; Jelinić Doroteja 20; Maček Franjića 500; Orlando Milić 50; Ružić Paula 80; Šledojević Šoljija 50; Švajbler Margareta 100.

Za ulje pred »Presvetiliku»: Gelemanović Terezija 200.

Za svećenički podmladak: Šabotica Marija 1.000.

Za Malo sjemenište u Travniku: Maček Franjić 100.

Za svećenički podmladak: Kovačić Darinka 1.000.

Za potrebe Bazilike Srda Isusova u Zagrebu: Bakranin Marija 50; Habek obitelj 1.000; Klikuović Apolonija 500; Milovac Božo 200; Polurlić Marija 50; Škržulj Šoljija 1.000.

Za sv. Mise: Čišćo Jelica 300; Čolaković Luča 200; Korovićević Mati 100; Kočićević Slavomir 350; Ljevaković Marko 120; Maletić Nedica 200; Merić Anica 2.700; Roje Ljudevit 350; Švager Julijana 200; Šipek ud. Katerina 200; Tekmelarević 200; Trifler 200; Učak 500.

U čast Sedmu Srda Isusova i Marijina: Bachrach Slavko 100; Banovac Mato 50; Belović Barica 100; Beršek Ivan 100; Bogner Josip 100; Cvirković Lovro 80; Cebarija Katica 50; Čekada Cedomil 1.000; Fulšić-Marić Žena 400; Glušić M. 1.000; Gojtan Ivan 4.400; Ivanović Štjepo 50; Polurlić Fal 5 P; Jenković Ivan 50; Josić Luka 500; Juraković Anka 100; K. J. Tešlić 200; Kečić Mira 150; Koklić Adica 200; Kolarević Anja 100; Kostelnik Franjo, Ivan i Paula 150; Kesten obitelj 100; Krasovit Ždenka 100; Lasic Božica 200; N. N. Zagreb 250; Pavlić Dragutin i Franika 100; Radenović Evica 100; Reljanović Marija 200; Šibalić Ana 100; Vranić Ana 500.

U čast sv. Josipa i sv. Antuna: Kesten Franjo 150; Kesten obitelj 200.

Za razrijeđenje Glasnika Srda Isusova: Bajšak Terezija 150; Čavar Frančiska 30; Devušić Ljubica 50; Dušić Margita 300; Flajšik Fenika 80; Ilić Ana 300; Kauzlić Lina 100; Ladrenović Marija 500; Mance Marija 100; Martinčić Franjka 30; Neznanović Barica 100; Pasović Katica 80; Pavlović ud. Frane 80; Olićnić Anka 300; Preglej Željko 80; Prličanac N. 100; Šenke Marija 200; Skakocin Jozef 180; Tesar Katica 80; Trogović Ana 100; Trogović Josip 50; Ugruci Terezija 200; V. J. Zagreb 200; Vekić Ruža 80; Zorko Paula 80; Živković Boža 200; RKT Župni Ured, Šenjevec 500.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Fizir Ivan 200; Grancar Ivan i Vjekoslava 50; Kolander Marija 200; Pačak Paula 100; Šestar Miroslavina, Zagreb 200; N. N. Savski Neft 100; N. N. Zagreb 50; N. N. Zagreb 100.

5. SVIBNJA
PRVI PETAK
NAKNAĐNA SV. PRIČEST

6. SVIBNJA
PRVA SUBOTA
SV. PRIČEST ZA MIR

Božansko Srđe Isusovo

prikazujem ti po Bezgrješnom Srđcu Marijini
sve molitve ♦ djeļa ♦ i ♦ trpljenja ovoga dana
u naknadu za naše uvrede i na sve one naknje
♦ na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru
osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu ♦ za sv. Otca
i za sve potrebe preporučene
♦ Članovima Apostolata Molitve ♦

SVIBANJ 1944.

Nakna Apostolata Molitve: Da se po posveti Bezgrj. Srđcu Marijini cie svjet obnovi.
Misliška naknada: Da se katolicizam u Srednjoj Africi učvrsti i proširi.

POSEBNE MOLITVENE NAKANE ZA SVAKI DAN

- 1 P. Filip i Jakov * Apostolski rednici
- 2 U Alenaziće * Kričanski pisi
- 3 S. Našašća sv. Kriza * Kriz vodič u nebo
- 4 C. Monika * Majke-udove
- 5 P. Pio V. * Dominikanci
- 6 S. Ivan ap. * Hrvatska katolička mladež

- 7 O. Ivan Nepomuk * Izpovjednici
- 8 S. Paskal * Biskupi i svećenici
- 9 S. Spasova * Mislimo na nebo
- 10 P. Celestin pp. * Marijine kongregacije
- 11 S. Bernardin * Franjevci

NEDJELJA 4. PO UZKRSU

NEDJELJA 6. PO UZKRSU

- 7 N. Dujem * Naša posrednica Delmacija
- 8 P. Ukuć. sv. Milivoje * Bolestnici
- 9 U. Orguš naz. * Katol. učitelji i učiteljice
- 10 S. Antonim * Upravljači naroda
- 11 Č. Franjo Hier. * Mislimo na vječ. istine
- 12 P. Pankracije * Očuvanje čistoće radnica
- 13 S. Robert Bel. * Isusovci

- 21 N. Andrije Bobola * Sjedinj. pravosl.
- 22 P. Helena * Širenje posveće obitelji
- 23 U. Deziderij * Težko kušane duše
- 24 S. Gospa od Pute * Mjes. zašt. Vodi nas
- 25 Č. Grgur VII. pp. * Naša vjemosi Papi
- 26 P. Filip Neri * Redovnice po bolnicama
- 27 S. Beda * Benediktinci

NEDJELJA 5. PO UZKRSU

NEDJELJA DUHOVI

- 14 N. Bonifacije * Neuzrašivo prizn. vjere
- 15 P. Izidor. * Seljački stalež

- 28 N. Dušovi * Da nas Duh Sveti tjeći
- 29 P. Marija Magdalena Paz. * Sv. Olac
- 30 U. Feliks pp. * Naša država
- 31 S. Angela Mer. * Potreb. mil. po Mariji

Za članove Apostolata Molitve: Podpun oprost jednog petka i još po volji odabranog dana.
Na dan naknadne slike Pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Za članove bratovštine Srđca Isusova: Podpun oprost prvog petka i prve nedjelje te
još jednog po volji odabranog dana.

+ C. 53 - LIPANJ 1944 - BR. 6 *

PORAKA PLEĆENA U ĐOTOVU

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBitelji

Izdaju s dopuštenjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu

* Odgovorni urednik: Zec

Stjepan D. I., Zagreb I/147,

Palmoticeva 31. * Tiskara

»Glasnik«, (Ivan Nikolić D. I.),

Zagreb, Palmoticeva ulica 33.

Tiskanje i razpačavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kn. 1681/34-1

G. 53. BR. 6

LIPANJ 1944

Uprava: Zagreb I/147, Palmoticeva 31 * God. predplata

120 Kn; dobrovoljna predplata

200 Kn. (ček. reč. 33.896)

— Madarska: 10 Pengő (č. r.

59.682) — Ostalo inozemstvo:

profuvrednost od 130.— Kn

HRVATSKA ZA PAPU

U LIPNU 1944. SLUŽI SE U NEZAVISNOJ DRŽAVI HRVATSKOJ

SV. MISA NA NAKANU SV. OTCA:

8., 13. i 16. VI. u Dubrovniku — 16. VI. u Dolima i Majkovima — 24. VI. u Dubrovniku — 28. VI. u Jasenovcu — 29. VI. u Dubrovniku, Valpovu i Varaždinskim Toplicama — 30. VI. u Grabrovnicima (Kozarevac).

ZA MLADE MAJKE

koje žele od svoje djece učiniti poštene i čestite ljudi!

Lisbeth Burger

MAJKO, UČI ME MOLITI

Priročnik za sve majke u vjerskom odgoju djece... Savjeti, upute, primjeri dječih molitvi, način tumačenja vjerskih istina, razlaganje zgoda iz Sv. Pisma — da majka nauči posvetiti sebe, svoje djele i člvek svoj obiteljski život i time usretiti svoju djecu i izpuniti svoju životnu zadaću.

Knjiga ima 160 strana srednjeg oblika, tiskana je na najfinijem bijelom papiru, dobarana izvana i iznutra, a stoji: meki vez 300.— Kn tvrdi vez 400.— Kn

Naručbe prima:

Uprava »GLASNIKA SRDCA ISUSOVA«
ZAGREB I/147, PALMOTICEVA 31

U LIPNU ČITAJ

Dobi Spasitelj, razmatranje za svaki dan lipnja meki vez 50.— Kn
tvrdi vez 80.— Kn

Mjesec Srdca Isusova, razmatranje za lipanj meki vez 70.— Kn

Blaženi Klaudije Kolombier Apostol Srdca Isusova, meki vez 80.— Kn

Osobna posvetna Srdcu Isusova 20.— Kn

Mala služba, Mali čašev Srdca Isusova sa himnim u notama poseden osobito za prve petke 30.— Kn

Suvremena pomoć obitelji, Posvetlo obitelji Srdcu Isusova (Drugo izdanje) 30.— Kn

Vojска Srdca Isusova proti psovci, 20.— Kn

A ZA URES KUĆE:

Slika Srdca Isusova u 4 boje za posvetu obitelji, 50.— Kn

Slika Srdca Isusova sa glavnog oltara u Bazilici Srdca Isusova u Zagrebu u 4 boje, 20.— Kn

Uprava »GLASNIKA SRDCA ISUSOVA«
ZAGREB I/147, PALMOTICEVA 31

NAŠE UFANJE

Na koljena pred Tobom padamo,
Ranjena Ti srđa odkrivamo.
Srđe sveto, Ti ulanje naše,
Gledaj, što nam duše proplakaše.
Gledaj, što nam ljudska zloča spela,
U kuku nas nevolju dovela;
Mnogo srđe pelinom zalila,
Mnogo kuću u crno zavila:
Osia majka bez miloga sina,
Kukajući posred ruševina.
Osia žena bez druga miloga,
Dječica bez hranitelja svoga.
Kakve l' bide, triput sveti Bože,
Ljudska zloča počinili možel!

A sad tko će suze nam osušit,
Crni očaj u duši ugusiš?
Tko nas lješit u našemu jadu,
Tko li dizat klonulu nam nadu?
Tko će smirit razplakanu zjenu,
Tko nam vrati sreću razorenut?

Kršćanine, diži susne oči,
Ne daj da ti očaj dušu koči!
Gledaj Srđe iz božanskih grudi,
U njemu nam nova zora rudil.
Zora ljetnih i sretnjih dana —
Nek se tješe srđa razplakan!
Il prilisnut nevoljom i bolu
Možda sumnjaš, da li Bog Ivoj voli?
A što znači Srđe probodeno?
Što oko njeg trnje opleteno?
Što krž bolni u njeg usadeni
I krv, što se na njemu rumeni?
Što li plamen što suklja iz rana
Ko iz kakva sveloga vulkana,
Kao voda iz prepuna vrela,
Kao sjajna iz oblike strela,
Kao oganj iz goruće peći —
Hitac da nas grijje, kriepi lieči!
Gledaj, slušaj kako Ljubav mila
Nad našom se bledom razžilila,
Kako žarko srđe nam odkriva,
Kako nježno sebi nas doziva:
Svi umorni i svi potišteni
Dodata mi, žurite se k meni!
Ja ču snage, utjehe vam dati.

Poslušajmo, braćo sa suzama,
Što nam veli Isus, ljubav sam!
Nikad k sebi zdvojnosi ne dejmo,
Rukama se Božjima predajmo!
Bog čovjeka uviek nježno ljubi,
Iz oka ga nikada ne gubi,
A najmanje, kad u boli jeca:
Te Otac je, a mi smo mu djeca!
Pred Njim smjereno glavu priklonimo,
Očtinsku mu ruku poljubimo!

Štogod dala, s ljubavlju je dala,
Pa nek bude na svemu joj hvala!
Tko u Božje ruke se predaje,
Neka nikad ne izgubi nade!
Ništa Bog naš zaboravit ne će,
On i zlo nam na dobro okreće.
Nek nas kuša, čisti u nevolji,
Da budemo čisci, jači, bolji!
Neka ljubav Srđa Isusova
Obrati nas u stvorenja nova:
Da nada sve poštujemo Boga,
Ljubimo ga kao Oca svoga.
Da nam bude jedino veselje —
Izpuniti Isusove želje.
Pa nek sveto Isusovo Tislo
Bude neće jelo omiljelo;
Da nas tako u sebe pretvara,
Rejska vrata pomalo otvara,
A napokon iz zemaljske bide
U sreću nas vječitu povede!
Tamo ćemo prestati suze livati,
Boga ćemo vječkom blagoslivati...

MJESEC SRDCA ISUSOVA

PORUKA ŠTOVATELJIMA SRDCA ISUSOVA

U težkim vremenima živimo, a ne znamo, što nas još čeka.
Hoćemo li klonuti?

Ne, mi čemo se uzdati u presv. Srdce našega dobroga Spasitelja!

Zato čemo nastojati, da mu se što više približimo. Osobito u njegovu mjesecu lipnju!

U lipnju je blagdan Srdca Isusova. To je blagdan utjeha, nade, mira i pobjede!

Spremajmo se zato, da blagdan Srdca Isusova što bolje proslavimo!

Zato:

1) Cilji mjesec lipanj obavljaj pobožnost Srdcu Isusovu. Po mogućnosti u crkvi. Nek i ciela obitelj zajednički obavlja pobožnost, ako je moguće.

2) Ako još nisi upisan u Apostoliat molitve, upiši se. Ako si upisan, obnovi se. Obnovi žar i revnost. Moli revno prikaznu molitvu. Moli se marljivo na mjesecnu nakanu. Nakana za mjesec lipanj je osobito važna, pročitaj je!

3) Primaj često naknadnu sv. Pricašt. Osobito pazi da je primiš, ako ikako budeš mogao na sam blagdan, 16. lipnja.

4) Posveti svoju obitelj Srdcu Isusovu. Naruči si odmah knjizicu »Suvremena pomoć obiteljki« i sliku za posvetu obitelji!

5) Čitaj i širi Glasnik Srdca Isusova! Širi pobožnost Srdca Isusova!

6) Za blagdan se pripravi devetnicom ili barem trodnevcom. Ako je moguće, neka se to drži u crkvi. Ne zaboravi dobrih djela!

7) Na sam blagdan slušaj propovied o Srdcu Isusovu, razmišljaj malo o ljubavi probodenog Srdca, o griesima i nezahvalnosti ljudskoj i nastoj mu dati zadovoljštinu. Prikazuj mu osobito svoje križeve i boli. — Moli presv. Srdce, neka blagosloví Tebe, Tvoju obitelj, hrvatski narod, Sv. Otca i cio svjet. Moli nek u svjetu zavlada kraljevstvo Božje: kraljevstvo milosti, istine, pravde, ljubavi i mira!

»DODI KRALJEVSTVO TVOJE!«

DA SVI IZKAŽU DOSTOJNU ZADOVOLJŠTINU SRDCU ISUSOVU I MARIJINU

Molitvena nakana Apostolata molitve za lipanj, koju je blagoslovio Sv. Olac

I. ŽAŠTO ZADOVOLJŠTINA

Uvriedio sin otca. Uvriedio ga težko, ružno, neljudski. Cielo je selo o tom govorilo i svi su se zgražali. A nije ni čudo! Svi mi osjećamo, da je to gadna, strašna stvar: onomu, kojemu dugujemo najveću zahvalnost i djetinju ljubav, vraćati nezahvalnošću i pogrdama. U svakom plemenitom srdcu se rađa osuda zla čina i želja, da diele upozna svoju pogrešku i da je popravi: da dade z a d o v o l j š t i n u !

Upravo zato ostat će u neizbrisivoj uspomeni dirljivi dogodaj iz života švedskoga kralja Karla XII. Junački se kralj u mladosti jednom opio i u pitanstvu, ne znajući pravo za se, težko uvriedio svoju majku. Rekoše mu poslije, što je učinio. Mladić se zgrozi nad svojim činom. Zapovjedi zatim da mu donesu vina i čašu. Dode k majci, naloži čašu i progovori: »Majko, moja zadnja čaša!« I održa riječ: nikad više nije pio vina. To je bila zadovoljština! Svi to razumijemo i hvalimo.

Tako je to kod ljudi. Ružno i neljudski je biti nezahvalan i dobročinitelja uvrediti, ali je ljudski i plemenito pogrešku popraviti, dati zadovoljštinu.

A kada je uvriđen sam Bog?

Nikto nam nije tako otac kao Bog. Nikto nam nije toliko deo kao Bog. Nikto nije za nas toliko učinio kao Bog. Ta »u njemu živimo, mičemo se i jesmo«, kako veli sv. Pavao (Dj. ap. XVII. 28.) Od njega nam je sve što imamo i što jesmo. A osim toga »Bog je sama ljubav« (1 Iv. IV. 8.) i »fakto je ljubio svjet, da je dao Sina svojega jedinorodenoga, da svatko, ko u njega vjeruje, ima život vječni!«

(Iv. III. 16.). I u tom »životu vječnom« za kratkotrajanu vjernu službu u ovom životu pripravio nam je on što okno nije vidjelo ni uho čulo.« (1 Cor. II.

Pa ipak, uza sve to... Kako se poštuje i ljubi Bog? Kako se obdržavaju njegove zapoviedi? Što znaće pred vječnom Pravdom užasne one psovke, kojima čovjek, bledni zemaljski crv baca najgoru blato u lice Svetog Bogu? One hule, ona pobuna protiv Boga, ono, ne samo neobdržavanje, nego upravo izsmješivanje njegovih zakona i preziranje njegove časti? Što ono mrmljanje i držko spočilavanje Bogu, što ne sprieti zle, koje smo mi sami prouzrokovali; što ne pogasi požara, koji smo mi zapalili?

Svatko pametan uviđa, da bismo se najprije morali za griehe svoje skrušiti, bili spremni snositi posljedice, keo zadovoljštinu za njih, s čvrstom odlukom, da ćemo ubuduće sav svoj život popravili. A tek onda bismo smjeli ponizno moliti uvriđenog Oca, da nam oprosli i griehe i kaznu.

Treba dakle najprije dati z a d o v o l j š t i n u !

Na to nas upućuje već zdrav razum. Ako si nekog uvriedio, zar ćeš odmah zatim poći da ga moliš za što, a da nisi prije ničim ni pokazao, da ti je žao, što si ga uvredio i da ga moliš za oproštenje?

Poziva nas na to sam Bog, koji uvek opominje grešnike i zove ih na pokoru, s obećanjem, da će im oprostiti i pomoći im. Puno je Sv. Pismo takovih poziva Božjega milosrđa.

Poziva nas na to presv. Srdce Isusovo u svojim ukazanjima sv. Margareti. Ono upravo kao da moljaka, da

SRCA ISUSOVA

1944.

crpilo i uništilo, a za hvalu ne prima od većeg diela ljudi drugo nego nezahvalnost i uvreda — kako se samo tužilo sv. Margareti. To Srce, koje je »dobrote i ljubavi puno«, koje je »izvor života i svetlosti« ljudi toliko vredaju, da je upravo »prodrama nasičeno«. Onu, predragocjenu krv, koja je bila tako skupa odkupnina za naše vječno spasenje ljudi psuju i blatnim nogama gazel. Kod uvrede čovjeku nanesene zgrazio se i tražimo zadovoljštinu. Ne treba li davati zadovoljštinu i tomu presvetom Srdcu? Dajmo mu je da-
kle!

Ali, kada dajemo zadovoljštinu Srdcu Isusovu, hoće Sv. Otac da je dajemo i bezgrješnom Srdcu Njegove Majke. Ona je kruna Božjih stvorenja, puna milosti i uzvišena nad sve anđele i svetce. U ljepoti njezine duše: u njezinoj čistoći, poniznosti i ostalim krepostilima sam Bog uživa i odabra je da bude dosta dana začeli i rodili Sina njegova! A toliki je blate i pogrdaju... Ona je s Isusom za nas trpila neizkazane muke, a toliki je od njezine djece psuju i grozno vredaju u zloči i držkošći svojoj. Zato se i potužila Fatiškoj djevojci Luciji: »Gledaj, kćeri moja, moje Srdce, okrunjeno trnjem, kojim ga nezahvalni ljudi svaki trenutak probadaju svojim klefvlama i nezahvalnošću...« »Nadoknađujte mojemu presv. Srdcu!...«

II. ZADOVOLIŠTINA

SRDCU ISUSOVU I MARIJINU

U mjesecu lipnju, koji je posvećen Srdcu Isusovu, hoće vrhovni Poglavar sv. Crkve, da dajemo dosta dnu zadovoljštinu osobito presv. Srdcu Isusovu i bezgrj. Srdcu Marijinu.

Zadovoljštinu Srdcu Isusovu. Srdcu onoga Isusa, koji je »radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao s nebesa i postao čovjekom«, »da nas spasi i odkupi«. Onomu Srdcu, »koje je toliko ljudi ljubilo, da se sve iz-

III. TKO DA DAJE ZADOVOLIŠTINU?

Zadovoljštinu mora dati onaj, koji je kriv — dakle griešnik. A to smo svi.

Možda će ikogod reći: Pa što sam ja kriv, ili kriva? Ja bar ne psujem, ne otimam, ne ubijam... Ja vršim svoje kršćanske dužnosti!

Prije svega budimo jako oprezni i

mu se daje naknada za uvrede i zadovoljštinu. Sadržaj tih ukazanja i pobožnosti prema Presv. Srdcu i jesť baš u fomu.

Poziva nas napose, u zadnje vreme, nebeska naša Majka kod svojih ukazanja u Fátimi, »Cinite pokoru — veli ona — dajte zadovoljštinu... Nek ljudi promiene život... Nek više ne vredaju Boga grijhom... i svetu će opet zasjeti doba mira.«

II. ZADOVOLIŠTINA

SRDCU ISUSOVU I MARIJINU

U mjesecu lipnju, koji je posvećen Srdcu Isusovu, hoće vrhovni Poglavar sv. Crkve, da dajemo dosta dnu zadovoljštinu osobito presv. Srdcu Isusovu i bezgrj. Srdcu Marijinu.

Zadovoljštinu Srdcu Isusovu. Srdcu onoga Isusa, koji je »radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao s nebesa i postao čovjekom«, »da nas spasi i odkupi«. Onomu Srdcu, »koje je toliko ljudi ljubilo, da se sve iz-

dobro promislimo prije nego sami sebe proglašimo posve nedužnima.

Da, u crkvu ideš — iako možda ni to ne onako, kako bi trebalo — u crkvi si krščanin. A u životu? Koliko djece? Pa jedno, ili dvoje, kao i svi drugi ljudi, to se razumijel Drugo se smatra sramotom! — Kako djecu oblačiš? Pa kao i svi drugi, to se razumije! A hoćeš li mu time već u najnježnjoj dobi ubiti osjećaj stida i čednosti, zbog toga te glava ne boli. A kad ponaraste, puštaš ga nek ide kamo hoće, nek se druži s kim hoće, nek čita, što joj ruku dopadne i nek čini štogod hoće. I tako dalje...

Ispitajmo zato, dobro najprije svoju savjes, prije nego se proglašimo posve nekrivimali!

No može biti, da se tko zbilja trsi i nastoji svim silama da živi svagda i vlada se u svemu po zakonu Božjem. Zar je i taj kriv? Mora li i takav davati zadovoljštinu?

Prije svega, zadovoljštinu treba davati i za manje pogreške, kojih svatko ima. Ako tko ne pada u teže griehe, ne postizava to vlastitim moći, nego milošću Božjom! — Zadovoljštinu treba davati i za prijašnje griehe. — A nadalje, znajmo, da mi možemo davati zadovoljštinu i za tude griehe. Kao ljudi svi smo povezani, svi smo jedna zajednica, pa ako ljudsko društvo čini što dobro, svatko ima u tom nekog udjela. Ali isto tako i u zlu. Na sve nas to nekako pada. Dapače, nedužni, dobri vjernici su u prvom redu pozvani, da uz nevinu Božje Janje i prečistu Djevicu budu pomirna žrlva za griehe svoje braće. Tko Boga uistinu ljubi, tko uistinu ljubi svog bližnjega, sam će od sebe doći na to da daje zadovoljštinu i za tude griehe. Prvo: da Boga ublaži. Kad vidi, da je naš

zajednički dobiti Otac uvredjen, da je premilo Srdce Isusovo razžalošćeno i predrago Srdce naše Majke ucviljeno, odmah će se požuriti da ih utješi, da im naknadi za uvrede, pogrđenu čast i ranjenu ljubav. A drugo: da odvrati zlo i kaznu od svoga bližnjega, koju je svojim griesima zasluzio. — To je prava ljubav prema Bogu i bližnjem!

IV. KAKO DAVATI ZADOVOLJSTINU!

Zadovoljština se daje za ono, što je zlo učinjeno. Bilo da smo to učinili mi, bilo drugi.

1) Ako smo Boga uvredili neposluhom, kršenjem njegovih zapoviedi, molimo ga da nam oprosti te odlučimo i obećajmo, da ćemo ubuduće biti podložni i poslušni njegovim zapoviedima i zapoviedima njegove Crkve.

2) Tko je psovao, neka odsada blagosliv! Sjetimo se, onih zaziva, što ih molimo iza večernjice — »Bla-

gosloven budi Bog» i t. d. — Oni su uvedeni baš kao naknada za psovke i hule na Boga, Isusa, Mariju, i t. d. Molimo ih od srdca i često. — Ima kršćana, koji i sami bijahu veliki psovaci, no kad ih taknula milost Božja, oni joj se odazvaše, i ne samo da ostaviše psovku i kletvu, nego odonada upravo revnuju za čast i slavu Božju, šireći katoličko živo, odvraćajući druge od psovki i prostote, i čineći dobro na razne druge načine. Od hujitelja postadoše apostoli! To znači dali dostojanstvo zadovoljštinu!

3) Po našim molitvenicima obično ima molitava za zadovoljštinu, kao što su razne »Odprošnje« i sl. Molimo ih! Naučimo se i kratkim strjelovitim molitvicama, kojih takođe ima po molitvenicima, slaviti Boga i svetce i davati im zadovoljštinu za griehe i uvrede ljudi.

4) Primajmo naknadnu sv. Prijest, osobito u prve petke, kako to presv. Srdce Isusovo želi.

5) Činimo dobra djela kao zadovoljštinu Bogu, Srdcu Isusovu i Srdcu Marijinu. Odrecimo se kadšto i nečeg dozvoljenog i prinesimo tu žrtvu kao naknadu. — Prikazujmo osobito svoje trpljenje, podnosimo strpljivo patnje i boli, da zadovoljimo pravdi

Božjoj, i Presvetim Srdcima te izmobilimo mir.

6) Upišimo se u Apostolat molitve i molimo svako jutro, a i češće prikaznu molitvu, (koja je uvek tiskana na zadnjoj strani Glasnika), u kojoj se veli: »Božansko Srdce Isusovo, ja ti prikazujem... sve molitve, djela i trpljenja u naknadu za naše uvrede« i t. d.

7) Posvećujemo sebe i svoje obitelji Presv. Srdcima, da im tako pokazemo svoju spremnost na pokornost i vjernu službu, također i kao naknadu za neposluh, pobunu i prezir drugih ljudi. — A koliko je do nas, nesojimo fu posvetu i dalje širiti. Da se posvećuju pojedinci, obitelji, župe, občine i tako cia naš narod, da tako za javne griehe dajemo i javnu zadovoljštinu, izkazujući Bogu javnu časli, svelo se podvrgavajući njemu u svemu, na njegovu slavu, a svoje vremenito i vječno spasenje! Ako tako činimo, možemo biti mirni za svoju budućnost, jer će se na nama izpuniti obećanje Božje, koje izreče naša Majka u Fátimi: »Tako će končano pobediti moje Bezgrješno Srdce i svjeti će zasjati opet doba mira!«

Antun Bauer D. I.

KAKAV JE OVO OTAC...!

Pripovjedio mi je moj prijatelj B. ovu uspomenu iz svog djelatnista:

»Bio sam još diele, ali mi se to usjeklo u pamet, da do danas toga nisam zaboravio. Naš susjed i znanac Ivan sjedi u dvorištu i odmara se, a mi se djeca igramo. Odjedanput njegov sinčić Zlatko opsuje nešto. Mi ga uhvatimo i dovedemo k otcu i kažemo, da njegov Zlatko psuje. A olač? Ništa. Smije se. Kao da mu je draga. Pa će svom sinčiću: »Deder Zlatko, da i ja čujem.« A mali veselo psuje svom otcu oca. Olač se i opet radostno smije i dovikuje: »Vidi li mog sina!... Već i opsovali zna. Kao veliki!« A mali ne-

milice i junaci psuje lievo i desno. Kako neće, kad mu je otcu to dragot

Već sam si onda mislio: kakav je ovo otac, kojemu je draga, što mu diele psujel. Nisam još znao, da su mnogi roditelji najveći neprijatelji svojih djeci, jer ih sami naučile i osakalile na psovku i kletvu. Polagati će takvi roditelji strašan račun Bogu za dušu svoje djecu.«

Šlo sam mogao odgovoriti prijatelju B. nego: Iako je i za te roditelje vredno ona: »Jao onomu čovjeku, po kojemu dolazi sa-blazan.« (Mt. 18, 7).

P. M.

ZADOVOLJŠTINA

«*Bol je zaslужан
i očišćuje.*» (T. Kempenac)

Pitate me, braće:
što sam sretan tako?
A zar vi ne znate,
da me muka pako
muči noć i dan.

Ja sam njega sebi
zaslužio sam:
Mojih grieha mnogih
divlji, podli plam
plodi plodinama
težkim i očajnim.

Ja sam slušo strasti,
i rad želja tiela
znadoh često pasti
u kaljužu zla.

Neka mi je zato:
neka mi je tako,
neka trpim težko,
nek me bol pako
muči mukom svom.

Kad griešit znadoh,
i trpjeli značiću;
kad radost ne dадоh,
barem bol svoj dat ћu
dragom Bogu svom.

I. L.

NE UVEDI NAS U NAPAST

ŠESTA PROŠNJA OTČENASA

»Sinko, kada pristupaš k službi Božjoj, pripravi srdce svoje na napasti.«

S napastima i kušnjama treba nam dakle računati, dokle smo god ovdje na zemlji. Tu će se pokazati, da li smo pravi služe Božji. Mi smo ovdje na zemlji u vremenu kušnje i samo kao zlato prokušani dobivamo na-gradu.

Ali zar može Bog napastovati, uvesti u napast? Na to odgovara sv. Jakov: »Nijedan, kad se kuša, neka ne govori: Bog me kuša, jer Bog ne može bili kušan na zlo; on ne kuša nikoga. Nego svakoga kuša vlastita požuda, koja ga vuče i mami.« (Jak. 1, 13).

ZLATO SE U VATRI KUŠA

Moramo razlikovati kušnju i napast. Zlatar kuša u vatri kovinu, da vidi, je li pravo zlato; gospodar kuša slugu, da li mu je vjeran i pouzdan. Tako i Bog kuša čovjeka. Kušao je praroditelje. A oni su se pokazali neposlušnima. Kušao je vjeru Abramovu, kad mu je zapovjedio, da žrtvuje jedinca sina. I Tobija i Job bill su kušani i pronađeni pravednima i Bogu odanim. Bog kuša čovjeka na razne načine. Sad mu zapovjedi nešto težko, sad mu pošalje bolest, siromaštvo ili koju drugu nesreću. I to sve ili da ga kazni, pa da se čovjek obrati, ili da mu dade priliku za krepostna djela i zasluge. Kada dakle kažemo »i ne uvedi nas u napast«, onda molimo, da nam Bog da milost, da ne bi radi slabosti podlegli kušnji te tako možda sagriesili. No moramo na našu utjehu, imati na umu, da do- bivamo uviek dovoljne milosti da mognemo svladati napasti i da ne

podlegnemo u kušnjama. Svakako ne molimo, da nam Bog posve oduzme kušnje, jer su te prilika za nas da zaslužimo nebesku slavu. »Blago čovjeku koji pretrpi napast, jer će, poslo je prokušan, primili vienac života, koji je Gospodin obećao onima, koji ga ljube.« (Job. 1, 12.).

NAPASTNIK — DAVAO

Ima i druga vrsta kušnja, a to je napast ili nagovaranje i poticanje na grijeh. U tom smislu ne može dakako Bog uvesti čovjeka u napast, jer je on sama svetost i odurava svaki grijeh. Napasti dolaze ili od nas samih, od naših požuda, ili od svjetla i njegove taštine ili napokon od davla. Ovaj obilazi svjetom »kao ričući lav, tražeći koga da proždri«. (1 Pet. 5-8.). On hoće da svakoga upropasti, a pri tom mu pomaže izkustvo od mnogo hiljada godina. Znade on dobro, kako da čovjeka navede na grijeh, a pomaže mu kod toga i svjet i naše zle sklonosti. No Bog nam daje uviek dovoljno milosti, da nadvladamo napasti. Ipak ih pripušta, ali uviek za naše dobro. Tako nam se pruža prilika, da umnožimo zasluge, tako ćemo lakše skršiti oholost našu i pokazati, koliko Boga ljubimo. Samo u tom nas smislu može Bog »uvesti u napast«, pa ga mi molimo, da nas ne »uveđe u napast«, da nas naime oslobodi takovih napasti, kojima bi mogli podleći, ili barem da nam da obilnije milosti, da ih nadvladamo.

BDJITE I MOLITE SE

Sveti Petar nas opominje: »Braćo, triezni budite i bdijte. To nas i Gospodin više puta opominje: »Što kažem vama, to kažem svima: bdij-

tel« (Mark 13, 3.). Nije dakle dosta samo se moliti, nego treba paziti, da ne bi lakoumno došli u priliku i pogibelj za grijeh. Mi moramo biti kao borci Kristovi oboružani duhovnim oružjem, da nadvladamo napasti i da pokažemo vjernost u kušnjama. Tako je oružje najprije po nauci sv. Pavla, »štit vjere, kojim ćemo moći pogaziti sve vatrenе strijele āavola« (Ef. 6, 16.). Drugim riečima: opri se odmah u početku. Lako je ugasiti iskru, teže plamen, a još teže požar. Zatim: bori se postojano uzračno, uztrpljivo. Zao duh ne će lako pustiti svoga pliena iz ruku. On veli: »Vratit ću se u svoju kuću, iz koje sam izašao.« (Luk. 11, 24.). Posebna vrsta duhovnog oružja je, da tako kažem; »u nogama«. To jest u biegul U biegu je spas. Nije tu sramota bježati. Bježi od pogibelji i griešnih prigoda! Radinost i marljivost je izvrstno oružje proti napastima. Isto tako i umjerenost u jelu i pilu. »Buditte trizejni i bđite!« Oboružaj se i djelima pobožnosti. »Cim počneš moliti, prestaješ griešiti, i kako sklopiš ruke na molitvu, izlazi napast iz tvoga srdca«. (Sv. Aug.). A kako je istom moćno oružje sveta izpovied i pričest! Andeoski kruh u nevinom ili pokorom očišćenom srdcu najuspješnije je oružje za sve napasti. Napokon se moramo svakako oboružati nepokolebivim pouzdanjem u Boga: »Koji se u te uzdaju, neće se postidjeti.« (Dan. 3, 40.).

ISUS U NAPASTOVANOM SRDCU

Sveta se Katarina Sienska potužila Spasitelju: »Ah, gdje si bio, Gospodine, kad su tako gadne napasti bile u meni!«. A Isus će na to: »Ja sam bio kao gledalac u tvom srdcu. — Ali kako si mogao biti u mom srdcu, u kojem su bile tako zle misli?« —

»Jesu li ti se svidale? — »Daleko budí od mene to, Gospodinel!« — »Eto vidiš, to je bilo zato, što sam bio nazočan. Inače bi bila pristala na to.«

KAMENJE SV. JERONIMA

Sv. Jeronim bio je u Rimu odgojen, u gradu, gdje je bilo mnogo razklašenosti. Kad se kasnije povukao u pustinju i veoma strogo živio, imao je ipak vrlo žestoke napasti. Pričinjalo mu se, kao da se nalazi u Rimu usred pokvarenog društva. On bi uz to podvostručio pokoru, kamenjem se udarao u prsa, poslio najstrože i nije prestajao moliti se. Tako je uz pomoć Božju nadvladao napast. »Bog mi je svjedok«, piše on »iza kako sam puno plakao, dugo molio i svoje oči podizao k nebu, dove u mojo dušu blagi mir, te sam mislio, da se nalazim u družtvu andela«.

BOMBE BEZ UPALJIVAČA

Napasti su kao one bombe u ratu. Ako nemaju upaljivača, ne razprsnu se. Odstrani upaljivač od napasti, pa ti neće škoditi. Odstrani pohlepnu za uživanjem, bogatstvom i častima, pre-slobodne poglede, neumjerenost, lienost... i neće doći do eksplozije — to jest do grijeha.

Mučna je često borba, ali je za to pobjeda slavna. U jednoj ruci mač, a u drugoj križ: tako se imamo boriti: »Oprile se čvrsti vjerom.« (1 Pet. 5, 9.). U tom smislu imamo svaki dan moliti: »Vi ne uvedi nas u napast!«. Blago nama, ako tako uradimo, jer ćemo pobediti! »Tko pobiedi, on će se obući u biele haljine i neću izbrisati imena njegova iz knjige života, i priznat ću ime njegovo pred Otcem svojim i pred andelima njegovima.« (Odkrv. 3, 5.).

Polar Gärtler D. I.

NAJVEĆI DOBROTVOR HRVATSKOG NARODA

Tko je makar malo upućen u poviest hrvatskoga naroda, zna, da su mu rimske pape uvek bili najveći dobročinitelji. Bilo je, istina, kod nas mudrijaša, — a nađe se i danas po gdje koli — koji su govorili, da su pape neprijatelji našega naroda. No to mogu govoriti samo neznanice ili zlobnici. Pošten čovjek i čestil Hrvat ovakima niti hoće niti može vjerovati. On vjeruje svojoj poviesti, a ne njima. A poviest, prošlost naša nam govori, da su pape od pokrštenja Hrvata prije 1300 godina, pa do dana današnjeg Hrvatima i Hrvatskoj željeli samo dobro i izkazivali samo dobročinstva. O tomu je pisano već mnogo, i nikto nije mogao, pa ni pokušao što prigovoriti.

Tako se i za današnjeg sv. Oca Pija XII. može reći, da se od prvog dana svoga vladanja pokazao dobar otac i darežljiv prijatelj Hrvata. Nedavno smo slavili petogodišnjicu, odkako je on preuzeo upravu Crkve u svoje ruke. I u to kratko vrieme našao je on već puta i načina da pokaze svoju plemenitost, dobrotu i prijateljstvo prema nama.

Današnji je sv. Ota zadužio Hrvate osobito u ovo zadnje vreme, u danih ratnih nevolja. Nedavno je u »Katoličkom Listu« napisan o tomu članak. Dobro je, da se kod nas tako stvari fočno znaju, da znadnemo bili zahvalni onome, koji to zaslužuje.

Na prvom mjestu valja spomenuti, da je sv. Ota vodio veliku brigu oko toga, da se u našim porušenim

i oplojenjenim crkvama mogne opet uvesti službu Božju, pa je u tu svrhu posle u mnoga naša sela i gradiće novo crkveno ruho i posude.

No posebnu zahvalnost duguje Hrvatska sv. Otcu, što se i otčinski i neustrašivo zauzeo za jedne naše zarobljenike u zavorima i sabirnim logorima Izvan domovine. Tu je sv. Ota upotrijebio i sav svoj ugled i velika novčana sredstva, da našoj slobrači osigura i ljudskiji život u zarobljeničtvu i, osobito, što skoriji povratak u domovinu.

Preko biskupa, u čijim su se biskupijama nalazili zatočeni Hrvati, poslano je iz Rima stolnine hiljadu lira, mnoštvo odieva i hrane, da se tim biednicima pomogne. U zamotku, koji bi zatočenik primio iz Rima, bilo je hrvatsko pismo s ovim riečima: »Za te, koji živiš daleko od domovine i kućnog ognjišta, možda i u ponizućoj nemajstini, neka der, koji ti Sveti Ota Papa uz ove rieči pruža, bude znak Njegove osobite ljubavi i svakodnevne brige za sve one, koji trpe i stradaju zbog rata. U ovo težko doba izkušenja, Njegova te Svetost prati svojom molitvom zazivajući na te, na tvoru daleku obitelj i na domovinu, u kojoj si mirno živio u nauci ili radu, blagoslov Gospodnj, mira i ljubavi.«

Nu i pri samom oslobođenju i povratku zarobljenika u domovinu sv. Ota je nastojao da u svemu olakša poslove dobrotvornom družtvu »Karitas« iz Nadbiskupije Zagrebačke i

Hrvatskom Crvenom Križu u Rimu, koji su oko toga svim silama radili. Plod je toga bio, da smo dočekali vesele dane povratak mnogih zarobljenih Hrvata u svoju domovinu. Ali da nije bilo Sv. Otca, možda bi još dugo sva naša nastojanja oko toga ostale jalova, a dotle bi ih još mnogo više platilo glavom zatočenje.

Sveti je Otac pomogao i druga nastojanja spomenutih hrvatskih dobrovornih ustanova. Tako je dopustio, da se hrana i liekovi poslani iz Hrvatske smješte na sigurno mjesto u Vatikanu, dokle god ne dode zgodan čas, da se to razdieli među zaroblje-

nike. Osim toga i nedavno osnovana pučka kuhinja u zavodu sv. Jeronima u Rimu osjeća obilnu pomoć Sv. Otca. Ova je kuhinja osnovana baš za naše zarobljenike-povratnike. Ona ih je obskrbljivala hranom pri odlazku u domovinu. Ali ona bi to jedva mogla, da nije Sv. Otac i tu pritekao u pomoć derovima svake ruke: mast, ulje, sol, riža, dvopek, konzerve i t. d.

A čitali smo s osobitim ganućem i u našim novinama, kako je Sv. Otac zimus odmah iza bombardiranja Splita i drugih nekih mjeseta poslao svoju pomoć našoj izkravljenoj, mučeničkoj Dalmaciji.

Eto, to je nama Hrvatima Papa. Kad je najteže i gdje je najteže, On priskače u pomoć. Lako je biti prijatelj onomu, koji ima svega i ništa od tebe ne izčekuje! Ali budi ti prijatelj onomu, koji je u potrebi i nevolji i čeka da mu pomogneš!.. Kada te to prijateljstvo i slojl... Po tom se poznaje pravi prijatelj! A spomenute činjenice pokazuju, da je

taki prijatelj nama Hrvatima Sv. Otac Pijo XII. Stoga treba da mu to zapamtimo, i zapamtiti ćemo! Pa ćemo i u svom srdcu poslušavati tu otčinsku dobrotu i moliti se Bogu za Njega. Ali ćemo i vani, pred opađačima, braniti Njegovu osobu i ne ćemo vjerovati lažima, koje se o Njemu šire. To od nes traži zahvalnost, hrvatski ponos i poštenje.

Antun Vlahović D. I.

BIELOM PASTIRU

Ti si Bieli Pastir, čuvar Božjeg stada,
Živo srđe Crkve, nepokretna stena.
Tebe bies smrti ne može da svlada,
Vječni sveti Petre, Ti ne poznaš miena.

Ti si čuvar Krvi koja vječno buja
U kvas žive vjere i u cvieće bola.
Vjerni Čuvar Lade od podvodnih struja,
Svjelionik Križa preko oba pola.

Katedralo sjaja, koju grom ne plavi,
Tebe budno prali oko milijona.
Ti predvodiš duše k božanstvenoj paši
Kao smjerni zvonar kalvarijskih zvona.

Tvoj temelj je Isus. Na Njemu se diže
Jeruzalem slave na stupovlju križa.
Ko je Tebi blizu, taj Njemu je bliže
I zemlja mu biva sve manja i niža.

Ti si Bieli Pastir, čuvar Božjeg stada,
Živo srđe Crkve, nepokretna stena.
Tebe bies smrti ne može da svlada,
Vječni sveti Petre, Ti ne poznaš miena.

Branko Klaric

SRDCE ISUSOVО IZVOR SVAKE UTJEHE

Pitao sam ovih dana jednoga svojeg znance: »Što ti misliš, čega treba danas najviše našem katoličkom puku?« »Utjehe!« odgovori on sigurno. »A zašto baš utjehe?« pitam ja njega dalje. On mi to lijepo razlumači ovačko: »Ako je čovjek gladan i žedan, onda mu najprije podaj komad kruha i pruži čašu vode. Ako je bolestan, zovi mu odmah liečnika. Ako je go i bos, onda ga odjeni i obuci. To mu je najpotrebniye. A kada je čovjek žalostan, kada je u svojoj duši i gladan i žedan, trpi i muči se, onda nje-mu treba prije svega utjehe. Utjeha mu pomaže: jača ga i kriepi, pa ga ni najveća nevolja ne će slomiti. Težko mu jest, ali ne će klonuti, neće zdvojiti. Zato vidiš, kad ja danas slušam ljudе, kako se tuže i jadaju, kad gledam njihova izmucena i žalostna lica, čini mi se, kao da ih sve čujem kako mole i govore: »Dajte, nam utjehe!« A dragi moj, da li ti znaš, koliko danas ljudi trpe i što sve oni pate? Uviek je bila ova naša zemlja dolina suza. Ljudi su svagda trpjeli i patili. Netko više, netko manje. A sada dodaj još sve one, koje je ucviljio i u crno zavio ovaj strašni

rat. Očeve i majke, koji pokopaju svoju djecu u cvjetu mlađosti. Žene i siročad, koji oplakuju svoje hranitelje. Unesrećenebjegunce, koji ostade bez kuće i kučišta. Ranjenike i ozliednike, koji braneći hrabro svoju domovinu izgubiše mlađost i zdravlje, možda zauviek. Razasute obitelji, gdje ne znaju roditelji za svoju djecu, a djeca za svoje roditelje. A onda, gdje su druge nevolje i bleda: strah, opasnost, žalosti, nesreće. A svima tima treba utjehe kao gladnu koricu kruha. Ali sada pitam ja tebe: ima li uobće koga, tko bi mogao drenašnje ljudе, koji toliko pate i trpe utješiti?«

»JA SAM VAŠA UTJEHA. (Iz. 51, 12.)

Svakako bi bila najveća nevolja, kada se ne bi našao nitko da utješi ljudе. Ali odmah odgovaramo; našao se! Imamo Neško, koji hoće i može utješiti svakoga pa i najnesretnjijega čovjeka. A tko je to? To je presv. Srdce Isusovo! Istina, i mi ljudi moramo svi, koliko samo možemo, tješiti svoju nesretnu i ucviljenu braću. To je naša kršćanska i ljudska dužnost. Ali ta je naša ljudska utjeha uviek nekako

slaba i nemoćna. Jesi li kada pošao tješiti kakvog svoga prijatelja, koji leži na smrtnoj postelji ili kojega je snasla kakva velika nesreća. Tješio si ga, kako si zneo i mogao. Ali i sam si osjećao, da su tvoje rieči slabe i nemoćne. Pa si možda sam sebi govorio: ako dragi Bog ne utješi, ja ne znam, iko će. I to je prava istina. Mi ljudi možemo donekle ublažiti ljudsku bledu. Ali podpuno utješili ljudsko srdce može samo Gospodin Bog. Pa kad je tomu tako, onda treba svima onima, koji trpe govoriti i savjetovati: Ljudi, znamo mi, da vama treba utjeche. Ali pravu utjehu može uliti u vaše srđe samo Bog. On je naš Tješitelj prvi i najveći, »Ja, ja sam vaša utjeha«, veli On. Zato je Isus, naš Spasitelj, boraveći među biednim i grijesnim ljudima na zemlji, zvao k sebi baš one, koji trpe, da im pomognе. »Dodatak k meni svi, koji ste umorni i obtorećeni i ja ču vas okrijeći.« (Mt. 11, 28.) I čitamo u sv. evanđelju, kako su siromasi i jadnici svake ruke dolazili k njemu po utjehu i pomoći, »Isuse, sine Davidov, smiluj nam selo A on nije nikoga odbio. No Isus nije zvao k Sebi samo one ljudi, koji su živjeli, kad je on bio na zemlji. On je pozvao sve, koji su »umorni i obtorećeni«. Stoga se smiju i mogu svi, koji trpe i pale i danas obraćiti k Njemu i zavapiti: »Isuse, Spasitelju naš, smiluj nam sel Pomozi nam! Daj nam utjehu!« I nitko ne će ostati bez utjeha. Zato, brate kršćanine, koji od ljudi moljakaš koju mrvicu utjehe — ali je redko kada dobiješ — podi k Onome, koji je izvor svake utjeha i mira.

OBECANJE PRESV. SRDCA

Ali ima još jedna stvar, koju mora znati svaki onaj, koji puno pati i trpi. To je obećanje utjeha svima onima,

koji štuju presv. Srdce Isusovo. Kada se presv. Srdce Isusovo ukazalo sv. Margareti Mariji Alacoque i zaželilo, da se u sv. Crkvi uvede i što više razširi pobožnost prema presv. Srđcu, obećalo je velike milosti onima, koji se budu odazvali njegovoj želji. Jedno od tih obećanja presv. Srdca glasi: »Ja ču ih utješiti u svim njihovim patnjama.« Što nam ovdje obećaje presv. Srdce? Obecaje nam, da će svime onima, koji ga budu pobožno štovali, priteći u pomoći u njihovim nevoljama i patnjama. Ne kaže Isus, da će od nas ukloniti sve naše križeve. Ti su često prava sreća za nas, premda mi foga i ne slutimo. Ali presv. Srdce obećaje, da nas u patnji ne će ostaviti same, bez ikakve utjeha. Tu nam svoju utjehu može Ono deli na razne načine. Može nam umanjiti našu nevolju i vlastito naše breme. Može nam dati nutarnje svetlo, da upoznamo vrednost i veličinu žrtve, pa da strpljivo, dapače i radostna srdca nosimo križ svoj, za svojim Spasiteljem, poput svoje braće svetaca, i time Boga proslavimo — što je glevno u našem životu, — dušu svoju spasimo. Može se dogoditi, da nas Bog kuša za neko vreme, a onda nam to obilno naplati svojom utjehom, svojim blagoslovom i dužavnim mirom, okrenuvši tako našu žalost u radost. A često se događa, da nas presv. Srdce i posve osloboda od raznih nevolja i nesreća, kao što to možemo baš u našem Glasniku čitati, u onim mnogim zahvalnicama. Svaka od tih zahvalnica potvrđuje nam rječito, da presv. Srdce svoje obećanje izpunjava. O tome nitko ne može i ne smije sumnjati. Zato čuj me, dragi čitatelju. Pališ li i ti u svom životu? Znam, da pališ. Obrali se i ti milostivom Srđcu Isusovu!

ALI NE ZABORAVI OVOGA...

Presv. Srdce je obećalo, da će tješili u palnjama svoje štovatelje. I među nama ljudima je to tako. Prijatelj tješi prijatelja. Ne očekujemo, da će nas doći tješili kakav stranac i tuđinac. Nego, kada nas prilisne nevolja, onda se obaziremo i pogledavamo, kad li će se pojavit prijatelj, da nam rekne koju riječ utjeha. Utjeha je nagrada pravog prijateljstva. Tako je to i između nas i presv. Srdca Isusova. Slovatelji presv. Srdca jesu prijatelji Njegovi. A svoje prijatele bož. Srdce nikad ne zaboravlja.

A po čemu se vidi i poznaje pravi štovatelj ili prijatelj Srdca Isusova? Sto se traži od tebe, da budeš prijatelj presv. Srdca? Mjesto odgovora evo ti nekoliko savjeta:

LUGAR I SRDCE ISUSOVO

U selu K., u negdašnjoj Zadarskoj Nadbiskupiji držao pučki misionar misije. Pristupi k njemu lugar Antun Z. i reče mu: »Milo mi je, da vi Isusovci širete pobožnost prema presv. Srdcu Isusovu, koje je meni pomoglo. Evo, što mi se dogodilo:

Snašla me velika žalost i nevolja: težka bolest žutica. Od nje sam poboljevao tri godine. Išao sam k liječniku: U blizini mjesto Pag, zatim u Zadar u bolnicu. Poslale me vršnji stručnjaci liječniku u Trst. Na putovanju sam se izmorio, potrošio novac, a bolest nije ni malo popustila.

Kad sam se vratio kući, svakto me je sazaličavao. Dok sam u krevetu težko bolestan ležao, neprestano sam upirao pogled u sliku bož. Srdca Isusova, koja je visjela na zidu pred mnom. U pamet sam dozivo pjesmu u čast Bož. Srdca, koju naš narod u crkvi rado pjeva: »Pjevajmo braće kršćani! i to one pobudne rječi, koje su tade na mene dirljivo djelevali: »Slušajte, kako

Posveti se posvema presv. Srdcu Isusovu. Svaki dan prikaži od srdca presv. Srdcu sve »svoje molitve, dječja i trpljenja u naknadu za griehe i uvrede ljudi. Upiši se u Apostolat molitve. Čitaj i širi Glasnik presv. Srdca Isusova. Širi pobožnost presv. Srdca.

Posveti svoju obitelj presv. Srdcu. Izvjesi njegovu sliku na najčastnije mjesto u svojoj kući.

* Prisupaj često sv. sakramentima, A osobito obavljaj pobožnost devet prvih petaka, primajući naknadnu sv. Pričest kao zadovoljštinu za griehe i uvrede nanesene bož. Srdcu.

Učini to sve iz ljubavi presv. Srdcu Isusovu, a onda će Ono prema tebi izpuniti svoje obećanje utjeha.

Stjepan Zec D. I.

milostiv — Nevolje k sebi dozivlje: — Dodite k meni žalostni, — Dodite, da vas utješim!»

Uto dode i gosp. župnik da me pohodi. Videći, da se moj život naglo gasi, potiske mo na pouzdanje u Božje milosrde, te mi reče: »U tvojoj težkoj nevolji i bolesli jedino ti može pomoći Bož. Srdce Isusovo». Zato mi svjetlova da počnem devičnici u čast Presv. Srdca.

Rado sam se odazvao pozivu. Cjela je obitelj molila jednu devičnicu za drugom. Odmah sam osjetio olakšicu. Iza treće devičnice podpuno sam ozdrovio i prijašnja se bolest više nije pojavila.

Ne samo moja obitelj, već čitavo selo, je priznavalo, da je to bila izvanredna pomoć Bož. Srdca. Zahvalan sam Presv. Srdcu i želio bih svakoga uvjeriti o dobroti i milosrđu bož. Srdca Isusova!»

S. D.

NAJLJEPSI DAR ZA PRVU SV. PRIČEST

Za dječake molitvenik »SV. ALOJZIJE« — za djevojčice »SV. TEREZIJA«. Oba molitvenika sadržaju molitvice prilagođene za djecu, a uređene su slikama u tri boje. — Cijena: meki vez 30.— Kn, tvrdi vez 60.— Kn.

LJUBIMO CRKVU

Crnica iz prošlog rata. Jednoj majci povratili su sina sa bojišta — ali bez očiju. Začuvši sladki majčin glas, užalud je mladić napinjao očne šupljine, da ugleda najdraži lik na zemlji. Osjetivši svoju nemoć, zajeca gorko. Jednako bolna mali obujmi ga jecajući: Sinko, tvoja majka bit će od sada tvoje oči.

Nesretni naš rat proti Bogu, to jest grijeh, učinio nas je velikim bogaljima: lišio nas duhovnih očiju. Onaj, koji je jedini stvoren s očima uzdignutim prema suncu, čovjek, taj isti čovjek ląpku u mraku nerješenih životnih pitanja: odakle sam, kamo idem, zašto trpim, koji smisao ima život, šta biva poslije smrti? Ali gde prevelike, divne utjehe u toj golemoj, nevolji. Nama, katolicima šalje Bog Majku, našu sv. Crkvu, da ona bude naše oko, naše svijetlo, sunce našeg duhovnog života.

Bili smo još posve maleni, a već se pojavila uz nas ta divna Majka. Došao je svećenik i izrekao nad nama potresne riječi: »Izidi iz njega, nečisti duše, i podaj mjesto Duhu Svetomu!« I duh tame bi bačen napole. Naša biela krsna haljinica bila je znakom one nevidljive, stvarne bjeline i svjetlosti duše, u kojoj se nastanio Bog, čitavo Presv. Trojstvo.

Počeli smo rasti, misliti, htjeti. Nažalost, često nismo izpunili želje svoje Majke, koja nas je kod krštenja opomenula: »Primji ovu bijelu haljinu, ponesi je neoklanju pred sud Gospodina Isusa Krista... Sagriešili smo, pali smo opet u duhovnu sljepoću. I nanovo dolazi brižna Mali Crkva. U sv. izpoviedi врача nam opet duhovne oči, milost Božju. I to na divan način. Uvriedio si Boga. Ne fraži Bog, da javno, vezan kao zločinac,

pred stragim licima daješ zadovoljštinu, što si uvredio Božje Veličanstvo. U najvećoj tajnosti priznaješ Božjem svećeniku svoj zločin, odlučuješ se popraviti, i sve je izbrisano, zaboravljen.

Dolaze burne godine života. Pred našim tjelesnim očima sjaji vlastita veličina zrela čovjeka, odkrivaju se podpuno čari zemlje. Život, zemlja, užitak privlače nas sa hiljadu spona i zastiru oči naše duše. Opasnost je, da zaboravimo Boga, svoj cilj i svrhu života. No, uz nas je Majka, sv. Crkva. Ona nam daje svaki dan: Svijetlo sveta, Istinu i Život — Krista. Zrtvuje ga za nas, daje nam Ga za hranu. Spašeni smo. Sv. Crkva, dajući nam u svojoj uzvišenoj nauci podpunu Istинu, odvija i rješava sve bolne i zagonetne upitnike života.

Dolazi i zadnji čas. Nekatolik može na smrtnom času uzdisati, kao —

kako vele — stari veliki filozof: »U sumnjama življah, u strahu umirem, kamo idem, ne znam«. Ali nama, sijovima Katoličke Crkve i tada priskiče u pomoć vjerna Mali Crkva. Kad se gase zemaljske oči, tad sv. Crkva užije pred nama sva sviela kršćanske utjeha: »Diel se, kršćanska dušo, u miru. Blagoslov našega Gospodina Isusa Krista neka te izpuni... Gospodin neka blagoslovi tvoj Izlaz iz ovoga sviela i neka blagoslovi tvoj

ulaz u vječnost... O kako liepo umire katolik!

Samo jedno, presudno pitanje. Hoćeš li i danas ostati vjeran svojoj Majci, Katoličkoj Crkvi i time biti sretan? Odluci i obećaj, zakuni se kao izagnani prorok svetom svome gradu: Ako ja tebe zaboravim, sv. Majko Crkvo, nek mene zaboravi desnica moja, ako li prestanem tebe hvaliti, nek se priliepi jezik moj za nebce moje!

Fr. Ivanušec D. I.

MI ĆEMO RUŠITI...

»Čuvajte se lažnih proroka, koji doleze k vama u ovčjem runu, a iznutra su grabežljivi vučili« (Mat. 7, 15.) Tako opominje Isus svoje vjernе. »Gledajte da vas tko ne zavede« (Mar. 24, 4.) »jer će ustaći lažni kristi i lažni proroci... da bi prevarili, kad bi bilo moguće, i izabrane.« (Mar. 13, 22.)

Pišem što sam doživio kao srednjoškolac.

— Slušaj druže, reče mi jedan sudrug, i ja sam se sela kao i ti. Vidiš, kako naši ljudi jedno žive. Oskulida, bieda prati ih na svakom koraku. Mi moramo ustatiti za prava naših sugrađana. Ako nećemo mi, sinovi njihovi, koji smo izšli izpod istih krovova, koji i sami osjećamo sve te nevolje, tko će se onda zauzeti za njih?... Tako on meni:

No tu baš nije bila potrebna ne znam kakova pamet, da čovjek vidi, s kim ima posla. Znao sam, da imam pred sobom mladoga komunista — propagatora, koji je htio mene načvrgnog novljaju — kako je mislio — privesti u svoje nečestno društvo. (Bilo je to na početku školske godine, a je upravo došao iz druge gimnazije). Vidiš sam kamo smjera, no samo slegnem rame-nima i ne rekoh ništa.

Ali on ne odustaje. Ne videći uspjeha svojih riječi, okrenu s druge strane. Znao je, da sam katolik, te pokuša ne bi li uspio razkinuti veze, koje kod mladih ljudi, na-žlost, čestoput nisu tako čvrste.

— Ne daj se zaglupljivati onim što po-povi govorel. Nismo mi u srednjem veku! Raztrgnji te okove, kojima te Crkva spušta u lance, u kojima te drži. Mi mlađi ljudi moremo živjeti u slobodi, uživajući život...

— Liepo, rekoh. No prvo i prvo, nije potrebno da trgam te okove Crkve, koji me tebože sputavaju i lance što me drže, jer ti sokovi i lanci, kako ti to nazivaš, ne drže mene, nego se ja držim njih.

— Ti si kukavica i slabici! Drži se Crkve kao starac štaká. Budi sloboden, svoj gospodar!

— Jesti, baš zato jer sam sloboden i svoj gospodar, radit će, kako je za me najbolje. Samo ti želim reći, da vlak, koji ide po tračnicama nije zato manje sloboden, što mora ići po tračnicama, nego je to baš za njega najbolje. Dokle god se drži tračnica, došće je nade, da će slići cilju.

A drugo, što se tiče slobode, uživanja života, nije dobro imati onakove slobode i uživanja. Nije to ni za koga, a pogotovo ne za nas mlađe ljude; jer znaš dobro za onu: mlađo, ludo. A kud bi smo dotjerali, kad bi radili sve, što nam se prohijedne?

Na kraju mi reče moj crvendač: »Vidiš kako je u Španiji! Neskoro ćemo mi i ovdje tako rušiti!«

Da, vi želite rušiti, ali mi ćemo braniti i graditi!

G. S.

NE ZABORAVIMO NA NAJAVAŽNJE!

CINJENICE

Naš narod krvari od jedne strahovite rane. Duboka je i opasna. U našno naše tielo je zaboden jedan grozni klin. Dovodi to u pitanje i samu obstoјnost našeg naroda.

Citali smo u posljednje vrieme u našim novinama (»Kršćanska škola«, 1944. br. 1-2) jednu statistiku. Izračunali su koliko se puta opsuje velika psovka u našim župama. I da slika bude što vjernija, uzeli su jednu župu iz okoline Zagreba, drugu iz Podravine, a treću iz Slavonije. Rezultat?... Strašno, ali istinito. U te tri župe opsuje se godišnje velika psovka, t. j. ona, koja je po sebi smrtni grijeh jedanaest i pol milijuna puta! U tri župe! — Dakle, na svaku od ovih župa odpada godišnje do 4 milijuna psovki!

Ali računajmo dalje! Ne bježimo od istine!

Uzmimo da na svaku našu župu odpada godišnje ne 4 milijuna psovki nego samo 2 milijuna. Pomnožimo sada ovaj broj sa brojem svih naših župa i dobijemo, bez velikog mudrovanja, broj psovki, što ih katolici kod nas opisuju na jednu godinu.

To znači: 2,000.000 psovki u jednoj župi, pomnoženo sa 1200 — toliko odrplike ima u nas župa — daje 2,400,000.000 psovki.

Dakle: U godinu dana uvredimo Svetomogućega Boga sa dve miliarde i četiri stotine milijuna psovki! I to samo katolici, bez inovjeraca! To je dve i pol hiljade milijuna! Užas!

Smijemo li ostati hladni na to i nehajati za tu strašnu činjenicu? Ne bi li to značilo bili ravnodušan i nehajan prema našemu bili i ne biti?

Braćo, ne varajmo sel! Pogledajmo istini u oči, barem mi, koji donekle

znademo, što je Bog, i prema tome bar nekako našlučujemo svu straholju psovke! Pogledajmo ovaj broj, a onda pogledajmo na naše domove, na popaljena i uništena ognjišta, na bračoubilačku borbu i priznajmo:

Bože nemamo prava da Ti prigovaramo, što si nam počeo odgovarati na naše izazove!

Psovac je kao paklena až-daja, koja riga svoj bies i pakleni oganj na Boga, Presvetu Djevicu, i na sve svelo. Psovkom se zameću kavge, ubija se duša. Psovač se natječe u zloči sa stanovnicima samoga pakla!

*Iztriebimo gadnu psovku!
Borimo se svj protiv nje!*

Jest! U naše tielo zaboden je smrtonosan trn. Mi ga moramo bezuvjetno izčupati!

Da, izčupali! Ali kako?

KLIN SE KLINOM IZBIJA!

Kada je razklašenost, onda bogate i sretne Italije, zaprijetila i samo Crkvi, posla Bog siromašnog asiškog Prosvjeka, da svjesno i promišljeno unese u nju duh siromašnih jaslica i gorkih rana Razpeloga Krista.

Duhu protestenskome, duhu neovisnosti suprostavio je Bog Družbu Isusovu, kojoj je najbitnija oznaka posvemäšnja poslušnost i ovisnost o poglavarima.

Janzenisti su govorili o Kristu kao o strašnom Sudcu pred kojim mora-

mo samo drhtali u najvećoj podložnosti. U njihovim bogomoljama bila su svetohraništa samo zelo visoko uzdignuta iznad sviju glava, da se što jače izlakne golemi jaz između Boga i ljudi. A Isus otvara u Paray le Monialu svoje grudi i pokazuje svoje Srdce, što "gori od ljubavi prema

ljudima i mjesto veza straha i užesa izliče vez ljubavi.

Krunice pak sa svojom priprostom jednoslavnošću, ukazanje Bl. Gospe u zabilnoj Fátimi, ukazanje zaista malenima i neznačnima — najočitije su protimbe duhu nadutosti i oholosti današnjega vremena.

Eto čeliri činjenice. Jednostavne i rezumljive. Tako radi Bog. Pokreće lame i propasti, pokrete đavolske suzbijaje. On šaljući Crkvi pojedinca ili skup ljudi, koji će zamisliti i urediti novi pokret, skroz naskroz protivan đavolskome pokretu.

Eto vidjesmo: Bog — klin klinom izbijal!

KAKAV KLIN PROTIV PSOVKE!

Hvala Bogu imamo PPP (Pokret protiv Psovke). Razširio se po domovini, ušao je u naša katolička družila, osjeća se već njegov silni utjecaj u javnosti. Mnogi sviestni Hrvat postao je članom toga pokreta, dobra njegova organizacija, blagoslov s najviše strane, ljudi koji ga vode — uistinu su jaki zašlog našega pouzdanja u uspjeh.

To priznajemo. To rado priznajemo.

Ali priznajmo iskreno i ne zatajimo još nešto:

Ako nam je uistinu stalo, da se oslobođimo ovoga strašnoga zla, moramo naći protiv psovke klin, koji će baš njoj odgovarati izljerati je iz našeg organizma.

Ne smijemo mirovati ni danju, ni noću. Moramo naći jednu ideju usmjerenu sto po sto protiv psovke. Moramo gledati, koje su značajke psovačkoga pokreta i moramo mu suprostaviti pokret baš njemu oprečan.

Koje su dakle značajke psovačkoga bojišta? Evo ih:

1. Psovka je masovni pokret.
2. Psovka je huliteljski pokret.

3. Psovka je pokret, koji izaziva Pravdu Božju.

1. A sada se upitajmo: Jesmo li mi ubacili u Hrvatski narod misao, koja će skupili, sjediniti najšire mase, sve ono, što je barem još donekle poštano, što nacionalno i kršćanski osjeća u jedno snažno, neprobojno duhovno bojište, koje će biti baš izričito i izravno usmjerenog protiv psovke? Jesmo li sakupili mase protiv mase?

2. Jesmo li otrovnom sumporu, što izlazi iz ustiju psovaca i prevara se u oganj padajući danas po nama u obliku groznih bombi — suproštavili katoličke mase, da one pod blagim utjecajem ljubavi Božanskoga Srca počnu iz svoga srca slati prema nebu svagdanje molitve, a naročito strjelovite molitve, barem isto tako često kao i psovaci svoje psovke? Molitve koje će se poput lekih para uzdizati prema Božjem priestolju, i ondje združiti, sjediniti i pretvoriti u najblagoslovljeniju kišu milosti, koja jedina može oprati pogane jezike i ganuti srca okorjelih hulitelja? Jesmo li organizirali protiv hula masa neprestanu molitvu masa?

3. Jesmo li se pred razljučenom i probuđenom Božjom Pravdom sklonili u neizmjerne dubine ljubavi Božanskog Srca, koje je već naša iskrena želja kadra ganuti i potaći da izlije posebne i velike milosti na svakog pojedinca, na obitelji i narode — i na svaki pokret: Jesmo li čitav Hrvatski narod smjestili u Božje Srdece? Iz dosed rečenog vidjemos:

Psovka je masovni pokret.

Psovka je huliteljski pokret.

Psovka izaziva Božju Pravdu.

A znamo, da se »Klin klinom izbjija.«

I zato ideja, koja bi htjela biti klin protiv psovke morala bi biti:

Pokret najširih mase,

Pokret molitelja strjelovitih molitvica,

Pokret Presvetoga Srda.

Ali gdje nam je takva ideja?

U NAŠOJ JE SREDINI!

Ove godine slavi se sto godina od kako je Bog bacio među mlade isusovačke skolaslike u Valsu u Francuzkoj novu ideju za osvajanje sve-

ja. Ta ideja po svojim ustanovama i prema najdubljem ideologu P. Ramiu imao ove tri značajke:

1. Želi organizirati najšire mase širom čitavoga sveta u jedno bojište molitelja, znajući, da Bog zajedničku molitvu osobito rado uslišava.

2. Sakuplja mase u bojište žive, neprekidne intenzivne molitve, znajući, da je molitva najpotrebnije sredstvo za spas ljudskoga roda,

3. Sve te mase i molitve sakuplja u Presvetu Srdece, da se s njim i preko njega prikažu Otcu Nebeskomu.

Taj pokret ima danas 35 milijuna članova.

U Hrvatskoj djeluje već 50 godina.

Taj pokret jest: **Apostolat Molitve.**

Papa Pio X. je o njemu rekao, da nije poduzeće nije tako koristno za popravak težkih zala, zbog kojih tri današnji čovjek, kao taj pokret,

Benedikt XV. je izjavio: »preporučamo Apostolat Molitve najtoplje svim vjernicima bez izuzetka i želimo, da se svi njemu pridruže.«

Pio XII. je u svom zadnjem Pastirskom pismu nazvao AM »organizacijom, koja nam je veoma na srduču, jer je Bogu draga pa je svima najtoplje preporučamo.«

Sjetimo se: 2,400,000.000 psovki,

Sjetimo se: Klin se klinom izbjija,

Sjetimo se: AM suprotstavlja:

masama — mase

huliteljima — molitelje

Božjoj Pravdi — ljubav Bož. Srda Isusova.

Sjetimo se svega toga i pristupimo u AM, ako još nismo njegovi članovi. Širimo AM ako smo apostoli Krista Kralja. Radimo za AM, ako smo pobornici PPP — Pokreta protiv psovke.

Peru Bulat D. I.

ČESTITA ŽENA I SRDCE ISUSOVO

Kad se nađu i muž i žena valjani, onda život u obitelji postaje raj, koliko uobće može biti roja na ovoj zemlji. Ali može se dogoditi, da ni jedno ne valja, pa onda sve niz brdo ide. Težko njima, a još teže njihovoj jadnoj djeci!

No koji put ima i nešto srednje: jedno valja, a drugo ne valja. Žena dobra, a muž svakakav, ili muž kako treba, a žena ni zašto. U tom slučaju stvar još nije propala. Ako je ono bolje mudro i pametno, može i svog druga okrenuti na dobro, pa tako i sebi osigurati ljudskiji život i Bogu prvesti dušu svog životnog druga.

Tako je jedna valjana žena bila udata za nekog pijanica i propalica. Njoj to nije bilo svejedno, kakav joj je muž, nego tražila put da ga povrati.

U mjestu se održavale misije. Žena poče nagovarati čovjeka, da podne na koju propovied. Ovaj odgovara raganjem, a koji put i psovanjem. No žena se ne dade zbruniti, nego, kada se vratila s druge propoviedi, reče mužu, da ima u crkvi jedna nova, lepe slika. Čovjek pomisli, da se za to ipak izplati zaviriti u crkvu. Kad žena nije ni opazila, izvuče se on iz kuće

i dođe u crkvu.

Na stupu, odmah kraj ulaza, stajala je nova velika slika Srdca Isusova. Ljudi se oko nje gurali i pred njom molili. Čovjek se zagleda u sliku. Na srdcu Isusovu vidjela se duboka rana, a odozgor zataknut križ. Čovjeku najednom proleti glavom pomošao: »Taj križ navadio si ti na Srdce Isusovo svojim nevaljalim životom!« I pijanac, propalica zaplaka kao malo diete te se odmah svrati u izpoviedaonicu i izpovedi se kod misionara.

Kad je stupio pred večer na kućnu vrata, bio je to drugi čovjek. Zagrlj ženu, izljubi djecu i reče:

— Do danas sam živio pasjim životom, od danas će biti drugčije. Danas vam postajem pravi olač!

I održa čovjek svoje obećanje: odreće se pića, poče se brinuti za ženu i djecu, i sve, kao preko noći, krenu na bolje. A sav se svjet čudio i pitao: ma kako se ta bekrija popravi? --- No nekoji se nisu ni čudili. Znali su, da mu je žena u tom imala svoje prste. A žena je opet zalaža, da bi sva njezina muka ostala uzaludna, da joj Bog nije muža taknuo u srdce svojom milošću.

A. V.

PITANJA I ODGOVORI

● Da li bi grlešila djevojka, koja se zaklela svome vjereniku (po njegovu nagonu), da ga nikad neće ostaviti i da će mu biti vjerna do smrti, kada bi se udala za drugoga, pošto ju je onaj, kojemu se zaklela ostavio?

Prvo, ako je mladić ostavio djevojku bez njezine krvnje, i ostavio je konačno, ona je slobodna i može se udati za drugoga, ne grleši ništa. — Oni su se naime zaručili, t. j. obećali si, da će se uzeći. Ona je to obećanje i zakleptom potvrdila. Ali očito uz pogodbu, da i on njoj ostane vjeren i

da se uzmu, a nipošlo da će ona njemu ostati vjernax i ako je on ostavi i oženi se s drugom! Ako dakle on nju ostavi, obećanje je i s njene strane neizpunjivo (jer se ne može udati za njega protiv njegove volje), pa time pada i zakleđva, koja samo sledi obećanje. — (Drugo je neto ženitba. Ona nije samo obećanje niti obični ugovor, nego sakramental i nerazrješivi vez. U bilo ženitbe je da je nerazrješiva, a u bilo zaruku je da se iz valjanja razloga mogu razrešiti, pa i ako su bile crkvene. Te bili zaruku ne mjenja ni zakleđva).

Drugo, ako je krivnja na djevojčinoj strani, što onda? Onda mora prije svega nastojati da dođe do pomirenja. Ako je prekid konačni i zaručnik je više neće, onda je slobodna, premda je sagriješila proliv zakletve. I to toliko, koliko je svinjetno skrivila, da je došlo do prekida. Ali slobodne ostaje.

(Sve to vredi posve isto iako je slučaj obratani; da se mledić zakleo djevojci, a ona njega ostavila).

◎ **Ako je netko obećao obaviti pobožnost od 5 prvih subota, pa se razboli, smije li prekinuti pa poslije nastaviti?**

Smije prekinuti, ali mora početi novano, jer u lomu stoji ta pobožnost: da se vrše ona djela kroz 5 prvih subota. — Tako je i s 9 prvih petaka i drugim sličnim pobožnostima.

◎ **U pobožnosti 5 prvih subota treba li moliti krunicu svaki dan, ili samo onaj dan?**

Samo onaj dan, kako je u prošlom broju Glasnika navedeno.

◎ **Ciljam u više knjiga, da početnik u duhu svolu ne može sam napredovati u krepostima, nego da mu je za to potreban voda i. j. duhovni otac. Zato Vas molim, da mi odgovorite, kako tu i na koji način naći dobrog duhovnog vodu?**

Svi učitelji duhovnog života preporučuju onima, koji žele napredovati u krepostima, da si izaberu stalnog, izkusnog i pobožnog duhovnog vodu. On je naime kao neki vidljivi andeo čuvare. Savjetujem nam, što je dobro i koristno za našu dušu. Upozorujem nas na opasnosti, da ne zalučamo. Opominje nas, da se ne zanemarimo. Sokoli nas i tješi u poležkoćama.

Pitate, kako biste mogli naći dobrog duhovnog oca?

Možete se obratiti na svećenika, čijoj ste skribi povjereni. Ili pak, kako Vi živate u gradu, možete se obratiti i na kojega drugog svećenika, svjetovnog ili redovnika.

Najjednostavnije je, da si izaberete stalnog izpovjednika, koji će ujedno biti i vaš duhovni voda i da mu budeste posveskene. Tužite se i da ste osamljeni. Bilo bi zato dobro, da stupite u koje pobožno društvo na pr. Marijinu Kongregaciju. Svakako lako društvo imade svog duhovnog vodu ili upravitelja, koji vodi cievo društvo, a po potrebi i pojedine članove u duhovnom životu. Tu biste dakle našli uz duhovnog oca i obilje duhovne pouke fakoder i braču, koja će vas svojim radom i primjerom poticati na revniji i krepostniji život.

◎ **Može li se samo jedna osoba posvetiti Srdcu Isusovu, ako uklučani ne čet?**

Ljepo je da se posvećuju čitave obitelji. To je "posvetiti obitelji". Ali i svaki pojedinačni se može posvetiti sam za se. Posudite si od koga molitvenik "Srdcu Isusova", spomenje način i pročitajte, što lamo piše o toj posveti. (u zadnjem izdanju str. 34.). Na str. 342. nalazi se Posvetna Molitva sv. Margarete, koja se može za to upotrijebiti. Nažalost, taj molitvenik je rezprodan, a novo izdanje ne može još izdati. Ali su molitve možete naći i u nekim drugim molitvenicima, na pr. "Kruh nebeski". (barem u starijim izdanjima). Uosfalom naručite si knjižicu "Osobna posveća presv. Srdcu Isusovu", koja je oglašena spreda u Glasniku. Bili te posveće jest u tomu: da predamo presv. Srdcu sebe i sve svoje i da nastojimo naslijedovati njegove kreposti: poniznost, krotkost, strpljivost, ljubav, podlaganje volji Božjoj i drugo, te se moliti i žrtvovati se za spas duše.

K A T O L I Č K I Ž I V O T I R A D

◎ **> Croalia Sacra — Sveta Hrvatska** Prije kratkog vremena izšla je na talijanskom jeziku knjiga o hrvatskom narodu i njegovoj vjeri pod naslovom: "Croatia sacra — Sveta Hrvatska". Po toj knjizi može sada i strani svjet upoznati, iko su i što su bili Hrvati u prošlosti i sadašnjosti. Iz te knjige proizlazi, da smo mi Hrvati stari, južni i katolički narod, kao malo koji u Evropi. To nam priznaje i poluslužbeno glasilo sv. Otca »Osservatore Romano«, koji 15. III. o. g. donosi na svojoj prvoj stranici o knjizi veliki prikaz pun pohvala i prizna-

nja za nas Hrvate, pa hvaleći ovo djelo kaže: "Zaista bi bilo poželjno, da i svaka druga katolička nacija zemaljske kugle izda slično djelo." Dakle mi smo u tomu prvi.

◎ **Svi katolici žele, da se spasi Rim.** Naustravši rodotujub i uzor-katolik Eamon de Valera, voda irskog naroda uputio je u ime svoje vlaste zaraćenim strankama pismo, u kojem je u ime svoje i u ime svoje katoličke države izrazio duboku zabrinutost, koju dieli i 300 milijuna katolika cijelog svijeta, pred opasnošću koja prijeti Rimu.

Uništenjem ovoga svetoga grada, koji već 2.000 godina predstavlja sjedište vrhovništva Katoličke Crkve, predstavljalo bi veliku nesreću za čovječanstvo, kome bi za sva vremena bili oduzeti najveći spomenici vjerske i kulturne baštine, koja svoj korijen ima u nauci Isusa Krista. I za to moli u ime milijunā katolika da bi se spasio Rim.

Javlja se, da je predsjednik Kolumbije tražio u ime 10 milijuna katolika, da se Rim ne napada.

Molimo se i mi Hrvati katolici, koji smo uvek bili vjerni Papi i Rimu, da bi dragi Bog sačuvao Rim, koji je srdeč kršćanstva, i koji je pun najdražih kršćanskih uspomena i svetinja, od ratnih strahota i pustošenja.

→ **Novi zamjenik Generala Isusovačkog reda.** U Rimu je na 12. travnja ove godine preminuo zamjenik Generala Isusovačkog reda preč. o. Aleksije Ambrozijs Magni, koji je upravljao Družbom Isusovom iz smrти Generala preč. o. W. Ledóchowskog. 19. travnja izabran je novim zamjenikom Generala Družbe Isusove preč. o. Norbert de Boynes. Istom kad se svrši rok, sastat će se izaslanici Družbe Isusove iz člavoračke svjetline, pa će izabrati novoga Generala reda.

→ **Vjera i država.** Jedan od najjačih temelja narodnog jedinstva jest katolička vjera, izjavila je argentinska vlada. Zato je odredila, da se katolička vjerska obuka uvede u sve škole. — Da istog je zaključka došla i Španjolska vlada. Prema jednoj odredbi, koja je izšla u službenom listu, na svim farnim sjeučištima održavat će se od sada vjerska obuka. Svečani početak predavanja održan je 8. ožujka.

Vjera najviše pomaže, da građani jedne države budu ne samo pravi kršćani i čestiti ljudi nego i dobri državljanii.

→ **Postradali Hrvatski oo. Dominikanci.** — Prigodom bombardiranja hrvatskog glavnog grada 22. veljače, pogodile su bombe i samostan Olaci Franjevaca. Na sreću poginuo nije nitko; samo je jedan klerik ranjen. Ali težko su stradali Olci Dominikanci. Njima je porušen samostan i ubijeno 7 svećenika, jedan brat pomoćnik i jedan svjetovnjak, koji je kod njih radio. Uobiće su hrvatski Dominikanci u ovom ratu težko stradali: osim kuće u Zagrebu pogodene su im kuće u Gružu (kod Dubrovnika), u Šibeniku, Splitu i Trogiru. Velik je to udarac našim Oclima i njihovu radu, pa ih preporučamo živo u pobožne molitve i kršćanskoj dobrovornosti.

→ **Porušena isusovačka kuća u Solji.** — Prigodom zračnog napada 10. I. stradalo je golovo pola grada. Bio je to nprvi pakao. Isusovačka je kuća (sjemenište) bila oštećena. Tri su bombe pale blizu, a u vrh 16 požarnih bombi. Dne 17. IV. isusovačka je kuća posve smrđljana. Sredom se Oclima nije dogodilo ništa. — Postradala je većina katoličkih crkava i zavoda. Među njima kuća naših zagrebačkih Sestara Milosrdnica (4 sestre su poginule) i bolnica, u kojoj su dakovacke Sestre sv. Križa; rimokat. župna crkva, koja je ujedno stolna i kapucinska crkva i t. d. — Solja je dosad bombardirana 14 puta!

→ **Skola proti psovke.** U Zagrebu je pred Uzvrs započela velika djelatnost proti psovke na poticaj muževa Katoličke Akcije, kao što smo to javili u prošlom broju. Kao nastavak te djelatnosti osnovana je sada u Zagrebu i škola proti psovci, u kojoj se već 50 apostola spreme na rad i borbu proti gadnjoj psovci. Nadejmo se, da će se to razširiti i po drugim našim gradovima. A i po selima. Zapravo svaka naša obitelj trebala bi da bude mala škola proti psovci. A onda će te kuge nestati iz našeg naroda.

→ **Grad pokore i molitve.** To je naš dični i ponosni, vezirski grad Travnik. U njem se nalazi nadbiskupsko sjemenište i gimnazija za Bosnu i Hercegovinu i grob služe Božjeg Petra Barbarića. U Travniku je dosada obavljeno već pet pokorničkih obnova, uz sudjelovanje cijele župe i okoline.

Već druge godine obavlja se u Travniku velika zavjetna devečnica spaša kroz devet prih petlaku u mjesecu na čest presv. Srdu Isusova. Sudjelovanje vjernika svih staleža i svake dobe je ogromno.

Jesenas je osnovan »Travnički Savez Žive Krunice«, koji izdaje i svoje glasilo. U tom Savazu je učlanjeno preko 900 članova, koji jedan sat u danu posvele molenju krunice. I to od ponoći do ponoći. Tako se Gospina krunica moli neprestano. Za Travnik se uistinu može reći, da je grad molitve.

A tko zna kakvih je sve opasnosti, napada, nasrata, bombardiranja kroz ove dve godine proživio Travnik mora reći: Travnik je spasilo presv. Srđe po zagovoru bl. Gospe i služe Božjeg Petra Barbarića.

→ **Svečani zavjet Dubrovnika.** Svečenstvo starodravnog Dubrovnika pozvalo je 23. ožujka sve svoje sugrađane, da naprave svečani zavjet bl. Gospu i sv. Vlahu. Tako su radili pred njihovi u težkim vremenima.

To treba da učine i oni sada, kad gradu prijet opesnost od razaranja i pustošenja. I odazvali su se Dubrovčani u velikom broju ovom pozivu. Dne 25. ožujka napravio je za vjet Majci Božoj od Porača, da će nakon svetketa rata svake godine kroz pet godina podi u svećanom obhodu u njezinu zgradi Gospa od Milosrda, ako po njezinu zegovoru bude grad pošteden od uništenja. A 26. ožujka zavjetovao je sv. Vlahu, svom zaštitniku, da će rata na blagdan »Obraće sv. Vlahu« obaviti svećani obhod u zahvalu, ako grad bude pošteden od razaranja i pustošenja. — Neka ih Bl. Gospa i sv. Vlaho uslišeu!

→ I u ratu se može biti dobar isak.
»Glasnik Majke Božje Vinagorske« u svom

1-3 br. donosi: »Kako su sada knjige najjeftinije, to je baš sada dobra prilika, da se u narodu razširi što više dobrih knjiga, molitvenika i glasnika. Zato je u prošloj godini razšireno u vinagorskoj župi više dobrih knjiga nego ikako godine prije. Razpaćano je različnih jeronimskih knjiga preko 300, knjige od »Druživa Širenja vjere« preko 200, molitvenika preko 500 a glasnika je svih došlo u župu preko 300, najviše Glasnika Srdca Isusova (250 kom.) Ove godine ide još bolje. U ova dva mjeseca razpaćano je u vinagorskoj župi 170 kalendara Srdca Isusova i 130 Denica, dokle svaka druga kuća. Živila Vinagora i njezin vrli pastir!«

Citat li, pomažeš li, širiš li i ti dobar isak? Osobito Glasnik presv. Srdca Isusova.

I Z A P O S T O L A T A M O L I T V E

DOPISNICA UPRAVITELJA AM.

Dragi članovi i članice Apostolata molitve!

Članice Djevojačkih društava!

Nadam se, da ste sve procitali i uzele k srcu ono, što sam Vam napisao u prošlom broju Glasnika. A sada kao da Vas gledam gdje željno izčekujete, što ću Vas opet reći:

Prije svega bih želio više vesti. Javljavate se čeće. Mnoga društva još nisu poslala izvještaju, pa uobiće ne znam što je s njima: da li još žive i rade, ili su zamrza. Razumijem to donekle. Vrieme i prilike su takove. Neki krajevi su često odsjećeni od ostalog sveta, pa pošte ili uobiće onamo ne ide ili ide vrlo neradovo. Znam, kako željno izčekujete Glasnik, da od njega čujete koju riječ utječe i pobude. A elo i on ima raznih neprilik. U neke krajeve ne može već oduvana uobiće ići, u neke stiže vrlo kasno, kojiput strada na putu i t. d. Nadamo se, da će jednom biti bolje.

Zato, kako rekoh, donekle razumijem, zašto se neka društva nisu javljala. Negdje se ček nisu smjele članice ni sastajati, kako to javlja Glavarica iz Ludbrege, a bilo je i u mnogim mjestima slično. No nadam se, da se ipak nisu članice zbog toga zanemarile. To bi bilo neoprosivo! Duh AM i ono, što je glavna dužnost članica AM može se uvek činiti, u tomu nas ne može nitko spriječiti. To je molitva, sjedinjena s Presv. Srdcem Isusovim. A sada je i vrieme za to

kao nikada! Toliko treba moliti da damo zadovoljštinu Bogu i izmolimo njegovu pomoć, gdje više ljudske moći ne dostaje. Toliko treba pomoći s neba nama samima, neštim milime, neštem narodu i čitavom čovječanstvu!

Naše potrebe spomenjuh. Kolike su članice Djevojačkih društava zavite u crnini: Jedna oplakuje oca, druga brata, treća opet koga drugoga. Ne spominjem to, druge članice, da olveram Vaše bolne rane, nego da Vam kažem riječ utjeche. Pokažimo se u svom životu vjernim učenicima Božanskog Učitelja! Ne žalostimo se »kao oni, koji nemaju nadę«, jer slijedimo Onoga, koji je rekao: »Ja sam uzkrnuće i život. Tko u meni vjeruje, živjet će i ako umre!« Tražimo zato utjehu i pomoć kod Onoga, koji može i najrazaplakaniju dušu ulješiti, najveću buru smrili, doneti utjehu, svjetlo i mir duše, obitelji i narode. Da naše boli ne budu jalove, prikazujmo ih, kao pravi članovi AM, na velike i slike Isusove načanke. Osobito za grješnike i za mir!

Nadjele Vam želim reći: kao članice AM nestoje osobito sada biti u svojim obiteljima »andeli mira«, kako traže naša Pravila. Nestoje izkazali svojim dragim roditeljima što više nježne pažnje i ljubavi. Nestoje im biti u svemu, koliko samo može, od pomoći, biti im radost i utjeha u ovim težkim danima. A isto tako i svojoj braći i ostalim ukućanicima. Sačuvajte vedenju i ljeputu svoje duše, ostanite sjedinjene

ne sa svojim Spasiteljem, da Vas On napuni Dobra, pa da to Dobra i oko sebe šire i tako budešte na radost Bogu, na sreću sebi i na veselje svojima!

Eto, lakové treba da budešte. A to se može i bez sastanaka, ako drugačije nije moguće. Međutim možete i same među sobom razgovarati o tim stvarima i o drugom, što čitate u Glasniku, pa se tako međusobno poticati i odusevljavati.

Još samo da Vas upozorim: Pročitajte si dobro Poruku za mjesec lipanj. Vas se to u prvom redu tiče. Ako vanjska proslava blagdana presv. Srca Isusova ne mogne biti osobito svečana, neka ipak Vaša nartorna proslava bude tim ljepeš i svečanij!

Članovi Apostolata muževali

Na Vama često leži najteže breme. Kad gledate, kako se ruše Vaše nade, kako Vam se gasi djedovsko ogњište, kad ne znaete kako da prehranite i spasište sebe i svoje. Ali ne klonite nikada! Budite pravi muževi, koji znaju muževno nositi svoje brame, i to muževi Srca Isusova, koji su u Njego stavili svoju nadu, a zato nestoje život svoj i svoje obitelji udesiti po želji i načelima Božanskog Prijatelja svoga.

Seda se kod nas, Bogu hvala, pogotovo opet jače raditi na tome da se napokon iz

nešeg naroda iztriebi bljutava i bogumirzka psovka i klešta. Muževi presv. Srda, pokežite sada svoju muževnost! To Vam je dužnost, koju ste na se dragovoljno preuzeли. Prednjačitelj Počinimo kod sebe, eko heba, u svojoj obitelji, a onda gdjegod zatreba i gdjegod možemo. Osobito je dužnost sterjih poziti na mladež i opominjati je. Svi smo za to odgovorni! — Pročitajte članak o psovci »Ne zaboravimo na najvažnije! Liek je za psovku Apostolat molitve! A Vi sice članovi AM — dakle...

Ovo, što rekoh muževima članovima AM o psovci vriedi i za »Vojsku Srca Isusova proti psovci. Ona je baš zato ustanovljena: da vodi rat do izrage proti nemiloj psovci. Ne sustajmo, braćo, ne klonimo, dok se bude čula i jedna psovka u hrvatskom narodu!

Bit će mi drago, eko javite, što i kako se kod Vas radi.

Što rekoh članovima AM nek si uzmu k srcu i ostali žrtvateći Srca Isusova, kao Bratovština Srca Isusova i dr.

Svima pozdrav u Presv. Srdu i Njegov blagoslov u svemu!

Vaš odani

Narodni Upravitelj AM

Djevojačko društvo Srca Isusova u Ludbregu.

● **LUDBREG** — Izvještaj Djevojačkog Društva Srdca Isusova. Ne možemo se baš pohvaliti prošlogodišnjim radom, koje zbog mnogih težkih nepričika, koje zbog vlastitog nehaja. Imale smo jednu priredbu, koja je hvala Bogu dobro uspjela. Na svetkovinu Krista Kralja imale smo za-jedničku sv. Pricest.

Sv. Pricestili smo primile ukupno 1.680. Sastanke nismo mogle imati redovito, zbog partizana, koji su nam siloni htjeli izcupati

i vjeru iz srdca.

A sada moramo napose zahvaliti našem dobrom duhovnom vodiču Petru Glavašu, koji nas je u crkvi hrabrio i s nama mnogo pretrpio. Nastojat ćemo, da ove godine primamo što više sv. Pricest da se psovka iz našeg naroda izkorioni. A Božansko Srdce Isusovo i Bezgrješno Srdce Marijino ćemo moliti, da što prije uđi mir netoč izpa-čenju, mučeničkoj domovini.

Glavarica

U Z M I I Ć I T A J

● Lisbeth Burger, MAJKO, UČI ME MOLITI!

— Srednji oblik, nejliniji bijeli papir, 160 strana. — Cijena: meko vezano 300.— Kn; tvrdo vezano 400.— Kn. — Izdala »Knjižnica Životan«, Zagreb V/147, Palmotićeva 31.

Da je vjerski odgoj djeteta od određene važnosti za svakoga čovjeka, o tome ne sumnja ni jedna katolička majka. Samo su mnoge i mnoge u velikoj nepričici, jer, vele, ne znaju, kako bi direktno upravile prema Bogu. Eva ova krasna knjiga — i sadržajem i opremom — pomaže će im u tome. U njoj će naći uputu, kako treba odgajati pobožnost u djecićem vruću; naći će primjerice dječije molitave; naći će način, kako treba dječaku hraniti vjerske istine i pripremadić zgodne iz sv. Evandželja. Preporučamo je mladim majкамa!

● Dr Dragulin Knewald, RIMSKI MISAL, 5. izdanje. — Naručuje se u knjižari »Marulić«, Zagreb, Kapitol 29. Stoji 400 Kn + 20 Kn poštarine. Najtoplje je preporučamo.

Svi vjernici treba da budu duboko protjerišti o nepravilnosti vrijednosti sv. Mise. Da nam pak prisustvovanje sv. Misli bude lako, razumljivo i privlačljivo tomu mnogo doprinosa

hrvatski misal. 5. ejam u luci može svakog svakidana prediti cijelu sv. Miso, moliti isto molitve kao svećenik i uživati u duhovnom bogatstvu i ljepoti sv. liturgije. — Hrvatski misal Dra Knewalda izlazi eva već u 5. izdanju, što je najbolje preporuka za njega.

● Dragulin Hren, ZAPALJEN JEZIK, Izdanje Nadbisk. kancelarije Kat. Akcije, Zagreb.

Knjizica o psovci. Napisana je jasnim, divim jezikom, vrlo zorno osvježujući svu grodotu psovke prema Bogu, prema domovini, prema čovjeku temom i ljudskom društvu te iznala razlog i načine zašto i kako treba da ustvari protiv psovke sv. bole pošteni i plemeniti ljudi. Trebalo bi da se ta knjizica što više prostiri u cijelom našem narodu!

● OBITELJN.

Cospis za čuvanje i podizanje zdravog porodičnog duha u hrv. narodu, izlazi odmah u počevnom obsegu, posvećuje osobitu pažnju književnosti, umjetnosti i društvenom životu. — U njemu ima i kućnih knjigova, uputa i resepata za kućanstvo, način razenoda, kulturnih događaja, doživljaja i spomenada, tako da je gradivom vrlo raznolik.

Z A H V A L N I C E

Pefar Barbarić spasio kćerku. Travnik — Prije 2 godine počela mojoj 6-godišnjoj kćerkici rastu na desnoj pleksi žlezda, koja je bivala sve veća. Vodila sam je liječnicima u Travniku i Sarajevu. Svi su ustanovili, da je lipom i rekli su, da je to lako odstraniti malom operacijom. Odvela sam diele 30. VI. 1943. na operaciju u bolnicu. Iza operacije mi liječnik veli, da nije lipom, nego sama krv. Ako bi počelo naglo rasti, da je vodim u Zagreb, ako ne, da sačekam dok joj bude 12 godina. Nakon 5 dana kćerkici naglo pozli. Dovedem je u bolnicu, gdje tri liječnika ustanove, da je upala mozga i kažu mi da je nosim kući i da neće dugo živjeti. Diele posve slabo, ne zna za sebe. Ja odem na grob Petra Barbarića i zavapim od svog srđa, da mi diele ozdravi. Dovedem svećenika, koji joj donese dragog Isusa. Ona dođe k sebi, sve razabranio odgovare te primi sv. Pricest i sveto ulje. Cijelu noć bila je strašnim mukama. Ujutro četvrtak, dan Petra Barbarića. Maloj bi bolje i svakog četvrtka znalo bolje. Nakon 2 mjeseca je podpunoma ozdravila, da se uobiće ne zna, gdje je bila žlezda. Zahvaljujem od svog srđa Petru Barbariću i molim se svaki dan Bogu da bude proglašen blaženim i svetim. M. K.

Spašena u životnoj opasnosti. Bosna — Kad su parlizani upali u naše mjesto, fražili su me po imenu, pucali su mi u vratu, a ja sam kroz prozor pobegla van. Ležala

sam pet sati na jednom otvorenom mjestu između topova i strojnica, odmetničkih i naših. Na tisuće lanače je prešlo preko mene, sve je od njih bilo izsjećeno. Bilo je u mojoj blizini mrtvih i ranjenih, a meni ništa. Ja vjerujem tvrdo, da me je samo milost Božja sačuvala u tom paklu. Zahvaljujem Srdu Isusovu, Srdu Marijinu, sv. Antu i sv. Josipu, koji su me spasili!

A. M.

Izvanredna pomoć + biskupa Langa, Slavonija — Moja unuka Marija rođena je 1936. Do svoje druge godine bilo je diete posve zdravo. U drugoj smo godini počeli opaziti na njoj čudne pojave. Po 10 i više puta dnevno najednom bi zastala, podigla glavu, iskrenuo oči i izgledala kao da će umrijeti. U početku je to trajalo sasvim kraiko vremena, a kasnije i po 10 sekundi, uz još jednu neobičnu pojavu. Tražili smo liječniku pomoći kod više liječnika, pa i kod specijalista za djetje bolesti, ali je sve ostalo bez uspjeha. Tako je to trajalo puno četiri godine, a djetetu je bivalo sve gore. S velikom brigom i bolju u duši gledali smo jedno diete kako se muči, a nismo joj mogli pomoći. Kako već ni liječnici nisu znali što bi učinili, nismo zadnju godinu dane više tražili ni liječničke pomoći. Kao veliki šlovatelj biskupa Dr Josipa Lenga, počeo sam se pun pouzdanja i žive vjere njemu moliti. Mojime u kući nisam ništa govorio, nego sam se samo molio i diete promatrao. Nakon nekoliko dana mi reča moja žena, da mala rjeđe dobiva napadaje, a odmah sutradan izazoga opet mi je rekla, da je Marija danas imala samo jedanput napadaj i to vrlo malo. To je ujedno bio i zadnji napadaj. Sada ja, hvala Bogu i pok. biskupu Langu, već puna godina dana da je mala posve zdrava. Zahvaljujući Gospodinu Bogu zaključujem, da se ovo dogodilo jedino po zagovoru pok. biskupa Lenga. Obsiren opis svega toga nalazi se u zapisniku, koji je odeslan odboru za beatifikaciju pok. biskupa Dr Josipa Lenga! V. D.

PRESV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU:

Alipadić Most: TP izbjegla očitoj smrti. — **Babaković Novak:** KM za primljene milosti. — **Bokinčić MS:** ozdravio dlete. — **Đarvar:** BG za velan porod. — **Đor. Ulljanik:** EH milost u velikoj pogibiji. — **Gudovac AK:** za primljene milosti. — **Gundinci:** BK za prim. milosti. — **Hrv. Kestajnica:** JS muž izboljavan u pogibiji. — **Ivančić-Gradec:** FK i BS za velike mil. — **Kiljević:** HZ za prim. milosti. — **Kriševac:** IP ozdravila žena. — **Marišić Vesna MN:** za uslijeganje. — **Morović:** JZ za promaknute i sin se spasio od parfizana. — **Otoček:** MR ozdravila ruke. — **Osteki:** SS uslijen u velikoj potrebi. — **TM uslij. molitve:** NT za ozdravljenje i izboljavanje iz neprilika. — **Petrovaradin:** KL uslijane molitve. — **Priština:** MS ozdravio od teške bolesti. — **Sestari:**

MM pomoć u teškoj bolesti. — **Sigetec:** MF uslijene molitve. — **Slakovci MJ:** za prim. mil. — **St. Samac:** TV dječja sačuvana u teškim borbam. — **Sutin:** ZC za prim. mil. — **Sv. Đurđ:** PA za strahu operacije. — **Sv. Ivan Želina:** ZC uslijene u vel opas. — **Veljković MG:** sahvaljuje za zdrav. — **VIDOJEVIĆ BLV:** za prim. mil. — **Vidovice:** MJ za prim. mil. — **Vinković:** VB za prim. mil. — **MR za rezano milos:** — **Vrbanja:** TC muž je rezano vratilo. — **Višnica:** AB strašnom operacijom ozdravila u teškoj i opasnoj bolesti. — **Zagreb:** MO uslijana molitva. — **KM:** sin je rezano vratilo. — **VN uslijen u vel. pogibiji.** — **CLJ:** ozdravila teško bolesnu dlete. — **VS sv. Antun:** sačuvan od sigurne smrти za velino bombardiranja u Sl. Brodu.

U VJEĆNU DOMOVINU POZVANI SU PREDPLATNICI GLASNIKA:

+ Bobinac Nikola, Nova Gradiška + Bošnjak Anka, Jastrebarsko + Božić Vinko, Tordinci + Cebanov Marija, Zagreb + Dean Adam, Trnava + Golub Marija, Brčko + Hacker Ivka, Zagreb + Hajduk Ana, Krizevci + Hajduković Hermina, Giberac + Koričić Ilija, Dalj + Kranjc Antun, Turbe + Kožić-Alasić Terezija, Trnjanski Kuti + Mikelčić Kata, Sibinj + Nikšić Matija, Sisak + Panjković Julijana, Berak (20 god. povjerenical) + Pavelić Milan, Novoselje + Pavlović Josip, Laduć + Rošin Kata, Breška Greba + vlc. Stipanović Stipe, Trnjan + Simić Mirko, Požega + Šuder Tonka, Uskoci + Šuster Filip, Gašinci + Teufel Antonija, Djakovo + Tost Duro, Karlovac + Veseli Jula, Nova Jeljeva + preč. Vojaković Franjo, kanonik, Zagreb + Balog Duro, Požega + Belohlavček Marijana, Petrinja + Črnkić Marija, Koprivnica + Franjković Franjo, Drenski Slatnik + Molnar Ivan, Krešeljovac + Poželjana Marica, Virovitica + Rabadžija Franjo, Bos. Kostajnica + Rožmarin Anka, Zagreb + Stanić Pavao, Dol. Mahala + Skendrović Magda, Rude.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svjetlila im! Počivali u miru!

D A R O V I

UPOZORENJE DAROVATELJIMA!

U zagrebačkoj nadbiskupiji povućene su nagrade za služenje sv. Misa; za sv. Misu na neodređeni dan nagrada je 300.— Kuna, a za određeni dan 400.— Kuna. Stoga i Uprava Glasnika može primati molbe za sv. Mise samo uz gornje nagrade.

Za sv. Mise: Bekavac Franjo 150; Bobovekvić Venjovica 200; Cik Zora 150; Čavari Drago 1.500; Dobrenić Ana 240; Divar Barbara 600; Galešić Anka 200; Janković K. 500; Kesić Kala 100; Kiridić Anka 300; Klinder Terezija 180; Koren Tomo 240; Korićić Anka 200; Lampe Karlo 300; Leovac Ana 200; Marić Željko 1.050; Matijević Josip 100; Majević Slavica 150; Menegani Lina 1.930; Pečarić Koko 150; Požajec Marija 150; Simunić Ženka 150; Tarudić Marija 150; Weisner Marija 1.000; Vidaković Mati 150; Vučević Marija 120; Zagorec Kela 450.

Za potrebe Bazilike Srca Isusova u Zagrebu: Česer Adela 240; Čurić Martin 100; Čularski Stjepan i Kala 200; Dopelhamer Cecilia 50; Franić Ruža 80; Gel Franjo 80; Geljer ud. Marija 100; Herasli Terezija 100; Hui Elizabetha 1.000; Jurković Peter 230; Kalafatić Blanka od članova Bratovštine 430; Klemen Terezija 100; N. N. Šinji 200; Paripović Berta 100; Petrović Terezija 210; Piščić Zlato 300; Strapežević Anđelija 30; Sutlik Katarina 1.000; Skorjan Franjo 200; Stelanić Terezija 1.000; Wenteck Marija 203; Vinković Ivan 90.

U čast Srdcu Isusova i Mariju, i Majci Božjoj: Baćmaga Mato 200; Berol Ana 100; Črnković Nane 80; Cvjetičanin Dragica 100; Čosić Manda 100; Đidović Antun i Zlata 100; Dobro Durkica 100; F. K. I. E. N. Ivanic grad 200; Fabek Terezija 200; Filid Elizabetha 1.000; Gačić Manda 150; Grgić Manda 100; Habjanović Petar 100; Horvatić Kala 200; Ilić Paula 50; Jančić Barica 1.000; Jurić Elizabetha 100; Jurić Marija 100; Kokanović Darda 100; Kolander Marija 300; Kubalek Marija 200; Kurelac Elka 100; M. D. Klokočević 30; Mejean Josipa 500; Mirković Franjo 300; Mrla Julija 1.000; Nikolić Marija 500; Novković Merko 100; Opluštilj Marija 50; Pavlić Ivana 100; Petković Luke 500; Petrović Franca 100; Plutarčić Kala 200; Seletić Franjica 100; Skopal Ružica 130; Sonnenchein Jelka 1.000; Stanković Manda 100; Sudar Mara 300; Šnajder Ana 300; Tomić Kata 100; Vlačić Reza 100; Vuksanović Terezija 40; Zavoriki Jozefina 50.

U čast Gospi Palićkoj, sv. Antunu Padovu, i blaž. Nikoli Taveliću: Krajevec Frančiska 30; Perković Luka 250; Sokolčić Marija 200; Zavorski Jozelina 50.

Za razstavljanje Glasnika Srda Isusova: Antić Manda 50; Babušanović Amalija 80; Banović Paulina 300; Bohm Marija 40; Brkić Đorđe ud. Marija 30; Brođanac uđ. Pauline 50; Cik Zora 150; Čmuk Karolina 80; Čaić Julijana 180; Degić Anka 80; Djurić Andrija 80; Divić Jelica 100; Đošen Terezija 150; Druljković De Franjo 250; Đuković Verica 50; Dukez Franjo 100; Ekhardt Anna 500; Evinger Ivan 100; Farić Adam 300; Filipović Josip 100; Franc Lucija 100; Franjić Franika 15; Gogulić Jelena 50; Gelenier M. 36; Habdija Josip 20; Ilić Mandalena 200; J. S. Zagreb 1.000; Jakoblić Soljica 30; Janjić Marija 200; Jelžić Elizabetha 50; Jurić Agica 1.000; Jurilić Ana 200; Karlović Andrija 80; Kilić Soljica 100; Kliman Josip 1.050; Koščić Katica 50; Kovat Mara 300; Leovac Ana 400; Ložić Josip 120; Maderac Milka 300; Maredić Peter 80; Mihelić Kala 200; Milić Kala 100; Mionžić Katica 120; Munjak

Vinko 80; Novak Jaga 30; Novak P. Pajo 80; Obajjen Nika 80; Pavić Matija 500; Pešić Ivo 80; Prpić Katica 300; Račić Anton 500; Kochmeš Katarina 100; Rublić Marija 500; Segedi V. - Nikola 100; ŠS Milošnica, Sarajevo 200; Sovsulj Ana 15; Šarić Marija 100; Špiranec Julka sabrala 300; Svager Katica 200; Turudić Marija 200; Unterreiner Anton 200; Vuković Laura 30; Venoš Ljubica sabrala 200; Vujić Kata 80; Zovko Dr. Josip 300.

Za kruh sv. Antunu: Čmuk Katarina 100; E. F. Podrić Podjagić 200; Enimkara Reza 20; Jakoblić Sofija 50; Matković Terez 30; Pedrotti Tereza 100; Soban Franjo 40; Sušec Tomo 100; Šarićević Adela 100; Vujsković Marija 80.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Bist Marica 30; Božić Luka i Paula 200; Bojer Elza 200; Čmuk Katarina 100; Čavari Drago 130; Dopelhamer Cecilia 200; Divar Barbara 3.000; Gensy Milka 500; Hui Elizabetha 500; Jakopčić Marija 200; Klement Terezija 200; Kljajić Ana 100; Majdanić Amalija 100; N. N. Zagreb 100; Nikolic Marija 250; Pešković Ivan 500; Pešković Luke 250; Piščić Zlato 210; Rublić Marija 500; Rukavina Tonka 100; Terzić Barica 50; Vučić Amica 500; Vuksanović Terezija 40.

Za ulje "svjetlost": Jurković Peter 350; Mikloš Josip 80.

Za Malo sjemenište u Travniku: Breški Ivan 1.000; Hajlek Kala 200; Mihečka N. 500; N. N. Savski Nari 930; Vincic Magda 100.

Za potrebe Bazilike Srda Isusova u Zagrebu: Bakranin Marija 50; Habek obitelj 1.000; Kujuković Apolonija 500; Milicevac Božo 200; Polurić Marija 50; Šuklić Sofija 1.000.

Za sv. Mise: Ćikco Jelica 300; Čaleković Luca 200; Čorovićević Mato 100; Kočević Slavomir 350; Ljevaković Marko 120; Mašenčić Nedica 500; Marić Amica 2.700; Roje Ljudevit 350; Svager Julijana 200; Šipek ud. Katarina 200; Tekmeljarović 200; Triller Emilia 500.

U čast Srdcu Isusova i Mariju Bachrach Slavko 100; Banovac Mato 50; Belošić Barica 100; Berkot Ivan 100; Bogner Josip 100; Čvirković Lovro 80; Čemrajević Katica 50; Čekeda Cedomil 1.000; Fulanović Tereza 400; Glušić M. 1.000; Gojšam Ivan 4.400; Ivanović Šeljpa 5 P; Polurica Pal S P; Jurković Ivan 50; Josić Lenka 500; Jurković Anka 100; K. J. Štelić 200; Kelić Mira 150; Kokil Anka 200; Kolarević Ana 100; Kesten Franjo, Ivan i Paula 150; Kesten obitelj 100; Krasović Zdenka 100; Lisac Božica 200; N. N. Zagreb 250; Pavić Dragutin i Franke 100; Kodeljević Evica 100; Reljanović Marija 200; Sibalin Amica 100; Vinček Ana 500.

U čast sv. Josipu i sv. Antunu: Kesten Franjo 150; Kesten obitelj 200.

Za razstavljanje Glasnika Srda Isusova: Bešjak Terzija 150; Čerac Frančiska 30; Devundžić Ljubica 50; Dučić Margita 300; Flajšik Faustika 80; Hlebić Ana 300; Kauzlan Lina 100; Ledererović Marija 500; Mance Marija 100; Martinić Franjka 30; Neznanović Barica 100; Pešarić Katica 80; Pavlović uđ. Franja 80; Oljanić Anka 300; Pregelj Željko 80; Prlićanac N. 100; Šantić Marija 200; Skacedon Jozefo 180; Tesar Katica 80; Trgovčić Ana 100; Trgovčić Joso 20; Ugurci Terezija 200; V. J. Zagreb 200; Vekić Ruža 80; Zorko Paula 80; Zirković Boža 200; RKT Zugni Ured, Stanjevac 500.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Fizir Ivan 200; Grenzer Ivan i Vjekoslava 50; Kolander Marija 200; Pešak Paula 100; Seske Milošnica, Zagreb 200; N. N. Savski Nari 100; N. N. Zagreb 50; N. N. Zagreb 1.000.

Za svećenički podmladak: Kovačić Darinka 1.000.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

Zlih prigoda moram se osobito čuvati, i ne smijem se pogibelji duševnoj nikako sâm izvrgavati. Kad je Eva, premda tolikim vrhunavim darovima obdarena, ipak prekršila zapovied Božju, srtajući u pogibelj; kako ne ču ja, kad sam tako slab. Laskavih i ugodnih rieči drugova ne smijem slu-

ZLE PRIGODE

šati, jer me oni tim zavode, da prekršim zapoviedi starješina, a buduć da su starješine namjestnici Božji, dakle da se samoj Božjoj volji iznevjerim. Što je iz početka sladko, postaje poslije gorko.

Odsad ču se što točnije pokoravati poglavarima, a u tom ču i volju Božju vršiti.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARIĆA

1519. Radoboj kod Krapine (zagreb, nadb.); Usljane molbe. — 1520. Donje Mahala kod Orašja n/S (vrhbos, nadb.); S. B. Petar Barbarić, koga sam uzeo za zaštitnika svoje kuće, donosi mi kući osobili blagoslov i napredak. P. Z. — 1521. Petrijevec (dakov, bisk.); Po svršenom devenicu primila, za što sam molila. S. A. — 1522. Zlosela kod Kupresa (banjal, bisk.); Izbeljena je familija od pogibelji zagovorom S. B. Petra Barbarića. J. M. — 1523. Gregurovec kod Krapinskih Toplica (zagreb, nadb.); Težko sam oboljela. I odmah prvi dan devenilice u čast S. B. Petru Barbariću bilo mi je lakše, a kad sam dovršila devenicu, sasvim sam ozdravila. J. O. — 1524. Bučići kod Travnika (vrhbos, nadb.); Oslobođen sam zavora za klevetu; kasnije spasio sam se iz smrte pogibelji. S. I. — 1525. Split; Primio sam veliku milost. M. K. — 1526. Hrv. Mitrovica (dakov, bisk.); Spasen život moga muža, N. N. — 1527. Gibrac (dakov, bisk.); Brat bio težko ranjen i po zagovoru Sluge Božjeg Petra Barbarića operacija sretno uspjela i na začudanju liečnika brzo je ozdravio. Lj. P. — 1528. Zagreb; Pošto sam godinu i pol bila težko bolesna na nozi s otvorenom ranom od 5 cm, promjera, liečnik mi je istu nogu stavio u gips i liečio, ali nije ništa pomoglo lako te u posljednje dane nisam uobiće mogla hodati više. Čitajući i molitva mi je bila uslišana. M. K.

knjigu: Život Sluge Božjega Petra Barbarića zavjetovala sam učiniti devenilicu s postom od tri devetka, te prvi korak moj da će biti Baziliku Srda Isusova pohoditi. Iza drugog dana devenilice ja sam mogla otići u Baziliku, a kad sam drugu devenilicu s postom svršila, više nisam imala rane, a niti ikakvih bolova na nozi. O. O. — 1529. Zagreb; Zahvaljuje S. B. Petru Barbariću za dve velike milosti: Sesra Milosrdnice. — 1530. Lipik; (zagreb, nadb.); Zahvaljujem za povratak brata iz težkih borbi i za druge milosti Petru Barbariću. M. Š. — 1531. Stari Mikanovci (dakov, bisk.); Bila sam uslišana. A. Ž. — 1532. Travnik; (sarađ, nadb.); Moj otac dugi petio od želudeca. Mnogi liekovi bili bezkorisni. Zato sam se utekla Slugi Božjemu Petru Barbariću i obećala sam moliti devenilicu. Za vreme devenilice pošlo mu je na bolje a sada je podpunkt zdrav. L. D. — 1533. Karlovac (zagreb, nadb.); Mnoge milosti primila i u jednoj osobito težkoj neprilici bila sam uslišana. B. S. — 1534. Banjaluka; Iza 20 dnevnog robstva sretno sam se vratila. I. Š. — 1535. i 1536. Reichenburg (Štajerska); Moja kćerka težko oboljela od upale pluć i liečnik je rekao, da ne će ostati živa. Utekla sam se S. B. Petru i moja je kćerka ozdravila. L. C. — Bila sam u velikoj nevolji i utekla sam se devenilicom S. B. Petru. Nisam još ni devenilicu dovršila i molitva mi je bila uslišana. M. K.

GLASNIK SRDCA ISUŠOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE ★ LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBitelji

Izdeju s dopuštenjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu

* Odgovorni urednik: Zec

Stjepan D. I., Zagreb I/147,
Palмотičeva 31. * Tiskara

G. 53.

BR. 7-8

SRPANI-KOLOVOZ 1944

Tiskanje i rezpačavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kn. 1681/34-1

Uprava: Zagreb I/147, Palmotičeva 31 * God. predplata

150 Kn; dobrovoljna predplata 200 Kn. (ček. rač. 33.896)

— Madarska: 10 Pengő (č. r. 59.682) — Ostalo inozemstvo:

protuvrednost od 130.— Kn

HRVATSKA ZA PAPU

U SRPNJU I KOLOVOZU 1944. SLUŽI SE U NEZAVISNOJ DRŽAVI HRVATSKOJ

SV. MISA NA NAKANU SV. OTCA:

Početkom srpnja: u **Topoli** — 1. VII. u **Kotarima** (Samobor) — 1. VII. u **Milni** — 2. VII. u **Sarajevu** — 3. VII. u **Jastrebarskom** — 5. VII. u **Bos. Gradiški** — 7. VII. u **Kraljevici** — 15. VII. u **Nartu Savskom** — 16. VII. u **Dubrovniku** — 16. VII. u **Varaždinu** — 21. VII. u **Orju** — 24. VII. u **Dubrovniku** — 24. VII. u **Dubrovniku** — Tiekom mjeseca u **Splitu**.

Početkom mjeseca: u **Dolinu** — 2. VIII. u **Bos. Gradiški** — 5. VIII. u **Milni** — 5. VIII. u **Žedniku** — 6. VIII. u **Molvama** — 7. VIII. u **Jastrebarskom** — 7. VIII. u **Kraljevici** — 13. VIII. u **Duboču** — 15. VIII. u **Dubrovniku** — 15. VIII. u **Nartu Savskom** — 15. VIII. u **Zagrebu** — 20. VIII. u **Platićevu** — 30. VIII. u **Slivoševcima** — Tiekom mjeseca: u **Splitu**.

SLIČICE

8 raznih sličica Srdca Isusova u 4 boje na najlinijem bijelom papiru, veličina: 7 X 11,5 cm. (za molitvenik). Cijena: 10 komada 30. — Kn. 100 komada iste sličice ili sortirano od svih osam: 270. — Kn. Fátimska Gospa u jednoj boji, sa kratkom povijesu Fátimskih ukazanja i uputom u pobožnost prvih pet subota Srdce Isusovo u jednoj boji, sa molitvom Pape Pija XII. za mir.

Srdce Marijino u jednoj boji, sa posvećom sveta Srdcu Marijinu od Pape Pija XII. »Oče našu u jednoj boji, sa tumačenjem pobožnosti svećeničke subote«.

Sve te sličice tiskane su na finom bijelom papiru u veličini 7 X 11,5 cm. (za molitvenik), na 4 stranice. Cijena: 10 komada 30. — Kn; 100 komada iste sličice ili sortirano od sve četiri: 270. — Kn. Poštarnina i odprema računa se posebno!

Lisbeth Burger

MAJKO, UČI ME MOLITI!

Knjiga potrebna svakoj majci, koja želi dobro djecu i osigurati im sređen život. Knjiga ima 160 stranica, tiskana je na najlinijem bijelom papiru, ukusno uvezana, a složi: meko vezana 300. — Kn; tvrdno vezano (radi poskupljenja uveza 450 Kn). Poštarnina i odprema računa se posebno!

SLIKE

Velika slika Fátimske Gospe na najlinijem tvrdom bijelom papiru, u jednoj boji. Cijena u veličini 25 X 35 cm: 50. — Kn. (s poštarninom i odpremom 120. — Kn.); u veličini 35 X 45 cm: 80. — Kn. (s poštarninom i odpremom 150. — Kn).

Uprava

»Glasnika Srdca Isusova«, Zagreb I/147.

DR. ALOJZIJE STEPINAC
ZAGREBAČKI NADBISKUP I HRVATSKI METROPOLITA
1934. — 24. VI. — 1944

Tiko i nezapaženo navršila se 24. lipnja 1944. jedna važna obljetnica u našoj domovini: Preuzvišeni gospodin Dr. Alojzije Stepinac slavio je taj dan desetu obljetnicu svoga posvećenja za zagrebačkog nadbiskupa. Na izričlu njegovu želju nisu tom zgodom radi ratnih nevolja i stradanja priredene nikakve svećnosti, ali »Glasnik Srdca Isusova« želi se pridružiti ostalim našim novinama i časopisima i odkriti barem u par riječi svojim čitateljima velikoga muža, kojega je Božja Providnost u ovim težkim godinama previranja dala hrvatskom narodu i državi.

Preuzv. g. Nadbiskup Stepinac rođen je 8. svibnja 1898. u selu Krašiću

od stare, poštene i duboko katoličke obitelji. Pučku školu učio je u rodnom mjestu, gimnaziju u Zagrebu u Nadbiskupskom orfanotrofiju i liceju. Godine 1916. morade na brzu ruku svršiti gimnaziju i poći pod oružje. Kao zastavnik vojevao je 1917-1918. na talijanskom bojištu, gdje je bio zarobljen. Iza rata pode najprije na sveučilište ali ga razočara velegradska pokvarenost te se povratio kući. Godine 1924. iza zrela razmišljanja zamoli, da ga prime u bogosloviju. Imao je fada 26 godina. Iste godine poslaše ga poglavari u Rim na Papinsko Sveučilište Gregorianu, gdje je kroz 7 godina učio filozofiju i bogosloviju te položio iz obadvie

strukcije doktorat. Iza toga bio je zapošlen u Nadbiskupskoj pisarni u Zagrebu.

Kad je 1933. vrlo težko obolio zagrebački nadbiskup Dr. Ante Bauer i pitanje njegova nasljedstva, koje se vuklo već desetak godina, postalo neodgodivo, pade iznenada nadbiskupovo oko na najmlađega u Nadbiskupskoj pisarni: na Dr. Alojzija Stepinca, koji je tada imao tek 36 godina. Zadnji dan svibnja 1934. objavile su novine tu radošnu vest hrvatskom narodu, a 24. lipnja iste godine, iza sabrane i pobožne priprave bio je izabranik Providnosti i Svetle Stolice posvećen u Zagrebu za biskupa.

Kao Nadbiskup-Pomoćnik preuzeo je Preuzv. g. Dr. Alojzije Stepinac stvarno upravu ciele nadbiskupije, koju tlo vodi blagoslovno već deset godina. A da je taj pastirski rad bio doista blagoslovan, svjedoče njegova nastojanja i uspjesi. Svoje nadbiskupsko sjedište, naš glavni grad Zagreb, koji se iza Prvog Svjetskog rata naglo širio, zatekao je sa samo 6 župa na 250.000 vjernika Neumornim nastajanjem i uz težke brige i žrtve uspio je mlađi Nadbiskup za ovo deset godina podići broj župa na 17. Svoju nadbiskupiju prošao je u ovo deset godina čitavu. Sve župe, pa i mnoge filiale. Želio je sam upoznati svoje stado i njihove potrebe, da im tako uzmognе bolje pomoći. Kamogod bi došao neumorno je propovjedao vršeći tako svoju prvu pastirsку dužnost, a nije bilo veće vjerske svečanosti, gdje nije i on rekao koju riječ. Shvatio je dobro, da u današnje doba svećeničke sile ne dostaju za ogromni posao vjerske obnove ljudskoga društva, pa je svim silama promicao osnivanje i postro-

jenje Katoličke Akcije u raznim njezinim oblicima okupljajući svjetovnjake u borbu za Kristovo Kraljevstvo. Djevojačka je družila Srdca Isusova smatrao velikom svojom uzdanicom pri duhovnoj obnovi na selu i često puta pohvalio njihov rad. Nadbiskupovo otčinsko srdeće očitovalo se osobito ovih zadnjih ratnih godina, kad su ratne nesreće uništile i ucvilile tisuće hrvatskih obitelji i bacile ih u bledu. U tom se radu poslužio velikom ustanovom »Karitas«, koju je osnovao 1933. nadbiskup Dr. A. Bauer. Ta je ustanova pod njegovim vodstvom uz ostala djela kršćanske ljubavi preuzela zadnjih godina sebiranje dobrovoljnih prinosu u bogatijim krajevima te ih slala u siromašne, oskudne i opustošene krajeve države. Dosada je sabrano i poslatno već preko 50 vagona hrane. Posebnu brigu i ljubav izkazivao je Preuzvišeni Nadpastir redovničkim zadrugama. U velikoj današnjoj oskudici svjetovnih svećenika, pozivlje on u svojoj nadbiskupiji u pomoći i redovnike, otvara im nove kuće i obilno podpomaže samostane, dieleći im u Zagrebu i novoosnovane župe na upravu. Hrvatskim Isusovcima izkazao je veliko povjerenje osobito time, što im je dao na upravu Dječačko Sjemenište na Salati, a njegovim posredovanjem dobilo je Hrvatsko Narodno Svetište Srdca Isusova u Zagrebu naslov bazilike. S istom ljubavlju i skribi pomagao je i podupirao i ostale redovnike u nadbiskupiji bez razlike. A dionicici te pastirske ljubavi i pažnje bile su osobito redovnice sa svojim brojnim samostanima, bolnicama, školama i sirotištima. Njegovu su otčinsku skrb osobito izkusile sestre Karmeličanke, za koje je na svom dobru u Brezovi-

ci u zadnje vrieme podigao novi veliki samostan i otvorio uvađenjem tog strogog ženskog reda u Hrvatsku jedno veliko žarište molitve i duhovne pomoći našem narodu.

*

Ovo sažeto nabranjanje najglavnijih nastojanja i podhvata Preuzviješnjeg gospodina Nadbiskupa dovoljno pokazuje, da je on velik čovjek, kojega je Božja Providnost dala našemu narodu u ova težka vremena previranja. On kao da je te vremena već kod svoga posvećenja predosjećao, pa si je izabrao za misao vodilju svoga rada rieči Sv. Pisma: »U Te se, Gospodine, uzdaš!« Mi ćemo zahvaliti Gospodinu na tom

velikom čovjeku, koji je već sada najveći duhovni auktoritet u našoj državi. Molit ćemo Boga, da nam Hrvatskoga Metropolitu i dalje kripi u ovim burnim ratnim vremenima, da svičljivom narodu svojom životom i dubokom vjerom, svojim uzornim i svetlim životom, svojim podpuno nešobičnim i do kraja požrtvovnim radom. Neka ga Duh Sveti jača, da uviek neustrašivo i neumorno, kao i dosada, zastupa probitke Božje i svoga naroda, te da ga još dugo živi, kako bi još mnogo učinio na slavu Presv. Srdca Isusova i na dobro, duhovno i vremenito, duša, koje mu je Gospodin povjerio.

N.

BORBA PROTIV NEČUDOREDNOSTI U KNJIGAMA I SILIKOPISIMA

MOLITVENA NAKANA

Ideje vode čovjeka, one odlučuju njegovim životom, kakav će biti. Ideje su sjeme. Sjeme dobra ili zla, kreposti ili grieha. A ideje se šire osobito tiskom. Pisac je sijač. Sjeme njegovo dopire i do najudaljenijih krajeva sveta. Prodire u kraljevske paleče i biedne kolibice siromaha. Svima on govori, svima propovieda, svima nameće svoje nazore, svoje misli i uvjerenje.

Već lih nekoliko misli dovoljno slika moć tiska. »Tisak je sve! Kad imamo tisak, imam ćemo i sve ostalo!« izjavio je Židov-mason Cremieux. Tisak gradi i ruši svjet.

I. DOBRI I ZLI TISAK.

Da, tisak gradi i ruši svjet. Zapravo, ljudi ga grade i ruše. Dobri grade, zli ruše. No hoće li ljudi biti dobri ili zli, o tome uvelike odlučuje

APOSTOLATA MOLITVE i tisak — dobri ili zli. ZA SRPANJ 1944. Dolazimo do sudobnosne činjenice: i tisak, kao svi darovi Božji može se upotrijebiti na dobro ili zlo.

Tisak može doneti ljudskome rodu ogromnu korist. Dobrom se knjigom stiče koristno znanje, ona nevino zavrelja i oplemenjuje, kao dobri prijatelj rezbija nam brigu, tješi nas i bodri u tuzi i nevolji, potiče na dobro — i odvraća od zla.

Ali knjiga može biti — nažlost — i zla. I koja zla onda ona počini, to znade samo sveznajući Bog! Zla je knjiga i zlo živo pravo »oružje sofone«, kako reče sv. Ivan Zlatousti. S pravom rekoće, da jedne zle novine načine u jednoj župi više zla nego dvadeset vukova u jednoj šumi.

Bilo je dosta pisaca, koji su se poslijepoznali nad onim, što su prije napisali. Tako Rousseau veli: »Kad se sjetim

knjige, što sam ih napisao, hvata me groza. Umjesto da poučajem, ja kvarim. Umjesto da dajem duševnu hranu, ja trujem duše... I sa svim svojim lepim riečima ja sam samo prosli zločinac! — Tako su osudilevi svoja djela i Klemens Brenlano, George Sande, Tolstoj i drugi. Rimski pjesnik Ovidije odvraća od svojih vlastitih djela i želi, da se bace u vatru. Grofica Ida Hahn-Hahn napisala je svu sliču romana, kojima je naniša neizkušanu štetu. Poslije se sama zgrozila i govorila, da bi joj najviše udovoljio onaj, koji bi sve njene knjige uništio.

Rode učeni Josip de Maistre: »Kad bi knjige mogle govoriti, odkrile bi grozne stvari o svom apostolatu, kojeg su izvrile nad dušama.« A Papa Leo XIII. izjavlji: »Ne bi se prevario, tko bi pripisao fisku ono silno zlo i jedno slanje, u kojemu se danas nalazimo.«

Možda je najsuđbonosnija stvar zla štive, što kvari mladež. Na mlađima svjet ostaje. A kakvi će biti ti

— Što ona čita? Što milijuni čitaju? Što ti čitaš? Što čitaju twoja djeca? Dobre ili zlo? Koristno ili štetno?

naraštaji, otrovani opakim štivom? Komu nisu poznate užasne posljedice zlog štiva kod mlađeži? Stotine mlađića se ubilo čitajući jednu Goetheovu knjigu (»Werthers Leiden«). Nesretni Rousseau upozoruje sam u uvodu jedne svoje knjige, da ona nije pisana za sve. »Čista djevojka uobiće ne čita ovakvih romanaca«, veli sam. »Djevojka, koja se usudi da užprkos pročita ma samo jednu stranicu, izgubljena je...« Jedna je djevojka u Zenevi ipak pokušala. Zatim je otišla na glavni trg, gdje stoji spomenik Rousseauov i prostriliela si glavu. Krv je poprskala piščev spomenik... A takvih primjera ima stotine i tisuće! Pogledajmo samo izplala lica mlađih staraca, mlađića bez jake volje, igračaka gadnih strasti, nesposobnih za živočnu borbu... Koliki završe život poput one djevojke! A koliki, i ako ne podu tako daleko, muka su i prokletstvo sebi i drugima, mjesto da im budu nada i radost. Eto, što čini zlo štivo! Jest, dobra knjiga je dobri prijatelj, ali zla knjiga je zavodnica, koja zavede mlađića, djevojku u močvaru i ondje ih ostavi da tonu u glibi i truleži...

Kolike je zla knjiga zaludila i u-propastila pogubnim idejama, ponajprije o ljubavi, braku te materialističkim i komunističkim idejama! Uništila je time i njih, a s njima mnoge druge.

Dati mlađeži u ruke zlu knjigu, znači u mlađe stabece pustili crva, koji će ga uništiti. Ne smijemo se dati zavaravati nikakvim izgovorima ni prigovorima, niti dati da mlađež sama sebe zavarava. Utjecaju zle knjige se kadšto jedva može oteti i zreo, sređen i naobražen čovjek, a

kako će nezrela i neizkusna mladež, u kojoj sve još vrije i često samo još treba iškra da raspali požar!

II. ZLI SLIKOPISI

I upliv slikopisa na ljudske duše je silan. Dapače još mnogo veći nego upliv knjige. Slikopis djeluje mnogo neposrednije nego knjiga. On djeluje neposredno na sjetila: ne treba čitati, ne treba toliko vremena i napora, misliti se jedva što i može, jer se slike redaju silnom brzinom jedna za drugom. K tomu je u dvorani tama, ništa se ne vidi osim slike. A onda, danas još pridolezi glasba, koja također silno pojačava utiske. I tako čovjek sjedi i samo prima utiske i živo ih proživljuje. Osobito je jak uljecaj slikopisa na mladež! Djeca i mladež znaju godinama nosili u duši slike iz slikopisa. A ne može biti sve-jedno, da li su te slike dobre ili zle.

Zato vriedi i za slikopis ono, što rekosmo za knjige: ako je dobar, može proizvesti veliko dobro. No ako je zao, može kao kuga opustošiti duše, obitelji i narode. A tako on danas, naželost, u većini slučajeva i činil Slikopis, to divno iznašaće i dar Božji, postao je u rukama bezdušnih špekulanata prijeva, ali veoma unosna trgovina, kvaritelj i ubojica prvoga reda. Dražkajući niže negone masa zareduju ti krvnici grdne mili-june te truju i razaraju ljudsko druž-tvo gore nego ikakva pošast.

U Francuzkoj zaradivali su prije rata vlastnici slikokaza 800—900 milijuna francaka godišnje. U samom Parizu bilo je 320 slikokaza. U svjetskoj trgovini dolazio je proizvajanje slikopisa na treće mjesto — odmah iza žita i uljnjena!...

A što se u slikopisima vidi? Uzmimo samo slučajno jednu brojilbu. N. pr. ovu:

Milijuni ljudi dnevno sjede i srca — požudno zamame slike sa osvetljenoj platna — a s njima često i otrov duše.

Slikopisi izrađeni god. 1934. opisuju:
 310 uboštva
 165 kradu
 74 nasilje
 43 palež
 405 uništenje bračne vjernosti
 110 drugih zločina
 800% imali su temu da opišu nesretnе brakove.

Nije li to užasna i porazna činjenica? Što je svjet naučio u loj školi pokverenosti i nećudoređa? Kakvim čuvstvima su se punile ljudske duše u loj blalnoj i smradnoj močvari? Što su tu naučila djeca, ta uzdanica naša? A što su naučili mladići, djevojke i bračni drugovi? Najveći broj jest 405 — uništenje bračne vjernosti! Tko se tu ne mora zgroziti? I zar se onda treba čuditi posljedicama? Zar se treba čuditi surovosti i podivljalosti i paklu u obiteljima i rezolu njihovu? Zar se treba čuditi, kada doživjesmo, da toliki mladići i djevojke izkoristiše današnji melež i pobjegoše — u šumu, tobože i političkih motiva, a kod mnogih i premnogih je bila ideja vodilja — »slobodna ljubav«, drugim

ričima: neograničeni bludi! Nesvršenici i učenice, pokvareni naučnici i pomoćnici, čestoput sinovi i kćeri iz »boljih« obitelji, zaluštaše tako u službu krvnika svoga naroda i rušitelja svoje države, postadoše kojekakvi »komesari« i »povjerenici« i t. d. i pomoći ubijanju mnogoput najboljih i najčestitljih sinova svoga naroda, uništavanju narodnog imelka i svoje mukom stecene države i slobode, a sve na račun neprijatelja naših, koji idu za tim, da nas unište.

Uzmimo još jednu brojtbu.

U Švicarskoj su prije nekoliko godina iztražili, što je vidjelo ono 2.450 daka, što idu redovito u slikokaz. Evo što su lamo vidjeli: 1.914 tučnjave, 1.286 obiteljskih svađa, 1.329 prizora pitančevanja, 1.160 smakuća, 1.120 nevjera u braku, 1.229 umorstava, 1.171 podmelnucu požara, 16.515 krađa, 1.179 napadeja iz polje, 765 samoubojstava! Većina mladenskih zločinaca prošla je kroz tu školu... Sjelimo se samo onih razbojničkih družina malodobnika o kojima su novine višeputjavile i koji izjavile, da su to naučili u — slikokazu!...

Osobito je sudbonosna posljedica u čudorednom pogledu. Polovica mlađeži spolno strada radi slikopisa!

U zlim slikopisima dobiva mlađež (a i odrešiti!) posve krive i naopake nazore o životu, o ljubavi, o braku, tim najozbiljnijim pisanjima čovjeka pojedinca i ljudskog društva! Slikopis je u tome velik lažljivac i strahovit zavodnik i kvaritelj. Svi su pojmovi izvrnuti: ženitba je obični, razreživi ugovor, svrha života je sjetilno uživanje, zapravo spolno izživljavanje, a zato je dopuštena i »slobodna ljubav« i razstava, pobačaj i svaki drugi zločin! A onda pada i vjera i svi obziri, čovjek je uništen.

To efo uči ponajviše naša mlađež u slikopisu. Naša uzdanica!!! Odatle prerana i nezdrava zaljubljivanja, pa »nesretnje ljubavi«, padovi i griesi,

sa njihovim težkim posljedicama i kod mladića i kod djevojaka, za cieli život. Odatile mlohatost i nesposobnost za ozbiljan rad, a neriedko i — samoubojstval!

Ne zalvaraјmo oči pred istinom! Tko će za sve to odgovarati? Zar samo mlađež? Kojiput možda. Ali možda čestoput i mnogi drugi! U prvom redu roditelji, skrbnici i uzgojitelji.

III. NAŠA BORBA

Borba nam mora biti negativna — protiv zla, i pozitivna — za dobro.

I. Knjige.

1) Odlučni i nemilosrdni rat zlom štivu! Nikad otvoriti ili čitati zlu knjigu ili novine! Nikad ne unašaj pod svoj krov to »oružje sotone«! Pregleđaj svoju knjižnicu! Pazi dobro, što ti djeca čitaju. Odgovarat ćeš na sudu Božjem za duše njihove i za sve zlo, koje će oni možda u svom životu učinili, ako se tvojim nemarom i krivnjom pokvare. Pazi, da ti ni služinčad ne bi unašala u kuću otrova.

2) Podpomaži i širi dobro štivo. Čitaj ga najprije sam, da stekeš izpravne nazore. Pruži svojoj djeci dobru i koristnu knjigu, osobito u doba razvoja. Odvraćaj i druge od zla štiva i potići na dobro.

II. Slikopisi.

I ta borba mora isto tako biti pozitivna i negativna. Ali boriti se moramo svi! Nije dosta samo zgražati se, sablažnjavati se, nego treba i svoju dužnost vršiti. A da ta borba bude uspješnija, mora biti složna, organizirana! Pa doista, po velikim zemljama, gdje je katolička sviest probuđena, katolici su se krasno organizirali i odlučno vode borbu. Pa su i sjajne uspjehe polučili. Tako su

na pr. američki katolici osnovali »Ligu pristojnosti«, kojoj su se priključili i protestanti i druge vjeroizповiesti i prisilili neprijatelja čudoređa na kapitulaciju. I Amerika je mogla proizvoditi prljave slikopise samo još za — ludu Evropu!

Belgijski i francuzki katolici su također poveli odlučnu borbu i postigli krasne uspjehe. Posebni odbor ocjenjuje sve nove slikopise, a posebni časopis te ocjene odmah širi. Osobito pozitivni rad jest osnivanje slikopisnih dvorana, koje vode katolički.

Tako rade sviestni katolici. Oni rade po uputama enciklike Pape Pija XI. (»Vigilantii cure«, 1936). Mi smo tek na početku. Ove godine otvorena je u Zagrebu u župi sv. Blaža prva veća katolička slikopisna dvorana kod nas. Ali moret' čemo se i mi odlučno prihvati organiziranog posla, poput naše braće katolika u drugim zemljama, kada dođe čas i kad nas naši biskupi pozovu. No u savjeti smo obvezani i sada se sviestno boriti. Osimto pazili na našu mladež! Ako

čuvamo djecu svoju od ugriza zmije, moramo je čuvati od zlog štiva i slikopise, jer taj otrov je još pogibeljniji od otrova zmije. Zato:

Ne idimo na zle slikopise.

Pazimo osobito na djecu svoju.

Odvraćajmo druge od toga i poticimo ih, nek i oni peze na djecu svoju,

Ne posjećujmo slikokaze, u kojima se prikazuju zli slikopisi,

Dajmo Bogu zadovoljstvu za grijeh, što se počine zlim slikopisima i zlim štivom.

Molimo se, po želji Sv. Oca, da svi shvatimo svoju dužnost i odgovornost i da joj budemo vjerni. Svi bez izuzeća, uvek. Ne teretimo svoje sevjesteri strašnom odgovornošću pred Bogom i budućnošću svoje djece i svog naroda! Molimo se za katoličke pisce i umjetnike. Molimo se, da se kod nas nađe ljudi, koji će po odredbama i napulcima biskupa poveći organizirani boj proti zlim slikopisima, a mi svi da bez izgovora i prigovora činimo ono, na što budemo pozvani.

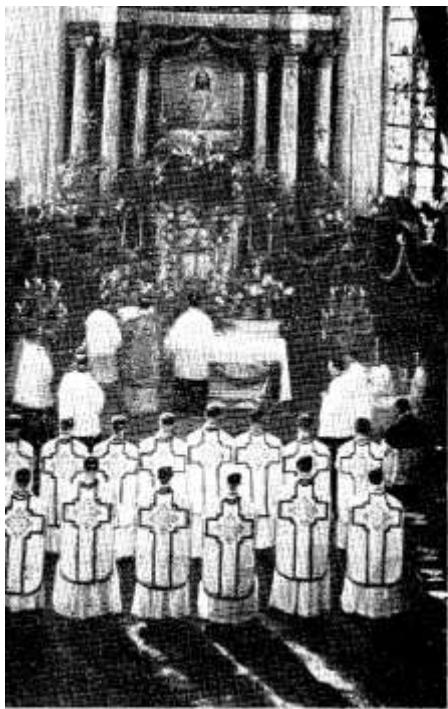
Antun Bauer D. I.

BLAGOSLOVENI KOJI DOLAZE U IME GOSPODNE

29. lipnja, na blagdan pravaka apostolskih sv. Petra i Pavla već u rano jutro odigrao se u divnoj zagrebačkoj katedrali dogadjaj, koji je od najveće važnosti u životu svakog katoličkog naroda. 18 izabranih mlađih ljudi, obučenih u dugе, biele svećeničke košulje, prostro se nica pred velikim oltarom, dok je preuzv. nadbiskup sa svojom asistencijom molio litanijske Svije Svetih. Onda se izpružila nad njih posvećen-

na ruke naslijednika apostolskog, i on je s ostalim svećenicima u niemoj molitvi sazveo na njih Duha Svetoga, a onda u sv. Misi, koju su mlađi levili s njim zajedno prikazali, dovršio dirljive i duboke obrede svećeničkoga ređenja. »Ti si svećenik zauvek po redu Melchizedekovu«, ponavljalo je nebo i zemlja sretnim ređenicima, a njihova je razdragana duša s Gospodom klicala: »Veliča duša moja Gospodina...«

← *Negdje u Božjem svetu stoji četa mlađih svećenika pred oltarom i daruje sebe svoje sile i svoj život Bogu za ljudsku braću*

u ljudskoj glavi, nego ju je svetu donio Onaj, za kojega je pisano: Ja sam put, istina i život, Tko za mnom ide, ne hoda po tmini. U živoj vezi s biskupom, a po njem sa Svetim Otcem, oni će širiti među svoj narod ono Svetilo Božje, kojemu je Crkva katolička neprevarljiva i vjerna čuvarica.

Dolaze, da po sv. sakramentima svomo narodu neumorno diele neprocjenjivo blago milosti, koje je Isus Krist svojom mukom i smrću stekao svim odkupljenima. Našu novorodenčad oni će kupati u svetoj kупelji krštenja, zaodievati je u kraljevsku odjeću posvećne milosti i uvoditi u zajednicu djece Božje. U svetom sakramentu pokore oni će liečiti težke i bolne rane naših duša, buditi ih od smrti na život i vraćali im izgubljeno Božje prijateljsvo. Dielit će nam neumorno kruh andeoski, hrana djevice i okrepnu mučenika, da ne klonemo pod križem i ne sustanemo na putu u nebesa. Posvećivat će i dizati na dostojanstvo sakramenta naš obiteljski život. Tješiti, kriepiti i ozdravljivati svetim pomazanjem naše drage bolestnike u njihovim bolima. Praliti naše mrlve do zadnjega počivališta i blagoslovili njihov grob.

Dolaze da nam budu u duhovnom pogledu otac i majka, prijatelj i savjetnik; uviek i nerazdruživo s nama, u najvećim i najsvetijim trenutcima života, u radostima i pačnjama našim. Od koljevke do groba oni će biti naši najvjerniji pratnici; pouzdanici naših najskrovitijih fajni; svjedoci naših najkravatijih borba. Pomoćnici u najozbiljnijem i najvažnijem poslu spašavanja duše, posrednici između nas

jer mi učini velike stvari on, koji je silan.«

Dug i često puta trnovit bio je put, koji ih je od očinske kuće vodio do oltara Božjega. Godine ozbiljnoga i napornoga učenja; mučno podvriganje sjemeništnoj stezi i obdržavanje strogih propisa; brižan uzgoj i stalno upućivanje na strme staze kršćanskog savršenstva; mnoge i težke nutarnje borbe izpunile su dugo vrieme priprave i sazrijevanja za ovaj veliki i uvišeni čas. A sada se pomazani »uljem radosti«, zaogrnuti najvećom častil i dostojanstvom; opremljeni božanskim ovlastima i darovima, puni žanosa vraćaju među narod, iz koga su izašli.

Dolaze, da budu svom narodu u ovim tmurnim i nesretnim vremenima učitelji istine i prave životne mudrosti. Mudrosti, koja nije nikla

Ozamnaest izabranika Božjih sa Prezu, g. Dr. A. Stepincom i sjemeništnim poglavarcima na dan svećeničkog redenja u Zagrebu 25. VI. 1944.

i neizmjernog Božjeg veličanstva. Naš se život bez njih ni zamisliti ne može, tako je sav izprepleten njihovim blagoslovnim utjecajem.

Mi ćemo ih zelo pozdraviti s nehinjenim veseljem i primili razkriljenih ruku u našu sredinu, Njihova mlađa Misa, njihov dolazak u našu župu bit će radosni događaj i veliki blagdan za čitav kraj. Naše srđa zakucat će puna zahvalnosti i ljubavi prema njima. Sreli smo možda i po kojeg sebičnog svećenika u svom životu. On sigurno nije bio takav u početku svoje svećeničke službe. Ovi mladomisnici puni su najčišćeg zanosa i najnesebičnije ljubavi prema svome narodu. Nikakav zemaljski probitak ne bi ih mogao u ovakva vremena skloniti, da obuku svećeničku halju, koju toliki posprdno preziru i toliki biesno mrže. Oni su bojevali krvave bojeve i prineli nadljudske žrtve, odrekavši se zemaljske ljubavi i toplog obiteljskog života. Oni su na dan svog redenja, u mladomisničkom ruku keo zaručnica Razpetoga, koja je spremna ostaviti sve, i poći s Isusom

na križni put i na Kalvariju. Oni znaju, da će u životu nailaziti na ne razumevanje i nezahvelnost; da ih čeka mnogo puta divlja mržnja i krvena progonstva. Ali sve to ih ne može skrenuti s njihova puta, odvratiti od uvišenog cilja, da k Bogu, u vječno blaženstvo privode besmrtnе duše.

Mi ćemo naše mladomisnike primiti sa sinovskim poštovanjem i odašću. Na radi njihovih godina, ni radi njihove siede kose. Pa ni zato u prvom redu, što su za dugih godina školovanja stekli puno znanja i nepredovali u kreposti. Mi ćemo u seobraćaju s njima imeti na pameti reči Isusove: »Iko vas prezire, mene sluša; iko vas prezire, mene prezire.« Nema dosljedansiva, pred kojim bismo se tako opravdano poklonili, keo što je svećeničko dosljedanstvo. Nema auktoriteta, kojemu tako mirno i bez straha možemo pokloniti svoje povjerenje, kao što je auktoritet svećenikov. Iako auktoritet običnoga svećenika nije neprevarljiv, ipak i iza njega stoje Isus Krist i Isusov Duh ga

vodi. Daleko od nas ono shvaćanje, koje bi htjelo i od svećenika učiniti običnoga druga, izjednačiti ga sa svim ostalim. Svećenik u našim očima treba da bude — poput kralja Saula — za glavu veći od svega osleologa naroda.

Mi ćemo naše mladomisnike primili sa srdačnom dobrohotnošću i istinskom ljubavlju. Čuvat ćemo se onih, koji u svećeniku gledaju, nekog stranog gospodina, koji je kao nametnik došao u njihov kraj; pa ga susreću hladno i s nepovjerenjem; pa zlonamerno vrebaju na svaku njezino riječ i svaki čin, da ga u času neopreza ili slabosti zlobno i s užitkom zaskoče, napadnu i unište. Unište mu dobar glas i tako mogućnost

djelovanja među narodom. Mi ćemo svećenika zaštićivali i braniti od zlobnih ljudi. Pomagat ćemo mu upozoravajući ga na pogibelji, a i dobrim savjetom, kad utreba. Dužnosti svećeničke službe su velike i težke, a ljudske sile su slabe. Rado ćemo se moliti, da Bog osobito mladim svećenicima bude u pomoći silom odgoja. Uviek ćemo biti spremni, da svećeniku pomognemo, da što prije i što podpunije našom župom zavlađa Isus Krist.

Eto tako s dubokim poštovanjem i s istinskom ljubavlju, radostna i zahvalna srđa pozdravljamo mladomisnike: Blagoslovjeni, koji dolazite među nas u ime Gospodnjeg!

I. K. D. I.

STARAC BIELIH RUKU

POSVEĆENO HRVATSKIM MLADOMISNICIMA

Usnuh čudan sanak, sjećam ga se živo,
Ne znam, bješe l'java, il' sam samo snivo.
Vidjeh silno roblje, krula gospodara,
Bio prizor lužan, da ti srđe pare.
Gospodar ih sputō u željezne lance,
Kroz nekakve lamne gonio ih klance,
Gvozdena mu bila kandžija u ruci,
Kad očine njome, teku krv i vrulci.
Svijalo se roblje ko crv zgažen, s bola,
Al' ne ganu srđca kruta i ohola.
Svi krvavi bjehu, i gladni i žedni,
Plakao bi kamen, kako bjehu bledni.
Vapili za danom posrću u tmili,
Uzdali bolno: »Sunce, daj nam sinil!«
Pjevali si sami mrvačko opiedo.
Gledajući svoje izranjeno fielo.
Al' gospodar bjesni, šiba bićem, reže,
Polekoše opet mlake krv svježe.
Probijao vršak srđca mi i kosti,
Probadašu sluh mi gospodara psostli.
Pred užasni ponor poređao roblje:
»Evo, tu ſu bili vječno vaše groblje!«

Sav protrnuh s grozna, očajnoga krika,
Stajah poput bleda, mrtva spomenika.
Ukočih se cio, daht mi skoro presta,
Pobjeći sam htio, no ne mogoh s mjestra.

Ali slika, što je ko smri strašna bila,
Najednom se posve, posve prominila;
Na obzirje stupi neki starac čestni,
Roblje kliknu, ko da svanu dan mu jasni.
Razprši se sinja, težka, mrka lama
I čelo je roblja sad stajala sama.
Gdje gospodar staja, prazno osta mjesto.
U bezdanu groznu on je hipom nesto.
Kad nestalo mrkog, krutog gospodara,
Preda mnom se čudan, divan prizor stvara:
Izčezoše tvrde gudure i klanci,
Semi jednom roblju popadaše lanci.
Podigao starac nad njih biela ruke —
Kao da im u fren sve odnja muke...
Sve ih grli, svakom daje krišku hleba,
A njima na licu zasja radost neba:

Svi na noge skaču, svježi su i jaki,
Odahnuv duboko, sreću čuti svaki.
Kao kada sunce toplo u led grane,
Kao kad se melem ulije u rane
Duša im se čuti opet svježa, mlada,
U njoj ka žbun cvjetni razcvata se nada.
Prestodoša težki, bolni uzdisaji,
A u oku suza redostnica sjaj... .

Okrenu se starač, opet nafrag krenu,
U neku se svetu prevarajući sjenu.
Za obzorje kad mu zalazila slika,
Ja prepoznah u njem — Božeg svećenika.

T.

KRIVA ŽALOST ZA DJETETOM

Govorio kod nas jedan čovjek, da bi volio, da mu sin postane sve, samo ne svećenik.

— Zašto si, jadan, tako proti svećenicima? — pitali ga.

— Nisam ja proti svećenicima, Bože sačuvaj! Ali ja ne bih mogao dati svoje diete, da mi od mene ode i da ga zavore temo, gdje ne vidi ni sunca ni mjeseca.

Taj otac je i danas živ. Sin mu nije otišao u svećenike, ali nije ni kod njega ostao. Ni jedan, ni drugi, ni nekoliko kćeri. Sve pođrastro pa se razletilo po svetu. Poženilo se i podudalo. A riedko se i kući navraćaju. Svako je osnovalo svoju kuću i svoju obitelj.

A otac im to razumije. Misli, nisu više djeca. Odrasli su, ljudi su, pa moraju živjeti svojim životom, voditi svoje brije, zaredivali svoj kruh.

Ali, ja sad kažem, da ne bi mnogo drugčije bilo ni da mu je sin otišao u svećenike. Još više: po svoj prilici bi se češće kući navraćao, a svakako bi češće otcu pisao i razveseljavao ga pod stare dane. Znamo mnoga primjera, kako su baš roditelji svećenika doživjeli od svoje djece najlepše časove starosti.

Zato, ako ti diete hoće u svećenike, ne želi ga, što ide od tebe. Ako kćer odlazi u samoslan, ne placi za njom. Kao da umiru i gube se ne znam kuda! Ostal će ti bliže, nego kad se požene ili poudaju. Uostalom, desilo se jedno ili drugo, svakako ti se je od njih razstajeti. Dode na isto. Samo je ta razlika, što je drugo Bogu nešto pokloniti, a opet drugo svetu nešto ostaviti. Jer svet je obično vrlo nezahvalan, a Bog vraća s mnogostrukim kamatima.

A. V.

MOLITVA ZA MIR

O Bože dobiti, iz doline suza
dižemo vajaj k Svetom Srdcu Tvome
ko roblje tužno iz tamničkih uza
moleći spas i sreću rodu svome!

U preh se ruše gradovi i sela,
Sve rat nas divlji nemilosrđno davi.
U krvi ljudskoj stenje zemlja ciela.
Nalik smo jedni pogaženoj travi.

Pravedna plača za griehe nam to je;
i nismo plaču zašlužili bolju,
no da nas prezre Veličanstvo Tvoje.

Al Ti si dobar; kajemo se sada:
smiluj se na nas, ludu djecu svoju,
O Bože naš, Ti jedina nam nada:
Mir ljudstvu vrati, da dalje ne pati!

Lončar Ivan

IZBAVI NAS OD ZLA

SEMDA PROŠNJA OTČENASA

PRAVO ZLO

U litanijsama Svih Svetih molimo:
»Od svakoga zla, osloboди nas, Gospodine!« Ima raznih zala: sve što nam je težko, bolno, neugodno, što je za nas pogibeljno i štetno, za tielo i za dušu. To su boli, nevolje, nesreće, bolesti, smrt, napasti, griehe, pakao. Naša narav zazire od zla. Mi bi htjeli da bude sve dobro, ugodno, bezbolno: »svega obilje!« Ali kao što nam obilje svega može biti pogibeljno, dakle zlo, tako nam i nevolje mogu biti dobre. Bolno je liečenje, rezanje, operiranje, ali je koristno i potrebno, dakle dobro za zdravlje. Boli nam dušu čiste od grieha i pripravljaju nam put u nebo. I Isus je po muci i križu došao do svoje slave.

Nije deklev zapravo to ono zlo, od kojega neka nas Bog izbavi. Nije to

ni smrt. Ova je dapače dobročinstvo za pravednika, jer mu olvara nebo.

Nego ima drugo zlo, pravo i jedino zlo: g r i e h. To je jedino i najveće zlo. Osobito onaj puni završetak grieha, naime smrt vječna. Tko popusti napasti te sagrieši, čini veliki zločin: vredna neizmjerno Božje veličanstvo, gubi život duše i zaslужuje pakao. Ako ga zatekne smrt u tom stanju, propada zauviek. I za to molimo Boga, da nas osobito od onakovih napasti osloboди, koje bi nas dovele do zla, do grieha i onda do smrli vječne. Ali mi dakako molimo Gospodina, da nas izbavi od zla, u koje smo već pali: od grieha, koje smo počinili. Sv. Augustin veli: »Grješnik gubi blaženstvo, za koje je stvoreni, i nalazi bledu, za koju nije stvoren.« Uostalom trebamo se više bojati grieha nego pakla. »Mnogi

misle, da je vječno prokletstvo zadnje i najveće od svih zala; nu ja držim i učit ću to nepreslanio, da je puno veće zlo vrednije Isusa Krista, nego biti bačen u pakleni oganju» (Sv. Ivan Zlatousti).

Međutim uzalud molimo: izbavi nas od zla, ako sami ne mrzimo grieha i nemamo ozbiljne volje boriti se proti grieihu izbjegavajući grješne prilike i upotrebljavajući sredstva spasenja.

Ipak smijemo moliti, da nas Bog izbavi od vremenih zala, koja nam baš nisu za vječno spasenje tako potrebna ni koristna. I sama nas Crkva upućuje, da to molimo. Ona nareduje prosne dane, u kojima se mole litanijske Svi Sveti. Tu dolaze prošnje, da nas Bog oslobodi ne samo od svakoga grieihu i od vječne smrti, nego i od kuge, glada i rata, od groma i zla vremena...

VATRA ĆISTI

Neka udovica Blazila, kako priopćava sv. Jeronim, provodila duge sate pred ogledalom kleteći se i poljepšavajući. Ali Bog joj posla dugotrajniju bolest. Kroz punih trideset dana imala je vrućinu, i u toj se vatri groznice očistili njena duša: ona opet uslaje rano, ali ne da ide pred ogledalom, nego na molitvu i da druge potiče da slave Boga. Prije nije imala vremena da gleda prema nebu. A sad joj je najveće veselje biti kod Isusa. Nije dakle bila ona bolest njoj na zlo, nego na dobro.

SMRT NIJE ZLO

U ćeliju samostanca Hilarijona dođu dva razbojnika i reknu mu: »Što bi ti učinio, kad bi te posjetili razbojnici? Bi li se uplašio? — »Tko nema

ništa, ne boji se, da će ga orobiti.« — »Ali mi bi ti mogli oduzeti život!« — »To doduše možete. Ali tko ima čislu savjest i radi toga se nuda boljemu životu, taj se ne boji smrti.« I gde čuđa! Razbojnici se zamisle i skruše: odsele na če više robiti: »Sad vidimo jasno,« rekoše »da je čista savjest veće blago od svega bogatstva svjetla. Tko lo blago ima, gleda neustrašivo smrti u oči.«

ZLO, GORE OD GURE

»Volio bih radnje počiniti i trideset težkih grieihu, nego da me snade gube.« Tako reče netko Ljudevit Švelom, francuzkom kralju. A ovaj će ozbiljno: »Doista ne znaš, što znači uvrediti Boga, jer bi inače posve drugačije birao. Znaj, da nema većega zla ni na nebū ni na zemljii od smrtnoga grieihu. Po njemu su anđeli postali davli, a ljudi djeca srdžbe Božje.«

AMEN

Molitve završavamo svetom rieči: Amen. To znači: tako budil! Ta je rieč sveta, jer je i Isus često upotrebljavao tu rieč u značenju: zaista, tako je. Tako budil! Ta je rieč dakle i sama molitva, najkraća molitva. Apostoli završuju svoje poslanice, a Crkva svoje molitve i propoviedi tom rieči Amen. Sam se Spasitelj u Odkrivenju sv. Ivana nazivlje Amen, jer se u njemu izpunila najsjajnije sva obećanja Božja: »Tako govori Amen, svjedok vjerni i istiniti« (Odkr. 3, 14).

Svršavajući Otče naš dodajemo Amen, tako budil: Tim kao da velimo: »Izpuni, Gospodine, ono, za što smo te prosili. Potvrđi rieči svoga božanskog Sina, koje smo u Očenaru za njim izgovarali.«

Petar Gärtler D. L.

DJEVOJAČKE KREPOSTI I VRLINE

MOLITVENA NAKANA
APOSTOLATA MOLITVE
ZA KOLOVOZ 1944.

Zna »Glasnik«, da ga pri ulazku u kršćansku kuću uzima u ruke i mnoga djevojačka duša. Možda je i većina njegovih, ako ne predplatnika, a ono svakako čitatelja među djevojačkim svetom. Mnoge djevojke ne samo da ga same čita, nego ga čita i oču i majci i braći, da se svi ukućani okoriste blagoslovom dobroga Štiva. To »Glasnik« zna, zato u svom pisanju uviek vodi računa o duševnim potrebama djevojačkoga sveta. Ali ovaj broj može svaka djevojka još s posebnim veseljem uzeti u ruke. On donosi par članaka, koji su napose djevojkama posvećeni. Svu ogromnu svjetsku vojsku Apostolata Molitve pozval će »Glasnici S. I.« na najrazličitijim jezicima, da kroz ovaj mjesec u zajednici s Božanskim Srdcem Isusovim prikazuje sva svoja djela, žrlve i molitve u tu nakanu, da bi naše djevojke cenile i njegovale u svom životu prave kršćanske kreposti i vrline; da bi svuda bile i ostale na visini svog djevojačkog i kršćanskog dostojanstva.

Svaki pravi otac, svaka prava majka brižno bdiće nad svojim kćerima. Ljubomorno ih čuva od svega, što bi im moglo naškoditi. Opravданo se njima ponosi, kad su zdrave i liepe, a prije svega čiste, dobre i poštene. I svaki je narod ponosan na svoje djevojke, kao na najljepše cvieće, kojim se zaklila njegova zemlja; kao na najveće blago, koje se krije u njegovom krilu. I sveća Majka Crkva Isusova djevojačkom svetu poklanja najveću pažnju i najnije-

nju ljubav. Velika je to kleveta i zlobna laž, kad se veli, da sv. Crkva djevojku omalovažuje i zapostavlja; da će djevojka tek onda doći do svojih prava i svoje sreće, ako se tutorstva majke Crkve oslobodi.

Crkve u svakoj djevojci gleda dušu za vječnost stvorenu; dušu predragocjenom krvlju Kristovom odakupljenu; dušu nebeskim sjajem milosti urešenu. Svaka djevojka može sa svetom djevicom i mučenicom Jarijom ponavljati: »Gospodin moj Isus me je svojim prštenom privezao uza se i kao zaručnicu uresio me je krunom.«

Crkva dobro znaće, kolika se sposobnost i moć za dobro, ali i za zlo, krije u svakoj djevojci. Svaka djevojka može biti endeo, koji opominje, pridiže i vodi u visine; ali i zli duh, koji vuče u zlo i upropašćuje. Znamo iz poviesti Crkve, a i iz novijih vremena mnoge, koji su stajali usred Crkve kao najjače tvrdave, kao divni grad na gori. Davao je kao ričući lav dugo obilazio oko njih, da ih prozdre, ali uzalud. No gdje nije mogao davao, pomogla mu je svojom lukavom i nedoljivom zavodljivošću pokvarena djevojka. Ona se u-vukla u te neosvojive tvrdave pa ih mahom svladala i razrušila. Ali poznamo i folike Bogu otudene duše, tvrdokorna i zatvorena srdca. Dobri Pastir dugo je stajao i čekao pred vratima i uzalud kucao, sve dok se nije umiljato ušuljala plemenita djevojačka duša, smekšala tvrdi srdeči i olvorila ga Božjoj milosti.

Ima djevojaka, koje svojom pojavom, svojim držanjem i vladanjem, bude sve ono nizko i životinjsko, što brije u čovjek; unose u svoju okolinu razpojasanost i razularenost strasti, pokvarenost i podivljalost. Druge opet samom svojom skromnom i čednom pojmom ulievaju u sva srdca poštovanje i divljenje. Svojom nevinom i vedom ozbiljnošću one ušutkaju sve neljepo i prosto; ukrote i pripitome i najdivlje strasti. Kao nepatoren odsjev Božje ljepote i svelosti šire one svuda oko sebe plemenitost i vrlinu. Kao o sv. djevici i mučenici Ceciliji moglo bi se napisati o svakoj dobroj i marljivoj djevojci: »Cecilia, tvoja službenica, radi za te, Gospodine, kao marna pčela. Cecilia, krotko janje, pripitomila je naprasitog lava, Valeriane.«

Takve su bile prve kršćanske djevojke, koje su s apostolima i mučenicima skupa osvajale pokvareni i truli poganski svet za Krista i preporuđale ga svojim neustrašivim primjerom, svojom pobožnom žarkom molitvom, a često i svojim junačkim mučeničtvom.

Velika je moć za dobro i zlo u djevojke po njezinom družtvovnom utjecaju. A ne manju moć za dobro i zlo ima djevojka u krugu obitelji; u životu, koji se odigrava preko kućnoga praga, unutar četiri zida ofčinskog doma. Svakako je mogao izkusi-

li, što znači marljiva, pametna i požrtvovna djevojka u potežkoćama, u svagdanjem Irvenju, u trzavicama i sukobima, koji se od vremena do vremena pojavljuju i u najboljim obiteljskim. Njezin mir, njezina strpljiva šutnja znade stišeti ili barem ublažiti mnogo buru. Njezina blagost, krotkost i dobrota znaće otupiti mnogu oštricu, umekšati mnogi kruti udarac, uliti balzem na mnogu ljulu ranu. Nesebičnost i požrtvovnost, kojom se plemenita djevojka iz dana u dan uztrajno žriva za sve domaće, često spasava i na životu drži ono, što bi radi bezobzirne sebičnosti već davnio bilo propalo. Majci je ona najčvršća podpora u brigama i nevoljama kućanstva. Često joj oduzima polovicu,

pa i dvije trećine težkoga tereta. A otca i braću čuva pritajeno poštovanje i duboka ljubav prema dobroj kćeri, plemenitoj i požrtvovnoj sestri, od mužkih poroka pijanstva, klešte, grubosti; daje im veselje, da uztrajno rade, da hambari budu puni žita, staje pune štoke, a u smočnici ne uzfali nikakvog dara Božjeg. U misli na vlastitu krepostnu sestruru, oni će i prema drugom ženskom svetu biti vazda suzdržljivi i oprezni, susretati ga s ozbiljnošću i poštovanjem.

Dobra djevojka tako znade biti sunce, koje u obiteljski život svojom prisutnošću unosi tihu i vedru sreću,

i duboko zadovoljstvo, a svojim primjerom sve članove obitelji potiče, da idu putem dužnosti i kreposti. A što istom da reknemo o blagu, koje se krije u djevojkama, kao budućim majkama. One će biti roditeljke i odgojiteljice novog naraštaja, kojem pripada budućnost. One su postavljene na samo velo životu, da tomu vrelu daju nepresušivu plodnost; da mu očuvaju kristalu bistru, nepomučeno zdravlje i jakost te tako čitavom narodu osiguraju trajni obstanak i sretnu budućnost. Kažu, i to opravданo, da je zdravi obiteljski život temeljni stup, na kojem počiva sretan život i naroda i države. Obitelj postaje temeljna stanica i srdce sve ljudske uljudbe. A djevojka kao buduća žena je temeljna stanica i srdce obitelji same. Odatle je jasno, koliki je njezin utjecaj na posebnički i javni život pojedinih naroda pa i čitavog roda ljudskoga.

Učenjaci, povjestničari, koji proučavaju život različitih naroda u prošlosti i sadašnjosti, koji proučavaju i izražuju razloge, zašto je koji narod u određeno povijesno doba bio velik i slavan i sretan, a zašto je u drugo doba počeo gubiti na svojoj moći i propadati, među ostalim razlozima redovito iztiču činjenicu, što su se djevojke i žene u tom narodu i u tom povijesnom vremenu izkvarele, pogazile svoje žensko dostojanstvo.

Nema pouzdanijeg znaka, da jedan narod čeka bolja budućnost, nego činjenica, da su njegove djevojke i žene dobre, čiste, marljive i pozravovne. A izkvari li se u jednom narodu ženski svjet, ako djevojke postanu sebične i liene, razuzdane i pokvarene, ako žene postanu sebične i zlobne, na čelu toga naroda je ulisanut znak skore sramotne propasti,

Kad pogledamo danas naš ženski, napose djevojački svjet, u gradovima, a donekle i na selima, što ćemo reći? Kad promatrašmo njegovo odovanje, njegovo ponašanje kod kuće i u družtvu; kad izpitamo njegovo shvaćanje života i dužnosti, zar nas ne zasebe oko srca? Te djevojke da budu jednom čestite i vjerne žene, na kojima počiva čitava kuća?! Te djevojke da postanu jednom požrtvovne majke i pametne uzgojiteljice budućih naraštaja! Ta napola razodjevena i razgolačena stvorenja, koja se bez stida pokazuju na javnim mjestima i namjerice iztiču svoju golotinju. Te namazane lutke, koje poznaju samo namigivanje i neobiljno igranje s najsvetlijim stvarima i osjećajima. Te djevojke, koje kao da su izgubile svaki osjećaj dužnosti i odgovornosti, svaki ponos i dostojanstvo; koje ne pokazuju ni trunka ozbiljnosti, spremnosti za rad, žrtvu i pregaranje! Bolno je to i žalostno, ali istinito: Ona pogibeljna želja za udobnim životom bez žrtve i napora; ona nezasilna žudnja za zabavama i užitcima; ona pusta želja za neobuzdanom slobodom, koja občenito vlađa današnjim u poganskoj uronulim svjetom, zahvalila je u velikoj mjeri i djevojački svjet.

Svi smo pomalo krivi tomu. Krivi su roditelji, osobito majke. One ne paze dosta i ne čuvaju neizkusna i nesošna djevojačka srdca. One često nerazboritom nošnjom ubijaju slijdeću u male djece. Mjesto da uzbajaju svoje kćeri u stezi, radu i žrtvi, one samo naturavaju svojoj djeci uvjerenje, da su na svetu zato, da uživaju i da se zabavljaju. Krivi su muževi i mlađići, jer često više polažu na vanjsku ljepotu i draž, nego li na nufarnju, duševnu veličinu. Oni se i sa-

mi igraju i zabavljaju s onim, što je u ljudskom životu i te kako veliko i sveto. Krivo je čitavo današnje društvo, koje i u knjigama i u slikama, i na sve moguće načine u blato povlači žensku čast i dostojanstvo. Dok se u tom ne promjenimo i ne obratimo, ne možemo se nadati boljim vremenima.

Članovi Apostolske Moliće ne samo da će se ovaj mjesec moliti, da djevojačke kreposti i vrline opet procvatu i da se najbržnji od svih njeđiju. Oni će i inače svakom prilikom, kod kuće i u družtvu, riečju i primjerom pridioni svoje, da djevojka bude poštivana, da na nju svi paže

kao na veliko blago, da djevojačke vrline među nama opet zadobiju pravu vrednost.

A samim djevojkama želimo, da napose u ovom mjesecu imaju pred očima zlatnu poruku koju im je nedavno u listu »Djevojački svjet« uputio naš Nadpastir. Da dopre do znanja što većeg broja djevojaka, donosimo je u »Glasniku.« Neka im tako ovom zgodom progovori On, koji je u ovih prvih deset godina svoje nadpastirske službe i djevojačkom svjetu u tako velikoj mjeri pokazao svoju pastirsку dobrotu, zabrinutost, požrtvovnost i ljubav.

Ivan Kozelj D. I.

HRVATSKI METROPOLITA KATOLIČKIM DJEVOJKAMA

Kažu, da je Napoleon, nakon što je bio okrunjen za cara, pošao u Milano, da primi i kraljevsku lombardijsku krunu. Došao je dan krunisanja. Kruna je bila na oltaru. Napoleon je pogradi, stavi se je na glavu, i okrenuvši se prema svojoj okolini progovori ponosno: »Krunu mi je dao Bog. Jao ovome, koji bi ju dirnuo!«

Kakvom li je divnom krunom okrunio Bog svaku pojedinu djevojačku dušul Napoleonova kruna u poredbi s ovom nije ni spomena vredna. Jer djevojačko poštenje i nevinost nadilazi svojom vrednošću i najsjajnije vladarske krune. Ta ne govori Svetu Pismo uzaludi: »Milina je nad milinama čista žena. Ništa ne prevagne čistu dušul!« (Sir. 26, 19).

Ali strašna je i bolna stvar u ovo naše doba, da mnoge djevojke nemaju ponosa, da uslanu na obranu svoje krune, svoje nevinosti. Gledamo tolike ruševine djevojačke časti, ruševine, koje svojim grozotama na-

dilaze ruševine i najstrašnijih ratnih razaranja.

Hrvatske katoličke djevojke! Više ponosa na svoju djevojačku čast! »Nedajte«, veli Isus Krist, »svelinje psima, ni ne bacajte biserja svoga pred svinje, da ga možda ne pogaze nogama svojim...« (Mt. 7, 6).

Više svesti odgovornoštii! Domovina Hrvatska kvari iz stolna rana. Da li se pristoji hrvatskoj katoličkoj djevojci da trafi vrieme i novac na ludorije današnje mode, dok tisuće sirotčadi luta oko bez oca i majke, bez kruha i ruha?

Više požrtvovnosti! Bog vas je obdario više nego mužkarce samilošću prema onima, koji trpe. A danas je patanika pun svjet. I u našoj domovini. Neka se na djelu pokaže hrvatska katolička djevojka! Da jedna razpuštene, propala djevojka ne smaže u sebi oduševljenja za rad među onima, koji trpe, to je razumljiva

Tisuće djevojaka okupljenih u Djevojačkim družtvima Srdca Isusova rade svojim primjerom i riečju skupa sa svojim drugaricama iz drugih kat. društava oko kršćanske obnove naših sela

stvar. Greh je u njoj porušio ideale, kao što i mraz ofuri biele cvjetove. Ali djevojka, koja nosi Boga u duši, ne pozna potežkoća ni granica u radu za dobro bližnjega svoga.

Više svesti povezanosti s onima, koje jednako misle i radel Vi, seljačke djevojke, članice Katoličke Akcije, niste hvala Bogu same ni osamljene. Hiljade imade djevojaka, koje nisu sagnule još koljena pred poganskim duhom vremena. Imade ih u Marijinim Kongregacijama, Križarskim družtvima, u Kruničarskim družtvima, Djevojačkim družtvima Srdca Isusova i drugima. Sve one jednako misle kao vi, jer im je cilj Krist! Budite dakle složne sa svima njima u svemu, što doprinosi slavi Božjoj i spasu neumrlih duša! »Trostruki konopec ne kida se lako« veli Sveti Pismo!

Više nade u bolje dane! Kad čovjek gleda sav ovaj strahoviti melež u svetu, mogla bi ga lako snaći napast, da se upita: »Pa gdje je Bog, kad dopušta, da se ovako pljuje

po njemu? Da Crkva toliko trpi po svem svetu!« Ali nemojte se varati! Nebo i zemlja će proći, ali rieč Kristove ne će proći. A Isus Krist je rekao i ta se ne opoziva: »Ni vrata paklena ne će je (Crkve) nadvladati!«

Više ljubavi k neumrlim dušama svojih drugarica u svetu, koje ne idu pravim putem! Isus Krist dao je i život svoj za od-kup grješnika. Nije li dužnost dobrih primjerom i lepotom sestrinskom rieči djelovati na zalutale, a nuda sve pomagati ih molitvom, da se vrate na put istine i spesa?

Hrvatske katoličke djevojke! Ako se sudbina domovine odlučuje na bojnim poljanama, ona se još više odlučuje na domaćim ognjištima, u obiteljima! Unašajte u svoje obitelji pravi duh Kristov, tjerajte primjerom i riečju poganstvo iz svojih obitelji i iz obitelji svojih bližnjih, i vi će ste zadužiti domovinu barem toliko, koliko i borci na bojnim poljanama!

+ ALOZIJE, nadbiskup

NEUSTRAŠIVO PRIZNANJE

Bilo je to u Francuzkoj, na početku ovoga stoljeća, kada su njome vladali slobodni zidari. Po njima, sv. Crkva morala je nestati iz javnoga života i zašto joj bacahu na svakom koraku klipove pod noge. Za slaboga su rodoljuba drželi onoga, koji bi bio praktičan katolik. Ovakav nije imao pravo pristupa i djelovanja u javnom životu.

Proniole se jednom, da časnici jedne pukovnije u Arrasu prisustvuju sv. Misi. Na čelu pukovnije stajao je, tada još pukovnik, a danas državni glavar Francuzke, maršal Pétain. Da časnici prisustvuju sv. Misi, bilo je za slobodne zidare nešto nečastno, što se u buduće nije smjelo ponoviti. Da usfraše pukovnika Pétaina, sam mu ministar oružanih snaga general Picard napisao ovo:

»Čujem, da časnici Vaše pukovnije pribivaju Misi u odori. Nadam se, da to nije istina, ali ako bi bilo, javite mi!«

Što mu je odgovorio Pétain?

»Poštovani gospodine ministre!

Časi mi je javiti, da zapovjednik 33. pukovnije u Arrasu prisustvuje sv. Misi, i to spreda, kao što je i inače prvi na bojištu u časovima najžećih okršaja, pa zašto ne zna, što se događaiza njega.«

Kolike li odvažnosti i jakosti duha! Kako li uzvišenoga poimanja svojih vjerskih dužnosti! Nije to bio »trik« čovjeka, koji htjede na taj način steti ljubav i privrženost svojih podređenih, kako bi mogao nešto misliti. Znao je Pétain i odveć dobro, što ga može stajati ovakovo priznanje i vladanje. Po svačanju slobodnih zidara nije to bio način, kako se stiče povjerenje i ljubav podložnika. Pa ipak, odgovorio je kao pravi vojnik, koji si je svjestan da pravo radi i da mu je dužnost, ne samo dati caru što je carevo, nego i Bogu, što je Božje!

E. Sch.

TAKO SU ČINILI STARI HRVATI

God. 1575. osnovaše Isusovci u tri dubrovačke crkve »Braťovštinu Imena Isusova«. Ta je braťovština u ono vrijeme bila veoma razširena po katoličkom svetu, a svrha joj je bila pobijanje psovke i izpravnog zaklinjanja. No u Dubrovniku bila je tada osnovana samo za pobijanje izpravnog zaklinjanja. Zašto ne za pobijanje psovke? Zar možda psovka nije zlo, proti kojemu se treba boriti? Evo, što je bio razlog. U tadanjem Dubrovniku psovke nije bilo! Što više, jedan Isusovac povjestničar, napisao je nešto kasnije na temelju izvještaja onih Otaca: »Jezik

onog naroda i nema izraza za takove griehe; na toj mu se sreći mora zavidjeti.«

Dubrovčani su zatvorili vrata psovackoj nepodobštini strogim zakonom još iz god. 1272. »Tko opsuje Boga i svetce Njegove, plaća globu od jednog perpera (to je bila pričićna svota), a ako ne može platiti, nek se sveže za stup sramote.«

Sličan su zakon imali i Splitčani: »Odredeno je i uređeno, da se nikto ne drzne psovati Boga ili svetce Njegove govoreći psovku na Boga ili na Blaženu Djericu, ili druge svetce, ili kako drugačije psujući. Tko

se u tom ogreši, mora svaki put platiti 10 lira (velika sveta). Svalko može prijaviti ili obtužiti, i dobiva polovicu globe» (god. 1312.).

Tako su i Trogirani odredili. U njihovom statutu nalazi se još i ovo: »Ako je krivac dječak ili siromah, koji nema da plati, nek se stavi u klade na ulici za pola dana.« Ovaj je zakonik iz god. 1322.

Golovo su isti propisi ostalih statala, na pr. otoka Brača (g. 1305.), Hvara (g. 1331.) i Korčule (g. 1214): globe, ili stup sramote. Ne daju oni, da na njih padne prokletstvo psovke i sramota psovača. I kako vidimo, za dugo nije pala.

A kad se ta sramota počela uvlačiti i u naše krajeve, težko se to moglo pomirili sa kršćanskim osjećajem naših preda. Oni su se odlučno odu-

prieli. Evo samo jedan primjer iz god. 1741. Samoborski »magistratski očić« dočuše da se u njihov kraj uvlači psovka i ružno govorenje, i još k tomu kod žena. To im je ipak bilo previše. Stoga za kaznu određuju visoku globu od dva dukata za prvi puta, i ta se mora uljerati »prez milošću«. A ako se ne popravi, tada će joj uhvatiti jezik u procjep i tako voditi po vašaru, i to »prez vsake milošću!«

Pa i dan danas čujemo od starijih ljudi po našim krajevima, da takvih psovki nije bilo, kad su oni bili mlađi. Ali mi smo napredovali! Nažalost! I evo dokle smo došli! I kuda ćemo još stići ako tako nastavimo?!

Ne valja braćo, tako! Grjehotu je to i sramotu! Ne sramotimo si mrlve i slavne prednjedove!

M. Belić

GOSPA UZLAZI I SILAZI

GOSPA UZLAZI

Pred Isusa stupa žena iz puka. Majka je dvojice njegovih apostola: Ivana i Jakova.

»Šta želiš?« pita je Gospodin.

»Kaži, da ova moja dva sina sjednu u tvojem Kraljevstvu jedan tebi s desne, drugi s lieve strane.« — »Ne znaće, što tražite,« veli joj Isus i nadoda još, da će prva mjesta u njegovu Kraljevstvu zauzeti oni, koje je za to odredio njegov Ofac.

Zar tako, Gospodine, odbijaš ženu, koja ti je žrtvovala, što je najdraže imala?

Da, on joj odbija molbu, jer zna, da ima jedna druga žena, jedna druga majka, koja mu je dala mnogo više od ove žene. Ta sretna žena jest njegova vlastita Majka, Blažena Djevica Marija. Ona mu je poklonila

svoje telo, svoje srce i dušu za stan. Ona mu je dala i njegovo presveto Tielo, zemaljski život, hranila ga i uzdržavala. S njime je najtjesnije sudjelovala u velikom djelu odkupljenja i pit će gorku čašu njegove muke.

Ne varu se dakle Crkva, kad nas na blagdan Velike Gospe sjeća radostne istine: Gospa je umrla, ali ju je Krist uzkrisio, uzeo je na nebo i posadio sebi s desne strane. On, Kralj budućih vjekova, poslavio je Mariju, svoju Majku, za Kraljicu neba i zemlje. Zato i kliče sv. Crkva na taj spomendan: Uzeia je Marija na nebo, raduju se anđeli i hvale Sina Božjega.

Izpunije se Gospine riječi: »Jer gle, odsad će me blaženom zvali svi na reštajil.«

GOSPA SILAZI

No, nije li Marijino uznesenje prije žalostni nego li radostni dan? Ta zar je veselje za djecu, kad gube zauvek iz svoje sredine dobru majku, kad se moraju razstati s njom. Jest, moramo se radovati s Gospom, jer je bolje i za nas, što je ona uzefa na nebo. Gore je bliže Bogu, u njemu nas sve gleda, vidi sve naše jede, biede i potrebe. U Bogu, u Isusu ona je jaka i može nam uvek pomoći, ako je samo zazivamo.

Majčinskom brigom i osjećajem prali Gospa s neba svu ljudsku poviest. Nježnim majčinskim srcem i zabrinutošću silazila je već više puta i javljala se ljudskom rodu, kad se najviše udaljio od Boga. U prošlom stoljeću progovorila je u Lurdru, a eto i u naše doba stupila je neokaljana

Djevičina noga na ovu grješnu zemlju. Ukažanja u Fájimi pred 27 godina pokazuju, kako su Gospino Srdce još za prošlog rata izranile i satrle sve boli i nevolje, koje danas pati čitav svijet. Kako nas je samo matičinski zaklinjala, da se vratimo k Bogu, pa bi nas minuli gorki časovi, koje danas svi gledamo i proživljavamo. O da bar seda, na vrhuncu svoje boli poslušamo Gospin glas iz Fájime: »Isus želi pokrenuti u svetu pobožnost mojemu Bezgrješnom Srcu. Tko je prihvati, obećajem mu spasenje.«

Eto i opet je Isus položio naše spasenje u ruke Marijine. Stavimo se dakle pod Njezino okrilje, da nas što prije minu ove strašne ratne kušnje i dođe nam žuđeni mir.

Fr. Ivanušec D. I.

1. Osobna posveća Srcu Isusovu. Tajna posvećenja života. — Ciena: 20.— Kn.
2. Kršteni put. Krupna slova, lijepe slike. Ciena 20.— Kn.
- 3-4. Mala služba. Za pobožnost u crkvi na prve petke. Cene 30.— Kn.
- 6-7. Suvremena pomoć obitelji. Posveća obitelji Srcu Isusovu. Ciena 30.— Kn.

8. Papa Euharistije. Kratak život velikog Pape Pija X. — Ciena: 20.— Kn.

9. Krvavi Ilijan. Povijest mučenice za sv. čistoću Marije Goreti. Ciena 20.— Kn.

Mnoge druge knjizice u pripravi

Naručbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb 1/147.

MALO SJEMENIŠTE D. I. U TRAVNIKU

Prije nekoliko dana neki fin i odlican gospodin, kojega ljudi drže sretnim, reče u razgovoru ovo: »Mi je sam jednog bio biti Isusovac. Ali luda pameć odvela me drugamo. A mogao sam postati čovjek.«

»Pa ipak, vi ste i sada na lepotu položaju, čestili i sreden čovjek. Sto želite više?«

»Pustite, drugo je to. Razlika je baš kao između neba i zemlje. Ovo moje poduprno je obično, svakidašnje, a vi živite i stvarate velika djela, koja ostaju i u vječnosti.«

Ima u toj riječi mnoga istine. Sav život mnogih ljudi u svetu okupljen je time, da priskubi ono kruha, što pojedu, nešto odieba i krov nad glavom; u tome, da se ujutro pospremi krevet, skupa doručak, — ili pode u ured te se izpunjuju čitav dan dosadni formulari ili redaju brojke, ili se opet bori iz dana u dan se obrađivanjem zemlje i t. d. Svakako obični i svakidašnji poslovi.

Kod osoba Bogu posvećenih u kojem redu to je sasvim drugačije. — Već prvi sati novog dana posvećeni su samo Bogu, i sjedinjenju s Njime u molitvi, kod sv. Mise i sv. Prijestoli. To je neprekidno dizanje srđca i duha u Božje visine.

A i ostali dio dana sav je posvećen samo Bogu i njegovoj divnoj službi. Bio to u izpovjedaonici, na propovjedaonici, odgajajući djece ili učenju božanskih stvari. Sve su to poslovi, koji nedilaze vrednošću i trajnošću običnu brigu za uzdržavanje tlači i njegovih potreba.

Pa i oni, koji vrše u redu obične poslove u vrtu, kuhanji, radionicama, kao braća pomoćnici — i oni su posve drugog raspolaženja od običnih ljudi: sviesli, da rade za Boga, da vrše njegovu volju, da su u njegovoj službi, daje im tihoo zadovoljstvo i može dizati srđca do zanosa.

A kada se gleda, kako je taj život i posao velik i znamenit za Božje kraljevstvo na zemlji, važan za sreću pojedinka i članova društava, tad nema sumnje, da je život po-

svećen Bogu od neizrecive ljepote i važnosti.

Pa ipak ljudi ne prihvataju taj način života u tolikom broju, koliko bi trebalo za dobro naroda i pojedinaca. Mnogi ne znaaju za nj, drugi nemaju snage, da prinesu žrtve, koje se fraže od njega, pa morali u svetu prepatili i mnogo više. Stoga je Izkušna i mudra mati Crkva uredila kuće ili zavode, gdje će se već djeca od malih nogu moći pripravljati i oduševiti za ovakav život, posvećen samo Bogu i Božjim stvarima.

Takav zavod imaju kod nas u Hrvatskoj takoder Isusovci. Oni primaju pobožnu, pametnu i zdravu mužku djecu, da tu uče gimnaziju, lepo se odgoje i upoznaju način isusovačkog života, pa ga onda i oni prigrele, ako to bude Božja volja, i ako smognu za to smisla i snage.

Tej je zavod MALO SJEMENIŠTE DRUŽBE ISUSOVE U TRAVNIKU. Nalazi se na prekrasnom brežuljku zvanu Bunarbaša, malko izvan grada, usred šumice i voćnjaka. U proljeće i ljetu to je pravi mali zemaljski raj. Zgrada je takoder lepa i udobna.

Pozivamo vele častnu gospodu župnike, gospodu učitelje i gospode učiteljice, sve naše prijatelje, a osobito roditelje iz svih krajeva, neka nam slabodno predlože po jedno ili više djece, da ih primimo u zavod, gdje će učiti naprije gimnaziju, a onda, ako Bog da, posvetiti se Bogu i radu za duše u Družbi Isusovoj. Djeca moraju biti zdrava, darovita i pobožna. Trebat će za njihovo uzdržavanje nešto platiti, i o tom ćemo se sa svakim pojedincem dogovoriti. Možda bi se mogao odmah naći odbor u mjestu ili dobročinitelj, koji će mu pomagati. Svakako se treba pobrinuti za odievo i ostale osobne potrebitline.

Osobito bismo radio imati nekoliko djece iz Dalmacije, Like, Slavonije, Bosne, ali primamo i iz ostalih krajeva.

U zavodu se čini sve, da se djeca liepo odgoje i dobro napreduju u školi. A imadu prilike, da sveća liepo i vredno vide i nauče, kao i vrijeme za odmor, igru, šetnje i izlete. Pa se u našem prekrasnom vrhu redovito vrlo liepo i vesela osjećaju.

Osim djeca za školu Isusovci primaju u svoj red i mladiće, koji ne će učiti za svećenike, nego će uz molitvu i svoje posvećenje pomagati u običnim kućnim poslovima: u vrhu, kuhinji ili kojoj radionicici. Mi u Travniku primamo i takove mladiće od 15 od prilike godina pa do 25 ili 30, te ovdje mogu pokušati, da li je ovakovo zvanje za njih, i prema tome ući u red ili se vratiti u svjet. A imat će ovdje prilike da nauče koješta vredno i koristno. Neki se vrlo liepo osjećaju, a drugi iza promišljanja traže sreću drugdje.

Druge opel velikodušne osobe, koje bi htjele učiniti nešto liepo u životu, molimo,

da nam pomognu u uzdržavanju takove djece. Bilo mjesecnim prilozima, bilo da na jedanput pošalju pomoći zavodu u novcu ili hrani ili odjelu ili drugim stvarima, što su zavodu potrebne. Imamo već plemeniti dobroćinatelja, kojima smo od srca zahvalni, te ih se svaki dan svi, zajedno s djecom, sjećamo u molitvama, osobito u sv. Misi, i šaljemo ih od vremena do vremena vesti iz zavoda.

Tko bi dakle htio učiniti nešto za razsirenie Božjeg kraljevstva i osigurati si glavnici za liepu vječnost, svoju i drugih duša, neka se priključi našem djelu za obnovu duša i čitavog života domovine, neka nam posađe dobre i sposobne djece ili pomoći za njihovo uzdržavanje, te se obrali u sveemu na ovaj naslov:

JOSIP BADALIĆ,
upravitelj Malog Sjemeništa D. J.
TRA VNIK — Bosna.

PO KATOLIČKOM SVIETU I KOD NAS

→ **Papin dar Hercegovini.** Kad je Sv. Otar dobio vest o bombardiranju Mostara, bio je duboko dirnut i odmah je poslao 750.000 Kuna za postradele bez razlike vjere.

→ **Papa o ratu i miru.** Sv. Otar je na svoj imendan održao kardinalima govor, u kojemu je rekao, da se on ne će dati smetali u vršenju svoje službe ni od koje ljudske vlasti. Nadalje, da Rimokat. Crkva ne pozna je nikakva nagadanja ni popuštanja prevarničkim strujama! Zlu današnjem nije krivo kršćanstvo, nego kršćani, koji nisu bili na svom mjestu, a osobito razne struje, koje su se odijeli od Crkve. — O budućem miru rekao je Papa, da bi pobjeda mira na nekršćanskoj podlozi bila uzrok novih nevolja i strahota. U svetu mora biti mjesto za slobodno razvijanje narodnih snaga sviju naroda!

U istom govoru se Sv. Otar potužio, kako je htio osnovati svoju mornaricu, da obiskuje i spasi Rim od najveće nevolje, no da je to jedna velika pomorska sila spričila. — Međutimjavljaju, da je sada ta stvar uredena i da je General Franco

slavio Papi na razpolaganje parobrod, koji će za Vatikanski Grad dopremati živeće namirnice i drugu robu. Brod će ploviti pod papinskom zastavom.

→ **Rim sačuvan.** Velika je radošt sviju kršćana, što je Rim sačuvan u veoma opasnom položaju, kad je prelazio iz jednih ruku u druge. Tek su se manje borbe odigrale u jednom dijelu grada, ali bez većih šteta.

→ **Zalostno i strašno.** U Miljanu je objavljeno, da je dosad u Italiji razoren ili težko oštećeno: 212 crkava, 53 bolnice, 315 škola, 27 knjižnica, 36 umjetničkih spomenika, 34 kazališta, jedna koncertna dvorana, 117 kulturnih ustanova, 6 javnih ustanova, 9 uslanova društvenog osiguranja.

→ **Za beatifikaciju biskupa Langa.** Ove godine u studenom se navršava 20 godina od smrti svetoga i svima milog zagrebačkog pomoćnog biskupa Dra Josipa Langa. U Zagrebu je odpočeo službeni kanonski postupak, da bi on bio proglašen blaženim. Svi Hrvati s najvećom redoslučju prale taj rad i željno čekaju žuden dan njegove beatifikacije. Molimo se svi, da se taj dan uskoril!

→ Spomen vlog hrvatskog svećenika-ucenjaka. Ove godine se navršava 50 godina izm smrli zagrebačkog kanonika Dr. Franje Račkoga, najznačajnijeg hrvatskog povjesničara. Franjo Rački se rodio u Fužinama 1828., a umro je u Zagrebu 1894. Bio je prvi predsjednikom naše Akademije znanosti i umjetnosti i vodio ju kroz 20 godina. Bio je uzoran svećenik i pravi učenjak. Svojim vanredno marljivim radom u izražavanju hrvatske povijesti učinio je svom narodu ogromnih i nezaboravnih zasluga.

→ Krvave žrtve za Boga i svoj narod. Koliko se znade, ubili su dosad kod nas neprijatelji Božji i hrvatskog naroda već 63 katolički svećenici. Nisu li ljudi nikome ništa skrivali, nego su moreli poginuti, što su bili vjerni Bogu i svomu narodu. To je neklim ljudima bilo jako mrzko i — okrvavili su si ruke nevinom krvlju pomazanika Božjih. Ali krivi su i njihovi pomagaci! Hrvatski će svećenici takovi ostati, pa bilo to komu pravo ili krivo! Molimo se, neka Gospodin primi nevinu svećeniku krv kao zadovoljstvu i neka spasi hrvatski narod!

→ »Ovako ćemo mi sve mantilašeti. Tako su govorili krvnici, kada su vezali u Modriči vlog mladog svećenika Vrhbosanske

Nadbiskupije Rikarda Weissa, koga su začim odveli i ubili u Gradačcu. Njegovog druga Stjepana Miletića u Bleibini grozno su mučili prije smrti. Sav je bio krov, košulja mu priliepljena na rane, koje su već bile gnojne i upaljene. — Iz istog godišta bogoslova je bio i + Anto Dujlović, o kojemu je ovogodišnji kalendor Srca Isusova donio lep članak. — Spomenimo, da su neki od ubijenih svećenika baš napose pomagali inovercima! — + Miletić je kod svoje zadnje večere, koju su mu danieli vjerući slio svog čuvara da s njim jede, govorči mu: »Sjedi i jedi, da znaš, što je katolički svećenike!

→ Nova svećenička žrtva. U Vrdovu kod Sinja osudjen je od parizanskog isudea i strijeljan 18. svibnja franjevar o. Mato Veličić. To je jestnački mučenik franjevačke provincije Presvetog Odkupitelja. Bio je uzoran svećenik, nadboračen profesor i revan župnik. Prijatelji su mu svjetovali, da se ukloni, ali on nije htio ostaviti svoga naroda, s kojim je dišlo dobro i zla. Pokoj mu dušil!

Molimo se za Sv. Otca i s Njim za mir! Kraljice mira, moli za nas! Podaj zaraćenom svjetlu mir!

I Z A P O S T O L A T A M O L I T V E

● DARUVAR — Naše Djevojačko društvo Srdca Isusova nije tako brojno, ali živo radi. Tako smo na Blagovest 1944. i slijedeći dan dale vrlo uspješnu priredbu s jednom deklamacijom i igrokazom »Radije mrtvu nego redovnicu« (napisala Č. s. Bernardina). Od istog priroda poslale smo 10.000 u Zagreb za Malo Sjemenište. Mjesečne sastanke imamo redovito, mjesečnoj naknadnoj sv. Prcišći pristupaju sve članice na prvi petak. Crkvu uređujemo neizmjence svake srede i subote. Od srpnja do listopada skupljamo se svaki petak u crkvi na jednosatno klanjanje, a za blagdan Srdca Isusova pripremili smo se devetnicom za mir. — A. Fuchs, glavarica

● RAKITOVIĆA (D. Miholjeć). — Dne 6. prosinca 1943. navršilo je naše Djevojačko društvo Srdca Isusova prvu godišnjicu svoga obstanka. Radi ratnih prilika nismo mogle prirediti nikakvu posebnu svećenost, pa ni svećanu obnovu posveće. Ali zato se trudimo, da svojom revnošću

obnovimo sebe i svoje mještanе, a uz to nastojimo svojim molitvama pomoći sv. Crkvi u njezinim velikim današnjim potrebljima. Ime nos samo 43 članice, ali smo dosada, za ovo godinu i pol, primile 730 naknadnih sv. Prcišći. Od Velike Gospe 1943. do konca svibnja 1944. izmolile su članice 2.448 Krunicu na nakanu Sv. Olca, a društvo je došlo na tu nakanu služiti i 5 sv. Misu. Sada osobito molimo, da se izkorjeni iz našeg naroda ogavna psovka, a nastojat ćemo i u buduću, da što više učinimo za proslavu Presv. Srdca i da zadovoljavamo za sve zla na svetu.

Ana Zigmundić, glavarica

● ZABOK — Na ukrsni ponedjeljak, 10. travnja 1944., brujila su svećano zvana naše crkve; nevjestaše su obnavljanje našeg Djevojačkog društva Srdca Isusova. Pred svećano izkličenim oltarom, u prisutnosti čitave župe pozvao je taj dan vlc kapelan djevojke, da goje što veću pobožnost prema Srdcu Isusovu i da tu po-

božnost Šire u svojim obiteljima i u cijeložupi. Zatim je 40 novih članica sa gorućom svjeticom u ruci pristupilo k oltaru. Najprije su izmollile izgovist vjere, a onda posvetu Božanskom Srđu Isusovu. Zatim im je vlačkapelan jednoj po jednoj stavljača oka vrata znak društva i podiočio svećenički blagoslov. Iza oduševljene pjesme »Veliča duša moja Gospodinu, bio je svečani blagoslov sa Presvetim. Svečanost je ostavila dubak utisak na čitavu župu, a osobito na roditelje novih članica, koji sada imaju jamstvo, da će im kćeri biti najbolje odgojene, jer su stupile u školu Srđa Isusova. — Mjesečne sastanke, brigu za čistotu i urez crkve i ostale članske dužnosti vrše nove članice revno i redostno. — Katica Ladistić, tajnica

● ROVIŠE — Naše Djevojačko društvo Srdca Isusova broji sada 65 članica. Sve nastojimo, da prema svojim silama surađujemo oko duhovne obnove naše župe. Članske dužnosti vrše se revno. Na prve petke pristupamo sva k sv. Pricašći, a koje su taj dan slučajno zapriječene, čine to na prvu subotu ili na prvu nedjelju. Od zadnjeg glavnog skupština u listopadu 1943. primile smo dosada svega oko 400 naknadnih sv. Pricašći. Na mjesечnim sastancima u prvu nedjelju u mjesecu tumačio nam je dosada vlač. upravitelj sv. Misu. Skoro sve članice nabavile su si »Rimski Misal«, pa većinom prema njemu prate sv. Misu. Crkveno pjevanje smo poljepšale te naučile i neke nove pjesme. U svećenjim zgodama pjevamo i višeglasno. Brigu oko crkve vršimo prema svojim pravilima savjestno. Božji grob smo i ove godine ljepe izklilile i na Veliki petak i subotu cieli dan po tri izvršile kod njega klanjanje. Crkvu uređuju i kćite članice svake subote naizmjence. U zadnje vrijeme pridružile smo se i pokreli proli psovke i nadamo se, da će Božansko Srđe blagosloviti naše nastojanje.

Andelka Klimek, glavarica

● ROVIŠE — Franciska Bogat, koju je Božansko Srđe pozvalo k sebi 21. travnja 1944. u tridesetoj godini života, izgubilo je naše društvo dugogodišnjeg glavaricu. Ona nas je zapravo i okupila i upućivala nas i svojim primjerom i rečju u duhovni život. U mladosti se željela posvetiti Bogu u samostanu, ali joj slabo zdravlje nije to dopuštao, pa se stoga posvetila Bogu u radu za njegovu slavu među nama. Nije bilo crkvene svečanosti bez nje i njezine pomoći. Pjevanje i klečanje u crkvi ne bi nikada

propustila. Naše je društvo držala u vezi sa Katoličkom Akcijom, a jednom joj je uspjelo organizirati i trodnevne duhovne vježbe u selu za nas. Mnogo smo izgubile s našom pokojnom glavaricom, ali je ona, nadamo se, zamjenila ovoj težki život sa sretnom vježbošću, i to nas lješi. Nama je pak ostala trajan uzor katoličke djevojke.

DOPISNICA UPRAVITELJA AM.

Dragi članovi i članice Apostolske Molitve! Keci ču Vam najprije nekoliko reći o našem stanju, a onda ču Vam saobćiti jednu važnu stvar.

Naša društva, hvala Bogu, ljepe rede i napreduju. Shvaća to, hvala Bogu, naš narod. Zato se i AM diže i širi. U Zaboku je obnovljeno Djevojačko društvo. Isto tako i u Savskom Nartu kod Zagreba. I posveća obitelji se Širi. Narodni Upravitelj dobiva neprestano nova imena posvećenih obitelji, da ih upiše u »Zlatnu knjigu«. I pojedinci se javljuju s raznih strana i mole da budu upisani u AM. Hvala Bogu, dobar je to znak! Nastavimo tako, pomažimo širenje AM, presvetom Srđu Isusovu na čas, a nama i mukotrpnom našem narodu na spasenje — vremensko i vječno!

A sada, dragi članovi i članice, pozvat Vas na vrlo važnu, ljepu i veliku, a opet vrlo laku i jednostavnu zadatu.

Pola ove naše jubilejske godine je već prošlo. Burna je ona, nažalost, i bolna. Nismo je mogli provesti onako, kako bismo željeli. Ali i to je vrijeme za AM. Pače, sada kao nikada: vrijeme je naime za molitvu i žrtvu, kako Vam to razložili u prošlom broju Glasnika. U tom uztrajmo i budimo revni i neumorni. Nemojmo bili nehajni za krvave današnje nevolje i potrebe tolikih milijuna, osobito svoje hrvatske braće! Molimo se za njih. A ako moramo i sami i trpiteli — a iko danas ne mora trpjeti? — nemojmo da nam boli naše budu uzaludne, ili možda još pogubne! Zdržujmo ih s bolima i trpljenjem Presv. Srđe i prikazujmo ih Otcu nebeskomu kao pomirnu žrtvu i da izmollimo blagoslov i pomoći izmučenom svjetlu.

Sjećajmo se u svojim molitvama i žrtvama ciele sv. Crkve, no napose ne za boravljajmo našeg Sv. Oca i njegovih nakana! O nakana Sv. Oca govorili smo u prvom broju Glasnika ove godine. Nakane njegove jesu osobito ove: Da se dovrši rat i dode što prije pravedni i žuden mir; da svaki narod dođe do svojih prava i da sv. Crkva može svuda

radili na spas duša, da je ljudi poštaju i slušaju, pa će tako na svetu biti mnogo manje zla, a mnogo više mira, sreće i zadovoljstva i spasavati će se bezsmrtni duši Drugim riečima, da se izpuni naše geslo: »Dodi Kraljevstvo Tvoje!«

To su velike i svele nakane našeg Sv. Oca. Molimo se mnogo, da se one ostvare! A znajmo, da ćemo time mnogo učiniti i za naš narod! Jer nakane i djejovanje Sv. Oca usmjerene su i za dobro našeg naroda. On je, hvala Bogu, dobro obavšten o nama, našem pravu, našim nevoljama i potrebama. A k tomu nas olčinski ljubi i duboko u srcu nosi. Mnogo je već za nas učinio. Budimo zato uvjereni, da će se i ubuduće za nas zauzimali i učinili za nas stogod bude mogao. Tako dakle, moleći se za ostvarenje njegovih nakana, molimo se i za sebe!

A sada evo mojeg nacrtia: bit će najljepše i najbolje, ako mi svoj jubilej završimo tako, da prikažemo Sv. Oцу na njegove nakane i lepku kitu duhovnog cveća.

Svetko će se već sjetiti, što da učini. Ljubav je domišljata! Svi dakle neka odmah počnu sa sabiranjem duhovnog cveća, jer vremena više nemamo mnogo.

Neka si svaki član i članica AM — i oni, koji su u kojem družtvu AM i oni, koji su upisani samo kao obični članovi — neka si svetko uzme listić pepira, na kojem će bilježiti, što je učinio za Sv. Oca. Evo ovako:

Sv. Misa
Sv. Prcišti
Duhovnih sv. Prcišti
Gospinih sv. Krunic
Zlatnih sv. Krunic
Pohoda u crkvi
Žrtvica
Drugi raznih dobrih djela

Svakiput, kada što učinite, metnite okomiti crticu kod onog djela (na pr. kod krunice). Konačem siječnja 1945. trebat će to sve zbrojiti i predati družtvu, a vodstvo družva će opet zbrojiti duhovno cveće od sviju svojih članova i poslati taj zbroj u Zagreb. Tko nije u kojem družtvu AM, neka javi svoje duhovno cveće Narodnom Upravitelju u Zagreb (Palmitičeva 33). Mi ćemo onda sve skupa zbrojiti i poslati Sv. Ocu.

Budimo uvjereni, da će taj dar biti Sv. Ocuču jako mio i da će ga veoma razvesiliti. A tako ćemo se donekle i odužiti Sv. Ocu za njegovu ljubav prema nama. To će biti najljepša proslava našeg jubileja.

Svima srdični pozdrav u Presv. Srđcu!

Vaš odani

Narodni Upravitelj AM.

MILOST SRDCA ISUSOVA

Miloču Božjom napola mrvi ozdravio. Slavonija — Naš je brat težko obolio od upale pluća. Bolest se povraćala više puta. Teko se dogodilo i prošle jeseni. No sada je bila mnogo teža i opasnija i život mu je bio u velikoj opasnosti. Primio je sv. sakramente i pripravljava se na smrt. Liečnici, koji su mu bili ujedno i glavni prijatelji, budnim su okom pazili na njega. I uspjelo im spisali ga. Bratu je krenulo na bolje i počeo se oporavljati. No prije nego što je podpuno ozdravio, struši ga u krevet smrtonosna negla sutica. Svi liečnici izgubili svaku nadu. Reklili su nam: što im je prvi put s Božjom pomoći uspjelo, sada je nemoguće. Odpustili su ga iz bolnice. Pozvali smo i privatnog liečnika, koji ga je pet puta posjetio i rekao, da je izgubljen i da pripravimo što je potrebno za ukop. Jedina nam je nuda ostala u dragogoga Boga. Mi se skupa s majkom stadosmo vrucde molitvi. A tako i naši rođaci i ostali. Dali smo čitali slike Misije, molili smo krunice, litanijske i devojčice. I zaista naš je brat za kratko vrieme ozdravio i počeo izlezeti u selo. Liečnici, kada su ga pregledali, nisu ga na prvi mah prepoznali. Nisu mogli vjerovati, da je nakon mjesec dana podpuno zdrav onaj, za koga su držali, da je već mrtev. Javno su priznali, da ga je jedino milost Božja ostavila na životu. Na njegovom fielu sada više nema poslijedica bolesti. Zato se vrucde zahvaljujemo dragomu Bogu. Zahvaljujemo presvetom Srđcu Isusovu i dragoj Majci Božjoj. A zahvaljujemo i svima svelima, koje smo u pomoći zazivali.

Obitelj B., Gornja Vrbnja

D A R O V I

Za sv. Mise: Baćić Dragi 720; Belimović Grga 300; Čerević Rozalija 150; Cuculic Tina 240; Češić Mila 500; Dežbavčić Eliza 150; Deak Božica 240; Ivanićki Josip 260; Jeca Marija 500; Jurčić Luka 360; Katalić Milka 1.090; Krkić Amica 150; Kustić Ivan 300; Ostrovac Stjepan 150; Panian Andrija 240; Pintević Amica 150; Ređić Boža 440; Sekulić Jelka 450; Šaban Mira 100; Spoljarević Gabrijela 100; Takac Marija 300; Tkalčić Agica 500; Tkalić Josip 150; Trilek Emilia 300; V. P. Šinj 1.250; Vaisenl Kalu 150; Vlašić Terezija 400; Vučinac Stjepan 150; Yukoje Mujo 1.000.

Sv. Misa za sv. Oltar: V. P. Šinj 150.

Za potrebe Basilike Srda Isusova u Zagrebu: Adić Amalija 50; Ambel Marija 50; Barać Luka 25; Boranić Anka 100; Božić Antun 100; Ceković Čeca 500; Cvjetko Anka 100; Drmanjančić Stjepo st. 50; Ergović Janja 100; Fortune Julia 70; Holup Mara 500; Ivčić Anka 50; Jancic Jelka 1.000; Leskovček Marija 200; Leš Franciska 100; Marković Josip 250; Matijević Milja 1.000; Miklošević Marija 220; Molnar Anica 100; N. N. Zagreb 250; Nikolić ud. Julija 50; Perelić Milka 40; Piler Franika 1.000; Pujlić Malo 85; Šeder Elizabeta 100; Srbotnjak Ana 60; Šepić Alberto 70; Šenk Marija 100; Tukalić Josip 500; Zechmeister Marija 100; Žutić Marija 200.

U nast. Srdca Isusova i Marijini, i Majci Božjoj: Baraćević Marija 100; Belić Dorica 100; Belimović Grga 100; Belić Anka 100; Benić Šrama 130; Benković Amica 80; Benković Eva 80; Biher Ana 100; Bogovac Marija 100; Bošnjić Ana 200; Brkić Kala 300; Črnković Bare 35; Čilić J. Ivo 200; D. L. Šv. Duđ 100; Drvar Ana 50; Fabijanić Frančiška 40; Federer Katarina 100; Filic' Elizabeta 500; Flimčec Amica 100; Grobnički Manda 2.320; Grigat Miroslav 50; Hadžo Josipa 100; Hrebret Josip 100; Idžaković Eva 200; Jagunović Ljudevit 500; Jančiković Katarina 300; Jurević Tomo 80; Jurčić Mara 80; Jurčić Evica 50; Jurčić Josipa 270; K. G. Gundanci 200; Kamenčić Marija 80; Kaurinović Marija 300; Klauber Rosina 50; Klobučar Agneza 80; Kovacević Jozo 500; Kovacević Kata 30; Kovatović Manda 500; Krkić Amica 100; Kuček Ana 50; Lukić Anka 500; Lukić Međe 50; Mađarić Šime 100; Mađerić Klara 300; Major Paulina 250; Mendić Eva 1.000; Mesić Ana 200; Marković Amilija 50; Marković Peter 30; Matić Ana 100; Marković Ruža 200; Miholjević Jela 100; Mirković Jakob 50; Milivojević Marto 30; N. N. Gor. Desinec 200; Pinterić Lovro 100; Potoković Evica 500; Pošavac Boža 200; Rakinović Marija 100; Šabot Ana 300; Šalino Ernest 100; Šlancić Mara 100; Štanković Kala 100; Štanković Marija 80; Šebelić Marija 300; Šemperović Marija 100; Šimešić Řozibet 50; Šimić Malo i Marta 100; Španić Ozabela 50; Šravljac Marija 30; Takač Franjo 100; Telebar Mora 400; Tomas obitelj 500; Trošek Ana 80; Turčić Franjo 200; Tvrković Lucija 50; Valent Kala 120; Valenčić Štefija 100; Vergić Kata 50; Vučković Kata 200; Zdravčević Ivan 500; Živit Kala 80.

I Petru Barbariću: Knadić Marija 100; Šlipetić Vlasta 200; Yuković Katica 200;

Za ratiranje Glasnika Srda Isusova: A. K. Podravski Podgajci 30; Baćić Zlata 25; Berilić Paula

30; Benković Elizabeta 200; Belkar Marica 100; Bođulovac Ana 80; Bogulovac Eva 80; Bošić Malo 35; Božendić Ana 100; Bubanj Romica 100; Ćađulović Bora 50; Černi Kata 500; Čovcan Katerina 80; Debačić Meca 100; Deuhić Bosiljka 100; Diković Ana 80; Doknjač Eva 80; Dolečak Julijana 30; Drašatec Franje 100; Filipović Josip 100; Filković Anka 80; Franjević Dragica 35; Gluvaković Marija 50; Golubović Teresija 80; Häusler Josip 150; Horki Marija 30; Hsollo Elizabetha 200; I. L. Miklošević 1.000; Ivanović Vinkošćica 200; Ivanić Josip 100; Judek Magdalena 300; Korpai Franjo 20; Kovatović Peter 20; Kožarić Kala 200; Kralić Petar 30; Krkić Iosko 100; Krmčić Niko 200; Kudić Marija 40; Kulafa Stanislav 250; Lađak Katarina 500; Lehner Verica 70; Lanić Anka 160; Međan Marija 100; Meyer Marija 200; Menić Milka 80; Merjanović Jozelina 80; Merjanović Teresija 100; Merojević Matilda 30; Melina Marko 25.000; Maljević Nada 200; Matotović Ana 50; Matovinević ud. Marija 40; Mecelović Merica 80; Milić N. N. Zagreb 200; Naglić Marija 150; Nikolajević Teresija 80; Novosel Marija 200; Osraig Peter 100; Osvald Ana 50; Pađalj Luca 33; Pašulj ud. Ana 1.000; Pavić Marija 500; Paulić Jozef 80; Pinterović Ljubica 100; Pistić Zlata 200; Pleškošić Ilijas 400; Pojković Mire 80; Prlićanec M. N. Reljevac Đuro 200; Radičević Marija 500; Samostan OO. Franjevaca, Šarengrad 290; Šekercić Marijan 50; Šekula Josip 100; Šekulić Jelka 270; SS. Milosrdnice, Dugaresa 1.000; SS. Šlužavke, Malog Isusa, Vilje 200; SS. Sv. Križa, Zagreb 590; SS. Dragoci, Krvni Isusove, Zenica 360; Šipr Buro 100; Široglavić Marija 1.000; Starčević Toma 1.000; Šebatić Marija 350; Šipurić Marija 100; Štrbić Liza 200; Tadijanov Elizabeta 60; Palacković Marija 720; Tomićić Katarina 20; Tršak Jelene 100; Tunđić Antun 200; V. P. Šinj 500; Varešanin Janja 200; Verga Gabriela 30; Wesel Anke 100; Božić 150; Veselić Margita 500; Vincenc Milan 100; Vran Fani 100; Yuković Marija 70; Zadravec Teresija 150; Željanić Katica 100; Živčić Karolina 200; Zupnik, Oprisavci 80.

U nast. sv. Antunu Padovanskog, sv. Tereziji M. I.

Za kruh sv. Antuna: Čerjak Ljubica 200; Pintević Amica 100; Čegar Ivan 500; Marković Josip 250; Mihun Justina i Pelević Kala 100; Pinterović Ljubica 200; Sokolj Agata 100.

Za lond biskupinacije Petra Barbarića: Čamić Maja 50; Šantić Roko 300; Bobut Vasmoldava 30; Deuhić Bosiljka 100; Dukelić Tomo 70; Glazarić Barbara 200; Horvat Margita 100; Houlika Milka 50; Jakobović Merka 50; Jelincek Doroteja 20; Jurkac Ana 100; Kopunović Anikun 500; Kosirid ud. Nike 100; Lukić Augustin 50; Majeđenac Kata 80; Majesović Agata 100; Marković Anka 200; N. N. Zagreb 200; Nikolić ud. Julija 50; Pinterović Ljubica 150; Pintević Řozimira 100; Šarić Liuba 40; Šimunović Mandice 100; Tvrković Lucija 50; Vučić Luka 200; Živković Perica 100.

Za ulje pred Prezidijem: Ripson Katica 70.

Za svećenički podmladak i Malo Šijemnitice u Travniku: Kopunović Anton 1.000; Paulak ud. Ana 1.000; N. N. Zagreb 2.000.

+

U VJEĆNU DOMOVINU POZVANI SU PREDPLATNICI GLASNIKA :

+ Msgr. Matija Cvetko, Novi Vinodol + Ljubica Generalović, Jasrebarsko
Greidi, Veliki Grdevac + Sofija Hulčić, Brod n/S + Stefanija Matulaj, Zagreb + Josip Serbec, Zagreb + Franjka Spoljarić, Noskovci + Augusta Zapletal, Banja Luka.
Kako je slado umrli onima, koji su cio život nježno štovali Srdce svog budućega Sudca.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

Kad se hoću pričestiti, treba da se valjano na to pripravim. Inače se ne dobivaju mnoge milosti. Jer koliko ti ima u srcu prostora, koliko će se uliti milosti Božje. Ali ako veći dio srdca mogu zapremaju brige zemaljske, tamo ne dopire milost Božja. Dakle moram si dušu posve očistiti, da bude dostoјna primiti velikoga gos-

SVETA PRIČEST

ta, samoga Isusa Krista, Gospodina i Boga svoga.

Ako poslije sv. Pričesti odolim kojekakvim nepastima, to se ne smijem sâm ponositi, jer je to djelo Isusovo, bez njega ne mogu ništa.

O sladki Isuse, odlučujem uz pomoć Tvoju, pripravili se što bolje za sv. Pričest, i svako dobro djelo Tebi pripisivati. A. M. D. G.

MILOSTI PO ZAGOVARU SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARIĆA

1537. Velika (zagreb, nadb.): Dvaput ozdravljenje noge. M. K. — 1538 i 1539. Reichenburg (Štajerska): Bila sam jako bolesna i već sam izgubila svu nadu u život. Ozdravila sam zagovorom S. B. Petra Barbarića. K. M. — Dugujem veliku zahvalnost S. B. Petru, koji me je izbavio iz velike pogibelji na izvanredan način. Lj. C. — 1540. Zagreb: Majka zahvaljuje S. B. Petru Barbariću za izkazanu milost djeći većiza 3. dana devetnice. Vrlo veliku zahvalnost dugujem za mnoge razne milosti. M. I. — 1541. Ledina ž. Preseka (zagreb, nadb.): Usljšana molitva po zagovoru S. B. Petra barbarića I. P. — 1542. Osiek (dakov, biskup.): Zahvalna sam Petru Barbariću za primljene milosti. D. R. — 1543. Zagreb: Od srđa zahvalna S. B. Petru Barbariću, što mi je od druge Majke Božje izprosio milost u velikoj nevolji. O. N. — 1544. Đakovo: Milošcu Srđca Isusova po zagovoru Petru Barbariću moja sestra, majka od šestero djece vrvala se iz robstva od odmetnika. S. S. — 1545. Travnik (vrhbos., nadb.): Slava i hvala dragom Petru Barbariću na primljenim milostima. — 1546. Dubrovnik: Zahvaljujem S. B. Petru Barbariću na izprošenim milostima. T. M. — 1547 — 1549. Gorice (vrhbos., nadb.): Zavjeljovao sam Srđcu Isusovu i Petru Barbariću svoga sina Petru radi operacije na sličnom crievu, koja se nije mogla provesti.

na vrijeme redi obsade Brčkog, nego istom 2 mjeseca kasnije. Operacija je uspjela i djele na životu ostalo. S. M. — Obavljao sam devetnicu Srđcu Isusovu i zavjetovao se Petru Barbariću radi bolesti na nogama. Boli su prestale i više se ne pojavljuju. B. B. — Zavjeljovao sam se Petru Barbariću i molba mi je bila uslišana. M. S. — 1550. Zagreb: Presvelo Srđce Isusovo i S. B. Petru Barbariću pomogli su mi u očitoj pogibelji, pa im od svega srđca zahvaljujem na milosti. R. S. — 1551. Zagreb: Hvala Srđcu Isusovu na milosti po zagovoru Petru Barbarića. Z. P. — 1552. Donji Miholjac (dakov, biskup.): Zahvaljuje S. B. Petru Barbariću za primljene milosti. K. A. — 1553. Mačkovec (zagreb, nadb.): Boli jela me ileva nogu u koljenu i ozdravila. E. J. — 1554. Reichenburg (Štajerska): Moj muž već godinu dana ostavio mene i djecu. Nismo znali, gdje je. Zavjeljovao sam se S. B. Petru Barbariću i molila devetnicu. Pošla sam na put i u stranom svetu našla sam ga u jednoj čekaonici. I muž se obratio i izmirio sa mnom. T. M. — 1555. Travnik (vrhbos., nadb.): Težko sam oboljela i više nije bilo nade, da ću ozdraviti. Velikim pouzdanjem obavila sam devetnicu S. B. Petru Barbariću i odmah se pokazalo ozdravljenje. I drugi put sam se njemu obratila s jednom molbom i opet sam bila uslišana. R. Z.

7. SRPNJA
PRVI PETAK
NAKnadna sv. PRIČEST

1. SRPNJA
PRVA SUBOTA
SV. PRIČEST ZA MIR

Božansko Srđe Isusovo

prikazujem ti po Bezgrješnom Srđcu Marijiniu
sve molitve ♦ djeļa ♦ i ♦ trpljenja ovoga dana
u naknadu za naše uvrede i na sve one naknje
♦ na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru
osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu ♦ za sv. Oca
i za sve potrebe preporučene
♦ Članovima Apostolata Molitve ♦

S R P A N J 1 9 4 4 .

Nakana Apostolata Molitve: Da se svi bore proti neudoređenosti u knjigama i slikopisima.
Misilska nakana: Da obiteljski život i rad crnaca prožme kršćanski duh.

POSEBNE MOLITVENE NAKANE ZA SVAKI DAN

1 S Predragocj. Krv Isusova ★ Mir u svetu

NEDJELJA 5. PO DUHOVIMA

2 N Pohod Bl. Dj. Marije ★ Zahvalnost
Bogu za sve

3 P Leon II. Papa ★ Progonitelji Crkve

4 U Berla ★ Hrvatske djevojke

5 S Ciril i Metod ★ Sjedinjenje Slev-
ena u Crkvi Kristovoj

6 Č Toma Mor ★ Crkva u Englezkoj

7 P Peter Fourier ★ Svećenici u pastvu

8 S Elizabeta ★ Kršć. ljubav prema srodom

NEDJELJA 6. PO DUHOVIMA

9 N Mučenici u Gorkumu ★ Duh vjere

10 P Amelija ★ Mladež u praznicima

11 U Pio I. Papa — Sveti Olac

12 S Ivan Gualberto ★ Zavađeni ljudi

13 C Anasleti Papa ★ Okorjeli psovači

14 P Bonaventura ★ Naši profesori

15 S Henrik ★ Ljubav među narodima

NEDJELJA 7. PO DUHOVIMA

16 N Gospa Karmelska ★ Umirući na bojili.

17 P Aleksije ★ Mladež u radnoj službi

18 U Kamilio Leli ★ Naši ranjenici

19 S Vincencije Paulski. Mjes. zašt. ★ Hrv. Milosrdnice

20 Č Ilija Prorok ★ Dobra ljetina

21 P Pejkeda ★ Postreljali od bombardir.

22 S Marija Magdal. ★ Djev. društva S. I.

NEDJELJA 8. PO DUHOVIMA

23 N Apolinar ★ Ratne izbjeglice

24 P Kristina ★ Ucviljene obitelji

25 U Jekov apostol ★ Naše država

26 S Ana, Majka Bl. Dj. Marije ★ Hrv. majke

27 C Pantaleon ★ Hrvati u borbi

28 P Nazarije i Celzo ★ Opuslošeni krajevi

29 S Maria ★ Kućne pomoćnice

NEDJELJA 9. PO DUHOVIMA

30 N Abdón i Senen ★ Hrvatski vojnici

31 P Ignacije Loyola ★ Hrvatski Isusovci

Za članove Apostolata Molitve: Podpun oprost jednog petka i još po volji odabranog dana.
Na dan naknadne slike. Pričesti. Ne blagdan mjesecnog zaštitnika.

Za članove bratovštine Srđa Isusova: Podpun oprost prvog petka i prve nedjelje te
još jednog po volji odabranog dana.

4. KOLOVOZA
PRVI PETAK
NAKNAĐNA SV. PRIČEST

5. KOLOVOZA
PRVA SUBOTA
SV. PRIČEST ZA MIR

BOŽANSKO SRĐEĆE ISUSOVО

prikazujem ti po Bezgrješnom Srđcu Marijiniu
sve molitve ♦ djeļa ♦ i ♦ trpljenja ovoga dana
u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane
♦ na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru
osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu ♦ za sv. Oca
iza sve potrebe prepokućene
♦ Članovima Apostolata Molitve ♦

KOLOVOZ 1944.

Nakana Apostolata Molitve: Da djevojke goje u sebi krčanske kreplosti.
Misija nakana: Da se pomnože u Africi poduzeće krčanske ljubavi.

P O S E B N E M O L I T V E N E N A K A N E Z A S V A K I D A N

- 1 U Peter u okovima ★ Dobra tjerina
- 2 S Alfonz Ligui, ★ Naši učitelji i učiteljice
- 3 C Augustin Kažotić ★ Vjera u Hrvatskoj
- 4 P Dominik ★ Hrvatski Dominikanci
- 5 S Sniežna Gospa ★ Borba proti pravci

- 16 S Josakim ★ Posvećene obitelji S. I.
- 17 Č Hiacint ★ Naša država
- 18 P Agapit ★ Vjerosustnost Hrvatske Papi
- 19 S Ivan Eudes ★ Pouzdanje u Srdu Marij.

NEDJELJA 12. PO DUHOVIMA

- 6 N Preobraž. Isusovo★ Mir i pravde u svetu
- 7 P Kajetan ★ Umirući na ratistike
- 8 U Cirilek ★ Mladež u prežnicima
- 9 S Ivan Vianney ★ Naši župnici
- 10 S Lovro Mjes. zašt. ★ Hrv. vojnici
- 11 P Tiburcij ★ Kršć. prastanje
- 12 S Klara ★ Djev. društva Srđca Isusova

- 20 N Bernard ★ Pobjeda sv. Crkve
- 21 P Ivana Franciska ★ Ratne udovice
- 22 U Timotej ★ Nastojanje Sv. Oca o miru
- 23 S Filip Benicij ★ Zavedeni Hrvati
- 24 C Bartol apostol ★ Uprevlači narodā
- 25 P Ljudevit ★ Ljubav među narodima
- 26 S Zelirin ★ Postradali od bombardiranja

NEDJELJA 13. PO DUHOVIMA

- 13 N Hipolit i Kasion ★ Neće radnice
- 14 P Eusebije ★ Okorjeli pravoci
- 15 U UZNESENJE BL. DJ. MARIJE ★ Utjeha očajnima

- 27 N Josip Kalasancij ★ Sv. Otar
- 28 P Augustin ★ Naši biskupi i svećenici
- 29 U Glavosjek sv. Ivana Kriš. ★ Ranjenici
- 30 S Ruža Limski ★ Hrvatske djevojke
- 31 Č Rajmundo Nonaf ★ Opustošeni krajevi

Za članove Apostolata Molitve: Podpun oprost jednog petka i još po volji odabranog dana.
Na dan naknadne slike Pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Za članove branitelje Srđca Isusova: Podpun oprost prvog petka i prve nedjelje te
još jednog po volji odabranog dana.

POSTAKINA PLACENA U GOTOVU

+ G. 53 = RUJAN 1944 = BR. 9 +

GLÄSNIK SRDCA ISUSOVA

GLAŠNIK SRDCA ISUŠOVA

GLASILLO APOSTOLATA MOLITVE ★ LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBitelji

Izdeju s dopuštenjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu
★ Odgovorni urednik: Zec
Stjepan D. I., Zagreb I/147,
Palmotićeva 31. ★ Tiskara
»Glašnik«, (Ivan Nikolić D. I.),
Zagreb, Palmotićeva ulica 33,
Tiskanje i razpačavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Knis 1681/34-1

G. 53.

BR. 9

R U J A N 1 9 4 4

Uprava: Zagreb I/147, Palmotićeva 31 ★ God. predplata 150 Kn; dobrovoljna predplata 200 Kn. (ček. rač. 33.896) — Madarska: 10 Pengő (č. r. 59.682) — Ostalo inozemstvo: protuvrednost od 130.— Kn

HRVATSKA ZA PAPU

U RUJNU 1944. SLUŽI SE U NEZAVISNOJ DRŽAVI HRVATSKOJ
SV. MISI NA HAKANU SV. OTCA:

Početkom rujna: u Dolini — 1. rujna: u Dubrovniku — 1. rujna: u Oštjakama — 2. rujna: u Milini — 4. rujna: u Jastrebarskom — 5. rujna: u Dubrovniku — 6. rujna: u Bos. Gradiški — 7. rujna: u Kraljevcima — 8. rujna: u Dubrovniku 8. rujne: u Meduriću — 9. rujna: u Orehovali — 10. rujna: u Otočku — 14. rujna: u Baču — Tiekom rujna u Splitu.

KALENDAR SRDCA ISUŠOVA I MARIJINA

1945

već je u tisku, a izlazi početkom listopada.
Predbilježi se čim prije, jer ćeš ga tako dobiti odmah, čim bude dotiskan.

Uprava
Glasnika Srdca Isusova
Zagreb Palmotićeva 31

DOBRE KNJIGE ZA KATOLICKU KUĆU

Lisbeth Burger: Majko, uči me moliti, meko vezano 300. — Kn; tvrdo vezano 450. — Kn.

A. Rodriguez: Vježbaj se u kršćanskoj savrjenosti, I. dio meko vezano 400. Kn.
Put Srdcu Spasiteljevu, zgodan priručnik za pripravu na sv. Prciš, tvrdo vezano 300. — Kn.

MOLITVENIK: Srdce Isusovo Ulanje naše, sa krupnim slovima. Tvrdo uvezan 250. — Kn.

MOLITVENIK: Sv. Alojzije, za dječake. Tvrdo uvezan 80. — Kn.

MOLITVENIK: Sv. Terezija, za djevojčice. Tvrdo uvezan 80. — Kn.

Peler Barbarić, Hrvatski uzor-mladić. Sa mnoga slike. Meko vezano 350. — Kn.
Poštarina računa se posebno.

Naručbe prima: Uprava Glasnika Srdca Isusova Zagreb. I/147, Palmotićeva 31.

PETDESET GODINA U SLUŽBI OLTARA

U srpnju ove godine navršila se petdeseta obljetnica svećeničeva dvojice velikih svećenika našega naroda: Preuzv. g. Dr. Ivana Ev. Šarića, nadbiskupa vrhbosanskog, i preuzv. g. Kvirina Klementa Bonefačića, biskupa splitskog. Tom zgodom iznile su sve naše novine i časopisi velike zasluge te dvojice sluga Božjih i služba svoga naroda te pokazali, kako je njihov život bio samo služba za Božju čast i dobro našega naroda.

DR. IVAN EV. ŠARIĆ NADBISKUP VRHBOSANSKI

Preuzv. g. Dr. Ivan Ev. Šarić rođen je 27. rujna 1871. u Travniku. Tu je polazio među prvima novoosnovanu Isusovačku gimnaziju te na njoj položio meturu 1890. Iza dovršene bogoslovije u Sarajevu bi zaređen za svećenika 22. srpnja 1894., a na blagdan sv. Ignacija Loyole, 31. srpnja iste godine služio je prvu svoju sv. Misu. Odmah je bio imenovan vjeroučiteljem u Zavodu sv. Vinka u Sarajevu. God. 1898. postigao je naslov doktora iz bogoslovije na sveučilištu u Zagrebu. God. 1908. posvećen je za pomoćnog biskupa vrhbosanskog, a 1922. ustoličen je za nadbiskupa vrhbosanskog.

Koliko je Preuzvišeni Jubilarac obljubljen i u svojoj nadbiskupiji i u

celom hrvatskom narodu, najbolje odaju svečanosti, koje su njemu u čast 30. i 31. srpnja priredene, i bezbroj čestitaka, koje je tih dana primio iz čitave države. A ta jednodušnost u izrazu šlovanja i odanosti znak je opet, da je Preuzv. g. Dr. Ivan Ev. Šarić svojim svećeničkim i pastirskim radom zadužio uvelike cij hrvatski

narod. Tko pozna njegova nastojanja na polju svećeničke revnosti i pastirske skrbi, na polju Katoličke Akcije i katoličkog tiska, na polju kršćanske djelotvorne ljubavi i liepe katoličke književnosti, tomu će biti onda jasno oduševljenje, kojim su i vjernici njegove nadbiskupije i najviši predstavnici vlasti i svi izlaknuti Hrvati izrazili svoju radost nad jubilejem Preuzv. Nadpastira i svoje želje

za sretan i blagoslovan njegov daljnji rad na dobro duša te vječno i vremenito dobro Hrvatske.

**DR. KVIRIN KLEMENT BONEFAČIĆ
BISKUP SPLITSKI**

Isti mjesec, samo dva tjedna prije — 15. srpnja — proslavio je svoj zlatni misnički jubilej i preuzv. g. Dr. Kvirin Klement Bonefačić, biskup

splitski. Roden je Preuzv. Svečar 4. lipnja 1870. u Baški na Otoku Krku. Kao mladi svećenik bio je tajnik biskupa Mahnića. Svećenički rad bio mu je posut trnjem neprestanih borba za duše i prava sv. Crkve i hrvatskoga naroda, a to ga je očeličilo, pa je Sv. Olac Pio XI. mogao s punim povjerenjem predati u njegove ruke upravu Splitsko-Makarske biskupije

(6. lipnja 1923.). Primio je biskupiju u težkim nevoljama, koje joj zada prvi Svjetski Rat. No uz pomoć Božju on je neumorno i s velikim pouzdanjem u Božju pomoć obradivao Božji vinograd. Obnavljao je crkve, promicao Katoličku Akciju, dizao pobožnost prema Euharistiji, žrtvovao sve za svoj svećenički podmladak, a kad god je zatrebalo, osobito u ovim burnim ratnim vremenima, dizao je i svoj pastirski prosvjed i na najvišim mjestima proti tlačenju svoga stada, koje su današnje ratne strahote doslovno razpršile. U toj borbi očitovalo se uviek njegovo otčinsko, pastirsko i hrvatsko srdce, a to mu je onda i priklonilo srdca sviju vjernika, kojih je najvraća želja, da mu Svemogući dade života i snage, da i iz ovih ruševina podigne ponovno svoju biskupiju do punog cvata vjere i blagostanja.

★

»Glasnik Srdca Isusova« pridružuje se čestitkama i iskrenim željama svih Hrvata u ime tisuća svojih čitatelja, koje pozivlje, da se u svojim apostolskim molitvama sjete na poseban način i te dvojice naših Biskupa-Svećara te im fako najbolje izraže u ime cijelog naroda našu sinovsku zahvalnost.

N.

SRDCE BOŽJE!

Srdce Božje, koje sjaš vječnim žurom,
Koje svojom ljubavlji nosiš sreću
Svima, svima; i mir donesi sveti
Nesretnoj duši!

Srdce Božje, koje sjaš kao rubin.
Ljudske duše privlačiš, pa ih dižeš,
Kada padnu, ne daš im opet pasti
U propast grieħal!

Srdce Božje, koje sjaš kao oganj,
I užećeš za svako dobro srđa,
Griješ duše pobožne, pa ih jačiš
Za svaku žrtvu.

Srdce Božje, koje sjaš kao sunce,
I noć crnu pretvaraš u dan sunčan,
Ti nas vodiš u nebo, gdje nas čeka
Blazenstvo vječno.

Srdce Božje, hvaljeno budi vazda,
Probodeno htjelo si biti za nas,
Naša srdca kucat će vazda za Te,
Najdraže Srdce!

Iv. Ev. Šarić.

PRAVE JUNAKINJE...

To su jednostavne i obične kućne pomoćnice. One su u očima ovoga sveta nepoznate a često puta i prezrene. Ali pred Bogom su velike. Svojim molitvama i svojim životom izvode velika djela. Obraćaju duše i vode ih dragom Bogu. Prave junakinje.

ZASLUGA JE TO MOJE DJEVOJKI

Vozio se redovnik vlakom. Njemu nasuprot sjedi jedna gospođa. Iza nekog vremena započeše razgovor. Gospoda veli, da je bila u N. Odpratila je sina u samostan, gdje je stupio u noviciat. Redovnik joj čestita.

»Imam ja,« kaže gospođa, »još jednog sina kod kuće. On je još bolji i pobožniji od svog brata. I on bi htio postati svećenik. Samo je sada nekako boležljiv. Obadva su sa mnom svake nedelje pristupale sv. Prcišći.«

Svećenik će: »Vidi se, da je to jedna dobra katolička obitelj. Hvala Bogu, da još ima takvih obitelji!«

»Vi kaželete, velečastni, katolička obitelj. A evo moj je muž slobodni zidar. A i ja sam do svoje dvadeset pete godine živjela daleko od vjere.«

Svećenik se čudi i piše: »Pa kako je to moguće...?« »Zasluga je to moje djevojke,« prekida ga gospođa. I poče priopovjetati:

Kad sam kao mlada žena rodila prvo svoje diete, uzela sam kućnu

pomoćnicu. Djevojka je bila radina, savjestna i pobožna. Satima je znala po noći raditi, da pomogne siromasima. Divila sam se njezinoj pozravnosti i pobožnosti. Jedan put je zapitalam: »Slušaj, kako to, da si ti tako dobra?« »Ja čitam dobre knjige i časopise,« odgovori skromno djevojka. I donese mi »Glasnik presv. Srdca Isusova« i druge dobre knjige i časopise. Iza nekog vremena počela sam i ja čitati dobro štivo. A onda sam počela zajedno sa svojom djevojkom odgajati svoju djecu u kršćanskom duhu. Kad su sinovi posli u gimnaziju, izjavile otcu, da žele postati svećenicima. Otc je rekao, da on za to nema novaca. Neka se majka brine za njih. I ja sam školovala svoja dva sina pripravljajući ih za svećenike. U tome me je djelotvorno pomagala moja dobra djevojka. Kroz osam godina nije uzimala nikakve plaće za sebe. Sve je išlo za buduće svećenike...«

Kad je svećenik čuo to dirljivo priopovedanje, bio je ganut i primjeti, da bi ovaj divni primjer trebalo negdje objelodaniti. Ali gospođa odgovori:

»Ja sam to jedanput htjela. I napisala sam bila. Međutim kad je moja djevojka to opazila, raztrgale je papir na komadiće. I rekla je, da će ostavili moju kuću, ako budem to učinila.«

DVADESET GODINA MOLITVE

Pripovjeda o. M. C.: Prisustvovao sam jednom obraćenju, kojega ne će nikada zaboraviti. Neki nesretni otac obitelji obratio se na smrtnom času. Bilo je to pravo čudo. Čitav život proveo je daleko od Boga. Njegova posljednja sv. Pričest bila je ujedno i prva sv. Pričest njegovog života. U sobi je bila žena s djecom. U kući je klečala jedna siromašna žena. Bila je to kućna pomoćnica. Plakala je od uzbudjenja. Kad sam završio sv. obrede, podigne se žena,

koja je dosad klečala i plakala, prisluhi postelji svog umirućeg gospodara i reče: »Gospodine, evo već ima dvadeset godina, da se ja pričešćujem svaki dan. I svaki dan sam od dragog Boga molila milost, da ne umrete, prije nego se обратите i primite sv. Pričest. I dragi Bog me je uslišao. Hvala mu!«

* *

Neka se u ove svjetle primjere ugledaju i naše kućne pomoćnice. Neka i one svojim kršćanskim životom vode i obraćaju dušu Bogu.

S. Z.

KUĆNE POMOĆNICE I NJIHOVE POTREBE

Sveća Crkva je kao MOLITVENA NAKANA
bržina majka. Ona se APOSTOLATA
brine za svu svoju dje- ZA RUJAN 1944.
cu. Ali osobito su joj na srdcu ona,
koja su izvrgnuta većim opasnostima
i pogibeljima u životu.

Tako evo Sv. Otac u ovoj mjesecnoj nakani preporučuje nam u molitve duhovne i vremenite potrebe naših kućnih pomoćnica. Njihov je život težak. A opet mnoge od njih žive u sred velikih i različnih opasnosti.

Svatko će razumjeti, da život jedne kućne pomoćnice u ovo težko današnje doba nije baš lagan. Te siromašne djevojke, koje većinom sa sela dolaze u grad, težkim radom zaslužuju ono, što im je najnužnije za život. One jedu uistinu u znojilica svoga kruh svoj svagdanji. Od njih se puno traži, a često im se malo daje. Žive pod tudem krovom. Pa se s njima postupa kao s tudem čeljadetom. Po onoj pjesnikovoj: »Tuda majka ima svoje, ne poznaje jade tvoje.«

A još je lakše uvidjeti, kako su kućne pomoćnice izvrgnute velikim

opasnostima u svom životu. Odlaze mlade i neizkusne u tudi svjet. Same su. Ne bdije nad njima zabrinuto oko otca ili majke, koji bi ih upozorili na opasnosti, što im priele. A opet današnji naši gradovi jesu leglo svakojake pokvarenosti. I tako se lako može dogoditi — a vidimo i znademo, da se to često uistinu i događa — da te djevojke zalutaju krvim putem. Brzo izgube svoje najveće blago: kršćansku pobožnost i djevojačko poštenje. I na taj način propadaju i duševno i tjelesno u kaljuži griebla i pokvarenosti.

Zato je potrebno postaviti ovo pitanje: kako ćemo osigurati vječnu i vremenitu sreću našim kućnim pomoćnicama? U to treba, da se zamisle u prvom redu same kućne pomoćnice a onda i njihovi gospodari i gospodariće.

Djevojke, koje stupaju u službu kao kućne pomoćnice moraju visoko cijeniti svoj rad. Pošten i čestit rad ne ponizuje nikoga. Ako se netko treba stidjeti i pred Bogom

i pred ljudima, onda to nije onaj, koji pošteno radi, nego onaj, koji ne radi ništa ili koji radi što nepošteno. Bl. Dj. Marija bila je najveća od svih žena, »blagoslovena među ženama«, a obavljala je najobičnije poslove. Ona je sebe nazivala »služkinjom Gospodnjom«.

Svaka kućna pomoćnica mora brižno čuvati svoju djevojačku čast i svoje kršćansko dobrostojanstvo. Zato će živjeti čisto i pobožno. Bježat će kao od same kuge od svih pokvarenih nazovi prijatelja i prijateljica. Stupit će u koje dobro i pobožno družstvo. Danas hvala Bogu imamo družstava baš za kućne pomoćnice. Takva su družstva na pr. Marijine Kongregacije za kućne pomoćnice ili križarska sestrinstva za kućne pomoćnice.

Kućna pomoćnica ne smije biti samo kao Marta, koja se brine samo za kućne poslove. Ona će biti i Marija, koja ne zaboravlja ni ono, što je najglavnije. A to je briga za dušu. Zato će se odlikovati u pravoj kršćanskoj pobožnosti. Dnevnih molitava ne će nikada propuštaći. Isto tako nedjeljne sv. Mise ne će nikad zanemariti. Pristupat će rado i često sv. sakramentima. Tu će ona naći jekosti i utjehu u svom težkom životu.

Ali vremenita i vječna sreća kućnih pomoćnica ne ovisi samo o njima samima nego dobrom dielom i od njihovih gospodara. Gospodari naime imaju prema kućnim pomoćnicama i drugih dužnosti a ne samo, da njihov rad pravedno naplate. Kad su oni djevojku, koja je ostavila dom i rod, primili u svoju kuću, onda su oni dužni, da toj djevojci donekle nadomjestite njezine roditelje. Zato će pa-

»Marta, Marta, brineš se i uz nemiruješ za mnogo. A samo je jedno potrebno...«
(Lk. 10, 41)

zili i brinuli se za njezino tjelesno i duševno dobro. Osobito će pazili, da njihova djevojka uzmognе savjetoštinu i podpuno izvršivali sve svoje vjerske dužnosti. Njima ne će biti svejedno, kuda njihova djevojka hodati i s kim se druži. Kućna pomoćnica ne smije biti za svoje gospodare samo neko strano i tude čeljadi, od kojega oni traže, da radi i to mnogo radi, a da ih za drugo nije više briga. Nego moraju svoju djevojku poput svoje rođene djece odgajati u sveemu, što je dobro i plemenito.

A mi svi nastojimo svojim molitvama prema nakani Sv. Očca osigurati svim kućnim pomoćnicama vječnu sreću i vremenito blagostanje.

Stjepan Žec D. L.

OSAM BLAŽENSTVA

»Ja sam put istina i život. Nitko ne dolazi k Otcu, do po meni« (Iv. 14, 6).

Isus je pravi, istiniti put k pravom životu. On je sam pokazao put, kojim treba ići u nebo. On nam daje u obilju i svoju milost, da možemo lako ići putem Božjim. Da dođemo u nebo, dosta je vršiti zakon Božji čuvajući se težkih grieha. Nu ako hoćemo savršeno služiti Bogu, nije baš potrebito ostaviti ovaj svet i otići u samostan. I u svetu se može savršeno živjeti i postati svet, ako se ne živi po duhu ovoga sveta nego po duhu Isusa Krista. Taj je duh Kristov posve oprečan duhu ovoga sveta.

DVije GORE

Sinajski je zakon vredio za izabrani narod, a u koliko se temelji u naravi ljudskoj, vredni su sve ljudi i zove se naravni zakon. A u koliko ga je Spasitelj primio u svoj zakonik i usavršio ga, zove se Isusov ili kršćanski zakon. »Nisam došao zakon ili proroke ukinuti, nego izpuniti« (Mt. 5, 17).

Taj je kršćanski i evandeoski zakon Isus osobito lijepo i jasno izrekao u onoj glasovitoj besjedi na gori, kako nam to opisuje sv. Matej u 5., 6. i 7. poglavljiju. Ta se gora nalazi u Galileji blizu genezaretskog jezera. Tu razlaže zakonodavac Novoga zavjeta svoj zakon evandeoske savršenosti. Tu se razvija ideal pravog, svetlog života; to je duh Isusov. Bit ćemo to sretniji i blaženiji — već nekako i na ovom svetu — što se budemo bolje držali nauke Isusove izložene na onoj gori. Isus nastupa ovdje kao onaj veliki Prorok, koji je bio na sinajskoj gori obećan. Taj blagi novi zakon nije objavljen uz blje-

sak i gromove, nego se zakonodavac nalazi usred svoje braće i navještuje podpuni zakon novoga i vječnoga zavjeta.

OSMEROSTRUKI »BLAGO«

Onu svoju svečanu besedu na gori otvara Isus sa osam blaženstava. Osam puta počinje Isus rečenicu sa »blago« ili »blaženi oni...« Blago onome, koji se savršeno drži zakona evandeoskog! Blago njemu, jer je on na pravom putu da dođe do nebeskog blaženstva. Čujmo evangelistu! »Kad vidje Isus silan svet, uziđe na goru, i kad on sjede, pristupiše k njemu učenici njegovi. I olvorio je usfa svoja i učio ih: Blaženi siromasi duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko. Blaženi žalostni, jer će se oni ulještiti. Blaženi krotki, jer će oni baštiniti zemlju. Blaženi, koji gladuju i žeđaju pravde, jer će se oni nasiliti. Blaženi milosrdni, jer će oni milosrđe postići. Blaženi, koji su čista srdca, jer će oni Boga gledati. Blaženi mirotvorci, jer će se oni sinovi Božji zvatiti. Blaženi, koji su proganjeni radi pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo nebesko« (Mt. 5).

Ovo osam blaženstava sadržaje temeljne zakone one savršenosti, do koje vodi ljudi Novi Zavjet. Starozavjetni je zakon priprava i temelj za novi. Na tom se novom zakonu kao na temelju diže divna sgrada svelosti Novog Zavjeta, kojoj su uvišenost, sjaj i ures onih osam blaženstava. Tko se drži nauke sadržane u osam blaženstava, taj će u punoj mjeri imati dobra kraljevstva Božjega ovdje u Crkvi Kristovoj i jednom u

- Blaženi siromasi duhom... Blaženi krotki... Blaženi čista srca... (Mt. 5)

nebu, taj će biti u pravom i podpunom smislu blažen. Ova su blaženstva savršena opreka načelima ovo- ga sveta.

Spasitelj je svojim životom najljep- řa sliku svih blaženštava. Tko naslje- duje njega, taj će biti blažen, tko je Isusova duha, taj je na pravom putu: blago njemu! U taj su se božanski primje: ugledali svetci, pa su tako postigli evanđeosku savršenosć. U prvom redu Bl. Dj. Marija. Zato će je »blaženom zvali svi naraštaji«.

* *

Eto baš su oni sretni i blaženi, ko- je drži sviel jednima i ludima. Sviel slavi čast, bogatstvo, slavu i radost; to su mu izvori svega blagostanja. Drugo mu je sve glupost. Za one,

koji su ponizni, te do sebe malo drže, kažu, da ne mare za svoje čovjeće dostojanstvo. Krotki i miroljubivi su mu bedaci i slabici. Žalostni i ozbiljni su dosadni i nesnosni, a pobožnja- ci su oni, koji gladuju i žedaju pravde. Koji diele od svojih dobara siro- masima ili za dobre svrhe: ti su slabí upravitelji i razsipnici. Čisti i stidljivi su ludaci, koji ne znaju cieniti slasti ovoga života. Koji radije sve pretrepe, nego li se iznevjere Bogu, oni su svojeglavi i tvrdovrati. Nu Spasitelj nas uči, da je naša sva sreća u Bogu i u njegovoj svetoj službi, i to po siromaštvu, progonstvima i svakoj nevolji, kako je i on sam pokazao svojim svedlim primjerom. Sv. Pavao nas uči: »Mudrost ovoga svjeta lu- dost je pred Bogom« (I. Kor. 3, 19).

Petar Gürler D. I.

OVAJ JE RAZUMIO

Njemačko mjesto L. blizu grada G. do- živjelo je pred godinu i pol strašan zračni napadaj. Stanovnici je tamno i jedna pobož- na, sretna obitelj, slična obitelji sv. Male Terezije: otac, majka, 5 sestrica i mali bra- co. Otac iz nekog vremena izide za čas iz kuće, da vidi, što se vani događa. No tek se malko udaljio, začu strahovit zviž- duk i paklensku lomljavu. Tlek zraka odbe- cio ga daleko od kuće. Kad se digao i po- gledao oko sebe, vidio je od svoje kuće samo hrpu ruševina i veliku jamu. Sve, što mu je bilo najdraže na svetu, bilo je poko-

pano u razvalinama. Našao je samo još jed- no diele na životu. No i to mu je dalo samo bolni znak zadnjeg pozdrava i premi- nulo. Jedni otac stajao je skamenjen od boli na ruševinama svoje životne srećel

»Nedavno mi dodo u ruke, piše sveće- nik, koji nam je prioblio gornji događaj, njedna krasna pjesma, dirljiva molitva Bo- gu, proizala iz pravog kršćanskog srca. Napisao ju je gore spomenuti gospodin. Naslov pjesme glasi: «Laudate Dominum omnes gentes — Hvalite Gospodina svi na- rodili». Pjesma je to puna gorke boli i dje-

tinje hvali Bogu. Spominje najprije ženu sa najmanjim djetetom u naručju, zatim sve redom do najstarijega i nabraja Bogu, što su oni sve bili za njegovo srđe. A onda ih sve u divnoj molitvi prikazuje Bogu kao žrtvu, da mu posluže na proslavu. Za ženu prikazuju napose svoju žrtvu, da bi se i ona sjedinila što prije s djecom i slavlja Božja u vječnoj slavi, ako bi imala još štogod zadovoljili Božjoj pravdi. A na koncu zahvaljuje Bogu na milosti, da mu je mogao tu žrtvu prikazati, te da se udostoji primili i njega skupa s njegovom boli u duši kao kadiionicu, u kojoj sagorjeva po-

svećeni tamjan njegovih milih i dragih kao ugodan miomirl pred Božjim Veličanstvom.«

Što veliš na to? Kada dođe vječni dan i vječna redos, kada dođe čas, u koji će prestatи svako trpljenje i bol — hoće li ova obitelj za čim žaliti?

Brale, sestro, koji trpiš, ugledajte se u ovoga oca. Ne klonite, ne očajavajte, nego prinosite svoje boli Onome, koji će vašu želost okrenuti u redos, i preobrazili ih u dragocjeno blago, kojim ćete kupiti nebo sebi i svojim dragima. Tako ćete postali pravi apostoli molitve.

A. B.

KOD MALE GOSPE

U kući Joakimovoj i Aninoj zvladala je velika radost. Rodilo im se milo i ljubko djetete, djevojčica. Nadjenuše joj ime Marija. Tko zna, jesu li sretni roditelji slutili, da je baš taj njihov nejaki stvor »Zora, vještina Sunca — Isusa,« kako je pozdravlja Crkva. Bog zna, jesu li otac i majka ovog novorodenčeta naslučivali, da je ovo diete obećano već davnio kao Majka Onoga, koji je Očekivanje naroda — Spasitelja... Mi toga ne znamo. Ali znamo sigurno ovo: Roditelji Marijini primili su ovo diete kao dragocjeni dar s neba. Bili su uvjereni, da je male Marija više Božja nego li njihova. Zato su je već u najranijem djetinству posvetili službi Božjoj u hramu. Tako su je nesvestno pripravljali za velike planove Božje; postat će škrinja Novoga Zavjeta, dosta na nosili, ne zakonske ploče i mānu, nego samoga zakonodavca i hranitelja svete, Isusa Krista, i Andeo je

nade spremnu da primi čast materinstva Božjega. »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po rieči tvojoj.«

Istom su u nebu spoznali blaženi roditelji Joakim i Ana svoju sreću, što su odgojili Majku samoga Boga.

* *

U kršćanskom domu nije riedkost, da se rodi djetete na svjet. Pravi kršćanski roditelji očekuju kao nešto naravno, da će njihova sakramentom posvećena ljubav donositi svoje plodove — djecu. Primat će ih kao dar Božji. No to nije dosla. Oni su dužni tu svoju djecu Bogu opet povratiti, to jest kršćenski je uzgojiti.

Koji olac, koja se majka ne bi smatrala sretnom, kad bi znala, da je sâm Bog izabrao koje njezino diete za svoju posebnu službu! Što sve ne bi poduzeли takovi roditelji, da očuvaju to svoje izabrano čedo od svake zemaljske prijavštine i da ga učine dostoјnim službe Božjem Veličanstvu!

A ipak je istina na-

še svete vjere, da sám Gospodin Bog namjenjuje svakom kršćanskom djetetu veliku i veličanstvenu zadaču, da bude poput Marije stan Isusov, hram Duha Svetoga. — Razvijali i budili su kršćansku svjetlost u djetetu već od najranije njegove dobi, puštiti te malene Isusu, čim za to dorastu, elo vam, kršćanski roditelji, najboljejamstva, da će vam dječica biti jednom srelna i da će izpuniti svoju veliku životnu zadaču.*

Ima roditelja, nažlost i kršćanskih, koji pred kolievkom zaplakanog novorođenčeta drhlavom rukom prevrću po nekakvom stoljetnom kalendaru i traže, da li se diete rodilo »pod sretnom ili nesretnom zvjezdom,* i nastoje odgometnuti zastrlu budućnost. To su gluposti. Sreća ili nesreća vašeg djeteta, kršćanski roditelji, stoji do vas. Razmišljajte malo o tom uz kolievku *Male Gospe*, neće zajedničke Majke Marije.

Fr. Ivanušec D. I.

*Najbolje pomagalo roditeljima u toj svetoj službi jest nova knjiga od Lisbeth Burger: »MAJKO, UČI ME HOLITIN Cimicimak«, verzija 300 kn., tvrdi vezani 450 kn. Dobije se kod UPRAVE »GLASNIKA SRDCA ISUSOVA«.

BORAC ZA ČAST BOŽJU

»Tko je kao Bog? — Michael.« Ovo je ime arkandela, koji je zametnuo boj s oholim anđelima, kad su se pobunili proti samoga Gospodina Boga. Zli anđeli na čelu s Luciferom ustali su i rekli: »Neću, da ti služim.« Ali na čelu dobrih i vjernih anđela stajao je Mihovil — »Tko je kao Bog?« I kaže nam Sv. Pismo: »I postar na nebu, Mihovil i anđeli njegovi su ratovali sa zmajem. Zmaj ratova i njegovi anđeli. I ne nadvladale, i

više im se ne nađe mjesa na nebu« (Odkr. 12, 7). Odlada je njihovo mjesto pakao. Mjesto groze i muka. Bog ih je kaznio strašno, jer se usuđiše povredili Njegovu čast. Tko je kao Bog?

I na zemlji ima ljudi, koji se drzko usuđuju vriedati Božju čast. To su veliki grješnici, koji poput anđela na nebu govore: »Neću, da ti služim.« Ali to su osobito bogopsovaci i bogohulnici. Oni svojim jezikom ratuju

proti svemogućem Bogu rigajući i bljujući sav smrad svoga srdca na Božje Veličanstvo. Izazivaju oni na sebe srčbu i pravdu Božju. I za njih će se, ako uztraju u grijehu morati reći: »I ne nađe im se mesta na nebima. Bog će ih odbaciti, jer su psovali i ružili sveto Ime Njegovo. Tko je kao Bog?

Ali kao što je sv. Mihovil arkandeo na nebu ustao s dobrim andelima, da brani čast i slavu Božju, tako i svi priatelji Božji na zemlji moraju stupiti u boj proti psovci a

za čast i slavu imena Božjega. Svi smo mi borci Božji. To neka zapamti svatko, tko ima makar malo kršćanskog ponosa u sebi. Bio ti tko mu drago: gospodin ili seljak, radnik ili Šrgovac, časnik ili vojnik, mladić ili djevojka ili diele, brani odvažno čast Imena Božjeg. Ne samo nemoj ti psovati, nego ne daj, da se pred tobom pogrduje i vredna Bog. Budi kao andeo Božji na zemlji, koji brani njegovu čast. Kao sv. Mihovil, arkandeo. Neka ti on bude uzor i zaštittnik.

S.

I Z A P O S T O L A T A M O L I T V E

● BROD NA SAVI — Naša obnovljena Bratovština Srda Isusova živo radi. Ima nas oko 100 članica. Vlč. upravitelj je usvojio prijedlog, da osnujemo i podmladak. Skupljamo djevojčice iz predgrađa, koje ne mogu dalje u školu, nego moraju tražiti kakvo uposlenje ili zanat. Prvi sastanak imat ćemo, nadamo se, na Petrovo. Djevojčice ćemo okupljati nedjeljom popodne te im uz kratku vjersku pobožnost dati

po kojo praktično koristno predavanje, koje će članice držati neizmjence. — L. Kužnić.

● ZAGREB — Posveta obitelji. Sto nas jače biju nevolje rafa, sve više osjećamo, da nam pomoći jedino dolazi odzgo. Pa nije onda čudo, da se i sve vije obitelji stavlja pod posebnu zaštitu Srda Isusova. Nije to doduše nikakvo jansktvo, da trpljenja u obitelji ne će biti, ali siguran

ZAGREB: Neke od 22 obitelji, koje se 17. VI. 1944. posvetile Srdu Isusova

je zalog, da će ih biti manjo i da će člavoj obitelji poslužiti na posvećenje i na spas. U toj vjesi posvetilo se o blagdanu Srđca Isusova, 17. lipnja o. g. u kapelici samostana ss. Ursulinki 22 zagrebačke obitelji i izabralo Presv. Srđce gospodarom svoje obitelji, da ih ono kripi i tješi u nevoljama i posvećuje im obiteljsku radosnost.

• SOT — Naše Djevojačko društvo Srđca Isusova postoji tek godinu dana (osnovano 14. srpnja 1943.), ali

se hvale Bogu u cijeloj župi već osjeća da postoji. Ima nas svega 48 članica i 14 revniteljica. Mjesečno sv. Prcišći pristupaju sve, a na prve petke daje društvo služili sv. Misu na nakanu Sv. Olca. Mnoge članice primaju sv. Prcišći i na prve subote i prve nedjelje te na blagdane i prikazuju ih za mir u svetu. Članske dužnosti (uredivanje crkve, apostolsko djelovanje ponalađenjem i rečju...) vrše sve članice revno i sve primaju i čitaju "Glasnik Srđca Isusova". — Marija Živković, glavarica.

Z A H V A L N I C E

Antun AF zahvaljuje za sreten porod. — **Bapska-Novak EM** za primljene milosti. — **Beketinci JK** za razne milosti. — **Beličić KM** za ozdravljenje i namještenje kćerke. — **Bili Brigi MH** hvala Presv. Srđcu, što mi je izpunilo želju. — **Bokinici AB Majci Božjoj** za primljene milosti. — **Botmaji MM** molji za veliku milost. — **Bos Brodi IC** za sretno položeni život. — **Brockenjanci AD** za ozdravljenje bez operacije. — **Brestani OS** za primljene milosti. — **Brod n/š** za ozdravljenje sina. — **Budrović EK** za ozdravljenje od reuma. — **Bukovje JF** za usilitane molbe. — **Carevdar AB** za primljene milosti. — **Ciglenik MS** za ozdravljenje kćerke od teške upale pluća. — **Črnković LK** zahvaljuje za sreten porod. — **AM** zahvaljuje Petru Barbariću za pomoć u potrebočima. — **Danišić Donjci AV** za razne primljene milosti. — **Đelina Maheša RB** po zagovoru Petra Barbarića ozdravljen od teške bolesti želudaka. — **Dubrovnik TM** za primljene milosti. — **Đedelović MJ** za sreten porod. — **JL** za usilitanje u velikoj nevolji. — **VP** za sreten porod. — **Gomilj Andrijević ob.** T za ozdravljenje. — **Hrkavci** za primljene milosti. — **Jastrebarsko MG** za izbačenje od velike nevrede. — **AM** zahvaljuje P. Barbariću za ozdravljenje. — **Kamenica** AB za sreten porod kćerke. — **JJ** za primljenu pomoć. — **JN** zahvaljuje za razne milosti. — **Kleščevi** LT za ozdravljenje noge. — **Krčevići** AK molji za milost. — **Lovčić MS** za ozdravljenje kćerke i mnoge druge milosti. — **Lukat MM** zahvaljuje za spas od teške borbe i druge primljene milosti. — **Matej PO** za mnoga milosti. — **Marija Bistrica JM** za primljene milosti. — **KI** zahvaljuje za usilitanu molbu. — **Mihaljević AM** za izbačenje kćerke od partizanskog zarobljeničstva. — **Milirović** AK za spas braće od smrte pogibljili. — **Nova Bokovica** EP za razne primljene milosti. — **Nova Jelovac** KC za spas pred godom bombardiranja. — **Novi Mikenović** AP za ozdravljenje od teške bolesti. — **Oreslavac** KJ za primljene milosti. — **Osečić MJ** za nemajtešta i druge milosti. — **Pavlovanić DB** za primljene milosti. — **Petrkić RT** za ozdravljenje. — **Petljina MN** za mnoge milosti po zagovoru biskupa Lengu. — **JT** primljene milosti po zagovoru P. Barbarića. — **AN** za sretno položeni život i droge milosti. — **Plešetićka IM** za izbačenje sina iz otlike smrte opasnosti. — **Plišković LJ** za razne milosti. — **Pozavski Podgajčić AL** za mnoga milosti. — **MJ** za ozdravljenje bolesni vrata. — **MM** za sreten porod. — **Podravski Podgajčić MS** za razne milosti. — **Radočobolj SM** za spas iz teške i opasne službe. — **Sarajevo** MM za milosti po zagovoru P. Barbarića. — **Savete** LJ za spas braće iz partizanskog zarobljeničstva. — **Siklarević JH** za spas ukutana prigodom odmetničke navele i plakice. — **Solin DMH** za razne milosti. — **Šljivovčević MM** za sreten porod i druge milosti. — **Siljan EB** za ozdravljenje. — **AB** za ozdravljenje. — **Trašnik** AM za ozdravljenje braće od pješevaca. — **Tuhelj KK** zahvaljuje za ozdravljenje i sretno položeni život sinu i kćerke i za spas iz velike pogibljeli. — **MK** za premjene i spas iz životne opasnosti. — **Valpovo** AS za ozdravljenje od teške bolesti. — **MM** za pomoć u velikoj potrebi i za ozdravljenje dješteta. — **Varadžić JA** za mnoga primljena dobročinstva i za ozdravljenje. — **Vareš-Vlaška** MM za izbačenje od velike pogiblj. — **Velika Gorica** MS za ozdravljenje. — **Vlaško Oreda** AP za ozdravljenje noge po zagovoru P. Barbarića. — **Višnica** KG za primljene milosti. — **Zagreb** JC za oslobođenje rođaka od velike opasnosti. — **CL** za primljene milosti. — **ON** najusprudnije zahvaljuje Dr. Ivana Merzu, što mi je izrešio od naše nebeske Majke veliku milost u nevolji. — **IP** za primljene milosti. — **SJ** za ozdravljenje od teške bolesti. — **KV** za povratak zdravlje i druge milosti. — **Zlatar** AD za ozdravljenje noge. — **AK** za ozdravljenje dješteta. — **Žuljanac** VM za ozdravljenje braće. — **Zupanja** EB molji za zdravlje.

D A R O V I u mjesecu ožujku

Za sv. Milorad: Božić Marija 400; Bunjedica Vinčko 5; Čvirković Rutica 500; Ivanković Stjepan 300; Jakovljević Ljubica 800; Jugovac Ivonka 300; Nikolić Maša 150; Ružić Nevenka 130; Smolja Sime 200; Šepač Katarina 150; Šestak Marija 200; Spajlarević Gabrijela 300; Topoliček Ruža 300; Turk Katica 200; Ujević Iva, Ž. Marijana 200.

Za potrebe Basilike Srđca Isusova u Zagrebu: Benčić Amalija 200; Gulek Berica 200; Iriškić Rosalija 200; Janček M. 100; Korodić Mira 200; Matković Mandi 50; Milanović Kala 200; Otrupčak

Maria 20; Pavlović Janja 100; Pešić Zlata 300; Simić Ana 200; Šuput Josipa 40.

U čas Srdca Isusova i Marijine i Majci Božjoj: Baćmaga Mara 50; Barać Kola 200; Benčetić Kata 100; Blažev Marija 4; Brato Bora 300; Brderić Kata 70; Črnjavić Mara 60; Diković Ana 300; Dušandžić Mara 70; Dvojković Ivanka 100; Egner Vinčka i Milena 160; Golčić Eva 100; Golčić Marija 200; Hoštić Eva 80; Jacek Marta 200; Jurković Slavica 100; Kadović Elza 350; Kelapoš Evica 100; Karas Ana 100; Ključić Milka 1000; Kolarčić Marija 250; Knić Maca 200; Kuračec Ella i Matilda 400; Kurelić Josefine 100; Mesarov Branka 100; Mikićić Kala 50; Prpić

Ana 100; Renka Franciska 100; Resovac Miko 40; Seiner Marija 200; SS Dragocjene Krv Isusove; Ženica 60; Sokolari Ana 100; Sulimanović Ruža 100; Šeb Franjo 1000; Simenić Anica 100; Sterc Jagica i N. H. Marinković Ves 100; Surbek Manda 80; Vražić Blaženka 500.

U čast sv. Obitelji, sv. Josipu, sv. Antunu Padov. i Mikili Tavličiću: Blažev Manja 2 F; Janeček Ana 100; Pipić Ana 70; Skelac Katarina 120; Slader Kata 100;

Za razlikovanje Glasnika Srđca Isusova: Amičić Štefan 1000; Barać Ilijan 200; Bernas Zofija 10 F; Blazanin Filomeno 30; Čermak M. 50; Durić Vjekoslav 50; Dugonjić Ivan 60; Franjevačka Sakristija; Našice 130; Galauer Marija 100; Orašanin Ruzeljana 50; Hrjević Kata 20; Kiselin Marija 100; Kožarac Elizabetha 500; Križanić Marija 150; Kulinić Kalica 50; Kulerović Ana 300; Lucković ud. Evica 130; Lelid Reza 400; Leischer Ljubica 100; N. N. Dubrovnik 100; Namet Marija 100; Pahoki Veronika 300; Pečević Mimi 90; Petriović Kata 100; Šekula Josipa 100; Šilić Franjo 95; Šarić Jandje 200; Šimović Ana 500; Šimunić Ruža 100; Tomasević Ivka 300; Zorić Boško 500; Zupanić Terezija 100.

Za krov sv. Antonija Dugandžić Damica 100; Jeřič Eva 200.

Za fond bezstikljanice Petra Barbarića: Barać Luka 50; Dedić Ilijan 150; Felja Dragica 1000; Hrjević Anton 200; Juršić Marija 50; Lazic Kalica 10 F; Nikšić Mato 50; Pribić Zlate 300; Ružić Viktorija 300; Šećer Pero 100; Šestak Marija 50; Tintor Buro 100.

Za ulje »Vjetnog svjetla«: Telčaj Mirjana 100.

DAROVNI u travnju 1944

Za sv. Mise: Čadež Anka 150; Čelen Mare 800; Đerek Ivo 300; Grković Ivan 900; Kavadić Anka 300; Mejović Slavica 150; Petrušić Mire 600; Tazibalić Gjina 600; Trgović Mire 200; Wiener Kristina 300; Vučkoj Želja 100; Vučkoj Mijo 200; Živković Mire 150.

Za potrebe Bazilike Srđca Isusova: Hafizović Josip 100; Prevarnić Pavao 80; Režek Josip 250; Štefančić Ivka 100; Žvordin Josip 3000.

U čast Srđcu Isusovu i Marijinu Majci Božjoj Kraljici Mira i sv. Obitelji: Belić Božidar 20; Bošić Marija 300; Đerković Tereza 100; Djemavječević Stipe 50; Držić Evica 1000; Grohović Mihaljo 300; Horvat Eva 1000; Horvat Marija 200; Jakšić Marija 400; Jelić Jure 50; Junković Marija 250; Kolcan Željana 2000; Košček ud. Jelisava 200; Kranjčević Marija 400; Lasić Marko i Marija 1150; Lukačević Eva 400; Mück Rutica 200; Mužljenić Kata 100; Nikolić Janja 700; Pjerović Franjo 40; Rajzović Lenka 100; Rubinović Berica 500; Škelac Josip 100; Šlejter Ceca 200; Sudar Mira 300; Špehar Marija 20; Uzorević Marija 300.

Za razlikovanje Glasnika Srđca Isusova: Bokula Mihalj 625; Bogdan Đurđe 100; Cobadež Evica 1000; Čvelko Apolonija 100; Dubovski Katerina 100; Evinger Ivan 100; Filaković Kata 150; Grunfelder Jelka 150; Kraljević Josip 250; Karat Adela 20; Kotromanić Kata 200; Matijalić Marija 30; Peljhan Blaž 380; Pipić Ana 300; Jeljević Nikolka 500; Stazić Marija 50; Stipešić Anka 80; Segadin Ivan 1000; Šebalj Marija 100; Tvrčković Stjepan 100; Vrzić Dunđe 100; Vlačić Jelica 1000; Vrnoča Bože 500.

Za krov sv. Antuna: Evinger Ivan 500.

Za fond bezstikljanice Petra Barbarića: Dorkić Kata 100; Francuz Kata 150; Jakobović Kata Marka 300; Korov Stjepan 100; Lovrić Ivan 200; Lukačević Eva 100; Madamija Henka 200; Palčić Dr. Josip 1000;

Pavičić Katica 100; Škoko Milkica 600; Štančić Kata 100; Živković Ana i Ruža 100.

Za svete u Bazilici Srđca Isusova: Lovrić Kata 200.

DAROVNI u svibnju 1944

Za sv. Mise: Babić Cvjeta 300; Čadež Anka 150; Čosić Marija 1.200; Džakulić Andela 300; Holc-Hakec Amica 100; Jerković Marija i Mila 500; Jobač Luko 100; Jureković Jovan 200; Kadić Marija 400; Kokenjuk Marija 1.500; Kosmačić Željka 200; Lukac Žora 200; Matović Marija 200; Međović Slava 200; Njavorić Boško 750; Planinić Mira 150; Ribin Živilo 500; Sesler Milošdrinac Derventa 300; Šigul Ana 200; Trifunović Emilia 200; Vinčević Mato i Marija 300; Wimberg Marija 1.400; Vodopija obitelji 200.

Za potrebe Bazilike Srđca Isusova: Igum Mirko 500; Jobač Luko 100; Jovanović Kata 100; Klaušer Milka 1.000; Kolak Žorka 5.000; Maček Vera 50; Rus Đura 80; Kužman Nedra 30; Šošić Ana 150; Varović Berla 50.

U čast Srđcu Isusova i Marijinu Majci Božjoj Bistričkoj: Adalević Jela 250; Aladreni Pavao 300; Babić Josip 30; Bachrach Slavko 200; Balija Ivan 400; Beneš Amalija 400; Car Roza 100; Čukja K. 300; Dardić Šolja 5.000; Doražil Ana 50; Haupl Boro 100; Hrnjević Manda 300; Hubek Ljubica 20; Tihverović Marija 200; Kadić Marija 1.000; Konjagić Evica 100; Kurti Stjepan 300; Lipovac Cvjetko 100; M. T. Orijova 100; Matijalić Željka 200; Matković Kata 150; Michaljević Željka 500; Ormuž Dragica 100; Pečić Marija 100; Pojas Irene 200; Pešić Dragulin i Ivan 300; Pavlenić Banica 500; Pešić Terezija 500; Radetićević Evica 150; Rebic Kata 100; Račićeva Magdalena 150; Šalecan Marija 1.000; Štančić Kata 100; Šibalić Vinka 400; Šikić Manda 200; Starčić Ljudevit 100; Svetar obitelji 100; Triplat Cecilia 100; V. J. Klokočević 300; V. P. Belošević 150; Viljevac Vinko 200; Vrnićer France 500; Vuković Eva 200; Ž. I. Pavlović 600.

Za razlikovanje Glasnika Srđca Isusova: Bohin Kata 50; Bojinjčić Katica 200; Čalić Marija 200; Dolžić Ela 500; Đoković Stena 100; Đokić Janja 200; Fran Lucija 50; Hulječić Šolja 150; Kencić Amalija 100; Kraljević Katarina 100; Lukac Žora 100; Matović Težajnja 500; Menalo Mato 80; Mušer Slava 100; N. N. Zagreb 100; Nikolić Eva 200; Perković Ruža 50; Petelin Štefanka 150; Predpalatnički Glasnik S. I. u Varaždinu 500; Pipić Anka 150; Raguž Štefan 80; Sesler Milošdrinac, Dolac 100; Šošić Nikola 200; Šarić Jandje 500; Trupec Dragica 200; Unterhauser 300; Vinarčić France 100; Vrbovčev Nikica 200; Vrbenski Emilija 50; Živko Marija 100.

Za krov sv. Antuna: Donje Novoselo: N. N. 300; N. N. 800; Vincelj Katica 300; Zugnić Ursad Radiković 1.000.

Za fond bezstikljanice Petra Barbarića: Bačić Tone 800; Beneš Amalija 100; Blažević Blaž 500; Čavar Barbara 3.000; Gracanin Nikola 200; Horvat Tenesić 140; Hrasninski Boro 1.000; Ivanković Marija 500; Josić Niko 10; Konjagić Evica 200; Kovatčević Anka 50; Lovrić Jula 400; Marijanović Milka 20; Marijanović Stipe 100; Marković Terka 300; Marković Tonka 200; N. N. Gorica 500; N. N. Zagreb 300; Novosel Barbara 200; Petrović Eva 1.000; Rajković Dorica 500; Škelačić Cecilia 100; Šlipanović Mijo 600; Štojković Ana 200; Šimić Marija 300; Švager Željko 50.

Za Dom bisk. Langs, za gradnju crkve Marije Pomorske i za gradnju crkve sv. Josipa na Trebinjaku: Štalinmetec Antonija 100; Durić Marija 1.000; Jurković Ivka 50.

Nagrada za hujenje sv. Mise iznosi: za određeni dan 400. — Kn za neodređeni dan 300. Kn.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

Evo obećah, da će Isusa slijediti, ali kako i što je on radio? U čem će ga slijediti? Za čim je on išao? On je jedino išao za tim, da izvrši volju svog nebeskog Oca. Išao je za poniznošću i poslušnicu. Ne htjede se roditi u kraljevskoj palati, na svili, nego u goloj pustoj špilji, na oštroti slamicu. Kolika poniznost! Čim pođraste, pokorava se On, Bog i Stvoritelj, svojim stvorovima Mariji i Josipu! Pa još kako ih je revno, ka-

NASLJEDUJ KRISTA!

ko točno i na svaki mиг ih je slušao!

Dekle moram Ga nasljedovati u poniznosti i poslušnosti. Moram točno vršiti naloge poglavara, smatrati ih vajom Božjom.

Oh Isuse, daj mi molim Te, duh poniznosti i poslušnosti, da svoj dnevni red sasvim točno ovršujem i tako Tvoju volju izpunjavam.

A ja obećajem pokoran bili — uz pomoć Tvoju — svojim poglavarima, nikad se ne uznositi ni oholiti.

MILOSTI PO ZAGOVARU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

1556. Zagreb: Povratio mi se sin. M. T. — 1557. Vukovar (dakov. biskup.): Zahvala na milosti. B. K. — 1558. i 1559. Zagreb: Po zagovoru Sluge Božjeg Petra Barbarića primio sam dve velike milosti. V. G. — Zahvaljujem Slugi Božjemu Petru za primljenu milost. I. S. — 1560. i 1561. Osiek (dakov. biskup.): Dobio sam podpuno ozdravljenje od težke bolesti, koja mi je prietila. V. B. — Zahvalna sam za pomoć, kad sam bila u velikoj nevolji. Bilo mi tako težko, da sam si htjele život uzeti. A primile sam još tri velike milosti. Lj. T. — 1562. Nević Polje kod Travnika (vrhbos. nadbisk.): Djele od 2 godine trpjelo je od žestokog proljeva i visoke vrućice kroz pol godine. I već je bila izgubljena svaka nade, da će ostati na životu. Tada se obratismo na S. B. Petru Barbariću i sin mi za 3 dana ozdravio. T. G. — 1563. Vitez (vrhbos. nadbisk.): Oko 15 dana sam bolovala i bacala puno krvi iz grla. Zavjetovala sam se Petru Barbariću i za dva dana mogla kod Boga priskočio

sam raditi sve težke poslove. J. A. — 1564. Koričan i kod Travnika (vrhbos. nadbisk.): Čitav život do 18 godine trpjela sam od žestoke glavobolje. Počele sam se moliti Petru Barbariću i odmah sam ozdravila, i evo šest godina sam zdrava. Molila sam mu se u više ravnih slučajeva i svaki put mi je očito pomogao. S. B. — 1565. i 1566. Vitez (vrhbos. nadbisk.): Ozdravljenje nogu. Lj. K. — Bolovala sam od bubrega i žutice. Učinile sam zavjet Petru Barbariću pa mi brzo pomogao, pa sam mogla raditi. R. Č. — 1567. Maljine, ž. Guča Gora (vrhbos. nadbisk.): Proljetos mi je dvoje djece bolovalo od sifusa. Zavjetovala sam ih Slugi Božjemu Petru Barbariću i obije je ozdravilo. Osim toga mi jedno žensko djeće po zagovoru Petru ozdravilo; a mene samu oko silno zaboljelo, pa sam pošla na grob Petrov u Travnik i odmah je očna bol prestala. Lj. B. — 1568. Travnik (vrhbos. nadbisk.): Zahvalna sam Petru Barbariću, što mi je u više slučajeva svojim zagovorom u pomoći. M. M.

1. RUJNA

PRVI PETAK

NAKNAĐNA SV. PRIČEST

2. RUJNA

PRVA SUBOTA

SV. PRIČEST ZA MIR

Božansko Srđe Isusovo

prikazujem ti po Bezgrješnom Srđcu Marijinu
 sve molitve ♦ djeļa ♦ i ♦ trpljenja ovoga dana
 u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane
 ♦ na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru
 osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu ♦ za sv. Oca
 i za sve potrebe preporučene
 ♦ Članovima Apostolata Molitve ♦

RUJAN 1944.

Nakana Apostolata Molitve: Da svi nastoje oko vjećnog i vremen, dobra kućnih pomoćnica.
Misija nakana: Da afrička mladež dobije dobar i zdrav školski odgoj.

POSEBNE MOLITVENE NAKANE ZA SVAKI DAN

1 P Egidijus ★ Obraćenje okorjelih prav.

2 S Stjepan ★ Pravedni mir u svetu

NEDJELJA 14. PO DUHOVIMA

3 N Mansvet ★ Papina mirov. nastojanja

4 P Ruže ★ Obitelji posv. Srđcu Isusovu

5 U Lovro Justinić ★ Zavedeni Hrvati

6 S Zaherija ★ Umirući na bojištima

7 C Marko Križevčanin ★ Crkva u Hrvat.

8 P Rođenje Bl. Dj. Marije. Maša Gospe ★ Pouzdanje u Srđcu Marijino

9 S Petar Klaver ★ Crkva među Crnčima

NEDJELJA 15. PO DUHOVIMA

10 N Nikola Tolent. ★ Krčansko praštanje

11 P Proto i Hlađni ★ Bombardirani grad.

12 U Ime Marijino ★ Mjes. zašt. Djev. društva Srđca Isusova

13 S Amal ★ Državni poglavari

14 C Uzvišenje sv. Kriza ★ Štrp. u kušnjama

15 P Sedam Zal. Bl. Dj. M. ★ Ožalošćeni

16 S Komelija i Ciprian ★ Sveti Olac
NEDJELJA 16. PO DUHOVIMA

17 N Rane sv. Franje ★ Ljubav muci Isus.

18 P Josip Kupari. ★ Djelotvorne ljubav

19 U Januarij. ★ Naši ranjenici

20 S + Kvatre Eustahije ★ Duh odricanja

21 C Matej apost. ★ Naši biskupi i sveć.

22 P + Kvatre Toma Villanova ★ Radnici

23 S + Katerina Lino ★ Opustošeni kreveti

NEDJELJA 17. PO DUHOVIMA

24 N Bl. Dj. Marija de Mercede ★ Zahvalnost za želju

25 P Kleofa ★ Klonuli i očajni

26 U Ivan Brébeuf i dr. m. ★ Neustrašivost u vjeri

27 S Kuzma i Dam. ★ Ratne ud. i sirotčad

28 C Vjenceslav ★ Hrvati na bojištima

29 P Mihovil arkandeo ★ Zašt. sv. Crkve

30 S Jeronim. ★ Naši profesori i učitelji

Za članove Apostolata Molitve: Podpun oprost jednog petka i još po volji odebrenog dana.
 Na dan naknadne sveće Pričesti. Ne blagdan mjesecašnjeg zaštitnika.

Za članove bratovštine Srđca Isusova: Podpun oprost prvog petka i prve nedjelje te
 još jednog po volji odebrenog dana.

+ G. 53 = LISTOPAD = STUDENI 1944 = BR. 10 - 11 +

FUŠTAKINA - FERČERA U. ŠKOLSKA

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLAŠNIK SRDCA ISUŠOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE ★ LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBitelji

Izdaju s dopuštenjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu

* Odgovorni urednik: Zec

Stjepan D. I., Zagreb I/147,

Palmotićeva 31. * Tiskara

G. 53.

LISTOPAD - STUDENI 1944

BR. 10-11

»Glašnik«, (Ivan Nikolić D. I.),

Zagreb, Palmotićeva ulica 33,

Tiskanje i razpačavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941: br. Kn. 1681/34-1

Uprava: Zagreb I/147, Palmotićeva 31 * God. predplata

150 Kn; dobrovoljna predpla-

ta 200 Kn, (ček. rač. 33.896)

— Madarska: 10 Pengö (E. r.

59.682) — Ostalo inozemstvo:

proluvrednost od 130.— Kn

— Madarska: 10 Pengö (E. r.

59.682) — Ostalo inozemstvo:

proluvrednost od 130.— Kn

HRVATSKA ZA PAPU

U LISTOPADU I STUDENOM 1944. SLUŽI SE U NEZAVISNOJ DRŽAVI HRVATSKOJ
SV. MISA NA NAKANU SV. OTCA:

Početkom mjeseca u **Splitu** — 1. X. u **Dubrovniku** — 1. X. u **Oštarijama** —
3. X. u **Jastrebarskom** — 3. X. u **Sv. Martinu** pod Okićem — 4. X. u **Bos. Gradiški** — 7. X. u **Kraljevici** — 7. X. u **Milni** — 7. X. u **Ulijaniku** —
11. X. u **Brodu na Savi** — 15. X. u **Nartu Savskom** — 15. X. u **Subotici** —
Tiekom mjeseca u **Splitu**.

Početkom mjeseca: u **Dolini** — 1. XI. u **Bos. Gradiški** — 4. XI. u **Milni** —
6. XI. u **Jastrebarskom** — 7. XI. u **Kraljevici** — 7. XI. u **Podr. Podgajcima** —
15. XI. u **Nartu Savskom** — 30. XI. u **Dubrovniku** — Tiekom mjeseca u **Splitu**.

KALENDAR SRDCA ISUŠOVA I MARIJINA

1945

je izšao i stoji 350 — Kuna

Radi prometnih potežkoča ne će možda moći biti poslan odmah svim svojim starijim čitateljima, stoga molimo, da bi ga ti po mogućnosti sami ili po drugima digli kod Uprave Glasnika. Pri odpremanju poštoma, računaju se poštanski i odpremni troškovi posebno. Povjerenici dobivaju na svakih 10 naručenih Kalendara 1 na dar.

Cijen Kalendara po sudu sviju je vrlo nizka. A ustanovljena je tako stoga, da ga i siromašniji mogu nabaviti. No kako su troškovi tiskanja bili daleko veći, nego se moglo predvidjeti, molimo sve svoje prijatelje, koji to mogu, da bi nam za Kelendar platili **dobrovoljnu cenu od 500 — Kuna**. Tko to učini, neka pri slanju novca to spomene.

Uprava Glasnika Srdca Isusova, Zagreb I/147, Palmotićeva 31.

DA BL. DJ. MARIJA PRIVEDE U KRILO KATOLIČKE CRKVE NESJEDINJENE, KOJI JE ŠTUJU

Na svetuima ima odprili-
ke šest stotina milijuna
znamenju Isusovim imenom, ali svi
ne žive s Njim u zajednici.

Isus je osnovao jednu Crkvu za sve ljudi. Njoj je predao svoju nauku, da ljudi poučava. Njoj je u ruke stavio milost, da ljudi posvećuju. To je naša Crkva, katolička Crkva. Izvan nje nema Isusove Crkve. Dvjesti dvadeset milijuna kršćana, koji se zovu protestanti, ne priznaje te naše Crkve. Ovih ima mnogo u Njemačkoj, u cijeloj Engleskoj, a u velikom ih broju nalazimo u Sjedinjenim Državama Sjeverne Amerike. Oni žive razstavljeni od Isusove Crkve, razstavljeni od Isusa, razstavljeni od Marije. »Mi ne čemo, da nam Marija bude zagovornica« rekao je Martin Luther, glavni začetnik protestantizma.

Protestantima se pridružuje sto peldeset milijuna drugih kršćana, koji se nazivaju pravoslavcima. Puna ih je Rusija, Rumunjska, Bugarska, Grčka i Srbija. I oni su razstavljeni od katoličke Crkve, ali sa štovanjem Marije nisu prekinuti. Svetkuju iste Gos-pine blagdane, koje su i nekoć svekovali živeći u zajednici s katoličkom Crkvom. Marijina slika resi njihove oltare. Njoj u čast pale žilke pred ikonama u kufovima svojih domova. Mariju zazivaju dragim imenima Bogorodice, Kraljice i Majke.

Ne te Marijine štovatelje izvan katoličke Crkve, javne i potajne, želi Sv. Otac, da kroz ovaj mjesec mislimo, za njih molimo i žrtvujemo se, a to je i Marijina želja.

Mariji je povjerena briga za Isusa. Ona se je brinula za Nj, dok je bo-

MOLITVENA NAKANA
APOSTOLATA MOLITVE
ZA LISTOPAD 1944.

ravio na zemlji. Poslije Njegova uzašašća na nebo preostala joj je skrb za sv. Crkvu, Isusovo tajanstveno Tielo. Zato se Marija majčinski vjerno brine i za sv. Crkvu, kao što se je brinula za Isusa. A elo toliki su se odigliili od sv. Crkve. Nije li svaka odmetnička crkva rana na tajanstvenom Tielu njezina Sina, a svaki razslavljeni kršćan usahli ud toga Tielai? To peče Mariju, Njezino presveto Srđce. O da može zacieliti te rane, oživjeti le udovel. Dovesti odlutale opel natrag u ovčnjak svoga Sina, privesti ih sve njegovu Presv. Srđcu. Da svi po Njegovoj želji budu jedno, prvo je na što Marija misli. Osobito joj leže na srdu oni nesjedinjeni, koji Nju štiju. Sjedinimo se s Marijom u tom poslu po svojim molitvama. Ona to od nas, kao od svoje vjerne djece, očekuje.

Na još nešto nemojmo zaboraviti. Marija je u prvom redu naša majka, ali i majka nesjedinjenih kršćana. A nisu li ti kršćani za nju izgubljeni sinovi? Nije li Ona bez te svoje djece? Ona je bez njih i to joj zadaje bol. Nikada nije nijedna majka s tako zakrvenijenim od suza očiju i tako ranjena srđca gledala za sinom, odbjeglim iz otčinske kuće, kao što gleda Marija za odlutalima od Crkve njezina Sina. Nikada nije nijednog dobrog pastira tako jako stegnulo srđce pri nestanku ovce iz njegova ovčnjaka, kao što se steže Marijino srđce pri nestanku tolikih duša iz redova Kristovih vjernika. Toliki je dođuše od tih odlutalih sinova još štiju. No to joj zadaje još veću bol, jer njezino majčinsko srđce ne može ih obuhvatiti onakvom ljubavlju, kojom

obuhvaća prave vjernike. Ona je još više žalosna, jer im ne može dijeliti

EVO KRALJ VAŠ!

Buna nezahvalnog i zavedenog ljudstva proti Kristu bila je dostigla vrhunac. Šta će pokušali upravitelj zemlje, da otreznati to strašcu i mržnjom uztalasano množtvo? Uzvikući će im uzvišenu riječ, koja bi ih morala potresti i opametiti: Evo Kralj vaš! Kralja vašega da pogubim? (Iv. 19, 14).

I danas kao da se Krist nalazi pred sudištem sveta. Na svakom koraku se to opaža. U kolikim državama On je posve izlisnut iz javnosti! Na Njega i Njegov zakon se i ne obaziru — jer to je »privatna stvar pojedinaca!... Kolike obitelji, po predajili kršćanske, čiste svoje domove od »starih predrasuda« i gone Krista preko svojih prugova. Tko će izbrojiti pojedince u gradovima i selima, koji zborom i tvorom odaju, da su s Bogom i Kristom već davno obraćunali; kao da su sve kršćanske istine zbilja tek nečije izmišljotine. Tako izgleda, da Krist, koji je došao da bude svjetlo sveta, sve višefone za brda ljudskih strasli i zablude uma i srdca.

*

Crkva je podpuno svjesna, što je s Kristom u današnjem ljudskom družtvu. Prijasni sv. Otcu Piju XI. u-

one obilne milosti, koje dieli svojoj vjernoj djeci. Ona je žalosna, jer im ne može biti Majka kao što je nama Majka. O pomozimo Mariji, svojim molitvama, da se njezine želje čim prije ostvare i svi nađu put u jedini ovčinjak, k. jedinom Pastiru.

R. Brajčić D. I.

očuje točno ozbiljnost vremena. Neustrašivo diže svoj glas u obranu Kristovih prava na čitav ljudski rod, na sve države i narode, na sve ljudske zajednice kao i na pojedince. Svetu, razdvojenom mržnjom, do srčice zatočenom oholim utvaranjem, da je sâm sebi dosta, pokazuje Papa Krista pod uzvišenom krunom i s kraljevskim žezlom dovikujući od kraja do kraja zemlje: **Evo Kralj vaš!**

Ne ofima se ovaj Kralj za zemlje i zemaljska pristolja. Kao Bogu i Od-kupitelju »dana mu je sva vlast na nebu i na zemlji«; i u ime njegovo mora se prignuti »svako koljeno na nebu, na zemlji i pod zemljom«. On hoće da kraljuje u dušama ljudi, jer kao smrtnici treba da od njega traže istinu. On hoće da vlada u voljama ljudi, jer u slobodnu ljudsku volju stavlja takove nagone i fežne, da se ona lako uzplašćuju za sve, što je dobro i plemenito. Konačno priznajemo Krista Kraljem srdaca radi njegove uzvišene i mudre ljubavi, kojom potiče naša srdca na dobrotu i blagost.

Kad opet zavlada svjetom Krist, tada će istom biti moguće liečiti tolake rane. Tada će se vratiti blagodati mira; mačevi će i oružje izpasti iz ruku, kad svi dragovoljno budu pri-

hvatili Kristovu vlast i kad »svaki jezik bude priznao, da je Gospodin Isus Krist u slavi Boga Olcar«. (Iz pisma Pija XI.)

Ne smajemo dopustiti, da nam blagdan Krista Kralja prode samo onako. Podanici smo velikoga Kralja, i neka fa sviest odsjeva sa našeg lica iz naših srdaca. Ako smo se možda

počeli izmicati izpod njegova kraljevskog plašta, kojim hoće da nas sve obuhvati, vratimo se natrag, jer nema drugog kralja, pod kojim bismo mogli naći svoju vremenitu i vječnu sreću. Po želji sv. Crkve obnovimo na blagdan Krista Kralja svoju vjernost njegovu Bož. Srđcu: **Tvoji smo, tvoji hoćemo da budemo!**

F. Ivanulec D. I.

SRECA U ISUSU

Kada mislim na Isusa,
tad mi srdce puno žara,
tad mi srdce u ljubavi,
što ne gubi nikad čara.

Kada mislim na Isusa,
tad mi srdce ne zabludi,
tad u mojoj duši mračnoj
biele zore sjaj zarudi.

Kada mislim na Isusa,
tad u borbi junak stojim,
tad sam pravi vojnik Božji,
ni pakla se tad ne bojim.

iv. Ev. Sarić.

Kada mislim na Isusa,
tad ne hodam ja po mraku,
tada miris oko mene
razlije se svud u zraku.

Kada mislim na Isusa,
tad mi dani svi sunčani,
tad u mome vrtu cvatu
vječne ruže i ljiljani.

TVOJ VJERNI PRIJATELJ

U životu se moramo protiv mnogo-kojećem boriti. Tu su zli ljudi, koji hoće da se okoriste našim trudom ili nam zavide pa žele da nam naškode. Tu je vječni naš neprijatelj Ča- vao, koji nas gdjegod može huška, da učinimo kakvo zlo. A i na samu našu naruč moramo paziti, jer je i ona, kako veli Sveti Pismo, od mlađosti na zlo skloni. Osim toga često puta nam prieče vanjske pogibelji: glad, bolesti i ratovi.

Mi moramo iz svega toga sređno izići. Što treba svladati — svladati, čemu treba izbjegći — izbjegći. Nu to je vrlo težko! Iz ove, fako zapljljane životne borbe malo bi koji čovjek spasio dušu i iznio čitavu glavu, kad bi se morao sam snalaziti. Nego na- šoj slaboći pomaže dobar Bog, a da mi to i ne vidimo.

Na stoliju načina pomaže nam Bog u životu. Ali bilo bi na gore ostali sam. Zato nam Bog daju za druga jednog svog junaka, viteza, jednog čistog i jakog "hr. Šelje nar sv. andela. To je nas Andreje Cuvar. Kaci

bi se nama kojim čudom, otvorile oči, kao svetoj gospodi Franjki Rimskoj, mi bi vidjeli, kako uz nas, stopu u stropu, ide taj naš vjerni prija- telj, kako nas prati od koljevke do groba.

Pa šta on uz nas radi? — Ono, što bi radio i svaki drugi vjeran i mo- čan prijatelj. Ako si žalostan, on te sjeća da se okreće Bogu, koji može svaku suzu osušiti. Ako si srdit i želiš se osvetiti, on te smiruje i opominje da oprosiš, kao što Bog tebi prašta. A ako se nađeš u velikoj nevolji i njegova će pomoći biti velika. Ako gromovi zapucaju, maknut će te na sigurno. Ako zalutaš, dovest će te na pravi put. Ako gladuješ, navest će te na hranu.

Ali i tu vredi: prijateljstvo za pri- jateljstvo, ruka ruku pere. Naš nas Andreo u mnogočem pomaze, ali mnogo nam puta i ne će pomoći, ako mi s njim nismo u pravom prija- teljstvu. To znači: mi tražimo da se nje- ga sjećamo, da se sjećamo i molimo i r. se za nju, da će pomoći. Da

smo mi to dosada činili, bilo bi manje slomljenih ruku i nogu, razbijenih glava, porušenih i popaljenih kuća, a osobito manje grieha. A i mnogi grub ne bi se prije reda zazelenio.

Zivot je poštena čovjeka bio uvek težak i trnovit. Vremena su takva, da bi mogao postati još teži. Zato i meni i tebi, svakomu treba i te kako Andeo Čuvan. I on je tu, uz nas. Samo mu se treba moliti i preporučivali. Ne propusti ni jedan dan, a da mu se ne preporučiš u zaštitu. Svako jutro i svaku večer, eko poduzimaš kakav posao, polaziš na putovanje, ideš u boj, ne zaboravi svog Andea Čuvana. On radi s tobom, ide svuda s tobom. Ako budeš s njim dobar, vidjet ćeš, šta je on. On može odvratiti kuću od tvoje glave, izvući te iz zarobljeničtva, spasiti ti ženu i djecu i još mnoga toga. Nisu to pričel. Nebrojeni primjeri nam to svjedoče. A i ti sam, ako se zamisliš u svoj život, naći ćeš dosta zgoda, gdje ti nije pomogao ni »stretan slučaj«, ni »luda sreća« već Tvoj dobar i vjerni Andeo Čuvan. To je istina keo što je istina da je Bog na nebu. Samo kad mi ne bi radije vjerovali sve drugo, samo ne ono, što nas Crkva uči.

U ovom mjesecu slavimo svetkovinu svih Andela Čuvara. Ako smo zanemarili čašćenje svojih Andela Čuvara, napravimo tvrdu odluku da ćemo ih ubuduce štovati, njima se moliti i zazivati ih u svim svojim potrebama: duševnim i tjelesnim.

Andele Božji, čuvaru moj,
Danas i uvek uza me stoj
Ruku mi pruži, vodi me Ti
I od zala me očuvej svih.

A. Vlahević D. I.

BOG NE PLAĆA SVAKE SUBOTE

Glasovili pučki misionar o. Franjo Ks. Weninger D. I. koji je neumorno djelovao po Sjevernoj Americi, priopovjeda u svom dnevniku ovaj događaj:

»U gradu Dubuque išao sam k nekom bolestniku noseći Presvetu. Tada dojavši u ulici dva konjanika, od kojih jedan, kad me spezi u svećeničkom odjelu, povlče svom drugu: »Što se još pop ne će usudiš! Zgazi gđadu! I zbilja ovaj punim kasom

načići na mana. Ja nisam ni koreka uzmeknuo, nego sam ga poslio, da navali. Samo što nije konj kopitima dohvatio moje odjalo, kad ga vlastnik u posljednji čas naglo okreće u stranu.

Godinu dana kasnije taj čovjek, koji bio tako ugrozio svećenika s Presvetim Sakramentom, na isicem u mjestu padne s konja i smrtri u kiju.«

Doista, Bog je spor, ali doslijan!

M. P.

PREDPLATA ZA »GLASNIK« U GOD. 1945. bit će javljena u slijedećem broju Glasnika, kojemu će biti priložen i ček. Tim čekom neka se čim prije pošalje nova predplata, a i stari dugovi, ako ih još ikogod ima.

MISIONAREVA MAJKA

Belgijanac otac Lievens D. I. bio je misionar u Indiji u pokrajini Chota Nagpoore. Svojim goleim radom pokrenuo je među Indijcima čitav val obraćenja. U ovome kraju Indije obraćenja su i danas najbrojnija. Nakon podpunog izcrpljenja svih sila vratio se u domovinu da umre. Bilo mu je tek 38 godina.

Pohodio je još posljednji puta svoju obitelj u rodnom mjestu. Kad se nakon toga opraštao od svoje sestre, pomilovao je još jedanput diele, što ga je ona držala u naručju.

Sestra brizne u plač. »Nikad ga više ne ćeš vidjeti...«

»Zacielo ne.«

»A pomisli, kako si još mlađ! Da nisi bio išao u Indiju, možda bi bio još dugo živio...«

»Možda. Ali Bog je tako htio.«

Gorke suze tekle su niz lice ožalošćene žene. O. Lievens je međutim zamišljeno promatrao dječaka. »Ako te kasnije,« progovori on napokon, »novaj mali zamoli, da smije otići i nastaviti moj rad, hoćeš li se opriesti njegovoj želji?«

»Neli! odvrali sestra odlučno. »Ako ga Gospodin bude zatražio, ne Žu se nikako oprijeti!«

Prava kršćanska majka nije ni mogla drugčije odgovoriti.

*

Vrieme je prolazilo.

Jednoga dana, Gospodin je zatražio od majke ovo diele.

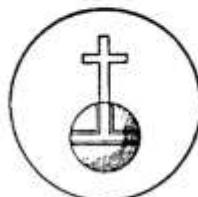
A ona je održala rieč.

Danas je prošlo već gotovo 40 godina od onog oproštajnog razgovora O. Lievensa sa njegovom sestrom kraj vrtnе ograde. Onaj dječačić u majčinom naručju postade isusovac i misionar. Danas radi za obraćenje Indije...

U dalekoj domovini njegova stara majka sva sretna prati apostolski rad svoga sina. Zna ona, koliki su to napori. A on iz daleka kraja blagoslovila suze, koje leku iz majčinskih očiju na krunicu, što je prebire pred svetohraništem za sina, da Bog blagoslovni njegov rad. Ove suze radošnice i zahvalnice zalijavaju sjeme rieci Božje, što ga sin sije u duše pogana. I sjeme donosi svoj plod.

Ovogodišnja Misijska nedjelja (22. listopada) neka nas sjedini u molitvi za sve velike, svele majke sviju misionara, za sve misionare širom sveta, a osobito naše hrvatske misionare u Bengaliji. A molimo mnogo i za to, da bi se Bog uđoslojao defi i našem narodu mnogo majki i mnoga sinova, kakva je bila sestra O. Konstantina Lievensa D. I. i njezin sin.

rd —

JEDAN NAŠ MEDU SVIM SVETIMA

Dvadeset je godina, što ga ne vidišmo, a tako često nam je pred očima. Zašto baš on? Jer je bio divna slika Svudašnjega. Tko ga je jedanput viđao, nije ga mogao zaboraviti. Mlada Francuzkinja Gizela D. slučajno ga vidjela na ulici u Zagrebu. Iza 25 g. piše kao gospoda iz Pariza, da je prošla mnoga sveta i mnogo svećenika vidjela, ali tekvoga, kakav je

Lang, nigrde... S Bogom je on razgovarao, pa je Božji sjaj imilina na njemu ostala. A za tim Božjim sjajem mi svi zapravo čitav život čeznemo. Žeš nam je mila iskra njegova — naš Lang.

On — mili naš učitelj — i sada nas uči, jer su njegove riječi bile iz vječnosti i za vječnost. One su postale djelom u stotinama naših dobrih učiteljica. No zar to ne bi bile postigle čestne Sestre s

drugim dobrim svećenicima? Ne bi, jer su te učiteljice donile hrvatskoj mlađezi smisao za svet život govoreći, da ima u Zagrebu jedan živ svec. One su razširele svibanjsku pobožnost veleći, da u Zagrebu svećeni Lang tako žarko ljubi Majku Božju. One su oduševile svoju djecu za Srđe Isusovo, jer ih je tako sveci Lang učio. Ono su poukom, primjerom i čestom Pričešću sačuvale čist naraštaj, jer su željele biti slične svom učitelju Langu. One su i od svoje sirotinje školale siromašne dake za svećenike, jer je i Lang dao svoju košulju i cipele siromašnim đacima.

Lang je 12 godina učio u Zagrebu klerike da budu dobri svećenici. No nisu li to i drugi prije i poslije njega činili? Jesu, ali ipak je to bilo drugčije, jače je djelovalo kad je govorio Lang, da treba da idu medu narod, da se žrtvuju za njega, a ne da samo izvrše, što baš moraju. Oni izpovijedaju kad god ţko zažeši, dapaće zovu i čekaju pokornike; djecu u školi vole i radostno ih uče pobožnosti i poštenju; mlađice i djevojke okupljaju u družila, da narodu očuvaju zdrav podmladak. Čine to i mnogo drugo, jer je to svećeni njihov odgojitelj učio i činio, jer je svećenik — drugi Krist, kakav im je siao iz bića Langova.

On — dobar naš pomoćnik — i sada nam pomaze, jer je Božje darove dielio za živila i poslije smrti. Bolestnika spremi za drugi svjet svaki svećenik, ali koje je Lang spremio, rado su trpjeli i mirno su umirali. I nije sebi samo jedan zažešio: da mi je makar i prije umrli, samo da me još za vječnost spremi — Lang!

Onih par stolina s i r o m a h a, što su se vrzli oko Langa, bilo bi nekako i bez njega preživjelo. Ali bez njega ne bi bili osjetili, ni oni ni svjet, koji je gledao njega i njih, da svjima am a jednog milog Oca na neb u, koji se skribi za vrbaca na krovu i vodi računa o vlasni sirotinjskoj glavi. I taj je Olac dao svoje darove u ruke Langove. I Lang načini znak križa na svinutoj hrbitenjači častne Sestre Asterije — i ona se izpravi; prekrizi oči već gotovo slijepe djevojčice C. i ona ozdravi; prekrizi otečeno lice svećenika Dogše; ono odmah splasnu. I tako mnogima za život, a po smrти im se i u snu javlja: kuhan stolnjak (kunicu) pa će ti proći oteklika zglobova. I još drugo, kako čete čitati u njegovu životopisu, koji će naskoro biti tiskan.

A što uslišanina to? Neki to priznaše u Glasnicima, da bude Bogu i njegovu slugi na čast. Većina je ipak kao ona dobra inače Zagrebačanka. Probila je safe uza zid nad njegovim grobom, dok joj se kćerka u rodilištu sa smrću borila. Kad joj drugi dan liečnik rekao: »Živa je ostala, ali ne po namak — ona je debro znača, po komu je kćerka ostala živa. No eto, već je deset godina prošlo, a ona još i sada smišlja; bi li i kako bi to čudesno uslišenje objavila.

To smo mi — Hrvati. A želimo svi, da nam on — naš Lang — sine na oltaru, te pomalo i prigovaramo, zašto već to nije? Pišite zahvalnice, vi koji ste primili po njemu dobro, a želite. Priznajte Božju pomoć i Langov zagovor u Glasnicima. Za to se ništa ne mora platiti. Treba samo da je stvar vjerodostojna, da je poštenejom jamčite i podpisom, no možete

tražiti, da samo ime ostane tajno. Događi li se znatnije uslišenje, javite ga odmah veleuč. g. Dr. Nežiću, Zagreb. Kaptol 29. koji skribi za proglašenje Langa blaženim. Druga nam je svima dužnost: moliti se Gospodinu Bogu, da se dostoji proslaviti vjernog slуга svoga pravim čudesima, koja su za to proglašenje potrebna. Treće tek, tko može, da pomogne prinosom, jer i takav proces puno stoji. A Bog Gospodin i njegov i naš Lang ne ostaju nikomu dužni. To vam jamčim promatrajući već 20 godina uslišenja našega Langa našega »svetca« među Svim Svetima.

Josip Urbanek D. i.

BISKUP DR. JOSIP LANG

Dr. Josip Lang rodio se 25. I. 1857. u Lepšiću kod Ivanič-gradu. U osmoj godini izgubi oču te osta s drugu tri braću i sestrom sirotče. Uz volike žrtve majka ga dala u školu. Iza izpita sirotstva stupi 1876. u bogoslovno sjemenište u Zagrebu, odakle ga poglavari poslati slijedeća godine u Rim u zavod Germanicum. Tu je već i odprije počeo i počivniji klerik položio čvrsto temelje svoje buduće svetlosti. God. 1883. bi Lang zaređen u Zagrebu za svećenike i posta kapelanom u Zlataru. Slijedeće godine imenovan je duhovnikom u bolnici Milosrdnih Sestera u Zagrebu. Godinu dana kasnije postade profesorom u školi sirotčica. God. 1900. imenovan ga nadbiskup Dr. Posilović duhovnikom u bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu, a 1908. kanonikom i rektorom u sjemeništu. Četiri godine kasnije postaje župnikom sv. Marije u Zagrebu, a 1915. pomoćnim biskupom u Zagrebu. Umro je na Sve Svetle 1924. Da je bio čovjek izvanredne svetosti, svjedoči njegov život i svijet, koji su ga poznavali u životu i radu. Utječimo mu se u svojim potrebljama i molimo, da ga Bog proslavi i na vidljivi način udelivši mu čestu oltar.

BLAGO SIROMAŠNIMA!

»Blago siromašnima duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!« To su riječi božanskog Učitelja. Koji su to siromašni »duhom«? Jesu li to možda oni, koji »nemaju puno u glavi?« Tako se bar kopitup upotrebljavaju te riječi, pa se kaže, da si daje »svjedočbu siromaštva onaj, koji pokazuje slabo znanje u kojoj struci. To dakako nije smisao Isusovih riječi.

BOGATI SIROMASI

Siromašni duhom ili srdcem su oni, koji srdcem svojim ne prijanju uz bogatstvo i zemaljske stvari. To su najprije pravi siromesi, koji ili ništa ne posjeduju ili malo, jedva toliko, da se prehrane. Ali od ovih samo oni, koji su zadovoljni uzprkos siromaštlu. To je onaj mnogobrojni narod, koji se kupi oko Isusa, a o kojem se kaže: »Siromašnime se propovjeda evanelje (Luk. 7, 22).

Takovi evanđeoski siromasi su nadalje i bogataši, kojima njihovo bogatstvo ne smeta, da ipak Bogu služe i bližnjemu pomažu u nevolji. Ti su poslušali sv. Pavla: »Ovo vam velim, braćo! Vrieme je kratko. Stoga moraju oni, koji kupuju, biti takovi, kao da ništa ne posjeduju, i upotrebljavati dobra ovoga svijeta, kao da ih ne upotrebljavaju! (1. Kor. 7, 30).

No u najuzvišenijem smislu riječi siromašni duhom jesu oni, koji su prezreli svoje bogatstvo te se svojevolj-

no odrekli svojih dobara, da u siromaštvu služe Kristu Gospodinu. A to sve prema evanđeoskom savjetu Isusovu: »Ako hoćeš savršen biti, idi prodaj svoju imovinu i podaj siromasima, i imai ćeš blago na nebu; i dođi i idi za mnom!« (Mt. 19, 21). Takovi su siromasi u istinu bogati. Blago njima! Njihovo je kraljevstvo nebesko: punina svih dobara, dakele pravo i nejistinitije bogatstvo, koje ljudi ne mogu ukrasiti, niti rđa izjesti. Sv. Augustin veli: »Želiš li znati, kako je siromaštvo bogato? Ono ti kupuje nebo! Ali već i na ovoj su zemlji ovakvi duhovno siromašni nejsravniji ljudi, jer ovamo imaju obilje duhovnih dobara, koje su kudikamo vrijednija od zemaljskih, a onamo sretni su, zadovoljni i mirni, što bogataši obično nisu. »Ti si jakost siromasnih, jakost potrebnih u njihovim nevoljama!« (Isajja 25, 4).

SVETI PROSIJACI

Siromesi su Božji prijatelji: Kako je sada onaj siromašni Lazar sretan i bogat u nebu! Ali je i bio na zemlji strpljiv, vjeran Bogu i odan! Eno sv. Senula! Prosi je milostinju pred jednom rimskom crkvom. Radostno je trpio bledu, zato ga je Bog proslavio i uvrstio u red svojih ugodnika. I sveti Benedikt Labre bio je prosjak i to svojevoljni. Prosi je za sebe i druge, mnogo nevolja izkusio, ali je bio

miran i srećan na zemlji, a sad je sve-tac u nebu! Glasoviti propovjednik Tauler pozdravi nekog prosjaka: »Dobro jutro! A ovaj će: »Nisam još nikad imao zloga jutra. Bio sam uviek zadovoljan sa svojom sudbinom te ne poznam želje za dobrima zemaljskim. Imam Otca u nebu, i on me ne zapušta, on mi uviek ulieva u dušu utjehu i blaženi mir.«

POSLJEDNJI KOMADIĆ KRUHA

Neka udovica sa 13 djece štovala osobito sv. Iliju, da i njoj, kao ono jednog udovici iz Sarepte, od Boga izmoli kruh. Jednom dođe neki vojnik i zamoli kruha. Ona mu dà posljednji komad i ode s djecom gladna spavati. Sutradan zakuca nešto na vrata. Ona otvori i gleda: pred vratima kola puna vreća s brašnom! To je donio olac onoga vojnika: »Vi ste sinoć mojem sinu dali posljednji komadić kruha, a ja, njegov olac, danas vam tisućstruko vraćam.« Tako je Bog po zagovoru sv. Ilijie pomogao toj obitelji, koja je bila sretna i u siromaštву. Jedno od one djece postane svećenik, te je često pripovedao djeci u školi tu zgodu o posljednjem komadiću kruha.

SIROMAŠNI BOGATAŠI

Spasitelj slavi siromašne. Blago nije mal! Ali za bogataše ima stroge i ozbiljne riječi: »Težko vama bogatima, jer ste primili svoju utjehu« (Lk. 6, 24). »Lakše je devi proći kroz uši iglene, nego li bogatašu ući u kraljevstvo Božje« (Mark. 10, 25). Garborg, norvežki pisac reče jednom: »Novac sam po sebi nema vrednosti; ali je veliko dobro za onoga, koji ga znade pravo upotrijeti. Za novac možeš sve dobiti, tako se bar veli. Ali ne, to nije istina. Možeš kupiti jelo, ali ne ūek; ljekariju, ali ne

zdravlje; meke duševe, ali ne san; učenost, ali ne duhovitost; poznanstvo, ali ne prijateljstvo; služe, ali ne vjernost; radostne dane, ali ne mir.«

Bogatašima u Americi nije baš dobro uzprkos bojloslovnom bogatstvu. Na svakom koraku moraju ih pratiti izvidnici. Oko dvorca ili vile brojni stražari i svaki, koji ulazi ili izlazi, biva pretražen. Ako imadu djece, moraju ih pomno čuvati, da ih razbojnici ne olimu i onda ne učijene. Na jednog miliardera izpaljen je hitac. Od onoga časa nema mira, uviek strepi za život, zabarikadiro se u svojoj kući i plaća ogromne svote za stražare. Rockefeller je živio kao zatočenik: pred sobom, u sobi stražara, kraj krevela dva osobna stražara, u noći obasjavači pretražuju najbližu okolicu. Bolesan na želudcu živi samo o mlijeku i kruhu. Drugi neki bogataš vidio pečenku pa uzklikne: »Dao bih pola milijuna, kad bih smio jesti tekovo štole! Natan Rothschild bio sasvim uzeđ. Kad je čuo, da mu je brat pao s konja, reče: »Sretna li njega, što može pasli. Dao bih čitav svoj imetak, da mogu jahati ili bar micati sel. Siromašni bogataši »Bolji je siromah, kad je zdrav, nego bogataš slab i bolesan!« (Sir. 30, 14). Blago evanđeoskim siromasima! Nije svima dano, da to razumiju. Blago onima, koji to shvate. Osobito u današnje tužno vrieme, gdje lakovost vlada svjetom.

Peter Gürler D. I.

BUDITE MILOSRDNI

Ne moli badava sv. Crkva u litanijama Sviju Svetih, neka nas Gospodin Bog očuva od rata. Rat nam je donio svakojaku nevolju bez konca i kraja, nevolju svih vrsta i svih oblika. Pogibaju ljudski životi; uništavaju se obitelji; djeca bez roditelja potuju se kao sirotani od kuće do kuće, gladna i u bosa; ruše se kuće; uništeva se imanje pojedinaca i zajednice. A k svemu tome gomila se greh na greh, to strahovito duhovo zlo, što izaziva daljnje kazne Božje. Evo, koliko nevolje i nevoljnika vidimo dan na dan oko sebe! Toliki su kucali na naša vrata i još će pokucati. A kako smo mi prema njima?

Mnogi okrufnici zaključavaju svoja vrata pred njima. Tjeraju ih tvrdim, oštrim riećima. Vredaju njihovo ljudsko dostojanstvo, da bude tako česa njihove gorčine puna. Škrto sakrivaju, što imaju, misle samo na sebe, a drugi neka skapavaju. Ne pomišljaju, da su i sami mogli biti među tim nevolnjicima bez kruha i krova, i tko zna, ne će li već sutra biti.

Ima, hvala Bogu, i drugaćijih ljudi. Oni olvaraju siromahu vrata svoga srdca i svoje kuće. Hrane gladne, napajaju žedne, oblače gole, nadu cipele za bose, makar bile stare i pokrpane. A što je gotovo više od svega fogta, oni nadu toplu rieć za srdce nevoljnika, utješe ga, podignu njezine oči prema boljim vremenima,

koja će napraviti kraj patnji. Koliko vredni ovakva utjeha, to znadu samo oni, koji su je sami izkusili. Ti ljudi su plemeniti, kršćanski ljudi, vredni udivljenja i naslijedovanja. Nasljeđujmo ih!

A što me zapravo poliče, da budem milosrdan prema siromasima? Evo što. Ljudi su, stvoreni na istu prirodu i sliku Božju, kao i ja. — Braća su mi, djeca istoga naroda; u našim žilama kola ista krv naših preda. —

Braća smo si i u Isusu Kristu. Mi svi smo kršteni u Kristu te sačinjavamo jedno tajanstveno tielo Kristovo. »A vi ste tielo Kristovo, i pojedini udovi... I ako stradava jedan ud, s njim stradavaju svi udovi« (1. Kor. 12, 26-27). Ako smo dakle udovi istoga tela, moramo suošćeati i podpmogati jedan drugoga.

Veže nas u tome izričita zapovied ljubavi. »Ljubi svoga bližnjega kao

samoga sebe! — Što želiš, da drugi tebi čine, to čini i ti drugima. — Kakvom mjerom mjerile, tatkvić će se i vama mjeriti.« Ako bismo bili na mjestu ovih siromaha, zar nama ne bi bilo drago, da nas prime pod krov, da nas nahrane, da nam dadnu bilo kakvo odjelo i obuću, samo da ne ostanemo goli i bos? Zar nama ne bi bilo drago, kad bi liepo primili našu djecu? Ako dakle mi tako želimo sebi, onda to isto činimo drugima. To je zakon Božji!

Ne mislimo, da je to, što damo siromahu, izgubljeno. Nije! Isus će nama povratiti, jer je On to obećao. On, kao svemogući Bog hoće i može izpuniti svoje obećanje. A rekao je, da ne će ostati dužan ni za čašu vode, koju smo pružili siromahu, a kamo li za veću stvar. On vraća u kraljevstvu nebeskom, ali već i tu na zemlji.

Zar niste još izkusili u svome životu, šta znači blagoslov Božji? Neke stvari nam idu za rukom, uspievaju nam, da sami ne znamo kako. To je blagoslov Božji. Koji pušta izbjegnemo nesreći sasvim neočekivano, a moglo nam se lako zlo dogoditi. Zar, se niste još nikada divili blagoslovu Božijemu, što počiva nad kućom pravednoga čovjeka? To je ono, što piše sv. Pavao: »A Bog može udeliti vam obilato svaku milost, da u sve mu svrgda svega dovoljno imajući obilujete za svako dobro djelo....

A koji daje sjeme sijaču i kruh za jelo, dat će i umnožit će sjeme vaše i umnožit će plodove pravde vaše» (2. Kor. 9, 8-10). Hoćemo li ovo izkusiti na sebe, onda budimo milosrdni prema siromasima.

A kome da dugujemo? Zar svakome? Da, svakome, tko je u potrebi. Ne pitejmo, koje je stranke onaj, da li je ovoga ili onoga mišljenja. Jer Krist nije kazao: daj »svome«, nego svakome, tko je u nevolji, čak i neprijatelju. »Ljubite neprijatelje svoje i cinite dobro onima, koji vas progone.« Ako dadeš neprijatelju, tvoja je zasluga puno veća, jer si dao jedino iz ljubavi prema Kristu.

»Siromah sam, ne mogu dati.« Nije mogla ni ona udovica iz Sarepte, kad ju je zamolio prorok Ilija, jer bijaše velika glad u zemlji. Rekla mu je: »Evo, imam samo još toliko brašna i ulja, da umiesim hleb za sebe i za sina, a onda ćemo umrijeti.« Ali je ipak poslušala Iliju i izpekla najprije kruh za njega. I Gospodin Bog je blagoslovio njezinu velikodušnost. Nije nestalo ni brašna iz posude ni ulja iz vrča, dok nije minula glad u zemlji, a hranili su se ona i njezin sin i prorok Ilija. — Ako si siromašan, daj milostinju od svoga siromaštva koliko možeš, a Gospodin Bog će ti obilno naplatiti.

Budite milosrdni prema drugima, pa će i Bog bili vama milosrdan!

P. Berden D. I.

PORUKE UPRAVE

»Kalendar Srđca Isusova i Marijina 1945.« u glavnom je već razaslan predplatnicima. Tko ga još želi, neka ga čini prije naruci, jer je zaliha na izmaku. Svi, koji su već primili Kalendar, neka prvom zgodom pošalju, što su dužni za njih.

Ovaj dvobroj »Glasnik«, kako je zakasnio radi ograničenja potroška električne struje i plina u tiskari. Radi istoga razloga, zakasnili će možda i 12. broj »Glasnika«, pa molimo predplatnike, da nas izvole izpričati.

CIENIMO SAKRAMENAT SVETE POMASTI

ISTINITO ALI ŽALOSTNO

Istinito je ali žalostno, da mnogi katolici ne poznaju i zato ne cene velikih milosti sakramenta sv. Pomasti.

Eto neki dan pozvaše svećenika k bolestnici u jednu katoličku obitelj. Svećenik je uzeo brzo Presvelo, sv. ulje i sve što treba, pa se požario, da ne bi došao prekasno. Ali kad je došao u kuću, bolestnica je već bila mrlva. A što je još gore, spomenuti je svećenik vidio, da su njega pozvani tek onda, kad je djevojka bila izdahnula. Zato je on ozbiljno opomenuo roditelja. Rekoao im je, da su učinili veliku i strašnu nepravdu svojem rođenom djetetu. Oni su skrivali, da im je kćerka bez utjehe sv. vjere otišla na drugi svjet i na sud

MOLITVENA NAKANA

APOSTOLATA MOLITVE

ZA STUDENI 1944.

Božji. Roditelji su se izpričavali ovako i onako.

Na koncu je majka priznela: »Bojali smo se zvati svećenika, da je to ne uplaši. Mislili bi jadnica da onda mora umrijeti.« Tako majka. A zar jedna bolestnica ovako nije moralna umrijeti? Umrla je u isti sat i u isti čas, u koji bi umrla i da je primila sv. sakramente. Nerazumna i nekršćanska ljubav njezinih roditelja nije joj ništa koristila. A daj Bože, da joj nije jako mnoga naškodila.

Nije neime nikako riedak slučaj, da se ukučani, koji još uzlo misle, da su vrlo dobri katolici, uztručavaju pozvati svećenika u pravo vrieme bolestnicima. Nego odugovlače i čekaju do zadnjeg časa. Pa onda kad je bolestnik već izgubio svijest i ne zna

više za sebe ili je možda već i umro, onda lete i zovu svećenika. Tada on bolestniku nije više »opasan«. Naime svećenik. A sve to oni čine iz nekog nekršćanskog straha — a možemo reći i praznovjerja — ili iz neke nerazumne ljubavi i sučuti prema bolestniku. Oni naime misle i govore ovakvo: »Ako mu zovnem svećenika — uzravat će se, preplašt će se, razdraštiti će se. Mislit će jednik, da mu više nema spasa. Mislit će, da sad mora umrijeti.« A što zapravo pokazuju ovakvi roditelji, rođaci i ukućani, koji neće na vreme, da pozovu svećenika težkom bolestniku? Ponajprije oni ne pokazuju kakve prave ljubavi sučuti prema svojim bolestnicima. Nego naprotiv oni pokazuju, kako su bezčutni i nemilosrdni, jer svojim milim i dragim uzkraćuju u najtežim časovima njihova života velike milosti i utjehu sv. vjere. A najgore je to, što oni izvrgavaju i samo njihovo vječno spasenje najvećoj opasnosti. Onda tu treba govoriti o okrutnosti i nepravdi a ne o ljubavi i sučuti.

A ako mi svojom luhkoumnošću i nemarom zatvorimo zauvek vrata neba svojim najdražim. Osim toga ovakvi katolici pokazuju, da ne znaju skoro ništa o svetim sakramentima, a osobito o sakramenu sv. Pomasti. Pa jer se radi o spasu toličkih duša, poziva nas Sveti Olac, da se ovaj mjesec molimo, da bi svi kršćani upoznali i onda cienili za sebe i za druge velike koristi ovoga sakramenta.

ISUS I BOLESTNICI

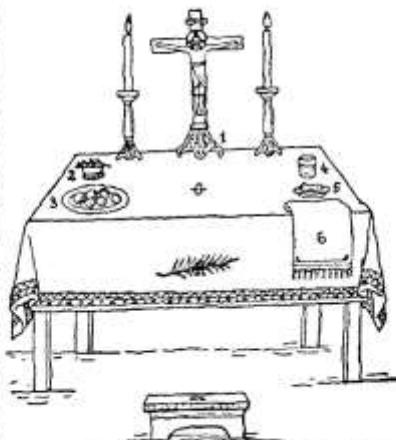
Bolestnici su ljudi, koji žive od tude dobrote i ljubavi. Kad se čovjek težko razboli, onda je on veliki blednik. Nemoćan je i slab. Muče ga boli

tjelesne i duševne. Mi ga žalimo. I želimo mu pomoći. Zašto odmah zovemo liečnika, da mu ublaži boli. Nadamo se, da će mu on svojom vještinom povratiti zdravlje. A isto tako drago nam je, ako se nedu dobri znanci i prijatelji, da bolestnika od vremena do vremena obadu i ulješe ga. To je pomoći i utjeha, koju tražimo i očekujemo od ljudi. Ljudska pomoći i utjeha. Ali ne smijemo kao kršćani zaboraviti, da imade pomoći i utjeha, koju bolestniku može pružiti naš Spasitelj. I on je Liečnik i Prijatelj. On ljubi sve ljudi. Ali napose i na osobit način ljubi bolestnike. Uzmi knjigu sv. Evandželja u ruke. Tu ćeš naći, da Isus nije prema nikome pokazao toliko dobrote i ljubavi kao prema jednim bolestnicima. I duševnim i tjelesnim. Najveći broj čudesa, što ih Isus učinio u svom životu bila su ozdravljenja bolestnika svake ruke. Narod je to znao, pa je gmuo k Njemu noseći svoje bolestnike, da ih on izcieli. »A sav je narod tražio, da Ga se dolekne, jer je iz Njega izlazila sila, i sve je izcijeljivao.« (Lk. 6, 19). Samilostno Srdce Isusovo nije moglo gledati ljudske bide da a do joj ne pomogne. Isus je liečio i tješio bolesnike, jer ih je ljubio. Tko će se onda čuditi, da je On u svojoj Crkvi osnovao i jedan poseban sakramenat baš za bolestnike. To je sakramenat sv. Pomasti. Taj sakramenat nije prema tome osnovan, da kršćanina straši i plaši nego upravo protivno od toga. Kad svećenik dolazi bolestniku, onda on ne dolezi kao običan čovjek, nego mu dolazi u ime Isusovo, da mu doneše snage, pomoći i utjeha. Zašto onda mi, koji smo brzi i pripravni, da svom bolestniku pružimo ljudsku pomoći, uzkraćujemo mu Božju pomoći?

ŠTO TREBA PРИПРЕМИТИ

ZA SV. POMASTI

KAD ZOVES SVEĆENIKA K BOLESTNIKU
kaži mu: 1. je li bolestnik pri svieshi;
2. može li gutati.

Ovako bi trebao da bude priredjen stol, pokriven bijelim stolnjakom: 1. Krš je dve svećice; 2. blagoslovljena voda s granđicom; 3. tanjur je kuglica od pamuka; 4. čaša obične vode; 5. tanjur je sa komadićem kruha; 6. smotan ručnik.

Smjesti stol tako, da ga bolestnik vidi, ako je moguće.

Prije nego svećenik uđe: upali svjetče.

Kad svećenik uđe u kuću: kleknit!

Kad svećenik izgovida bolestniku: iđi van.

Iza izgovida uđi opet i kleknit!

Dok svećenik maže sv. uljem bolestnika, neka mu iko drži tanjur s kuglicama pamuka i malko otkrije noge bolestnikove. Drugi, koji su u sobi kleče.

Kad svećenik ne daje bolestniku posljednju pomast, već samo sv. Prijest, onda ne treba ni tanjura s kuglicama ni ručnika.

MNOGOSTRUKA KORIST

Pitamo se: koje su to velike koristi i milosti, što ih sakramenat sv. Pomasti daje bolestnomu kršćaninu?

1. Oprasija nam griehe. Sv. Pomast daje nam milost, koja briše iz naše duše manje i luke griehe. Za oproštenje težkih grieha treba se valjano i pobožno izgovijediti. Zato i jest običaj, da se bolestnik, prije nego će primiti sv. Pomast, izgovijedi i pričesti. Sv. Pomast jest sakramenat živih. To znači, da onaj koji je prima treba bili izmiren s Bogom, u milosti posvećen. Ali može se desiti, da bolestnik bez svoje krivnje ne može više da izgovijedi svojih težkih grieha u sv. izgoviedi. U tom slučaju sv. Pomast oprasija mu i težke griehe. Ali ako takav bolestnik ozdravi, onda treba da te svoje težke griehe rekne kod prve sv. izgoviedi.

2. Čisti nam dušu od osta laka griehe. Pod tim se razumijevaju razne slabosti u našoj duši, koje su ostale kao posljedica grješnoga života. A isto tako vremenite kazne, koje smo poradi svojih grieha stekli. Tu sv. Pomast djeluje kao kakav liek, koji izcijeđuje rane i bolesti naše duše. Zato se taj sakramenat i podjeljuje ovako: svećenik uzme sv. ulje, koje je biskup svećano blagoslovio na Veliki Ćetvrtak i može pojedina sjelila bolestnikova (oči, uši, nos, usta, ruke i noge), a pritom izgovara ove riječi: »Ovim svetim

pomazanjem i svojim preblagim milosrdem oprostio ti Gospodin, štogod si sagrešio gledanjem, slušanjem, mirisanjem, kušanjem i govorom, ticanjem, hodanjem). Amen.» Nisu li ove riječi kadrne, da utješe i osokole bolestnika? Makar on i griešio u svom životu, opet se može uzdati u preblago milosrđe Božje.

3. Daje nam snagu i jakost u bolesti a napose u smrtnoj borbi. I dok smo zdravi, mi smo ljudi slabici. Nesprpljivi smo, osjelljivi, malodušni. Smeta nam i ovo i ono. Kod bolestnika je to još puno gore. Zato njima treba posebne jakosti, da podnesu odano u volju Božju sve svoje muke i nevolje. Bolest je uvek težka kušnja. I za tielo i za dušu, pa nam za to treba posebnih milosti, da ostanemo jaki i ne klonemo. Te milosti daje nam sv. Pomast. A onda, za mnogoga bolestnika njegova bolest je bolest na smrt. U njoj ga čeka smrtna borba. Ta je borba težka i odlučna. Neprijatelj naše duše, koji je čitav život radio o našoj propasti i navodio nas na zlo, nikad ne napreže svoje sile jače nego onda kad vidi, da nam se približava zadnji čas života. On želi, da nas sesvim upropasti i ofne nam iz duše nadu u milosrđe Božje. Sv. Pomast daje nam baš za te časove veliku snagu, da možemo krepko i srčano odbiti nавale i lukavštine nečestivog duha i u miru i pouzdanju predali dušu svojem Slvoritelju i Sudcu.

4. Povraća nam zdravlje, ako je to na korist našoj duši. Ne znači to, da ovaj sakramenat čudesno ozdravljuje onoga, koji ga primi. Ne go to znači, da sv. Pomast može bolestniku, koji je na vrieme, pobožno i s nouzdanjem primi olakšati njegovu bolest ili je čak posve izčišti, ako

je to na njegovu duhovnu korist i spasenje. Oni koji imaju posla s bolestnicima znaju, da se to i događa. Francuzki liečnik Dr. Surbled napisao je čak jednu knjižicu, u kojoj pokazuje djelovanje sv. Pomasti na bolestnike. U toj knjižici on piše i ovo: »Ima već preko trideset godina, što primjećujem koristno djelovanje sv. Pomasti na bolestnike: bolest je naglo prestala, neočekivano je nastalo poboljšanje bolesti ili čak i pravo ozdravljenje. A sad mogu tome dodati još sigurnije i jače svjedočanstvo. Tiče se mene samoga. Kad sam bio koncem godine 1909. sâm težko bolestan, zahtazio sam i primio sv. sakramente. I mogu posvjedočiti, da mi je to bila neizreciva utjeha za dušu a mom tielu donieslo je osjelljivu olakšicu.« — Ako uzmem i molitve, koje sv. Crva moli nad bolestnikom kojem podjeljuje sv. Pomast, onda vidimo s kolikom nježnošću i željom ona moli dragog Boga, da bolestniku povrati baš zdravlje. Jedna od tih molitava glasi ovako: »Gospodine sveli, Olče svemogući koji u bolestno tielo uljevaš milost svoga blagolova i velikom blagošću čuvaš svoje stvorenje, na zaziv tvoga imena dobrostivo pomozi svoga službenika: osloboди ga od bolesti, obdari zdravljem, desnicom ga svojom uzdigni, krepošću ojači, moći zaštiti i povrati svetoj Crkvi svojoj u podpunu željenom dobru stanju.« Tako može moliti samo najbolja Majka, koja želi svome bolestnom djetetu svako dobro pa i tjelesno.

Imajući na umu sve ove blagodati sv. Pomast dobar kršćanin će iz sivega srca željeti, da pobožno primi ovaj sakramenat, ako ga snađe težka bolest. Imat će pobožnih vjernika, koji

često pa i svaki dan mole za milost da uistinu preminu »blago u Gospodinu opremljeni sv. sakramentima umirućih». Takav će vjernik, ako vidi, da je njegova bolest opasna sam zaštiti, da mu pozovu svećenika. Ako pozajemo i cienimo milosti sv. Pomasti i mi ćemo teko učiniti. A što se liče drugih, moramo znati, da nema većega dobročinstva, koje možemo izkazati bolestniku, koji možda i ne sluti, da mu je kraj blizu, nego ako mu pribavimo milosti i utjehu sv. sakramenata. To treba da znaju rođaci

i ukućani i svi koji imaju posla s težkim bolestnicima. Njihova je dužnost, da onima, za koje se toliko žrtvaju i koje toliko ljube, ne uzkrate milosti posljednjih sv. sakramenata. Za te bolestnike, jedne i nemoćne, koji su možda tek još koji čas ovdje među nama to je najvažnije pitanje: pitanje života i smrti. Ali pitanje vječnog života i vječne smrti. Bolestnici, kojima smo ovako pomogli u zadnjim časovima njihova života neće nam toga nikada zaboraviti.

Stjepan Zec D. L.

RAZPECE

U izbi sam pustoj; glad i jad me mrvi...
 Oh, da mi je jedno maleno razpeće
 i na njemu Isus okupan u krvil —
 Ja ga ne bih nikad metn'o među cvieće:
 Golgota je mrazna Njeg'vo carstvo bila,
 tvrdi križ mu bio kraljevski je priešt;
 izbica bi moja, oh znam, dobra bila
 da Njemu i meni dā u sebi mjesto.
 Uvečer bih hladnu ogrlio tu Ga,
 u misli bih plašno cijelun'o Mu noge,
 Radostno bih pričo o bolima ruga,
 o bolima glada i smrznutih noći.
 Molio bih mnogo ljubavi, za mnoge.
 Pito bih Ga, kad ću s Njim u nebo poći.
 Ko druzi bi tako provodili dane.

Cn bi sa mnom plako, visto srđca rane,
 a ja bih Mu sebe čitavoga predo:
 On je moja Ljubav, Ulanje i Credo! —
 Ja razpeća nemam, nemam znaka sveta,
 Molio sam mnoge, da bi mi ga dali,
 Moj Isuse druže — brate svega sveta,
 Kao pseto su me svagdje otjerali.
 Radi toga dugo žalost me je bila
 i srdce sam svoje bio pred ojahu,
 dok mi nije došla Tvoja miso mila:
 Imam križ ja, imam; svojih muka trista,
 i na njih ću pribit svoju dušu malu,
 iz duše ću svoje izklesati vjerno
 lik razpetu Krista.

Ivan Lončar.

NA RUBU GROBOVA

Prije no što će muklo bubnjenje grude po liesu naviestili posljednji razstanak s dragim pokojnikom, i kad je već duša njegova preporučena Gospodinu, poziva svećenik naznačne: Pomolimo se i za onoga, koji će od nas prvi umrijeti, da premine u milosti Božjoj.

Pratili ste jamačno kojeg pokojnika na njegovu posljednjem putu. Morali ste osjetiti, kako spomenute riječi čovjeka zgrabe, da bar za čas pušti s pameti lugu za izgubljenom osobom i sjeti se svoje sudbine.

... Za onoga, koji će od nas prvi preminuli. Crkva gleda na sve stvarno, kako jest. Vi, oko skupljeni, gledajte, što je ljudski život; što čeka ljudsko tielo. Prije nego se zatvori grob, gledajte! Ovi ostaci strunut će brzo u prah i pepeo. To će kai i vaše tielo. A duša? Jedno je samo važno i presudno: da premine, da podesi ovog svjeta u milosti Božjoj, u prijateljstvu s Bogom. Inače bolje bi mu bilo, da se nije ni rodio onaj čovjek.

Za onoga, koji od nas prvi umre. I pravo je, da nas ova misao nprvi potrese i uozbilji. U našoj je naravi, da se za ovo prvenstvo niko ne otima. Tu bi — zar ne? — sva-tko od nas volio biti zadnji. No ne koristi ogledavati se okolo, tko ima više siedih vlasa, manje Zubiju i pognutija leđa. Ne znamo, s koje strana će proviriti smrt i odnjeti plien. Veli naš Spasitelj: Bdijte i molite, jer ne znate dana ni časa... — U koji sat ne mislite, doći će Sin Čovječji.

Pripovjeda jedan župnik:

Vraćao sam se s posveće našeg novog groblja. Prikluči mi se mlađi gospodin. — Velečastni, palaća je elo otvorena, što mislite, koga će prvoga unieli na nosiljci? — To samo Bog zna, odgovorim. Mogu baš ja biti prvi, pa — i Vi, gospodine.

— Ali, velečastni, mi imemo još vremena.

Ne prođe ni mjesec dana i čudna li čuda, naš mlađi gospodin zauzeo

je prvi mjesto na novom groblju. Hvala Bogu, bio je spremam.

I groblje je jedna mudra knjiga. Samo valja znati čitati. Na svakoj stranici piše: *Budi spremam!* Ne dopusti, da u lađi tvog života dulje ostane ležki kamen grieha, jer je on može svaki čas potopiti u vječnu noć.

Pohađajući naša groblja, učimo iz ove knjige. Misao na mrtve može u nama probuditli život duše i njegov rast do sjeđinjenja s Božjim životom.

F. I.

«PUNO NAS JE, MALO NAM JE!»

Prolazeći pokraj groblja s jednim mojim drugom, pokojnim već svećenikom, prekrstlim se i predmolim jedan Očeša za vjerne mrtve. Ja svrših, a on će:

»Čuj nešto. Kada sam se prvi put s mojoj majkom pomolio ovako za pokojne, ona ne bi zadovoljna s jednim Očešom, pa izmolism tri, — Tako sine, reče mi majka, uvek se tako pomoli kraj groblja. Jer dogodilo se, pričali su stari, da je neki prolaznik izmolio samo jedan Očeš i začuo odmah iz groblja, gdje mnogi viču: »Puno nas je, malo nam je!» i tako dva tri put. Eto, sine, zato ja vazda izmolim barem tri Očeša, kad god me put nanesem kraj groblja.«

Sla drugo puk s tim hoće da kaže, nego da duše u čistilištu vapiju za našom pomoći, pa stoga da i mi moramo biti velikodušni prema njima u svojim molitvama i inim dobrim djelima, da ne smijemo škrtariti prema njima.

Kako liep i dubok nauk u tako priprostoj pričici!

Nikola Tojčić

SVEĆENIČKA ZAHVALNOST

U srpanjskom ovogodišnjem je broju ovog vrednog Glasnika izšao člančić pod naslovom: »Kriva žalost za djejetom.« Taj bih člančić želio da malo nadopunim.

Ja mojim roditeljima u vremenitetu pogledu više ne mogu pomoći, jer su već davno pokojni: otac 33, majka 17 godina. Uostalom, dok su bili i živi, nije im moja vremenita pomoć bila ni potrebna. Naprotiv su oni me ne i kao svećenika pomagali. Za sve-

čenika su me iz čiste nesebičnosti izškolali.

No što činim ja sada za njih po-kone?

Svake godine odslužim za njih najmanje 3 sv. Mise. Kod svake t. zv. »svakidanje« crne sv. Mise uključim za njih posebne molitve. Dnevice ih se izričito sjetim kod svake sv. Mise poslije pretvorbe u t. zv. »spomenu na mrlve«, osim toga kod molitve svećeničkog časoslova i sv. krunice. Kad mi koje od njih dođe u san, uzmem to — ne iz preznovjerja, nego iz pobožnog običaja — za povod, da istog dana za nj odslužim sv. Misu i za pokoj duše doličnog roditelja namijenim sav satisfaktorni (zadovoljstveni, naknadni) plod svih svojih molitava, trpljenja i dobrih djelâ, kao i sve oproste toga dana. To isto činim na sve one druge dane, kada služim za njih sv. Misu.

Evo prekrasnih molitava iz misne knjige, što ih zacielo svaki svećenik uključuje u sve »svakidanje« crne sv. Mise, ako su mu roditelji pokojni:

U početku Mise: »Bože, koji si nam zapovjedio, da otca i majku štujemo: smiluj se milostivo dušama otca i majke moje, i griehe njihove odpusti; a meni dopusti, da ih u radosti vječne jasnosti vidim.«

Poslije prikazanja: »Primi, Gospodine, žrtvu, što je prikazujem za duše otca i majke moje: i daj im vječnu

radost u kraju živih; a mene s njima sjedini u sreći svetih.«

Poslije Pričestli: »Saučestvovanje u nebeskom sakramantu, molimo, Gospodine, neka dušama otca i majke moje poda pokoj i svjetlost vječnu; a mene neka s njima okruni tvoja vječna milost.«

I uviek to činim sabrano, iz dubokog pietela i zahvalnosti prema mojim pokojnim roditeljima zato, što su me izškolali za svećenika.

Da su me moji roditelji izškolili za kakvog svjetskog gospodina, ne bih se vjerojatno molio ni za sebe, a kako li za njih.

Ima slijesel primjera — u svakom većem mjestu moglo bi ih se poimence nabrejati — da je zadušnica, koja se već iz običaja i gradanske pristojnosti daje služiti, kod premnogih, čak i bogatih, sinova i kćeri u jednc i zadnjia Misa, što su je dali odslužili iza smrти svojih roditelja. Koliki manjak pietela i vjere i kako je to žalostno! A na svećeničke roditelje već za njihova života pada blagoslov iz posvećenih ruku njihova sina svećenika, a poslije smrti blagi melem na njihove duše.

Nadam se — i ta je nuda ze mene velika utjeha, — da su moji roditelji šada u vječnosti vrlo sretni i dragom Bogu zahvalni, da su jedno od svoje mnogobrojne djece izškolali za svećenika.

J. M. Župnik

NOVE SLIKE SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

se medaljom Marijine Kongregacije (vidi uzorak na str. 190!). Slike su izrađene vjerno prema izvornom svjellopisu, snimljenom malo pred smrt Sluge Božjega, pa su tako najvjernije njegova slika. Slike su izrađene u tri razne veličine, a tiskane su u smedoj boji na najfinijem bijelom debelom papiru za umjetnički tisk.

Veličina slike 35 X 50 cm - 200.- Kn — Veličina slike 25 X 35 - 100.- Kn

Veličina slike 17 X 25 cm - 50.- Kn

Troškovi odpreme i poštarine računaju se posebno!

Uprava »Glasnika Srda Isusova«, Zagreb I/147.

MAJČINO SRDCE

Godine 1837. zadesi velika nesreća gradi Rim. Preko dva mjeseca i po harale je famo težka zarazna bolest kolera. Jedva je koga štedjela. Ljudi su umirali na tisuće. Malo su pomagali liekovi, a nimalo bogatstvo, znanje i častno ime. Mogla su pomoći samo nebesa.

Stoga fadašnji isusovački general, danas častni sluga Božji, o. Ivan Roothaan sazove sve poglavare rimskih kuća Družbe Isusove pa s njima položi ovaj zavjet: »Ako u ovoj pogibelji budemo od kolere poštedeni, svi će rimski isusovci kroz deset godina uoči blagdana Prečistoga Srdca Marijina postili, a pred oltarom Majke Božje molit će se lauretanske litanije.«

I doista! Dok su u Vječnom Gradu oboljele 9372 osobe, od kojih je 5419 i umrlo, dotle od 340 isusovaca, koji se za onih 79 dana kolere posvetile njezi bolestnika, nijedan nije umro, štoviše niti se i jedan zarazio! Braća bolničari nisu imali u samostanu posla, nego samo u gradu. Među te tri stotine isusovaca bilo ih je, koji su od naravi bili vrlo plasljivi, ali ovom ih je prilikom Blažena Gospa tako ohrabrilaa, da nije bilo nijednoga, koji nije svojevoljno, žarko i revno dvorio bolestnika.

★

Sad mi reci, prijatelju, ima li ikoja majka bolje srdce, kome bi ljubav bila vjernija i jača?

P. B.

PITANJA I ODGOVORI

● Kao djevojka željela sam stupiti u samostan, ali roditelji mi nisu dali, pa sam se njima za volju udala. No u bračnom životu nisam bila sretna i smatrala sam to kaznem Božjom. Što se nisam odazvala Božjem pozivu. Sada mi je muš postradao životom, kako čujem, pa bih željela posvetiti se Bogu. Mogu li sada kao udovica biti primljene u koji samostan?

Prema crkvenim zakonima nema nikakve zapreke, da se i udovice posvete Bogu u redovničkom životu. No ustanove mnogih redovničkih zadruga primaju udovice samo iznimno i to iz posebno važnih razloga, a o tim razlozima odlučuju poglavari sa svojim višecem. Osim toga, da udovica bude pravovaljana primljena u samostan, mora muževa smrt biti nedvojbeno dokazana. — Uzput budu spomenuto i doista »kršćansko« postupenje roditelja sa osobom, koja nam je uputila gornje pitanje. Hlijeli su usrećili svoje diele, pa ga nisu hijeli dati Bogu, a posljedice tog »usrećenja« osjetila je djevojka i prebolno. Je li to sa strane roditelja bila doista ljubav ili prije sa-moljublje i vlastito koristoljublje?

● Može li nezakonita djevojka stupiti u samostan?

Među zaprekama, da netko bude pripušten redovničkom životu i zavjetima Crkveni Zakoni ne nabrje nezakonitost rođenja. Prema tome nema po sebi zapreke, da i nezakonito rođena djeca postanu redovnici ili redovnice. No iz razumljivih razloga, redovničke zajednice primeju takve osobe samo iznimno i iz posebnih razloga. Radi toga valja se obratiti u svakom pojedinom slučaju na poglavare reda, u koji netko želi stupiti, i čuti njihovo mišljenje.

● Mora li djevojka dobiti od majke dozvolu, da smije stupiti u samostan?

Danas fakvu dozvolu občenito traže svi redovi, osobito za maloljetne, ali po sebi nije nikakva zapreka, da se netko i proti volji roditelja posveli Bogu u redovničkom životu. Zapreka bi bila jedino u slučaju, da roditelji, t. j. otac ili majka, te djed ili baka, trebaju pomoći svoga dječeta odnosno unuka, da mogu živjeti. U tom slučaju bilo bi stupanje u red nedopušteno i prema Crkvenom Zakoniku.

● Obolio mi je diele težko. Liečnici vele, da je bolest neizlječiva. Javit mi, kakav zavjet da napravim ili koje molitve treba moliti, da ozdravi.

Molitva nije nikakav čudesni liek, koji bi liečio neprevrjalivo sve naše tjelesne boli i uklanjao nam s puta sve životne patnje. Ona je sredstvo, da si od Boga izprosimo spas duše, pomoći u nepastima, jakost u patnji. U tim stvarima Bog je uvek uslišava, ako se molimo ponizno i skrušeno. U drugim, tjelesnim i vremenilim probitcima, uslišava Bog — kao dobit otac — samo one naše želje, za koje zna, da će bili nama na spas. Za takve dakle stvari treba moliti sa živom vjerom i velikim pouzdanjem i uzrajanju, ali uvek u svetom kršćanskom predanju; ako je tebi Bože, na slavu, a meni i mojima na spas. A što je Bogu na slavu a nama na spas, to Bog zna bolje od nas kratkovidnih ljudi, koji tako lako mjerimo svoju životnu sreću sitnim i nespretnim ljudskim mjerama. Ni za jednu devetnicu nisu propisane za veljanost nikakve posebne molitve, pa si molitve može dakle svakog sam po volji izabrati.

Tko bi vjerovao, da neke stalne molitve mogu od Boga u pravo iznuditi ono, što želimo, taj bi griešio praznovjerjem. Jer Bogu ne može stvor ničim na nešto pristiti, nego samo svojim poniznim i pouzdanim molbama skloniti, da nam přitekne u pomoć.

PO KATOLIČKOM SVIETU I KOD NAS

→ Zapamti dobro! — Napadaji iz zraka sve su češći, pa svi donekle živimo skoro neprekidno u životnoj opasnosti. Podsjetit ćemo stoga čitatelje »Glasnika« na jednu veliku utjehu, koju nam je Sv. Otac za slučaj smrte opasnosti podijelio: tko u smrtonoj opasnosti skrušenim i razkajanim srcem izgovori: »Isuse moj, milosrdet!« dobiva podpuno oproštenje. Tko je dakle

u težkom grijehu ili se barem loga boji, neka najprije izmoli skrušeno kratku molitvicu pokajanja, koju moli u sv. Izpoviedi. Time zadobiva opel milost Božju. A onda treba izgovoriti gornji zavjet, pa će mu biti podpuno oprošteno i sve vremenite kazne, koje je za svoje grijehu zasluzio. Molimo stoga često: Isuse moj, milosrdet!

⇒ **Najljepši dar.** Prigodom desete obljetnice svoga posvećenja za biskupa primio je preuzv. g. Dr. Alojzije Stepinac, Zagrebački Nadbiskup, brojne čestitke i izraze odanosti od svojih vjernika. Ali začelo mu je bila najdraža čestitka zagrebačkih prvopričešnika. Ta su dobra djeca mjeseca sabirala žrtvice i molitve za Preuzvišenoga. Za svaku žrtvicu i molitvu stavljala su u kutijicu po 1 zrno pšenice, za pohod Presv. Sakramenu u crkvi po 5 zrna, a za pribivanje kod sv. Mise ili za sv. Prcest po 10 zrna. I na koncu su sakupila 20 kg pšenice! Ta je pšenica posebno samijevana, te se od toga braćna napravilo 100 velikih hostija za sv. Misu i 16.000 malih hostija. Od toga poklonjeno je Preuzvišenom na obljetnicu biskupskega posvećenja (24. VI.) 10 velikih hostija, i 18 zagrebačkim mladomornicima za njihove mlađe Mise. Osim toga dobili su mladomornici još 3.000 malih hostija. Ostale male hostije upotrebljene su za sve zagrebačke prvopričešnike, zatim su poklonjene samostanu Karmeličanima u Brezovici kod Zagreba, bogoslovskoj kapelici, zagrebačkoj katedrali i raznim siromašnim crkvama. Jednom dielu tih revnih prvopričešnika podali je prvu sv. Prcest sam Preuzv. Nadbiskup na dan svoga jubileja (njih 57), dok su drugi, radi opasnosti od uzbune, primili isti dan prvu sv. Prcest u svojim župama u Zagrebu.

⇒ **Papa je govorio.** — Povodom pete godišnjice ovoga drugog svjetskog rata održao je Sv. Otac preko vatikanskog krugevala govor. Rekao je, da je temelj miru pravda te poštivanje ljudskih prava i kršćanskih načela. Pozvao je državnike, neka iz ovog rata osiguraju narodima trajan mir, pravu slobodu i obće blagostanje.

⇒ **Pokornička procesija.** — U nedjelju, 17. rujna, poveo je preuzv. zagrebački nadbiskup Dr. Alojzije Stepinac pokorničku procesiju u svetište Majke Božje u Remetama kod Zagreba. Svrha je bila, da se dade Bogu zadovoljstva za griehe našeg naroda, a osobito za bogumirsku psovku. — Najprije se moramo popraviti, a onda tek smijemo moliti, da dragi Bog odvrati od nas nesreće, kojne su posljedice grieha i kazna za njih!

⇒ **Tjedan protiv psovke.** — Zagrebački Nadbiskup je odobrio i blagoslovio odluku »Pokret protiv psovke«, da se u zagrebačkoj nadbiskupiji održi od 5.-12. studenog tjedan protiv psovke. Odredio je, da se u te dane drže propoviedi, obavljaju molitve i primaju sveti sakramenti kao naknada i zadovoljstva za psovku. I izrazio je želju, da se što više vjernika, osobito muževa, upiše u »Pokret protiv psovke«. Poslušajmo glos svojih pastira! Roditelji, pažite, da se vaša djeca ne nauče psovati!

IZ APOSTOLATA MOLITVE

DOPISNICA UPRAVITELJA AM

Dragi članovi i članice Apostolata Molitveli! Stata obljetnica našeg udruženja je tu. Uvjeren sam, da ste si uzeli k srcu ono, što sam Vam tekom godine pisao o tome u Glasniku i da ste se svi dobro pripravljali na naš veliki dan. Istina je, člavlj svjet se danas nalazi kao u kakvoj groznici, strahoviti rat hoće da svralli k sebi sve naše misli, brije i nastojanja. Ali ipak, mi, članovi AM, ne smijemo se dati posve zakupiti samo svjatoskim brigama i poslovima. Mi ćemo i usred toga strahovitog meteža i klanja proslaviti jubilej našeg Apostolata, tog djeteta Božjega. Ne radi se o kakvoj svjetovnoj slavi, koja zahtjeva podpuni vjenčki mir i vedro raspoloženje, nego u prvom redu o našem ihovnom raspoloženju. Zato, sve kada g. »ego ne« b' o moguće prirediti ni skromne člave i s vlasti, jubilej AM bi

se ipak mogao proslaviti! Svečanost je to duša, svečanost molitava, dobrih djela i žrtava, trpljenja, patnja i suza, radosci i žalosti prikazanih Božanskoj Ljubavi, Božanskom Srdu i po njemu Otcu našemu, koji je na nebesima. Prikazanih i lime posvećenih, prevorenih u kćer, mla Božjemu Veličanstvu, u rosu, koja dušama našim i cijelom izpačenom čovječanstvu donaša blagoslov, mir i sreću, donaša Boga i zalog vječne radoći.

Eto, to je smisao našeg Apostolata i našeg jubileja. A tekova proslava: proslava u dušama, moguća je uviek i svagdje.

No ipak će, nadamo se, svagdje biti moguća makar skromna crkvena svečanost. Kada i kako će se to obaviti, odredit će crkvene vlasti. Sviima pak članovima i članicama preporučamo, da se za taj dan priprevate trodnevnicom, u kojoj mogu moliti litanijske Srdečne Isusove i druge molitve Presv. Srdu.

Martijanec: Dio Djevojačkog društva Srdca Isusova

— Na sam dan neka prime zajedničku sv. Pricaš, a včr. g. g. Upravitelju molimo, da obave i primanje novih članova i članica, ako ih ima.

Ta će proslava sigurno biti lijepa svečanost za cijelu župu, a i poticaj, da se upisu u AM mnogi, koji u njemu još nisu.

Toliko ukratko o proslavi AM.

Skupimo, dragi članovi i članice, još jednom sve, što smo god dosad u svom životu prikazali Božanskom Srdu Isusovu i prikazimo Mu to još jednom iz puno duše: svoje molitve, djela, petnja, svet Zahvalimo mu za sve ono ogromno dobro, što je AM kroz ovih 100 godina učinio nama, našem narodu, sv. Crkvi i cijelom čovječanstvu. Zahvalimo Presv. Srcu, što nam je svjelilo u težkim časovima, što nam je pomačalo i tješilo nas u težkoćama života. A preporučimo za buduću milosrdnoj njegovoj ljubavi sebe, sve svoje, svoju domovinu, sv. Crkvu, sv. Otca i sve ljudе — žive i mrtve.

Sponenah sv. Otcu. Ne zaboravite ono, što sem Vam napisao u 7-B broju Glasnika o skupljanju eduhovnog cvjetanja za Sv. Otca. Skupljajte što više molitava, žrtava i dobrih djela za njega, da mu to možemo prikazati kao naš ljepli jubilejski dar!

Svima srdačni pozdrav u Presv. Srcu!

Vaš odani

Narodni Upravitelj AM

• **MARTIJANEC** — Naše Djevojačko društvo Srdca Isusova broji sada 180 članica. Hvala Bogu uvek redno i u ovim težkim danima svaki prvi petak i subotu i nedjelju pristupamo sv. Izpovjedi i Pricašti. Svaku prvu subotu molimo u crkvi krunici, a navečer je blagostlov u čast Prečistom Srcu Marijinu za mir. Svaku prvu nedjelju imamo sastanak, koji počinje sa pojava sata klanjanja presvetom Otmajlju. Ova godine kroz mjesec svibnji dale smo služiti 4 sv. Mise; jednu na načelu Sv. Otcu, zatim za mir, na čest Prečistom Srcu Marijinu te na čest Prevelom Srcu Isusovu. — Blagdan Srdca Isusova proslavili smo sa hodočenicom. Svaki dan prisutstvovalo smo sv. Misi i prisustvili su sv. Pricašti. Na sam blagdan primila je zajedničku sv. Pricaštu skoro cijela župa. — Martica Šimunić, glavarica

• **OTOCAK** — Naše Djevojačko društvo Srdca Isusova i Oltarsko društvo Žene, unatoč ratnih nepričika, ljepe nepraju. Djevoj. društvo sa 104 članice održavalo je god. 1943. redovito sastanke svake nedjelje, dok u 1944. god. se 80 članica, održala svake druge nedjelje.

Upozorujemo včr. g. g. župnike i dužobraničke da mogu dobiti kod Uprave Glasnika podatke o AM, izrađene kao tri navrata prigodom jubileja AM.

Iza svakog našeg sastanka okupimo se oko oltara Srdca Isusova. Njemu izručamo svoja srca topлом molitvom; za mir, za obraćenje grijesnika, za svećenički podmladak, za katoličku družtvu. Očinsku zaštitu Srdca Isusova i Blažene Gospe osjetili smo jednom prilikom, kad je našem selu pribila opasnost od odmetnika. Tada smo se sve našle na okupu oko našeg dragog oltara Srdca Isusova zajedno sa 400 škol. djece i upravo smo na čudesni način spaseni.

Oba su družstva dala prikazati više sv. Misa Srdcu Isusovu i Bl. Gospu, da se Bog smiluje i nadne mir, zaračenom svetu, osobito da očuva naše selo od ratnih nesreća. Hvala Bogu dosada smo bili pošteni. Cielo druživo obavljao pobožnost prvih subota. Na blagdan Velike Gospe pripravile smo se devečnicom, a na sam blagdan hodočaštite smo u procesiji pod družvenom zastavom u susjednu župu Karaće, gdje smo se sve prisestile.

Osjećamo upravo kao dužnost, da molitvama, žrtvama i drugim pobožnostima upravo jurišamo na Presveta Srdca Isusa i

Marije, da nam povrate žuđeni mir i očuvaju slobodnu i sretnu našu domovinu. — Marta Rubil, glavarica

• Leskovac — Bit će godina dana, što je kod nas osnovano Djevojačko društvo Srdca Isusova. Članica ima 123. Dolaze svaki mjesec na sv. izpovied i sv. Prciš. Izabrane su i revnijelice za pojedine sela. Crkvu kute cvećem. Prigodom desetogodišnjice Nadbiskupove posveće prikazale su sve članice sv. Prciš i druga dobra djela na njegovu nakanu. Mjesечно držimo sastanke. Članice šire katoličku šlužbu. Članice su ujedno upisane i u bračnu Bezgrješnog Srdca Marijina. Neka Presv. Srdce Isusovo čuva naše djevojke, da ne padnu u ralje ovoga pokvarenog sveta.

Svečano primanje bilo je 7. svibnja o. g. a obavio ga je g. Benedikt župnik iz Češevca. Pravila su proglašena. Običaje su, da će biti dobre i vjerne službenice presv. Srdca Isusova. Dao dragi Isus, da ostanu vjerne svojim odlukama. — Hvaljen Isus!

U Z M I I Ć I T A J

◎ Raoul Plus D. I.: **PRED ŽIVOTOM**, preveo J. Vincens, izdalo "Vrelo Života", str. 180, cijena 120 kn. Neručuje se kod izdavača: Zagreb 1/285.

Ova knjiga, glavolikog francuzskog Isusovca prevredena je već na mnogo jezika. U 315 kratkih poglavija ili razmilitanja skupljeno je tu veliko blago najlepših misli i pouka. Sve je živo, zanimljivo i uvjerenljivo. Knjiga je napisana u prvoj reči za mlade, da joj na ulazu u život počeku prvu ljestvu katoličke vjere i kričanskog života. Ali je i svima drugima, bili od najvećeg koristi. Želja je najtoplji preporučamo.

◎ Marica Stanković: **MLADOST VEDRINE**, izdalo Veliko Križarsko Sestrinstvo, Zagreb, Palmotićeva 3.

Tko želi, upoznati, što je bila i što je danas križarska organizacija, neka posegne za ovom križarskom knjigom. U njoj je prikazan dvadesetgodinski život i rad ženske križarske mladeži. To je red pun zanosa i pobjeda, ali i žrtava za Boga, Crkvu i narod. Tu vidimo, kako bogatu i ponosnu prošlost imaju naše Križarice. Nadamo se, da će im budućnost biti još lijepa i vedrija. Knjiga je skusno opremljena i ukrašena s mnogo lepih slika. Najtoplji preporučamo.

◎ Dr. Maksimiljan Lach: **ZIVOT SVETACA ZA SVAKI DAN**, cijena 80 kn., izdalo Društvo sv. Jeronima, Zagreb, 1944.

Ovo je pedi svećić — za mjesec svibnji — života svećaca, što ga izdaje zaslužno Društvo

sv. Jeronima za hrvatski puk. Tu je na jednostavan i pristupačan način prikazan za svaki dan u mjesecu život jednog svetca s malom poukom i molitvom. Svetci su svima nama najbolji uzori, pa zato treba njihove životopise čitati i njihova djela nastojavati.

◎ Richard Graef C. S. Sp.: **BLAŽENI KOJI GLADUJU**, preveola Zlata Gregurinić, izdalo "Vrelo Života", str. 168, cijena 300 kn. Neručuje se kod izdavača: Zagreb 1/285.

I ovo je jedna lepa i potrebna knjiga za svakoga katolika u ova teška današnja vremena. Pokazuje nam, što sve može i mora da znaci vjera u našem životu. Knjiga je napisana baš za današnjeg čovjeka. A to se vidi i po tome, što je u Njemačkoj za dvije godine dočinjeno sedam izdanja.

◎ Vilim Cecelja, **MOLITVENIK HRVATSKI VOJNIK**, cijena 120 kn., izdalo Ministarstvo Oružanih Snaga, Zagreb, 1944.

Hrvatski su vojnici dobili sad svoj molitvenik. U njemu će naći veliko duhovno blago. Ponajprije su tu sve molitve, koje su potrebne svakom križanicu. A onda se nalazi kraljko ali vrlo dobro i jasno sumnjanje križanskog nauka prilagođeno baš za vojnike. Iza foga dolaze uzori kat. vojnika — svetci vojnici. Upada u oti, da je vrlo velik broj svećaca pripadao vojničkim staležu. Na koncu se nalaze: vojničke kreposti i vojnički propisi. Neka hrv. katolički vojnici taj svoj molitvenik poboljša i često mole i čitaju, pa će im on biti najvjerniji prijatelj i najbolji savjetnik u njihovu životu.

IZDANJA DRUŽTVA SV. JERONIMA

◎ **DANICA**, kalendar za 1945. — Cijena 350 — Kn, za članove 300 — Kn.

◎ **Sibe Zaninović: SVE ZA OBRAZ**, Izdala Nadbiskupska Kancelarija Katoličke Akcije, Zagreb.

◎ **Ing. Josip Kovačević: KOROV ILI DRAČ**, Izdalo Družlvo sv. Jeronima, Zagreb.

◎ **Paul Fleival: VITEZ BIELE ŽENE**, roman iz bretonsko prošlosti, izdala Knjižnica Dobrih Romana, Zagreb.

◎ **Marija Cezner i Stana Andrić: DOMAĆICA U KUHINJI** Izdalo Družlvo sv. Jeronima, Zagreb.

◎ **V. Grmović: ČARDAK**, pripoviest iz Bosne, izdal: Hrvatsko Književno Družlvo sv. Jeronima, Zagreb, 1944.

Z A H M A L N I G

Pomoć u osiguranju životne sreće. — Moj muž i ja primili smo još kao neoženjeni od Presv. Srđca veliku milost te Mu dugujemo veliku zahvalnost. Imali smo velike potičkoće u pogledu ženitbe. Iz njegove kuće nije me nikto volio i niesmo htjeli ni čuti za mene. Moj muž je na svaki način pokušao predobititi ukućane, ali je bilo uzalud. Bili smo zdvojni. Vjenčati se niesmo mogli, a razslati se niesmo htjeli pod nikiju cijenu. Molili smo se svaki dan, a ja sam obećala javnu zahvalu Presv. Srđcu. Iznenada su svi popustili. Svoj strelni brak zahvaljujemo dobrobiti Presv. Srđcu. Bez njegove pomoći bili bi neizmerno nesretni. Tokom godine dana našega braka mnogo smo težku nevo-

lju prebrodili, ali je uviek sve na dobro izašlo. Ćvrsto smo uvjereni da nam je samo Božanski Spasitelj pomogao. Tada smo pozvali svećenika i obavili posvetu obitelji. Sada je dragi Spasitelj kraj našeg doma i ništa nam se ne može dogoditi. — Upravo dok sam ovo pisala, bila sam u velikoj briži za muža, koji je otišao na vrlo opasno puštanje na partizanskem području. Stalno mi je bilo težko pri srdu, pa sam ga neprestano prepričavala Presv. Srđcu. I gle, upravo kad sam htjela završiti ovu zahvalnicu moj muž je sretno stigao kući. I opet novi dokaz, da božansko Srđce Isusovo ne zapušta one, koji mu se posvele.

Irma i Josip M.

PRESV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU:

Batkavoda: MJ zahvaljuje za svremeno položen izpit zrelosti. — **Bedemice:** MK za olakšanje bolji želudac i žuti. — **Beleci:** AL za ozdravljanje i milost. — **Biljepeci:** JK za svrnu operaciju noge muža. — **Bokinci:** PA za ozdravljanje. — MS za ozdravljanje djeteta. — **Bogdanović:** MM za primljenu milost. — **Božnjaci:** JK za primljenu milost. — ML za ozdravljanje. — **Borislav:** TM za ozdravljanje. — **Brod:** n/s: VTD zahvaljuje Bož. Srđu. — **Broš:** Bl. Djavidi i sv. zaštincima za izbavljenje prigodom bombardiranja. — BV za ozdravljanje djeteta. — ID za primljenu milost. — **Brodanci:** EV za ozdravljanje. — LM za primljenu milost. — **Bubnjaci:** LA za primljenu milost. — **Bukovljek:** BF za milost. — **Bukinje:** AC za ozdravljanje kožice. — **Butovoda:** ML za ozdravljanje od teške bolesti. — **Cerovac:** SZ za milost po zegovoru P. Barbara. — **Ciglenik:** MS za milost. — **Cuterječ:** MM zahvaljuje za svrnu svinjice i ozdravljanje. — **Dolina:** ZK zahvaljuje za ozdravljanje. — **Donje Novo Selo:** LJM za primljenu milost. — **Đenji Miholječ:** AK za svrstan povratak muža. — VA za pomoći pri izplu. — **Drijanovac:** JH za ozdravljanje. — **Đakovo:** MH za svrstan povratak sina. — AP za primljenu milost. — EK za ozdravljanje očiju. — SK za primljene milosti. — MR za primljene milosti. — **Durić:** EG za utisnuto molbu. — **Emilović:** SA za izbavljenje iz velike opasnosti. — **Fuzinje:** ĐZ za primljene milosti. — **Gorelica:** KC SJ i KH za izbavljenje iz očito smrti. — **Gerova:** ME za svrstan povratak. — **Gredinac:** MK za mnoge milosti. — **KRS:** za svrstan porod. — IK za izbavljenje iz velikog pogibli. — DV za primljene milosti. — **Gunje:** EK za svrstan povratak. — **Hrv. Karlovec:** JS

za oslobođenje od obuhvete. — **Hrv. Milinović:** EF za primljene milosti. — FS molj za pomoći. — **Irig:** TH za uspješnu operaciju. — **Ivančić-grad:** JK zahvaljuje na primljenoj dozovini i milostima. — **Jeljevac:** LJP za primljenu milost. — **Jastrebarsko:** ZJ za svrstan porod. — **Kaljaga Garešnica:** BR za primljene milosti. — **Kamanić:** AB za izbavljenje sina. — **Karlovac:** MKF zahvaljuje Prevr. Srđcu i sv. zaštincima na velikoj milosti. — **Kelke:** KG za primljenu milost. — **Kraljev Vrb:** Al za ozdravljanje od teške bolesti. — **Krapinica:** MP za primljenu milost. — **Krivodol:** IMU za mnoge milosti. — **Kredje:** AN za izbavljenje muža iz opasnosti. — **Manjava:** BR za primljene milosti i svrstan povratak sina. — **Marcjanec:** JM za povratak sina. — **KF:** za ozdravljanje očju unuka. — **Martinska Ves:** NN za izbavljenje iz opasnosti. — JS za ozdravljanje noge. — **Matič:** DP za primljenu milost. — **Niemč:** NS za ozdravljanje. — **Nova Gradiška:** MS za primljene milosti. — **Nova Subotica:** MK za primljene milosti. — **Novskat HK:** za povratak supruge iz zaboravljeničva. — **Oriovac:** MT za primljenu milost. — **Orubice:** AM za ozdravljanje djeteta. — **Oulek:** AG za svrstan položen izpit zrelosti. — **Olok:** ER za ozdravljanje djeteta. — **Petrinja:** MA za pomoći cjevli obitelji u velikoj opasnosti. — **Petrovaradin:** MN za svrstan porod. — **Podebradim:** MS za milost. — **Pojesma:** MP za mnoge milosti. — **Podr.** **Podegajci:** MB za primljene milosti. — **El:** za ozdravljanje od Elusa. — **MZ:** preporučuje muža u zaboravljeničvu. — AS za mnoge milosti. — **UZ:** za ozdravljanje djeteta. — PS za ozdravljanje tina. — **AK:** za primljene milosti. — **Pozega:** ARD za ozdravljanje od teške bolesti i svrstan operaciju. — **Prišnjak:** AA za mnoge milosti i

srđan povratak. — Radmovač: MK za odravljivanje dijete i spas muža od otevrdine smrти. — Rakovčić: MS za odravljivanje od teške bolesti. — Rakitović: AZ za usiljene molbe. — Raščanić: KM za odravljivanje sina iz očite smrtno opasnosti. — Sarajević EP za odravljivanje od upale zglobova. — KP Petru Barbanuću za pomoć u staklim neprikama. — Senjić LV za srđno puštanje. — Šiće: AS za primljene milosti. — Šikljević: LJO za primljene milosti. — Šisak: VH za mnoge milosti i pomoći u pogibijel. — Šopetić: MK za primljene milosti. — Šotin: AS za primljene milosti. — St. Šubotić: SS za dobivenu milost. — St. Perković PB za srđnu operaciju. — Štem: VME za primljenu milost. — Straholješ: IK za pomeranje u obitelji. — Student: FV za usiljene molbe. — SV. Dušan: KB za uspešnu operaciju. — KŠ za srđen porod. — Sv. Ivan Zelina: LHM za odravljivanje dijete. — Šuljaj: TP za usiljene milosti. — Subotić: SB za primljene milosti. — IK za oslobođenje od objeda. — Šaptilović: MO moli za međav povratak. — Teljan: ID za pomoć u gospodarstvu. — Travnikić obi. KŠ za spas od očite pogibijel. — IS za pomoć u novorili. — Uljvidek: MO za primljene milosti. — Vanačić: IK za pomoć u novorili.

— NN za odravljivanje od teške bolesti. — IT za odravljivanje. — Vareš: AT za srđen porod kćeri. — Velika: AS za veliku pomoć. — Velika Ognica: DS za dobivenu milost. — Velikovčić: JE za srđnu operaciju. — Visoka Gradić: AB za izbavljenje iz velike pogibije. — Volanje: EC za usiljene molitve. — Vrbanja: MP za pomoć u velikoj gospodarskoj potrebi. — PP, MP za pomoć u novorili. — Vrbica: KR za srđan povratak sina. — Vrbovčka Velika: NJ za primljene milosti. — Zagreb: MS za primljene milosti. — JC za primljene milosti. — IM za mnoge milosti. — AK za usiljene molbe. — IP za mnoge milosti. — RL za oslobođenje iz zatvora. — BI za primljene milosti. — AH za mnoge milosti. — IF za pomoć u lužnim neprikama. — KK za primljenu milost. — MK za izbavljenje sina iz opasnosti. — HS za usiljene molbe. — NN za izmisljenu milost. — JB za mnoge milosti. — AJ za odravljivanje sestra od teške bolesti. — MM za mnoge milosti. — FO za izbavljenje iz životne opasnosti. — NN za odravljivanje. — D za srđno puštanje. ZJ za mnoge milosti po ragovoru blisk. Langs. — Žemun: VM za usiljene molbe. — PL za odravljivanje. — MN za "Izbjegao mi ponosit" SW seđeg — pomoć usvoj

D

A

R

O

V

I

Za sv. Mire: Bedić Marija 500; Budič Nikola 400; Čalić Jelka 500; Filipić Franika 300; Galčić Ante 400; Glasovac Luka 1.000; Hid N. 200; Kokanović Marija 2.340; Laco Kate 1.200; Maletići Nedica 600; Manović Ivan 500; Mihić Manda 600; Miler Vilma 300; N. N. Šv. Klara 400; Obrovčić Mele 400; Okroža Juraj F. pl. Marin 500; Orešković Marija 200; Pukrović Franca 200; Peščarić Katarina 500; Poslanić Josip 1.200; Rezo Drago 300; SS Dragocić, Krivi, uč. III raz. Ženica 400; Šimić Andra 300; Šimić Ante 300; Tršler Emilia 500; Trupinić Julija 400; Vinković Mato i Marija 300; Vodopjetić obitelj 200; Vuković Ivo 400; Vuković Jela i Ruža 400; Vuković Jure 400; Vuković Mira 400; Vuković Mijo 400. Za potrebe Bazilike Srđca Isušova: Benaković Blazena 500; Crkvenac Marija 100; Ćurić Martin 100; Čanid Anka 700; Halizović Josip 100; Ivanković Marija 400; Majcenović Josip 140; Dobroslavić Marija 1.000; Pokošić Ljubica 300; Štrajpačić Andela 100; Zuković N. 500.

U čast sv. Antuna Isušova i Marijinu, Majci Božjoj i sv. Josipu: Baralić Adela 100; Birtić Pero 500; Čevičević Edunard 500; Čanić Amka, Tomina 500; D. S. Vol. Gorica 500; F. L. Žemun 200; Fogadić Barać 100; Golovčić Ljubica 200; A. K. Zagreb, 200; Bašićević Vrbanjac 100; Buljković Kalica 100; Čorek Ana 100; Cubelić Josipa 100; Čeflić Eva 100; Hančevski Josip 300; Helena K. 100; Jerković Ivan 100; Ljubić Dragan 350; Mahmud Janica 200; Miljević Šollin 200; Mitrović Mato 3.000; N. N. Zaprešić 40; Samstig Marija 200; Kadočić Merica 200; Končić Živica 300; Krinečka Elizabeta 500; Kučmeć Marija 300; Kutela Emilia 240; Marčić Ljubica 500; N. N. Onulin 250; Onačić Mara 100; Pišić Zlata 300; Stančić Merica 100; Sudar Mara 200; Ši-

menić Peira 400; Šperhar Marija 110; Trupinić Julius 1.400; Vrbanjac Vinko 120.

U čast sv. Alojziju, sv. Franju, sv. Antunu P. bl. Nikolić Taveliću i Petru Barbanuću: Bachrach Vjekoslav 100; Jugovac Bonka 100.

Za razglasenje Glazbila Srđca Isušova: A. I. Kralev Vrh 50; Andelić Ora, Markova 800; Anilević Marija 635; Baklić Sljapa 60; Bei Ivan, Šimunov 760; Blazanin Cvjetla 210; Bodonjić Liza 35; Boltatić Mara 150; Čanid Anka 100; Fraliman Anka 200; Gurenac Julija 500; Glavović Marija 500; Gubic Anka 100; Hajnčić Mijo 50; Horvat-Lenard Vera 100; Hrnkić Božidar 200; Ivanec Josip 100; Janković Mato 500; Jurček Ana 200; Kladarić Eva 100; Knežević Terezija 200; Korpar Aleksić 40; Koska Katica 100; Križanović Anka 486; Linardić Mala 100; M. J. Vrbovčka Velika 1.000; Majkić Helena obitelj 500; N. N. Veradić 190; Perić Ivo 200; Pehn Frida 200; Stipešić Emra 60; Šibalić Marija 100; Šimunović Franjo 1.000; T. Ana 100; Zuković Štefka 70.

Za krah sv. Antuna Apacelleri Jozef 70; Eramić Ladislav 50; Marković Terezija 50; Šilvić Marija 1.000; Udahn Ljuba 50.

Za lond benašnjicelje Peira Barberića: Barberić Marija 105; Čorak Ana 100; Dorđić Ana 200; Drvar Barbara 2.000; Fogadić Barać 50; Kosačić Mijo 500; Kos Tina Terezija 150; Kovačević Anka 500; Matijević Marija 100; N. N. Zagreb 50; Nikoljević Matilda 500; Oresković Marija 700; Pišić Želja 500; Šođić Lenka 100; Vrbanjac Anka 1.000.

Za vrećenčki pedmladak i Malo sjemeništvo: Travnik: Eramić Ladislav 60; N. N. Vlisko 150; Pišić Želja 1.000; Puher Marija 1.000.

Za nadrađuju crkve bl. Nikole Tavelića u Kasteljiji: Kraljević Jula 500.

+ Garmoz Marija, Biokovska + Fridrich Ružica, Caprag + Kraljević Ivo, Gornji Rajić + Lucić Marko, Domaljevac + Letumić Kata, Pridvorje + Turčić Ivka, Ustica + Peturka Franc, Bakinci.

Kako je sladko umrli onima, koji su cijelo živje nježno štovali Srđce svog budućega, Sudca!

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

SVETIŠTE DUŠE

»Vi ste hram živoga Boga« (2. Kor. 6, 16). Te riječi, što ih je sv. Pavao upravio kršćanima u Korintu, vriede za svakoga pravednika: on je živi hram, u kojem na otajstveni način prebiva i djeluje Duh Sveti. Odgrijmo zastor na hramu Barbarićeve duše. Liep je tej hram i bogat. U njem stanuje živi Bog s anđelima i svećnicima. Sve oltar do oltara. Glavni je i najlepši onaj Srdca Isusova: pred njim gori dan i noć luč žarke ljubavi i prečuvaju čitav hram svojim čarnim svjetлом, koje je odraz Vječne Ljubavi. Da ta božanska luč ne utrne, Peter je hrani molitvom i krepostnim djelima. Prvi korak ujutro, zadnji navečer upravlja Isusu u Presvetoj Euharistiji. Gospin oltar sav je llijilan i biela ruža, oko njega momiris vječnog svibnja; Petar prikazuje Gospu »Vladarici, Zagovornici i Majcici svega sebe.

Pa i poočim Isusa Krista, zaručnik slavne Djevice Marije sv. Josip ima tu svoje odlično mjesto. U svakoj tjelesnoj i duševnoj potrebi njemu se je utjecao Barbarić; navlastio u naučima, kad bi naišao na potežko-

će, redio je zazivao moćnog zaštitnika svoga. Svaki se dan njemu molio, osobito u mjesecu ožujku. Zadnje godine života svoga svake bi srede molio u čast sv. Josipa 7. Očenaša za sretnu smrt.

Ne smijemo mimoći milovidne slike svetog Anđela Čuvara, komu se Petar dnevno barem dvaput preporučivao ovom molitvicom: »Anđele Božji, čuvaru moj. . . .»

MILOSTI PO ZAGOVOGRU SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARIĆA

1569. Apatovac (zagreb, nadb.): Zahvala za mnoge milosti, a osobito kad nam je bila ciela obitelj u životnoj opasnosti pri-godom bombardiranja; neprestano sam sazivale pomoći i zaštitu Petra Barbarića, i gle nije jedna bomba nije nikada pada na našu kuću. A. V. — 1570. Zlatar (zagreb, nadb.): Moj sin, koji je bio težko bolesan, ozdravio. A. I. — 1571. Sarajevo: Ozdravila od upale zglobova. E. P. — 1572. Trig (dakov, biskup.): Sretno uspjela operacija. T. H. — 1573. Teslić (seraj, nadb.):

Ozdravljenje mojih krmaka. Ilija Dadić. — 1574. Žilina kod Imotskog (splitska biskup.): Izbačen iz opasnosti. A. G. — 1575. Priedor (banjal, biskup.): Više puta spaseno od težkih pogibelji za život. K. M. — 1576. Žepče (seraj, nadb.): Zahvala za primljenu pomoći. M. S. — 1577. Subotica: Bila sam okrivljena za neki novac. Molila sam devečnicu i bila sam uslišana. K. L. — 1578. Đakov: Primile veliku milost. A. D. — 1579. Varaždin (zagreb, nadb.): Ozdravljenje od težke bolesti. N. N.

6. LISTOPADA
PRVI PETAK
NAKNAĐNA SV. PRIČEST

7. LISTOPADA
PRVA SUBOTA
SV. PRIČEST ZA MIR

Božansko Srđe Isusovo
prikazujem ti po Bezgrješnom Srđcu Marijiniu
sve molitve ♦ djeļa ♦ i ♦ trpljenja ovoga dana
u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane
♦ na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru
osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu ♦ za sv. Oca
i za sve potrebe preporučene
♦ Članovima Apostolata Molitve ♦

L I S T O P A D 1 9 4 4 .

Nakana Apostolata Molitve: Da Bl. Gospa privede u sv. Crkvu nesjedinjene, koji je štaju.
 Misija nakana: Da se kler i svjetovnjaci u Africi pripreme za javne službe

POSEBNE MOLITVENE	NAKANE ZA	SVAKI DAN
NEDJELJA 18. PO DUHOVIMA		
1 N Romilij ★ Kršćansko prštanje	16 F Hedviga *	Klonuli i očajni
2 P Andeli Čuvari ★ Hrvatska država	17 U Margareta M. Alacoque ★ Pobožnost	Srdcu Isusova
3 U Terezija od M. Isusa ★ Mjes. zašt.	18 S Luka Ev. ★ Vjera hrvat. liečnika	
Djeļ. družtvla Srđca Isusova	19 C Petar Alcantara ★ Ozaložene obitelji.	
4 S Franjo Asiški ★ Hrvatski Franjevci	20 P Ivan Kancij ★ Naši ranjenici	
5 C Placid ★ Djeļotvorna ljubav	21 S Hilarijan ★ Naši misionari	
6 P Bruno ★ Mirovna nastojanja Sv. Oca		
7 S. Krunicia ★ mir u svetu		
NEDJELJA 19. PO DUHOVIMA		
8 N Brigita ★ Rečne udove	NEDJELJA 21. PO DUHOVIMA	
9 P Ivan Leonardij ★ Zavedeni Hrvati	22 N Misija nedjelja ★ Crkva u svetu	
10 U Franjo Borgia ★ Duh žrlje i pokore	23 P Petar Paskazij ★ Česta sv. Pričest	
11 S Materinstvo B. D. M. ★ Svećenice ničke majke	24 U Rađačel arkandeo ★ Hrv. na ratlju	
12 Č Maksimilian ★ Upravljači naroda	25 S Hrizant i Daria ★ Ljubav među su- pruzima	
13 P Eduard ★ Ljubav među narodima	26 Č Demetrije ★ Vjera među radnicima	
14 S Kalikst ★ Sv. Ofac	27 P Vincencij ★ Umirući na bojištu	
NEDJELJA 20. PO DUHOVIMA	28 S Simon i Juda ap. ★ Naši vojnici	
15 N Terezija Avilska ★ Okorjeli psovači	NEDJELJA 22. PO DUHOVIMA	
	29 N KRIST KRALJ ★ Vjera u Hrvatskoj	
	30 P Altoriz Rodriguez ★ Braca Dr. Isusove	
	31 U Wolfgang. ★ Očajni i klonuli	

Za članove Apostolata Molitve: Podpun oprost jednog petka i još po volji odabranog dana.

Na dan naknadne slike slike. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Za članove bratovštine Srđca Isusova: Podpun oprost prvog petka i prve nedjelje te
još jednog po volji odabranog dana.

3. STUDENOGA

PRVI PETAK

NAKNAĐNA SV. PRIČEST

4. STUDENOGA

PRVA SUBOTA

SV. PRIČEST ZA MIR

Božansko Srđe Isusovo
 prikazujem ti po Bezgrješnom Srđcu Marijini
 sve molitve ♦ djeļa ♦ i ♦ trpljenja ovoga dana
 u naknadi za naše uvrede i na sve one nakane
 ♦ na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru
 osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu ♦ za sv. Oca
 i za sve potrebe preporučene
 ♦ Članovima Apostolata Molitve ♦

STUDENI 1944.

Nakana Apostolata Molitve: Da svi upoznaju i cene sakramental sveloga Pomazanja.
 Misija nakana: Da procvatu misije na Madagaskaru i zapadnim otocima Afrike.

POSEBNE MOLITVENE NAKANE ZA SVAKI DAN

- 1 Svi sveti ★ Neda u vječni život
- 2 C Dužni dan ★ Undi u ratu
- 3 P Hubert ★ Očajni i učiljeni
- 4 S Karlo Boromeo ★ Naši biskupi

NEDJELJA 23. PO DUHOVIMA

- 5 N Zaharija i Elizabeta ★ Kršć. suprugi
- 6 P Leonard ★ Bombardiran: gradovi
- 7 U Engelbert ★ Božja proti osvoji
- 8 S Sever i dr. ★ Pravedni mir u svetu
- 9 C Teodor ★ Stomasi: l. oskudni
- 10 P Andrija Avel. ★ Daci u refu
- 11 S Martin b. ★ Zavedeni Hrvati

NEDJELJA 24. PO DUHOVIMA

- 12 N Martin p. Bl. Grecije ★ Duh pokore
- 13 P Stanislav Kostka ★ Hrvatski daci
- 14 U Bl. Nikoja Tavilić ★ Vjera u Hrvatskoj
- 15 S Alfer Veliki ★ Naši profes. i učitelji
- 16 C Gertruda ★ Hrvatski ranjenici

- 17 P Orgur ★ Druživa Apostolata Molitve
- 18 S Roman ★ Upravljači naroda

NEDJELJA 25. PO DUHOVIMA

- 19 N Elizabeta ★ Djelotvarne ljubav
- 20 P Feliks ★ Valois ★ Neli momari
- 21 U Prikazanje Bl. Dj. Marije ★ Brojne obitelji
- 22 S Cecilia ★ Zaručnici i mladenci
- 23 C Klement p. ★ Sv. Olac
- 24 P Ivan od Kriza ★ Posvećenje po patnji
- 25 S Katarina m. ★ Opustošeni krajevi

NEDJELJA 26. PO DUHOVIMA

- 26 N Ivan Borchmans ★ Mjes. zat. Cista mladež
- 27 P Virgilij. ★ Ratna sirolađ
- 28 U Ivan Marchi ★ Vjera među radnicima
- 29 S Saturmin ★ Hrvati na ratisu
- 30 C Andrije sp. ★ Ljubav prema kritu

Za članove Apostolata Molitve: Podpun oprost - drugog petka i još po volji odobrenog dana.
 Na dan naknadne slike Pričestili.

Za članove bračovštine Srđa Isuseva: Podpun oprost prvog petka i prve nedjelje te
 još jednog po volji odobrenog dana.

POSTARINA PLACENA U GOTOVU

+ G. 53 = PROSTINAC TÝTU ~ DOK ~

GLÄSNIK SRDCA ISUSOVA

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE ★ LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštenjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu

* Odgovorni urednik: Zec
Stjepan D. I., Zagreb I/147,
Palmotičeva 31. *

Tiskara
"Glasnike", (Ivan Nikolić D. I.),
Zagreb, Palmotičeva ulica 33,

Tiskanje i razpačavanje odobrio Drž. Izveštajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kn. 1681/34-1

G.53. BR. 12

PROSINAC 1944

Uprava: Zagreb I/147, Palmotičeva ulica 31 ★ Godišnja predplata: 500 Kn za one, koji je uplate do konca veljače. — Čekovni račun Požeške Štadionice br. 33.896

HRVATSKA ZA PAPU

U PROSINCU 1944. SLUŽI SE U NEZAVISNOJ DRŽAVI HRVATSKOJ

SV. MISA NA NAKANU SV. OTCA:

Početkom prosinca: u Dolini — 1. XII. u Bednji — 2. XII. u Milni — 4. XII. u Jastrebarskom — 4. XII. u Žedniku — 6. XII. u Bos. Gradiški — 7. XII. u Kraljevici — 8. XII. u Dubrovniku — 8. XII. u Vrbniku — 15. XII. u Marlu Savskom — Tiekom prosinca: u Splitu.

PREDPLATA

ZA GLASNIK SRDCA ISUSOVA
U GODINI 1945.
iznosit će redi obćeg poskupljenja
500.— KUNA

Glasnik će kao i prošle godine izlaziti svaki mjesec na 16 strana, a ako bude ikako moguće, tri puta na godinu bit će tiskan na 32 strane. Neprestano poskupljenje tiskarskog tvoriva, struje, plina i redne snage dovelo je Glasnik u težak položaj, pa molimo velikodušne predplatnike, da bi se kod uplaćivanja predplate sjetili svoga lista i kojim darom.

KALENDAR

SRDCA ISUSOVA I MARIJINA
ZA 1945. GOD.
CIENA 350 KUNA

Izšao je koncem rujna i skoro se je razprodan. Tko ne želi ostati bez njega, neka se požuri s narubom. — No kako su troškovi tiskanja bili daleko veći, nego se moglo predviđati, molimo one, koji to mogu, da nam pošalju dobrotvornu cenu od 500.— Kn. Tko to učini, neka pri slanju novca to spomena na poledini čeka.

IZNOS ZA KALENDAR TE PREDPLATU ZA GLASNIK valja uplatiti čim prije — a da se o slaram dugovima i ne govori!

Običaj je, da Glasnik zaželi svake godine svojim čitateljima, priateljima i osobilo povjerenicima »Sretan Božić!«

A ove godine! Da Vam i ove godine, dragi čitatelji, zaželimo »Sretan Božić! Danas, kada su se nad cijelu našu domovinu navukle crne oblačine i kao da priete, da će sasut na nas smrt i pustoš. Danas, kada velik dio hrvatskog naroda može samo da u lišini lije suze za najmilijim blćima, nad razorenom srećom, i da strahuje nad budućnošću, koja nam se tako crna i tako strašna ukazuje. Zar danas ima smisla želiti nekomu »Sretan Božić! Bog zna, kakav li će nam osvanuti!!

Ima li smisla? Ima! I te kako ima!

Krist se rodio za sva vremena, za sve ljudi! I za Tebe, brate, koji možda tupo gledaš u garište i ruševine svoga doma i svoje sreće; i za Tebe, sestro, koja se možda osjećaš sama na ovom uzburkanom moru kao krhka ladica, kojom se polgravaju biesni valovi. Za sve Vas, za sve se rodio Krist! Da Vas utješi, da Vas ohrabri, da Vam ulije utjehe i jakosti u kušnji i u bolima. Gledajte ga u jaslamu! Da nas ohrabri i da nam pomogne, uzeo je na se slabašno tijelo djetetšca. Postao je slab, da nas ojača; trpi zimu, da nas ogrije svojom ljubavlju; trpi osamljenost, da nama našu osamljenost olakša; trpi progon, da nas u progonstvu života i kušnja obodri i uzdrži uzpravno.

Krist je Svetišlo. O, dajmo braćo, neka nas razsvetišli to božansko Svetišlo. Ovorimo Mu srđa svoja, pustimo Ga u duše svoje, izplaćimo se pred Njim. On će nas utješiti, On će nas naučiti, da naše trpljenje ima smisla, kao što je i Njegovo imalo. On će nas naučiti, da nismo ništa izgubili, ako i sve izgubimo, ali Njega nademo, jer »ko nađe Isusa, našao je veliko blago, što više, blago nad sve blago!« (Naslijeduj Krista).

I onda će nam ipak biti sretan Božić, jer će nam unjeti u pustoš i boli našeg života svjetla — snage — mira. U tom smislu i u to ime svima

SRETAN BOŽIĆ!

BOŽJA VOJSKA

UZ JUBILEJ APOSTOLATA MOLITVE

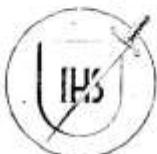
Što poleti k nebu bijelih golubica,
Stolna se krasnih razvala ružica.
Ali to ne bježu golubice biele,
Niš su žarke ruže oči mi zanjele,
Već stoljeće k nebu leti molitva
I stoljeće cieło prali ga žrlava. —

Tko li posla Bogu darak tako mao?
Tko li mu je vienac prekrasni faj svio?

Shvatili ti ćeš, kad se ogledaš po svetu
I ugledaš na njem jednu svetu četu:
Vojska to je silna nepregledna broja,
Što se skuplja poput pčelinjega roja.
Do trideset i peti broji milijuna,
Svi je kraji sveta i sva zemlja puna!
Zastupana u njoj baš je svaka doba:
I starci i mlađi, a i spola oba.
Ponosnih muževa i kreplostnih žena,
Narodnosti sveke, svakakvih imenih
Zanosnih mlađića, smjernih djevojaka,
A izprepliću je dječice nejaka.
Kud ćeš! Na kog da se kao orkan svali?
Koga da prelije kao morski vali?
Al se ne boji! Nek ti bude mirna duša
I nek dalje gleda i nek same sluša:
Oružje, za koje vojska te se maša
Nije ubojito, već život donosi.
Oružje joj nije kravato, ognjeno,
Molitva i žrtva oružje je njenio.
Za cilj isti radi, žrtvuje se, moli,
Za koji krv dašći sveti apostoli:
Da svi ljudi Boga svoga upoznaju
I za Otcu svoga da ga svi priznaju;
Da se spasne duše neizmjorne cene:
Isusovo krvi za njih prolivene.
Za taj cilj je svaka žrlava njima laka,
Velikodušno je prima volja jaka,
Križ i palnje svoje prikuju Bogu,
Da ga njima slave, spase dušu mnogu.
U molitvu svako obraćaju djelo
I primaju često Isusovo Tielo.
Isusovo Srce žarko ljubil znadu,
U njega polažati utlanje i nadu,
I Bezgrješnu Djedu nježno ljube, štiju,
Sve molitve po njoj Bogu prikazuju.

Prosuzili bi moglo od miline oku,
A kliknuti grudi kac sivi sokol,
Kada gleda kolo finih djevojaka,
A netaknui cvjetak želi biti svaka,
Ostal čiste duše i nevinu tiela,
Čista popul rose sa llijiana biele. —
Kada gleda čelu poletnih mlađića
Gdje puninom svoga mlađenatkoša bića
Bogu služe, volju presvetu mu šlju
I životnu sreću tako sebi kuju. —
Kada djece ljube molitvu i žrlva,
Da ožive njima duše s grieħha mrtve. —
A muževi, na spas rodu svom i domu,
Ponižni i vjerno služe Bogu svomu.
I još, nastajuju sviće apostole:
Rade za spas drugih i Bogu se mole. —
Kleči pred razpelom tužna slaba žena
Skršena jo, kao trava pogrežena.
Ali pogled jedan na ranu krvavi
Ulijeva joj snage, pridiže joj glavu. —
Ljudi, što ih boli ljute razapele
Lekše snose muke; čak im se vesele;
Jer ih patnja kao oganj zlato čisti,
Bogu slavu nosi, dušama koristi.
O kolika to je Bogu čest i slava,
Koji slabco biće prevara u laval

Tako sveto djelo »Apostolatu vrši,
Utišava strasti, moći sotone krši.
Stoljeće vec cieło usred ove tmuće
Boga dobrog slavi i spasava duše.
Stoga mi želimo tom »Apostolatu
Napredovac uviek u najljepšem cvatu!
Ne ujehu svetog Srđca Isusova,
Po njem došla svetu duhovna obnovat!
Molitve mu nek bi spas dušama bila,
Što ih led i tame grieħha obavila!
Bic na spas milom hrvatskomu rodu,
Spasio mu vjeru, ime i slobodu!
Nek uspijeva u svom apostolskom radu,
Nek posvuda budi vjeru, ljubav, nadu!
Uzdožio svetu još mnogočuda sveta:
Postali svi ljudi dobra Božja diečat
Slušali se glasi s Veličanskog Grada,
Da u svetu Pravda i s niom Mir zavladat
Bože, blagoslov ovn djelo svoje,
I po njemu došlo Kraljevstvo nam Tvoje!

HRVATSKI METROPOLITA O JUBILEU APOSTOLATA MOLITVE

PASTIRSKA POSLANICA ZAGREBAČKOG NADBISKUPA PRIGODOM JUBILEJA AM

Predragi vjernicil

Ova se godine na blagdan sv. Franje Ksavera, dne 3. prosinca, navršava sto godina od osnutka pobožnog udruženja, koje se zove Apostolat Molitve.

Kad gledamo- u kakvo je doba nastao Apostolat Molitve, zatim kako je nastao, kako se razvijao i koje je plodove donio, moramo ostali zadivljeni nad dobrotom Božjom, koja je to veliko djelo iz malenog i vrlo čednog sjemena probudila, dala mu rast i nadu sve plodan razvoj te učinila, da se silno razvilo i razgranalo. Apostolat je Molitve danas razširen po cijelom svetu, organiziran u ogromnu vojsku molitelja, koja broji do 35 milijuna članova. Članova sviju narode, sviju staleža, sveke dobi, oba spola, a svi oni imaju pred sobom jedan uzvišeni cilj: molitvom i žrtvama raditi na proširenju i učvršćenju kraljevstva Božjeg u dušama, u javnom životu naroda i cijelog čovječanstva.

U žalostno ono doba, kad je sve bilo za tim, da ljudi odvraći i što više udalji od vjere u Boga, rađa se u Kolegiju Družbe Isusove u Valsu u Francuzkoj među mlađim isusovačkim klericima misao Apostolata Molitve. Na poticaj svog duhovnika prigodom blagdana velikog misionara sv. Franje Ksavera 1844. godine odlučuju oni zajednički, organizirano prikazivati Bogu svoja molitve i žrtve, da bi tako već i u vrijeme svojih nauka bili apostoli i pomagali širenje kraljevstva Božjeg među bednim poganim, pomažući na taj način svoju stariju subraču misionare, a onda i uobče sudjelujući na širenju kraljevstva Božjeg među svim narodima. Ta je ideja ubrzo izšla izvan zidina onoga Kolegija i počela se širiti i drugdje, a domaća je O. Henrik Ramière cieli pokret izvršio organizirao i pridodao mu kao bitnu značajku pobožnost prema presv. Srdcu Isusovu. Članovi Apostolata Molitve treba da svi u jednoj zajednici sa Srdcem Isusovim, po rukama Bezgrješne Djevice, prikazuju Bogu sve svoje molitve, dijale i palnje na velike nakane Srdca Isusova i podpomožu djelovanje sveće Crkve oko spasavanja duša.

Takav se Apostolat Molitve naglo počeo širiti po svim zemljama i donio prekrasan rod, a sveta ga Crkva zato po svojim biskupima i Papama obilno blagoslovila, preporučivala svim vjernicima i obogaćivala duhovnim blagodatima.

Ne mogu vam, predragi vjernici, ovdje nabrojiti sve pohvale i priznanja, što ih Rimski Veliki Svećenici izrekože o Apostolatu Molitve. Napominjem tek Pija X., koji je napisao, da za lečenje tolikih i tako različitih zala današnjeg vremena nema koristnijeg podhvata od Apostolata Molitve (9. IV. 1911. Vrhovnom Upravitelju Apostolata Molitve). No ne izrekože Pape Apostolatu Molitve samo pohvale i priznanja, nego i Živu Želu, da se što više vjernika upiše u nj. Šta više, da to učine svi vjernici. Tako Benedikt XV. reče, da tiriteljima Evangelija moraju pomagati svi vjernici molitvom, a zato on svima preporučuje Apostolat Molitve te želi, da ne bude nikoga, koji mu ne bi pristupio (30. XI. 1919. u Apostolskom pismu »Maximum illud«). — Pijo XI. veli za Apostolat Molitve da je on najnužniji apostolat, koji svetu treba (u prosincu 1922.), a poslije izriče, da je taj apostolat veoma legan i da ga mogu vršiti svi, pa da su zato i dužni svi da ga vrše, i da bi trebalo da mu svi pripadaju (u rujnu 1927. Upraviteljima Apostolata Molitve). Isto tako

A kad se milijunima najtežih, najprostijih i najbezštindnijih grieha vreda neizmerni Slvoritelj i Gospodar svih ljudi i celog svemira, onda na to svi ište, kao da to doista nije ništa i nema nikakve važnosti.

Zato, predragi vjernici, ne treba da se čudimo ni onim riećima, što ih izreće Božanski Spasitelj još sv. Mariji Margareti pokazujući joj svoja probodeno i izranjeno Srdce: »Gle ovo Srdce, koje je toliko ljubilo ljude te nije ništa propustilo nego se izcrplo i uništilo, samo da pokaže svoju ljubav. A za zahvalu od većeg diela ljudi ne prima drugo nego nezahvalnost...» A ne treba se čuditi ni onim riećima, što ih izreče u našim danima, s velikom boli na licu, presveta Djevica u Fátimi: »Neka ljudi ne vredaju više našega Gospodina, jer je već i onako previše uvriđen!« Jest, Bog je previše vredan. Jedan grieħ je ponor strahote i užasa, a što da kažemo o milijunima grieha, što se dnevice počinjaju, tajno i javno, zasebno i zajednički u čitavom ljudskom rodu, pa i u kršćanskim narodima? Nije li, predragi vjernici, svakom čovjeku zdrave pamet i poštena srđa jasno, da za te griehe treba Bogu i zadovoljštinu devati? I da se ublaži uvriđeno Božje veličanstvo i odvrale od svijeta zaslužene kazne i da se uobće još smijemo pojavitи pred Bogom sa svojim prošnjama da nas spasi i pomogne?

A evo, Apostolat Molitve vrši upravo tu važnu i svetu zadaću: on dnevice daje Bogu zadovoljštinu za uvrede, koje mu ljudi nanose. Trideset i pet milijuna ljudi dnevice svjesno daje Bogu zadovoljštinu — i za svoje ljudske slabosti i za prestupke i uvrede svoje subraće. Čine to svi članovi Apostolata Molitve u »Svagdanjem prikazanju«, a članovi »strećeg stupnja« još napose primaju naknadnu sv. Pricest. — I što je još više: oni to ne čine samo kao posebnici nego kao zajednica, kao organizirana vojska, koja sva zajednički ide za istim ciljem. Zato i nije čudo, da Crkva hvali i blagoslovuje Apostolat Molitve.

Toplo preporučuje Apostolat Molitve i današnji Sveti Otec u svečanoj poslanici o mističnom Tielu Kristovu upućenoj celom katoličkom svetu.

Tako evo govore o Apostolatu Molitve Veliki Svećenici, vrhovne glave Crkve. A to reči Rimskih Papa u takvim svarima nisu rečene ni nepromišljeno ni bez velikog razloga.

Pa doista, ako promotrimo današnje stanje svijeta te njemu sučefice postavimo bit i zadaću Apostolata Molitve, ne čemo se nimalo čuditi riećima Papa.

Bog se vreda na svakom koraku i to najprostije i najsurovije. S njim se postupa tako nedostojno, kako se nedostojno ne postupa ni s jednim čovjekom. I kad bi se s kojim tako postupalo, cio svjet bi se sgrano i tražio da to prestane. Doživjemo pred malo godina, da je takovo »javno mnjenje« diglo čitavu galiju, kad su neki zločinci trebali podnijeti zaslženu kaznu.

Nadalje Apostolat Molitve ima kao posebnu zadaću širiti pobožnost prema presv. Srdcu Isusovu. Svoje članove upućuje on u tu milu i uzvišenu pobožnost, a glasila Apostolata Molitve »Glasnici Srdca Isusova«, piše o Srdcu Isusovu, potiču čitatelje na pouzdanje u Srdce Isusovo i donose divnih i ganulljivih primjera vjere i pouzdanja u to predivno Srdce te njegovih uzvraata ljudima njezinim, a kadašto upravo zapanjujućim primjerima i dokazima samilosti i pomoći. A ako govorimo o samoj pobožnosti Srdcu Isusovu, koju širi Apostolat Molitve i njegovi Glasnici, ne možemo došće i dostojnim riećima proslaviti tu predivnu pobožnost. Prikazuje nam se u njoj Bog, a tako blizu i leko pristupačan, govorí nam najrječitijim i najjasnijim jezikom — jezikom ljubavi. I to ne ljubavi bilo kakove, nego Božansko ljubavlju Bog nam se javlja u slabom ljudskom fielu, izjednačen s nama u svemu, osim u grijehu, kako reče sv. Pavao, pa prema tomu najbolje razumije sve naše potrebe, brige, strah i patnje naše, a pun je milosrđa i ljubavi, ali i moći božanske, da nas tješi i pomogne nam, pa i onda, kad su sve ljudske rieči preslebe i ljudska moć više ne dostaje. I u najvećoj nevolji i najličoj boli pogled na to presv. Srdce može smršti i utješiti jedno i ožalošćeno ljudsko srdece, stoviše, potaci ga da prihvati neizbjegljivi bol i prinese je kao žrlvu ljubavi Onome, koji je sam dragovoljno za nas bio krvava žrtva od-kupljenja i spasenja. I na mjesto očaja, grijeha i propasti — u što bi možda koji put dušu znalo takvo stanje strovaliti, — slupa junački čin, kojemu se nebo veseli, jer se njime slavi Bog, a duše spasavaju.

Tko dakle da se ne divi, predragi vjernici, Apostolatu Molitve, koji takovu pobožnost širi i svaki je dan doziva svojim vjernicima u pamet!! Koliko je duša naša baš po loj pobožnosti svjetlo, mir i sreću ili jakost i utjehu u najželostnjim i najsdubonosnijim česovimali Piš o tom, kao što spomenuh, »Glasnici Srdca Isusova«, ali još će se više otkrili na drugom svjetlu, gdje će lakošta duše, a s njima i svi mi gledati čudesna milosrdne ljubavi Isusove te joj se diviti i slaviti je na vječna.

Progovorih o pobožnosti Srdcu Isusovu, koju širi Apostolat Molitve. Trebalo bi govoriti još jasnije: o pojedinim načinima te pobožnosti, kako ih i opel Apostolat Molitve širi.

Tu je Osobna posveta
Srdcu Isusovu. Kakova sreća

O. Henrik Ramière D. I., veliki organizator Apostolata Molitve, koji je povezao AM sa pobožnošću presvetog Srdca Isusova i tako struju molitava upravio na ostvarenje kraljevstva ljubavi Srdca Isusova.

i utjeha za čovjeka, koji se sav posvetio Srdcu Isusovu te stoji u najtjesnijoj i najuzvišenijoj vezi s njim! Kako moćnu zaštitu si je takav čovjek osigurao! Kakav uzor kreposti i kakova pomoć ima da te divne kreposti naslijedujel! Kako to oplemenjuje čovjeka i uzdiže! Blago njemu, ali i blago družtvu, gdje ima mnogo takvih pojedinaca!

Nada sva je važno i družtvovno šlovanje Srdca Isusova, što ga promiče Apostolat Molitve. Mislim u prvom redu Posvetu obitelji Srdcu Isusovu. Predragi vjernici, težko je reći u među rieči svu važnost i sav zamašaj tog Bogu ugodnog djeła. U današnje upravo bolno i žalostno doba u tom pogledu, kad su se, rekao bih, soltona, svjet i sve strasti upravo urotile, da otriju i uniše obitelj, tu ustanovu Božju, taj temelj svakog naroda i države, kad gledamo oko sebe tolike i tako žalostne primjere razsula obitelji, dolazi Apostolat Molitve ljudima pokazujući im na Srdce Isusovo, i potičući ih, da se njemu posvete, da se u njega ugledaju, da se od njega uče strpljivosti, samozataj, ljubavi, koja ne zna za sebičnost, koja se zna žrtvovati, podnašati i preštati. Jer gdje ima takove ljubavi, tamo je sve lako i slatko, pa i žrtva. — A kakav blagoslov i pomoć znaju izkusiti obitelji posvećene Srdcu Isusovu, o tome vam i opet mogu govoriti spomenuti »Glasnici Srdca Isusova«. Kolike su samo na pr. obitelji opet našle izgubljeni mir, jedinstvo i sreću, kad su se posvetile Srdcu Isusovu! — Božanski Spasitelj reče: »Gdje su dvojica združeni uime moje, tamo sam i ja među njima.« Tako je Spasitelj i u obitelji, koja se njemu posvetila. A ona to zna, i to joj je na veliku sreću i utjehu. U svim zgodama i nezgodama živila upire ona oči u svojega Kralja, njemu se uljeće u pomoć, moli ga za zaštitu i uljehu. A On ih ne će nikad ostaviti same. Pa ako i dopusti, da ih pohodi bol i kušnja, On će im je svojim primjerom i miloču olakšati i zasladiti te učiniti plodnom za onaj ljepši život, gdje nema boli, patnja, suza i razstajanja. — U obitelji posvećenoj Srdcu Isusovu produhovit će se i učvrstiti sveta ona veza između bračnih drugova, pa će oni gledati u braku u prvom redu sveltu Božju uredbu, a ne sredstvo za ugadanje fielu, što tako često rodi veoma trpkim plodovima, upravo tamo, gdje se očekivao pravi zemaljski raj! Takvi će se bračni drugovi poštivali i ljubili pravom kršćanskom ljubavlju te si pomagati zajednički nositi tegobe života. — U takovim će obiteljima biti posvećena veza između djece i roditelja, te će roditelji gledati u djeci od Boga im povjerenog blago, djecu ujedno i Božju i svoju, koja imaju osim fiela i dušu, a oni kao Božji zamjenici moraju se brunuti za uzgoj obojega. A djeca će opet sa svoje strane znati cieniti trud i brige roditelja te im ih zasladivati pokazujući liepe plodove njihova uzgoja poslušnošću, pomaganjem i radostnom nadom.

Govoreći o djeci želim odmah spomenuti i posebno djelovanje Apostolata Molitve kod djece. Kako je taj apostolat veoma laka i jednoslavna pobožnost, mogu ga već i djeca lako shvatiti, za nj se odusevititi te svojim nevinim molitvcama i žrlvicama, koje su Bogu posebno milе, sudjelovali u tom volebnom djełu na slavu Božju, na korist i sebi i mnogim dušama. Stoga od srdca hvalim i blagoslivam one učitelje i učiteljice, koji su znali tako požrtvovno i s ljubavlju poučavati djecu u Apostolatu i pobrinuli se da budu upisani u njega.

A napose moram spomenuti Apostolat među mlađeži, pojmenice ženskom, u Djekojačkim družtvima Srdca Isusova. Ne treba mnogo sumaćiti, kako mlađež — ta uzdanica svakog naroda — u svojim važnim ali i opasnim godinama treba posebne pažnje te posebne pomoći i zaštitite Božje, da ostane čista, nevina i idealna, i da se dobro spremi za čestit i srećan život. Osobito danas, kad zlo upravo izazovno vuče i draži! A tu zaštitu i tu pomoć načini ona u lako velikoj mjeri u Apostolatu Molitve. On ih uči i poliče u prvom redu, da ne zapuste molitve, nego da se mole svaki dan i to u tako uzvišenom

obliku, kao što je to »Svagđanje prikazanje«. Nadalje, on stavlja pred njih sliku probodene i krvave Srda Isusova, a pogled na Nj mora u mlađim dušama pobuditi plemenite osjećaje, stišavati strasti i bure, koje se znaju poroditi u mlađom biću i uljevali snagu za svladavanje, za velikodušnost i žrtvu, bez koje bi možda bili veoma nesretni, a koja će, kad je prinesu, biti zlatni temelj njihove vremenite i vječne sreće.

Tako eto nabrojimo, predragi vjernici, neka djela Apostolata Molitve. Mogli bismo još i nadalje nabrajati, kako je uzvišeni duh Apostolata Molitve koristan u »Apostolatu muževak«, kojima uljeva sveci ponos i muževnu srčanost, da živu kao pravi kršćani, sjedinjeni s Bogom, svojim prikazivanjem sazivlju s neba njegov sveci blagoslov na se i svoj dom, a svojim primjerom blagotvorno djeluju na svoju okolinu. Ja bili doista želio, da se i naši muževi i mlađi u što većem broju svrstaju u vojsku Apostolata Molitve, jer bi to moglo mnogo doprinjeti širenju i učvršćenju kraljevstva Božjeg u hrvatskom narodu, a time i sreći i blagostanjtu njegovu. — Mogli bismo govoriti i o koristi toga duha u Apostolatu žena, koje — njime prožete — ne propuštaju da nebrojene žrtve i samozataje, koje njima nameće svagđanje život u obitelji, propadnu, nego ih s ljubavlju sjedinjuju u velikom žrtvom Božanskog Srda Isusova i tako umnažaju nebeski poklad, koji donosi rosu blagoslova njihovim dušama, njihovim obiteljima i cijelom čovječanstvu. I tako one — kao i svi drugi članovi Apostolata Molitve — ne samo da ne će zaboraviti moliti se, nego će i cia svoj život prevoriti u molitvu, kako ih uči Apostolat Molitve. — Mogli bismo spomenuti i poletno nastojanje Apostolata, koji je tako odlučno vodio kod nas boj proti psovci, kao »Vojska Srda Isusova proti psovci«. — Apostolat izbjeganja, što je poučio tolike duše, koje su mislile, da nisu nikom više od koristi, nego sebi i drugima samo na najveću muku — da svoje boli zdržuju s bolima Božanskog Srda Isusova, te su odliči i semi osjećali veliku olakšicu i utjehu, a uvelike pridonešali proslavi Božjoj i spasavanju duša. A tako bismo mogli još nabrajati i druge pobožne vježbe i djela, što ih širi i podržava Apostolat Molitve.

Na jedno ipak ne smijemo još preuštjeti, a to je ljubav prema Kristovu Namjestniku, koju Apostolat Molitve pobuduje kod svojih članova, te molitve za svetog Oca, na koje ih potiče i obvezuje. Ta ljubav prema Papi nije ništa drugo nego izraz pokornosti, odanosti i ljubevi prema Crkvi i Kristu. A baš danas je tako vežno, da se to izliče, kad gledamo, gdje se sve, što nije sagredeno na jedino čvrstim i pouzdanim temeljima vjere i čudoreda, na očigled ruši i pokapa pod svojim ruševinama i svoje graditelje i člave narode, koji su trebali biti usrećeni bez obveza prema svemu nadnaravnome. I zašto danas u občoj nestalnosti i meležu svi narodi i državnici upiru pogled u nejčeš i najstalniju silu, u duhovnu moć — u Papu i papinstvo. Pa i za to treba pohvaliti Apostolat Molitve, što i širi duh odanosti i ljubavi prema Papi i napresano se moli ne izričite »papine nekane«, koje su tako važne za širenje slave Božje i dobro čovječanstva.

Izloživši važnost i uzvišenost Apostolata Molitve, loga tako velikog, a u isto vreme tako jednoslavnog i svakom, pa i djetetu, pristupačnog pobožnog udruženja, loga uistinu djela Božjeg, želim na koncu izraziti srdačnu čestitku k jubileju svim članovima i članicama Apostolata Molitve, osobito članicama Djevojačkih družava — jer ta je grana Apostolata Molitve kod nas najrazširenija i najpoznatija. Želim, da bi uzrajam, obnovili se i napredovali u duhu Apostolata Molitve. A od vas, ostalih, predragi vjernici, koji niste još učlanjeni u Apostolat Molitve, želim i pozivam vas, da se u nj upišete. Kako pojedinci, tako družava i zajednice. Baš danas je Apostolat Molitve posebno važan i suvremen, osobito za nas Hrvate. Hrvatski je narod kroz stoljeća u svojoj prekrasnoj i Bogom obilno obdarenoj

domovini profio potoke suza i krvi i prošao kroz more jede i boli, braneći svoju vjeru i slobodu, a time ujedno i cijelu Crkvu i obču uljudbu. Pređi su naši sigurno na svoj način prikazivali Bogu svoje petnje i nevolje, i On ih je primeo te nije dopustio do danas, da hrvatskog naroda nestane. I danas se hrvatski narod opet kupa u suzama i bolima i vlastitoj krvi. Koliko je domova popaljeno i porušeno, koliki su krajevi opuštjeli; koliki oplakuju svoje najmilije ostavši iza njih možda u najvećoj bledi i nevoljilj. Želeći izraziti sučut svoga pastirskog srca svima unesrećenima i svim onima, koji trpe, ja ih pozivam — a pozivam s njima i sve ostale — veleći im ono isto, što Isakovim nesrećnim i polištenima veli u spomenutoj poslaničkoj mišićnom Tielu Kristovu današnjem sv. Otcu: »Neka s pouzdanjem obraće svoj pogled k nebu i neka svoje bolje prikažu Onomu, koji će ih jednom obilno naplatiti. Neka svi imaju na pameti, da njihova bol nije bezkoristna, nego da će biti na korist i njima i Crkvi, budu li je, misleći na taj cilj, podnosili strpljivo. A da bi se to moglo što savjestinije činiti, vrlo mnogo lomu pomaže svakodnevna pobožna vježba prikazivanja samoga sebe Bogu, što je običavaju činili članovi onog pobožnog udruženja, koje se zove Apostolata Molitve. To Bogu veoma milo udruženje od svega srdca ovde preporučujemo. Teko Sveti Otc, a tako i je Apostolat Molitve blagoslivam i od srdca preporučujem svima. Pristupite mu, te kao revni njegovi članovi prikazuju Bogu svoje molitve, djela i trpljenja, neka budu njemu na čest i zadovoljstvu, a nama i nebrojenim dušama na spasenje, da bi se tako čim prije ostvarilo kod nas i po svem svjetu liepo načelo Apostolata Molitve: »Dodi Kraljevstvo Tvoje!»

U Zagrebu, dne 15. studenoga 1944.

≠ Alojzy

SLIČICA SRDCA ISUSOVA U ROMANU

Desilo se u Francuzkoj 1849. Mlađi Karlo jahao na valrenom konju, koji ga najednom zbací. Težko ozlijeđena odpreme ga u bolnicu; za par dana slanje mu poste beznadno. Sestra Milosrdnica ga nagovara, da primi sv. sakramente, ali on ni čuti. Gospinu medaljicu zlovoljno odbije. Redovnica se obrati Srdu Isusovu, neka sed ono pokaže svoje milosrđe i moć. Dok je bolesnik spavao, izvuče mu ona izpod jastuka zebavnu knjigu — bio to neki bijutavi roman — i stavi u nju sličicu Srdca Isusova s molitvicom na drugoj strani. Kada se Karlo probudio, lali se knjige, no začuden opazi sličicu. Česak je promatrao, a onda okrene i opazi molitvicu te je pročita. I gled, milost Božja ga tako silno taknu, da je od ganača slao glesno jecati. Zamoli časnu sestruru, da mu pozove svećenika. Izgovjedi se uz obilne

suze pokajnice, te primi pobožno i ostale utjeche slike vjere. Za ono malo dana, što je još poživio, više se puta izgovjedio i prisjetio. Došao prvi petak u mjesecu koji bi zadnji dan njegova života. I gled posebne milosti: Baš u 3 sata poslije podne kucnu mu zadnji čas. Dok je umirao, najednom mu se lice neobično razvedri, i obrativši se k izgovjedniku sav redostan reče: »Ne vidite li Isusa? Evo ga, dolazi. Jednom rukom mi pokazuje na svoja Srđe, a drugom prema nebnu, te me poziva, da svoju dušu izdahnem u rane njegova boka i da dodem u raj.« Svećenik primakne sličicu Srdca Isusova k njegovim usnicama, a umirući je poljubi i mirno preminu. Divne li pobjede Srđa Isusova!

(iz Ljetopisa lionske pokrajine D. I. od god. 1849.)

K. Z.

OVE GODINE NEMA BOŽIĆA

Tako je to bilo svake godine, od kada kršćanski svet pamti: Iza blagdana Bezgrješnog Začeća spremila se Naša Gospođa na dalek put. Oblaći se u neđivnije haljine, uzima Malog Isusa i toplo ga zamašta svojim plavim plaštem i privija ga na majčinske grudi, pa uz tihu pražnju anđela, koji su Gospini dvorjanici, silazi nečujno na naš svet i obilazi od kuće do kuće. Ljudi onda vele, da je Božić blizu — da je Božić pred vratima — da je Božić tul — Priroda se oblaći u svoje najčišće odielo, jer kud Gospa prolazi, mora da je sve čistol!

Sprema se naša Gospođa i ove godine na božićni put, a majčinsko Njeno Srdce potišteno je i neodlučno. Navalila na dragu Gospođu luga i žalost — i ne može, da se odluči.

Opasno je na našem svetu! Razmahao se rat na kopnu, na moru, u zraku — a Gospođa zabrinuto motri u užasnu zbrku.

Kako će Ona pronići Meloq Isusa kroz ovaj svet? Nije li najbolje, da pričeka, dok se taj bies ne smiri, pa da onda — možda dogodine — opet prođe svetu! pa da opet bude Božić?

I tako ove godine ne će bili Božića... .

Pravo ima Naša Gospođa — A komu bi i došla, kad su folike naše obitelji raztrgane, folika naša ognjišta ugasla, foliki naši domovi razvaljeni i ospusljeni! — A komu bi i došla, kad pogibelj prieti sa zemlje i iz zraka — Preoran je naš svet streljačkim jarcima, a smrt slavi svoj bezglavi „fašnig“. A komu bi i došla? —

Tko će nam donjeti borice iz šume, kad famo hara neprijatelj?

Tko će nam naložiti sobu, kad nemamo drva?

Tko će nam zapaliti svjećice i staviti darove pod bor, kad fata i mama nemaju ni čime da nahrane svoje gladne pličice?

Tko će nam zapjevali pjesmice o miru i radosti, kad u mir ne vjerujemo, a bol nam razdire grudi? —

Tko?

Pravo ima Naša Gospođa! Ove godine ne će bili Božić!

Svi se mi još sjećamo, što je to Božić!

Borić sa blještavim svjetлом, sa sjajnim nakilom i kriesom svjećica... sa darovima, bogatim i obilnim... sa udobnošću i zabavama... sa bogatstvom i razkoši... To je Božić!

Topla soba, obitelj na okupu, bezbržni časovi, izabrana hrana... zabava... To je Božić!

Darovi, potrebnii i nepotrebnii, svima i svakom... pjesme, svele i svjetovne, u gostionii i u krčmi... i maslini, maslini zaloga... To je Božić!

Pravo ima Naša Gospođa! Ove godine ne će bili Božić!

Ne, Majko! Nemoj takol — Navrati se i ove godine k nama! Navrati se i donesi nam Božić!

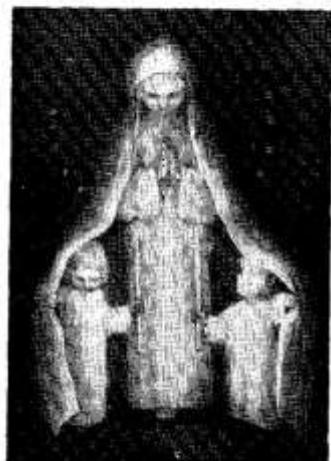
Veliku nam je lekciju zadao sve mogući Bog. Mi smo je eto proučili. I sada znamo! — Zivot nas je naučio mijenjati mišljenje i skidati obojene naočale... .

Navrati se, Majko,
i ove godine k na-
mal!

K nama u prvom
redu, koji ne palimo
božićnih svjećica, ne-
go barul i metke...
K nama se, Majko,
navrati u strjeljačke
jarke... jer kvarimo
i očekujemo Božić!

Navrati se k nama,
Majko, i ove godine,
koji po bolnicama
ležimo, izgubivši
mlade udove, zdrav-
lje i budućnost —
Bog vječni zna po
kakvim bojištima! —
pa ostavljeni i zabo-
ravljeni od sviju, le-
žimo i stenjemo i — čekamo Tebe,
Majko, i ovogodišnji Božić...!

I k nama se navrati, Majko, koji o-
ve godine u ludini čekamo Tvoj do-
ležek, jer nes je dušmanin protjerao
sa naših topnih ognjišta... Navrati se,
Majko!

Svi smo mi u ško-
li života naučili, što
je to Božić!

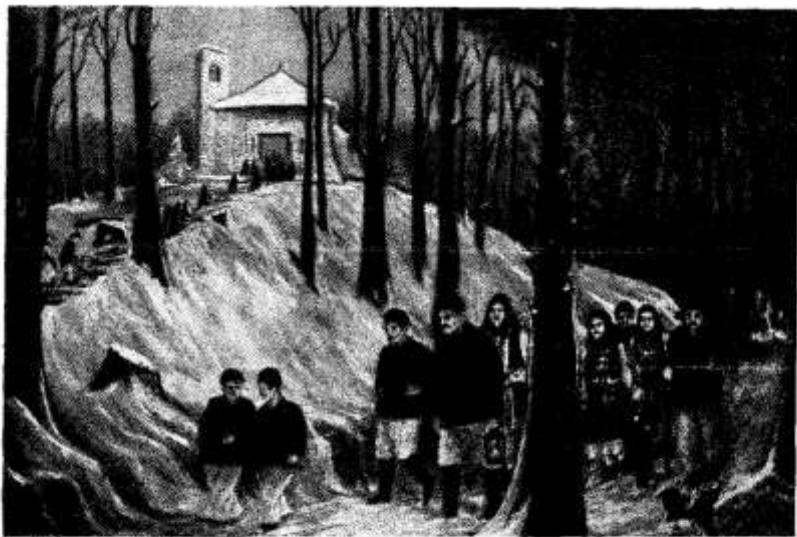
I k nama se navra-
ti, koji cvokočemo
od studeni, koji će-
mo dječici pružiti
tvrdi kruh i reći: To
je božićni kolač!...
Koji strepimo nad
budućnošću, jer slu-
timo, da će i našu
obiteljsku sreću ubr-
zo razvalili huda kob
i da ćemo ubrzo nad
onim plakati, nad či-
me sada nemoćno
strepimo...

Navrati se, Gospo,
k nama i ove godi-
ne! — Svi smo mi
naučili kod dobrog Nebeskog Otca
u školi trpljenja veliku istinu, da je
tamo Božić, kamo Ti, Majko, polo-
žiš Malog Isusa!

Položi ga, Majko, ove godine u
jaslice našega srdca!

Pa će onda i ove godine biti Bo-
žić!

Zdenko Funk

Rano jutro, mrak zemlju pokriva,
Svud je mirno, sve mirnije biva;
Samо s crkve na brežuljku gori
Jesno zvono dolinom se ori:
Ječi, bruji, širom odjekuje
I Došaće svetuču navješćuje.

Rano jutro, mrak zemlju pokriva,
Svud je mirno, sve mirnije biva;
Samо zvono dolinom se čuje,
A sav narod u crkvu putuje,
Da se spremi za dolazak Boga,
Stan mu spremi usred srdca svoga.

Rano jutro, mrak zemlju pokriva,
Svud je mirno, sve mirnije biva,
U crkvici star svećenik sjeda
I skrušeni narod izgovida:
Pripravlja ga, prava je milina:
Za dolezak samog Božjeg Sina!

Rano jutro, mrak zemlju pokriva,
Svud je mirno, sve mirnije biva.
Zvono klikče: Kršćanine, i ti
Dušu svoju ukrasit pohiti,
Da ti bude bjelija od sniega
Za dolezak Kralja najvećega!

Mikla Stjepan, seljak-domobran.

APOSTOLI MOLITVE

ZDORNA RECITACIJA PRIGODOM JUBILEJA APOSTOLATA MOLITVE

VODA : Jubilejskim slavljem — neka jekne ciela zemlja,
(Zanosno, svečano) Bogu hvalu dadel

I. ZBOR Neka jekne ciela zemlja!
II. ZBOR Bogu hvalu dadel

DEMON (u prikrajku) Ječi zemlja, ječi — al proklinje Boga
Grćeć se u boli — to je triumf moj!
Bog se psuje — grieħ caruje —
Mržnja lije krv,
Svet će biti moj!

VODA Solona je sputō sviet — vodi ga u grieħ;
A grieħ — to je smrt!
I. i II. ZBOR A grieħ — to je smrt!

VODA Ustajmo bračo, vrieme je sad
Vraliti Bogu ofetu čast!
Blażiți jad, uništiti grieħ,
Vraliti Bogu nesrelni sviet!
I. ZBOR Uništiti grieħ!
II. ZBOR Spasili sviet!
I. i II. ZBOR Vraliti Bogu ofetu čast!
Ustajmo bračo, vrieme je sad!

DEMON (prezimo) Tko ste vi? Što ste vi da prkosite meni!
Meni čete sviet ofeti? Kud vam luda pamet leti?!

Zar ste ludih bóbā jeli,
Da ste tako smjeli?!

VODA Solona je spulo sviet — vodi ga u grieħ;
I. i II. ZBOR A grieħ — to je smrt!

VODA Treba spasit, spasit sviet!
I. i II. ZBOR Hajdmo spasit sviet!!

DEMON (podrugljivo) Kud vam sile? Gdje vam moć?
S čime čete svietu doč — predobit ga za se?

Slabi ste vi za to!
Čusle l', moja bračo — pita, gdje nam moć?
Veli, da smo slabi, slabi i nejaki.

I. ZBOR Istina je, mi smo slabi.
II. ZBOR Slabi i nejaki!

- VODA Da, slabi smo mi, ali jak je Bog!
 I. i II. ZBOR Čujte: jak je Bog! Jak je silni Bog!
- VODA Molit' čemo Boga
 Da po krvi Sina svoga — Smiluje se svetu:
 Da uništi grieħ
 I da spasi svieħ!
- I. ZBOR Da uništi grieħ!
 II. ZBOR I da spasi svieħ!
- VODA Bili čemo apostoli!
- I. i II. ZBOR Bili čemo apostoli!
- VODA Apostoli — molitvom!
 Molitva će spasiti sviet — vratit Bogu čast!
- I. i II. ZBOR Molitva će spasiti sviet,
 Vratit Bogu čast!
- DEMON (plaho) Sto, vi ċele moliti se?
 Sto, vi ċele molitvom mi otimati sviet?
- VODA Dizał čemo ruke svoje — k Bogu svevišnjemu!
- I. i II. ZBOR Vratit čemo Bogu čast,
 I svieħ privest k Njemu!
- DEMON (bolno) Oh, te vaše ruke!
 Te sklopljene vaše ruke
 Zadaše mi mnogo muke — zadaše mi mnogo bruke
 Te sklopljene ruke!
 Al slušajte, što će reći:
 Ruke će vam ja odsjeci!
 Ja, i moji sluge!
- VODA Kriste, Ti si svoje ruke
 Radi nas — za naš spas — na križ pribit dao!
 I mi čemo svoje ruke — rado za Te žrtvovati,
 Za Te Spase daſi —
 Nek se Tebi ljubav plati
 Nek se Otcu čast povrati!
- I. ZBOR Nek se Tebi ljubav plati!
 II. ZBOR Nek se Otcu čast povrati!
 I. i II. ZBOR Nek se spasi sviet!
- DEMON Haha! Gdje su sada — te molitve vaše,
 Kad vam mačem oštirim — ruke odrezaše? Hahahaha!

- VOĐA** Oči čemo dizati svoje — k Srdcu krvavome
I one će ljubav zboriti — Spasitelju svome!
- I. i II. ZBOR** I oči će naše zboriti — Spasitelju svome:
Nek se vrati Bogu čas,
Nek se spasi svjet!
- DEMON** Još vam ne će ljudost iz glave izići?
(blesno) — I oči će vaše sudba ruku stići!
- VOĐA** Kad nas shrva dušman priek — i obkoli tama,
Molitva će ipak nama filtrat na usnama.
I u tamni čemo znati
Bogu hvalu dati — duše spasavati!
- I. i II. ZBOR** I u tamni čemo znati
II. ZBOR Bogu hvala dati,
I. i II. ZBOR Duše spasavati!
- DEMON** Na muke ču cielo — udariti vam telo!
(blesno) Nek se svija kao crvi!
Neka teče mrzka krv!
Izbrisnut ču iz vas dah — satri vas u prah!
- VOĐA** Srdce Isusovo, poslušno do smrti,
I. i II. ZBOR Ti za naše griehe dalo si se strtil
I. ZBOR Ti za naše griehe dalo si se strtil
II. ZBOR Srdce Isusovo, poslušno do smrti,
Ti za naše griehe dalo si se strtil
VOĐA Mi živimo za Te!
I. i II. ZBOR Mi živimo za Te!
VOĐA Trpež čemo za Te!
I. i II. ZBOR Trpež čemo za Te!
- VOĐA** Za Te primiti smrt — dat se posve strti!
I. i II. ZBOR Za Te primiti smrt — dat se posve strti!
VOĐA Zadnjom čemo misli jošte,
Zadnjim čemo dahom
Zivot svoj i boli svoje — prikazati Te bi!
- VOĐA** Nek se Tebi ljubav plati,
I. ZBOR Nek se Otcu čast povrati,
II. ZBOR Nek se spasi svjet!
- DEMON** Eno, već se žari nebo — rumeni se krv — dolazi moj dan!!
VOĐA Ustanimo braće, evo dođe čas!
DEMON Nek se luči izmed nas! — Svjet će bili moj!

I. i II. ZBOR Svetiće bili Božji!
 DEMON Neka živi pobuna!
 I. i II. ZBOR Neka živi Bog!

DEMON Neka živi grieħ i strast!
 I. i II. ZBOR Neka živi Bog!

DEMON Neka vlada smrt! (ode)
 I. i II. ZBOR Neka vlada Bog!
Dodi kraljevstvo Tvoje!

VOĐA Srdce Isusovo, poslušno do smrli,
 Ti za naše griehe dalo si se strli!
 Po prečistoj Djevi prinosimo Tebi
 Sve molitve, patnje i sva djela naša
 I sve što nam život svagdanji donaša!
 Da se Tebi ljubav plati,
 Da se Otcu čast povrati,
 Da se spasi svjetl!

I. ZBOR Da se Tebi ljubav plati,
 II. ZBOR Da se Otcu čast povrati,
 Da se spasi svjetl

VOĐA Dodi kraljevstvo Tvoje!

SVI Dodi kraljevstvo Tvoje!

(Na koncu se može prema prilikama zapjevati: Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat ili Do nebesa nek se ori).

T. B.

DA SVE KRŠĆANE PROŽME DUH APOSTOLATA MOLITVE

Završimo jubilej Apos-
tolata Molitve, njegovu APOSTOLATA MOLITVE prvu stogodišnjicu. Citali ZA PROSINAC 1944.

MOLITVENA NAKANA
za razvijao i koje je plodove do-
nja. A donio je plodove prekrasne.
Nisu mladi klerici u Valsu, osnivači
AM, ni slutili, što će iz njihova djela
nastati. No i nije to bilo djelo samo
njihovo, nego i Božje, i tu je bio prst
Božji — zahvalimo Božjoj Provid-
nosti!

Kakva je blagodać AM i koje je
on plodove donio znaju donekle nje-
govi članovi, koji to sami u svom
životu izkušile. Znaju više urednici
Glasnika Srca Isusova i upravitelji
AM. Zna još više vrhovni Upravitelj
AM u Rimu, biskupi te sami Pape,
koji ga toliko puta i tako toplo po-
hvališe, milostima obasuše i upravo
sile sve vjernike, da mu se pridruže
— sigurno ne bez velikog razloga!
A najviše, najtočnije i najpodpunije
zna to sam Bog. Kod Njega čemo i
mi vidjeti, što sad ne vidimo, jer »sav
uzpjeh AM odkrit će tek sudnji dan«,
kako reče sadašnji Papa.

Odakle ta sila i moć Apostolatu
Molitve? Duh je to njegov, duh AM.
Duh, koji čovjeka sjedinjuje s Bo-
gom, izvorom jakosti, sreće i mira,
ali i koji ga nuka da upravlja — po
Srdu Isusovu i Srdu Marijinu —
svoje molitve k Otcu nebeskom i za
druge ljude, svoju braću, po velikim
nakanama Srca Isusova i Kristova
na zemlji Namjestnika.

Duh AM! Sv. Otar hoće, da se
molimo, da bi taj duh prožeo sve
kršćane: Da bi se tako svi približili
što više Boqu i molili se, da Mu se
i drugi približe. Blago svjetu, ako se
to ostvaril!

Promotrimo malo točni-
te, uzvišene, molitve apostolske. Da,
kad bi taj duh prožeo sve

kršćane, pa da se svi Bogu mole! Da
mu tako izkazuju dužnu čast i ljubav.
Da mu svi prikazuju sva svoja djela,
a osobito pahnje, pa mjesto da u ku-
nji psuju i proklinju Boga, ili zdvajaju,
da ga svojim prikazanjem slave i
duše spasavaju! Da, kako bi lepo
bilo, kad bi taj duh prožeo sve krš-
ćane!

Da svi daju Bogu zadovoljštinu! I
za svoje griehe i za griehe drugih
ljudi. A dužnost nam je to. Nije do-
bro griešiti, ali je lepo za griehe da-
vali zadovoljštinu.

Da svi kršćani uzljube iskrenom i
dubokom ljubavlju Srdece Isusovo, za
nas kopljem probodeno i zbog opa-
čina naših satrveno, no koje je i iz-
vor svake utjehe i bogatila za sve, ko-
ji ga zazivaju. Kakve li blagodati
odaće jednim i potištenim ljudskim
srdcima! Kakvu bi jakost i utjehu
odaće crpli!

Da si svi kršćani poslave kao na-
čelo rieči Otcenaša »Dodi kraljev-
stvo Tvoje!«, pa se neprekidno mole
i žrtviju za tu veliku ideju, kao pravi
apostoli: da se Božje kraljevstvo u-
čvrsti u svim dušama i svim narodi-
ma. Izpunile bi se rieči Spasiteljeve:
»Tražite najprije kraljevstvo nebesko,
a sve će vam se ostalo dodati!«

Da se svi kršćani rado pričešćuju,
kako AM potiče svoje članove, pa
time izkazuju Bogu najveći znak za-
dovoljštine i ljubavi, a sami se naj-
tjesnije s njim sjedinjuju. Bilo bi čis-
toće, poštenja, ljubavi i požrtvov-
nosti i svake druge kreplosti.

Da taj duh AM uđe u sve obitelji, da se rado posvećuju Srdcu Isusovu i odluče savjestno slušati svoga Kralja, kako bi ih to usrečilo! Kako bi drugčije izgledao život u mnogim obiteljima!

Da duh AM prožme svu našu mlađez, mužku i žensku: duh molitve, sjedinjenje s Bogom, duh ljubavi prema Srdcu Isusovu i onda duh žrtve i samozataje, čistoće i svake kreplosti. Ta bi mlađez drugčije bila spremljena i drugčijim blagoslovom praćena u život, nego li je — nažalost — česfoput današnja mlađez.

Da sve kršćane prožme duh odanosti i ljubavi prema Papi te duh poslušnosti prema njemu! Stošta bi danas u svetu drugčije izgledalo.

Pa kad bi taj duh — po pojedinima i obiteljima — prožeo sve narode i oni postavili za vode ljudi duha Božjega, drugčije bi svet izgledao. A moguće je to. Samo se treba sam tim duhom napuniti i morati se, da on zahvali i druge.

Molimo se dakle, kako želi Sv. Otc, da bi duh AM prožeo sve kršćane i nas i druge. Molimo se, bit će nem to na sreću i blagodaći svima.

Antun Bauer D. I.

KRALJEVSTVO PRAVOGA MIRA

»Mir Kristov
u kraljevstvu Kristovu« (Pio XI.)
»Djelo pravde — mir!« (Pio XII.)

Cesto puta obtužuju nas katolike kao začelnike i huškače u svim pobunama sveta. Naše Svetе Knjige, naš nauk, naše djelovanje smatraju neprijateljima mira, za kojim čezne svjet.

Na moramo se odveć naprezati, da dozakemo, kako su lažne i napokake te tvrdnje. Iznele ćemo ukratko ono, na čemu građimo sve svoje kršćansko poimanje o miru, a to je nauka Svetoga Pisma o pravome miru i o pravom Kralju Mira.

Već je Mudrac u Starom Zavjetu gledao poviest sveta u svjetlu rata i mira. Borbe i fišine. Naprezanje, da se nešto obori i da se nešto sredi. »Postoji, kaže, vrieme rata i vrieme mira« (Mudr. 3, 8).

Novo doba pravoga mira objavljeno je jedne prosinacke noći andeoskim pjevanjem: »Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima dobre

volje« (Lk 24, 36). I tim se časom doista pojavio na zemlji mir po videnju starozavjetnog pisca: »Božji mir vladala na površini zemlje« (Mudr 38, 8). I to ne neki bezizgledni i krhki mir, već najjači i najtrajniji mir u zagrljaju same pravde, jer se loga dana, kaže Psalmista, »poljubiše pravda i mir« (Ps 84, 11).

Mir je došao svakomu stvorenju. Ali će ga pravo uživati samo ljudi dobre volje. Jedino je njima u psalmu obećan: »Mnogo će mira uživati oni, rođi ljube tvoj zakon« (Ps 118, 165).

Kad je prorok Miheja opisivao u svom proročtvu rođenje Spasiteljevo u Betlehemu, zaključio je neprisiljeno i srdačno ovim riećima: »I on će biti mir!« (Mih 5, 5). Njegove je rieči gotovo doslovce opetovao veliki vjestnik mira, sveti apostol Pavao, kad kaže: »On je, naime, mir naš...

on donosi mir... i došavši naviestio je mir» (Efež. 2, 14). Njegovo ime, prorečeno po proroku Izajiji, zvuči kao utjeha svim srdcima, koja čeznu za mirom. »Zvat će se, kaže prorok, Bog, Jaki, Knez Mira... i njegovu miru ne će biti krajal» (Iz 9, 6-7).

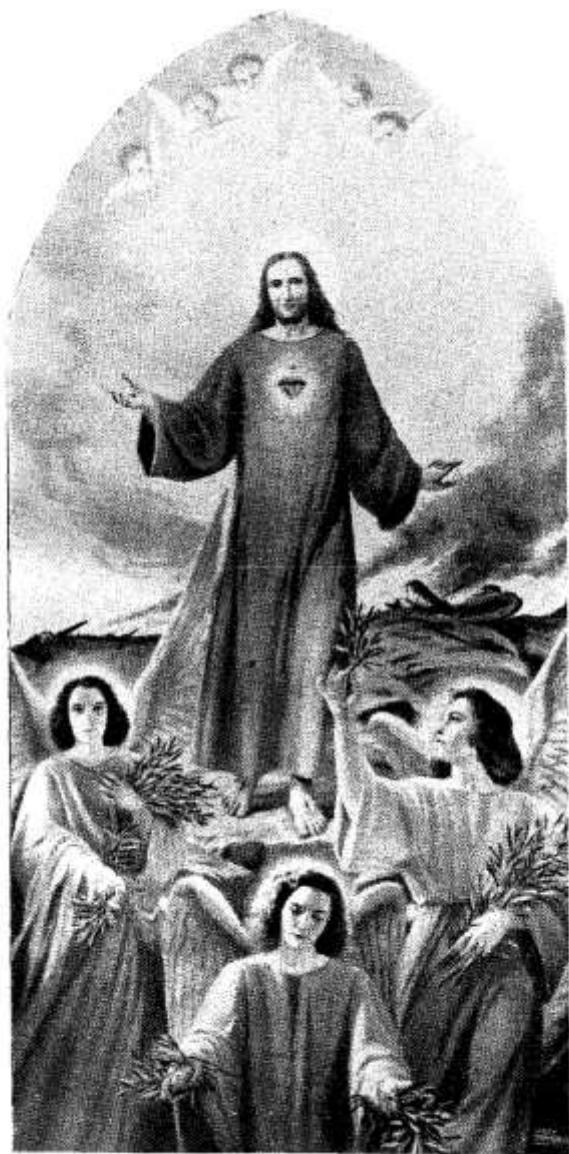
Doći će na svjet zato, da nas obdari mirom. Pravim, dubokim, vječnim, božanskim. On nam je to sam obrekao: »Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Ne dajem vam ja mira, kao što vam ga daje svjet!» (Iv 14, 27). Mir je svjeta najgadnija varka, koja rađa novim ratovima i sve strašnjim nevoljama. I Krist je, znamo, donio na zemlju rat. »Ne mislite, da sam došao baciti na zem-

lju mir; ne mir nego mač!» (Mt 10, 34). Ali njegov je rat — rat protiv zla, nepravde, flaćenja, grieha. I njegov mir nije kao mir ovoga svijeta: časovito smirenje jedne strasti u drugoj; počinak u krilu grješna uživanja. Njegov se mir osjeća u dubinama duše, u onim stranama čovjekova života, gdje su udarení temelji bezsmrtnosti.

On je punina mira. I kome ga bude deavao, davat će ga obilno. »Nadvit će se nada nj, kao rieka mira» — poručuje po proroku Izajiji (Iz 66, 12). Na gostbu, gdje će se uživali obilje mira, pozvao je sve ljudе, jer je pozvao sve nevoljnike. A svi su ljudi barem ponešto u nevoljama. »Dodite k meni svi, koji ste umorni i obtorećeni, i ja će vas

Bogu slava... a ljudima mir!

KNEZ MIRA

okrijeplili... Učite se od mene, jer sam krotak i ponizan srdcem, pa ćete naći mir svojim dušama!» (Mt 11, 28-29). Sve, što Božanski Odkupitelj radi, sve, što govori, sve je to jasno obilježeno znakom velikoga mira. »Ovo sam vam govorio, kaže nakon oprostnoga govora na posljednjoj večeri, da u meni uzimadnete mir!« (Jv 16, 33).

Isus je Krist postao, kako je to rekao starac Simeon, znak protivnosti i razdvoja. Mnogi su pošli za njim i stupili na put mira, ali su nebrojeni drugi ostali po strani, ili su srnuli u borbu protiv Boga mira.

Svi oni, koji su pošli za Danosnjcem uzkrstnoga mira, značu, što znače reči sv. Pavla: »Neka se Kristov mir razpjeva u srdcima vašim!« (Kol 3, 15). I dok tako sami »borave u miru« (Mudr 3, 3), shvaćaju sve jasnije, da »kraljevstvo Božje nije jelo i piće, nego pravda i mir i radost u Duhu Svetomu« (Rim 14, 17). Da, kaže sveli Apostol narodā, mir je plod duha, Božjega Duha u našem duhu. »A plod je Duh: ljubav, rados, mir, dugotrajljivost, blagost, dobrota, vjera, krotkost, uzdržljivost!« (Gal 5, 22).

Iz punine srdca govore usta, kazao je Spasitelj.

Svi, koji nose u srdcu mir, govorit će o miru i raditi će oko mira. Bit će poslenici i apostoli mira. Isus je to zapovjedio svojim učenicima, kad ih je slao u apostolat: »Ulazeći u kuću pozdravite je: Mir kući ovoj! I ako bude kuća dostojna, mir vaš neka dođe na nju. A ako ne bude dostojna, vaš mir neka se vrati k vama!« (Mt 10, 12). Nažalost, nepregledno je množtvo onih, koji ne primiše poruke mira. Kako to boli Božanskog Odkupitelja! Kako se bolno fuži par-

dana prije svoje pomirbene smrti na krizul Gleda Jeruzalem, koji odbija viest o pomirenju s Bogom. Plaća nad njim i odkriva mu težku sudbinu, jer nije prihvatio časa pohoda Božjega. »O kad bi i ti upoznao i barem u ovaj dan, što je za mri tvoji, ali je sad sakriveno od očiju tvogih!... O zemlju lupit će tobom... i ne će ostaviti u tebi kamjen na kamenu, jer nisi upoznao vremena pohođenja svoga!« (Lk 19, 42-44). Na stanovnicima se svetoga grada obistinila prorokova izjava: »I nišu upoznali puta mira!« (Ps 13, 3).

Drugi se opet naprežu, da uzpostave mir u svetu, ali mir bez Boga. Mir bez temelja. Bezsmislen mir. Svetički im se podružuje prorok Jermija: »Dom naroda mojega, kaže, hoće da lieče govoreci mu olako: »Mir, mir, a mira nema!« (Jer 6, 14). Ludacil! Tko će im zajamčiti trajni mir, kad su odbacili vječno jamstvo Božje? Prividna zgrada mira, ma kako čvrsta izgledala, srušit će se poput kuće podignute na lebavom pješčanomflu. »Nema mira bez božinicima, kaže Gospodin!« (Iz 48, 22).

Mi — koji smo shvatili i prihvatali poruku Kneza mira, moramo tej mir objaviti svemu stvorenu. Mi smo pozvani, da čuvamo »jedinstvo Duha u vezi mira!« (Efes 4, 3). Stoga je potrebno, da satremo uzrok nemira i pobune — da sa svete, iz ljudskih duša, iz ljudskog djelovanja, izbjegamo davla. Sami smo tu nemoćni. Zato nas tješi Apostol, kad kaže, da će »Božog mira satri brzo solonu pod nogama našim!« (Rim 16, 20). Taj će nam podhvat poći za rukom, ako ne budemo nalik na one, »koji sa svojim bližnjim govore o miru, a u srdci-

ma svojim snju zlo» (Ps 27, 3). Ne bojmo se toga posla! Sam nas Bog hrabri, jer je među blaženstvima ostavio mirotvorcima krasno obećanje. »Blaženi mirotvorci, jer će se oni sinovi Božji zvatiti (Mt 5, 9). A Izač gledajući u duhu budućeg vjesnika mira zanosno kliče: »Kako su krasne na gorama noge onoga, koji navješta i propovieda mir!« (Iz 52, 7).

Naše je poslanje stavljeni u okrile Boga, koji »nije Bog nereda, nego mira« (I Kor 14, 33). Naša je nagrada u tom, da čemo se ne samo zvati, nego uistinu bili Božji sinovi. Posvetiti će nas sam Bog mira (I Sol 5, 23). I Bog će nas mira obdariti vječnim mirom! (2 Sol 3, 16). A mi ni ne želimo ništa drugo. Ni za se, ni za druge.

Danas, prijatelji, strahujemo u nadi i nadamo se u strahu. I naša je nada i naš strah, kao neki preduvjet željkovanja mira. Zar ne? I već se kroz ove oblake patnji, nad valovima uzburkana sveta diže okrvavljeni Lik s Golgole. Mnogi ga uobće ne prepoznавaju. Mnogi ga se plaše. Boje se

prevlasti pravde i ljubavi. Boje se Kristova mira na zemlji, koji je predznak vječnoga mira na nebu. Draže su ruševine i dim i krv... i smrt, prijatelji, i smrt milijuna, nego sladka podložnost jarmu Kristovu.

A mi? Mi opet prepoznajemo ono božansko lice, koje je donjelo mir obsjednuotom dječaku, mir apostolima iz zlatnog uzkrasnog dana. Znamo, da iznova dolazi u našu sredinu i govori drage božanske riječi: »Mir vame! Ja sam! Ne bojte se!« (Lk 24, 36).

»Onaj, koji svjedoči ovo, govori: Da, dolazim brzo! Amen!

Dodi, Gospodine Isuse! (Odkr 22,

O dodi, Gospode, početniče i cilju svega! Bože jaki, Kralju mira, očekivanje cijelog svijeta!« (Liturgija)

M. Škvorec D. I.

BLAGO ŽALOSTNIMA

»Blago žalostnim, jer će se utješiti« (Mt. 5, 4). Ili kako piše sv. Luka: »Blago vama, koji sada plakate, jer ćete se smijati« (Lk 6, 22). To je drugo Isusovo blaženstvo. Nigdje u evanđelju ne стоји, da se Isus smijao ili nastriešio. Nu više puta je Spasitelj zaplakao. Uobće bio je uvek ozbiljan, a puno puta žalostan, dapače do suza. Dobro je znao, što ga čeka u Jeruzalemu. I apostolima je rekao na posljednjoj večeri: »Vi ćete plakati i jaukati, a svet će se radovali; vi ćete se žalostiti, ali će se vaša žalost okrenuti na radost!« (Iv. 16, 20).

MORE SUZA

Koliko je suza proliveno od suza naših praroditelja pa do dana današnjeg! Koliki su to potoci suza, koji se slevaju u veliko more ili u »dolinu suza!« Koliko se uzdizaju vinulo iz žalostnih srdaca! To je sve težka posljedica izločnoga grijeha. No Spasitelj ne hvali svaku žalost. Ima žalost, koja škodi zdravlju, kao što moljac škodi odielu ili crv drvu (Posl. 25, 20). Žalost je duši isto što i velika studen tielu. »Žalost sveta rađa smrtku (2 Kor. 7, 10). Žalost je đavlu dobro došla da nas napasti i upro-

pasti, kao što je noć za zvjerad najzgodnija da pade na plien.

SVETA ZALOST

Nije svaka žalost sveta. Nisu oni blaženi, koji se žaloste, što ih je snašla nesreća, pa su izgubili imetak; nije ni to još sveta žalost, ako roditelji izgube djecu, ni ako je tko nesrelan i bledan od mладости, ni bolestnici, koji misle, da bi više radili na slavu Božju, da su zdravi. To sve nije uzrok pravoj i svetoj žalosti. Negc to je prava žalost: oplakivati svoje griehe ili griehe ljudi, uzdisali, što još toliko ljudi ne zna za Boga ni njegovu svetu milos, što toliki preziru molitvu i sakramente kao sredstva za spasenje. To je duh pokore, to je sveta ozbiljnost i žalost. Tako je i Spasiteljeva duša na Maslinskom brdu bila »žalostna do smrти«. Tolike bezsmrtnе duše, stvorene na sliku i priliku Božju, stvorene za vječno blaženstvo, propadaju... Pa i ono čeznuće za nebom, našom vječnom domovinom, spada u svetu žalost. Mi smo na zemlji ovdje kao u fudini, pa se ne možemo pravo još radovali. »Jao meni, što se oduljio moj borač na zemljilj!« (Ps. 119, 7).

POKORNIČKE SUZE

Takove su bile suze Petrove, kad ga je ono Isus u dvoru Kajfiju pogledao samostalnim pogledom, »I izjavši napolje, gorko zaplače.« David se često sjećao, da je težko sagriješio te je često i danju i noću ronio gorke suze. »Suze moje bile su mi kruhom danju i noću... Suzama kvasim postelju svoju!« (Ps. 41, i 6.).

Zalost radi grieha nije zapravo prava žalost, jer je spojena s nadom u oproštenje i snutarnjom radosću. Pokornik je uviek žalosten, ali on se

toj žalosti raduje (sv. Franjo Sal.). Sv. Jeronim priznaje: »Kraj svih pokorničkih suza i svih uzdisaja kadikad sem tako radosstan, te mi se čini, da živim među andeoskim zborovima.«

SRDCE PUKLO OD ŽALOSTI

Neka griešnica čula propoved glasovitog Bourfoula. Tako se skruši, da je odmah počula na izpovied i uz velike suze priznala svoje griehe. Svećenik joj odmah dade odrješenje, ali naloži, da se nekoliko dana pripreavlja na sv. Prcest. Posve izmirena s Bogom vrati se kući, ali putem iznenada umre još na dan sv. Prcesti, koju je primila skrušeno i uz suze. Liečnici su u bolnici otvorili njezino tielo i našli srdce razpuklo, a kac uzrok naveli su preveliku žalost.

PUTINJAKOVE SUZE

Sveti pustinjak Pamon dođe jednom u Aleksandriju na crkveno zborovanje. U gradu opazi među sjetom, koji se skupio, da vidi crkvene otce, neku glumicu upadno odjevenu i nakičenu, te počne plakati. Pitaju ga, zašto plače, a on će: »Dva su razloga, zašto plačem. Prvo, boli me, što ova žena ide širokim putem izpraznosti i lakounnosti, koji vodi u propasti. A drugo, stidim se, što ja, starac, manje truda upotrebljavam, da Bogu ugodim od ove žene, da stekne slavu kod ljudi.« Drugi neki redovnik šetao vrtom te počne plakati. Upita ga drug za razlog plača. »Vidim, kako drveće, bilje i grmovi, ptice i zemlje s plodovima Bogu služe, a ljudi, kojima je za službu obećan vječni život, prestupeju zapoviedi Stvoriteljeve.«

PAKLENI SMIEH

Toliki se vapaji i uzdasi dižu iz ove suzne doline. Ali koliko je puta

taj plać pomiješan s razuzdanim smiehom, s obiestnim veseljem, s paklenom radostil. To dolazi od onih, koji ovdje na zemlji uživaju podavajući se strastima i ne mareći za zakon Božji ni za nebo. O ovima veli Spasitelj: »Težko vama, koji se sad smijete, jer ćete tugovati i plaketi« (Lk 6, 25). To su i oni, koji se vesele nad nesrećom svojih neprijatelja ili radi uspjeli osvete. Tako je veselje krafkotrajno i za njim brzo slijede muke, žalost i rezčaranje već na ovom svetu, a sigurno u vječnosti.

OSUŠENE SUZE

Sve u svoje vrieme: i radost u Gospodinu i žalost u Gospodinulj Tako žalost donosi sigurno radost, pa već i na ovom svetu. Koliku je radost čutjela Marija Magdalena radi one ljubavi, kojom je ljubila Učitelja svoga. Svetla Monika je 18 godina plakala i molila za obraćenje

sina. I Bog je obratio tu žalos; u neopisivu radost, jer joj se sin Augustin ne samo obratio, nego i postao svećac i jedan od najvećih naučitelja slike Crkve. »Vaša će se žalost pretvoriti u radost.« Kolikom je radosti Bog nagradio za sva stradanja i žalosti patnika Joba te staroga Tobiju! Kušnjama nam hoće Bog u svojoj dobroti umnožiti radosti, kako veli sv. Bernardo: »Iza žalosti radost je uviek ugodnija, kao što je svjetlost ugodnija izam tme, i kao što nas zdravlje više veseli izam bolesti.«

Ali prava radost čeka nas istom na drugom svetu, ako ovdje ozbiljno služimo Bogu, velikodušno se odričemo svjetskih zabava, strpljivo podnosimo nevolje. »I otriće svaku suzu s očiju njihovih« (Odkr. 21, 4). »Koji u suzama siju, u klicanju će žeti« (Ps. 125, 5). Izplati se dakle za krafkotrajnu žalost postići vječnu radost.

Petar Gärtler D. I.

I Z A P O S T O L A T A M O L I T V E

DOPISNICA NAR. UPRAVITELJA AM

Dragi članovi i članice AM!

Ova je godina završena. Jubilejska godina AM. Kako smo je dočekali — u suzama s tjeskobnim srcem — tako je i završavamo, samo možda još u većoj tuzi i tjeskobi.

Vrieme je sad zbilja, kao nikad za AM. Dajmo samo napunimo se duha AM, a nastojimo za nj i druge oduševiti. Tako sam Vam pisao na početku godine, a tako Vam i sa-

da dovikujem. Evo Vam Papine nakane za prosinac, koja o tomu govori, evo Vam zbornu recitaciju, a osobito evo nam svima kao krasni dar za jubilej paskijske poslanice Zagrebačkog nadbiskupa i hrvatskog metropolite. Pročitajte je svi i dobro proučite, uzmite k srcu ono, što nam govori naš nadpastir o veličini, važnosti i suvremenosti AM. Želim i preporučujem, da bi gg. Upravitelji pročitali tu poslanicu ili je protumačili članovima i članicama na sestanku — ukoliko

je ne budu već i onako izniali u crkvi pred svim vjernicima.

Hvala Bogu, hrvatski narod shvaća sve više veličinu i važnost AM i služi se njime, sebi na korist i utjehu, Bogu na proslovu i drugim dušama na spasenje. Hvala Bogul Radimo na tom svi još više! Osobito u ovim tmurnim i sudbonosnim danima!

A sad nekoliko vesti.

1. Proslava jubileja AM u sreću S. L. u Zagrebu. — Proslava je obavljena na zadnju nedjelju poslijepodne Duhova, 26. XI. Kao priprava na nju obavljena je u Bazilici Srdca Isusova trodnevnička s propovijedima i blagoslovom. Govore o AM je držao rektor bazičike i kolegija D. I. vič. o. Karlo Leopold. Na sam dan govorio je u 5 1/2 poslijepodne Narodni upravitelj AM o Nadbiskupovoj poslanici, a zatim je imao svećanju sv. misu s asistencijom Provincijal D. I. vič. o. Karlo Grimm. — U AM se odmah upisalo preko 100 osoba i još se neprestano upisuju novi članovi.

2. Nove upisnice AM. Narodni upravitelj je izdao nove upisnice s lepotom slikom Srđca Isusova i novim lektrom, kojem je jasno razlumačeno sve glevno o AM. Tko se god želi upisati u AM u mjestu, gdje nema društva AM za njega, može se upisati kao obični član AM. Upisati ga može svaki za to ovlašteni svećenik, a to je svaki župnik, u čijoj župi je jednom veljano osnovan AM. Ako nije, može lako dobiti dozvolu za otmak. A mogu se vjernici, ako nije drugačije moguće, jednostavno javiti Upravi Glasnika Srđca Isusova, pa će biti ovdje upisani. Za uočnicu je dosta poslati 5 kn i post. pristojbu. — Eto, osobito Vi dragi članire Dievojačkih društava, lepo priđite da učinite plemenito, apostolsko i Srđcu Isusovu milo djelo: upisujte svoje ukućane, rođeljnu i znance u AM. Možete i Vi narucići upisnicu te ih same izpisuniti, a Mjesnom upravitelju samo dati imena, da ih upiše u knjigu što je bitnolj. ili, kako rekoh, poslati ih Upravi Glasnika. Dakle na posao!

3. Posveta obitelji S. L. — Ovo je codine poslano i upisano u »Zlatnu knjigu« 87 novih obitelji posvećenih Srđcu Isusovu. Sigurno ih se posvetilo i više, samo se nisu morele javiti. — Pripominjem, da je preuzev. o. Nadbiskup zagrebački izdao posebnu okružnicu, u kojoj poziva obitelji na posvelu Srđcu Isusovu i Srđcu Marijinu. Poradimo i mi oko toga svetoga dijela!

To nek bude zaseda dosta.

Na koncu upozorujem olavarice i tajnice na njihovu dužnost da freba poslati izvješ-

taj o radu! A sve ostala još jednom želim poteknuti: budite vjeme i revneli. Bilo bi zbilja ružno i žalostno, kad bi se našlo članica Dievojačkih društava, koje bi u ovo ozbiljno doba, kada se tolike njihove drugarice, pa i cijeli hrvatski narod nalazi u tako strahovitoj kušnji i tako sudbonosnim časovima, kad bi one bile neozbiljne, lekoumne, ili se čak i sablažnjivo vlađale. Nadam se, da toga ne će biti. — Molite se sve mnogo, da Gospodin Bog skrati dane kušnje za hrvatski narod, a i za cijeli svijet. Ostanimo vjerni Bogu i domovini do zadnjeg!

Zašlim svima sretan Božić! Pozdrav u Presv Srdcu!

Vaš odani

Narodni upravitelj AM.

Važno za gg. Upravitelje AM! Kako su današnje prilike teške u svakom pogledu, a i saobraćajne veze loše, zacielo nisu mnoga gg. Upravitelji dobili na vrieme Glasnika, u kojem piše kako da se proslavi jubilej AM i oglasuje se, da se kod Uprave Glasnika mogu dobiti podaci o AM za tu zgodu, u obliku triju govora (za trodnevnicu). Zato, gdje se proslava nije moglo obaviti, zbog bilo kojeg razloga, može se obaviti kad god po priliku dopuste tokom slijedeće godine. (Razumije se, proslava prema današnjim prilikama!). A i rečene govore mogu preć. gg. uviek dobiti (gratis).

• PUCISCE (otok Brač) — Naše Dievojačko društvo Srđca Isusova brojalo je 50 članica do godine 1942. Revno smo obavljale svoje dužnosti. Naknadne sv. Prcesti primale smo svake prve nedjelje i još jednog dana u mjesecu. Pobožnost prvih petaka smo rado obavljale. Skupne sastanke smo imale prve i četvrte nedjelje. Drugi četvrtak u mjesecu obavljale smo Svetuuru.

Spojenute godine (1942.) došlo je izkušenje na sve nas i mi smo se prve morale rasčisti izvana, ali u duši smo sve sačuvale onu žarku ljubav prema presv. Srdcu, koja nam je usadena u dušu u ranoj mladosti. 3. III. 1944. svi naši očevi i braća morali su prisilno ostaviti svoje domove. Nije bio potreben ni naš uzorni i revni župnik i dekan preč. Don Fran Krstinić, koji je neuromorno kroz punih 18 god. upravlja našom župom. Ali od dnešta do starcia svi su ostali sveti anđeli molitve!

Molimo svoje drugarice, koje nisu ponudene tako strašnim izkušenjem, da se sjeta

i nas u molitvi, da bi predobro Srdce Isusovo opet oživilo našu župu, da bi se — pod vodstvom našeg dobrog pastira — povratili svi, koji su moreli ostaviti svoj zavičaj, pa da bi naša župa opet mogla klijati Presv. Srdcu: »Dadi kraljevstvo Tvoje!«

F. M. revniteljica

● **BISAG** — Već je prošlo nekoliko godina, što je u našoj župi zaspalo Djevojačko Društvo Srdca Isusova. Novi naš upravitelj župe, vlc. Stjepan Culjak pozvao nas je s propovjedaonicima odmah po nastupu službe, da se ponovno okupimo oko barjaka Srdca Isusova. Odazvale smo se rado i spremno pozivu našeg duhovnog pastira. Stari članice još od prije bilo nas je 30 a priključilo nam se još 95 novih članica, te nas sada svih zajedno imade 125. Svetano primanje novih članica obavljeno je 11. srpnja prošle godine. Tada smo obećale poniznog srdca prinositi razne žrtvice Bož. Srdcu Isusovu kao zadovoljštinu za tolike uvrede i kletve, što ih ljudi nanose tom Presvetom Srdcu.

Sastanki imamo svake prve nedjelje u mjesecu. Redovito svakog prvog petka u mjesecu idemo na zajedničku sv. Izpovied i Prijest, koju prikazujemo na čest Bož. Srdcu za mir u svetu. Prošle godine primila smo 1.872 naknadne sv. Prijesti. Sa našom župom hodočaštilo je prošle godine i čelo Djevojačko društvo sa svojim barjakom k Majci Božjoj Bistrickoj, gdje smo molile svoju nebesku Kraljevu, da nam izprosi što prije mir u svetu. Za izgradnju novih postaja Kriznog puta u Mariji Bistrici naše društvo darovalo je 4.050 Kuna. Mnogo se molimo za našeg Sv. Oca Papu, da Ga Gospodin čuva, brani i štiti u ovim strašnim vremenima. Na tu nekanu prikazala smo pokornički procesiju da Kapela Sv. Triju Kralja u Komini, Putem smo pjevale i molile zajedničku sv. Krunicu, a kod sv. Mise primili smo sve članice zajedničku sv. Prijest za mir u svetu. Svaki tjedan uređujemo župnu crkvu i kilimo oltare i to redom sve članice. Nabavile smo si 9 novih vaza za oltar Presv. Srdca Isusova.

Magdica Bekić, tajnica.

Z A H V A L N I C E

Pomoći u težkoj nevolji. — Uhvatila me fežka i vrlo opasna bolest u grlu. Brat mi je od slične bolesti umro. Nije dugo što mi je i jedini sin stradao životom. Liečnici su tražili, da se odmah prevezem u bolnicu u drugi grad na operaciju. No to mi je bilo vrlo težko, skoro nemoguće. U velikoj nevolji počinjam se moliti, presv. Srdcu Isusovu (predplatnik sam Glasnika), a isto

Z A H V A L N I C E

tako i moji kod kuće učinile, kako sam poslije saznao. I gledajući, strašna bolest počje nego izčezavati i ja nešto ozdravljam i bez operacije. Cudili se i snebivali liečnici, čč, sestre i svi, koji su me prije vidjeli. — Nek bude vječna hvala presv. Srdcu Isusovu, Fatimskoj Gospi i bl. Nikoli Tevílicu!

M. Š. st., — Srem

PRESV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI

Andrijević: MR na primljene milosti. — Aplević: KV za mnoge milosti, osobito za očuvanje živote prigodom više bombardiranja. — Bisag: ob. 5 za primljene dobročinitosti. — Bliskupac: AV za ozdravljenje dijetete. — Bošković: BB za ozdravljenje sindroma od upale pluća. — MS za ozdravljenje dijetete. — Bogdanović: KM molji, da sezme za sna. — Bos, Gradilka: DC za primljene milosti. — Bošnjaci: AZD za ozdravljenje kćerke i brzo uslijedno molbu. — AS za mnoga primljene milosti. — Brezovica: FP za mnoge milosti. — Brodandžić: RI za uslijedno molbu. — Černa: MN za rezone primljene milosti. — Ćuković: SB za ozdravljenje. — Čilić: LG za izbavljenje braće i obitelji iz opasnosti. — Čajkovski: SC za sreteni bieg iz partizanskog zarobljeništva. — Črnković: MM za uslijednu molbu. — Al za milosti. — MK za ozdravljenje braće. — AK za pomoći u nevolji. — Dolac: JK za brzo uslijedno u vlasnoj stanici. — Donil Mihaljević: AF za ozdravljenje noge. — EL za podstavljanje milosti. — Dobravščak: KK za sreteni povratak jednog vojnika. — Del, Vrhba: JV za primljene milosti. — Đakovo: KP za primljene milosti. — Đelečević: RP na mnogim primljene

SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU:

nim milostima. — Đurđančić: KG za izbavljenje muže po zagovoru Petra Barbarića i drugo milosti. — Đurđenović: MM za sreten povratak muže i sretan porod te druge milosti. — Feđenčić: JB za izbavljenje od smrtnog opasnosti. — ob. ZB za pomoći u vlasnim nevoljama i sretno nadeno dijete. — Gašić: GS molba za izbavljenje muža. — Gospić: AG molji za pomoći. — Gradišić: AP što se netak sretno vratio iz partizanskog zarobljeništva. — Hančanović: MD P. Barbarića za sreten porod. — Hrv. Dubica: AS za primljene milosti. — Hrv. Milivojica: SO za mnoge milosti. — Ivančić: MS za primljene milosti po zagovoru P. Barbarića. — Jalićević: SP za izbavljenje od partizanskog prisilnog novčanja. — Jaličić: LJM za sreten povratak muže i ozdravljenje od opasne bolesti. — Jastrebarsko: FB za izvanrednu pomoći u opasnosti. — Kalinovac: BB za primljene milosti. — Kazlović: BL za primljene milosti po zagovoru P. Barbarića. — Kašina: ZD za sretno ozdravljenje. — Klakarić: FP za primljene milosti. — Krešeljevac: AP za mnoge milosti. — Križevac: MU za pomoći u težkim nezgodama. — Kri-

Ievit: IR za pomoć u bolesti, — Kompletinci: MG za mnoge primljene milosti. — Pj za izbeđivanje sina od životne opasnosti, zrelo puštanje i za pomoć u velikoj stvari. — Kortela: zOK za primljenu milost za vremena progona, — Kucur: za velan porod.

Kukulejević: MB sa mnogo primljene milosi. — **Lečević:** FL za pomoć u velikoj potrebi. — **Lukač:** MM za održavanje i izboljšanje suku nepristojnosti. — **Makarski:** BK sa primljene milosi po zagovoru F. Šeberića. — **Maša Kopanica:** ob. R moliti da bi promeli izgubljivanog tina. — **Maša Bistišić:** M FF za reze milosti. — **Nalice:** JI za pomoć u nevolji. — **PE** za primljenu milos. — **Nova Šebericka:**

— MS za primjenu mirovina. — Mirovni sud u Šibeniku: SK za ozdravljenje dječaka po zagonoru P. Baraćića. — Opuzen: don MG za primjene milosti. — Orasac [Dubrovnik]: NV za pomod u življenoj opasnosti. — Drebice: MS za izbjeganje iz opasnosti. — MS za zaštitu od nebezpečenja. — Mirovni sud u Šibeniku: Mirovni sud u Šibeniku: — MS za primjenu mirovina.

titu obitelji u teškim časovima, — **Orubica:** MS za velan povratnik brate i svoje ozdravljenje po zagovoru P. Barbarice. — **Ostiek:** ŠF za očuvanje u životnoj opesnosti po zagovoru P. Barbarice. — AG za pomoć u životnoj posobljivosti. — HI za mnoge

primljene milosti. — AH za ozdravljenje može. — JH za mnoge milosti. — AK za izbačivanje iz životne pogibije od partizana. — BM za brzo ozdravljenje od teške bolesti po segovom P. Barberiću. — VM — većina milosti. — VV — većina. — VD — većina.

za mnoge mlađe po zagovoru P. Barberice. — MR za občuvanje od velike nemreč. — MR za pomoč u gospodarstvu. — PJL za veliko polučevanje. — KV za mnoge mlađe po zagovoru P. Barberice. — Pakrac: KR za ozdravljevanje i občuvanje sinova. — Pelješac: KR za ozdravljevanje i občuvanje sinova.

Rinja: Mlj. za primljenu milost po zagovoru F. Baraćića. — DB za strelan povrešek. — KZ za izbavljene od smrti. — MV za ozdravljanje. — Ptičanovec: MS za primljene milosti. — Planina: ZM za primljene milosti. — Podi: Mošlavina: KM za mno-
ge milosti. — Popovac: KZ za ozdravljenje.

— Prezgreda: MK za očuvanje
Pravoć: LJP za primljene milosti po
Barberiću. — Radnovac i aktičar MK za
osorevijenje
čkerka. —
zagovori p.
isbeavljenje iz

velike opasnosti. — **Ralevo Selo:** MM za mnoge milosti i stolno polovanje majke i seste. — **Refala:** MSch za pomoć u nevolji. — **Sarad:** AK za izjavljenje iz velike opasnosti. — **Sisak:** MK za primljenu milost. — **Sladečevci:** MR za pomoć u velikoj

nezvolj. — Slav. Brodi: ISD za izbevljenje iz zemaljske neveznosti oruždom bombardiranje. — **Slav.** Potpora VC za primljene milosti. — **AM** za ratne milosti.

11-00000-00000-00000

+ Bakran Duro, Zagreb + Batulić Milka, T.

vic Jozelina, Slov. Brod + Cvilinder Flo
+ Feller Matilda, Zagreb + Gebor Anka, Z
Sv. Simun + Homan Kalarina, Slov. Brod -

**Ilova + Kanižaj Franjo, Novigrad Podravsko
Terezija, Zagreb + Magdić Štefanija, Žabrej**

EVA, DAKOVO.

H VIEČNU DOMOVINU POZYANI SU PREDPLATNIKI GLASNIKA:

+ Bekran Duro, Zagreb + Batušić Milka, Trogir + Berka Barbara, Slav. Brod + Berković Jozelina, Slav. Brod + Cvilinder Florijan, Zagreb + Dellć Katarina, Slav. Brod + Feller Matilda, Zagreb + Gebor Anka, Zagreb + Gelo Ivan, Travnik + Hercog Josip, Sv. Simun + Homan Katarina, Slav. Brod + Iverović Štefanija, Potok + Jogož Marija, Nova + Kanižej Franjo, Novigrad Podravski + Klaić Katarina, Slav. Brod + Leopold Teresija, Zagreb + Magdić Štefanija, Zagreb + Vakeri Leura, Sv. Križ Začretje + Varga

Kako je sladko umjeti opina, koli su sje tkoet zidne. Noveli Šešec suve budućeg. Sudjeluju

NOVE SLIKE SLUŽE BOŽIEGA PETRA BARBARIĆA

za medaljom Marijine Kontrapasije (vidi uzorak na str. 220).

Veličina slike 35×50 cm - 200 - Kn — Veličina slike 25×35 - 100 - Kn

50 cm - 200,- Kn — Veličina slike
Velikost slike 17 × 25 cm - 50,- Kn

Velicina slike 17 x 25 cm = 30,- KM

D A R O V I

DAROVU U SRPNIU

Za sv. Mihelj: Andrić Ivka 300; Čalić Jelka 1.000; Dekunin Marija 1.000; Kapičić Jakov 500; Kelanac Keta 1.000; Kridljević Antun 500; Lontarović Stanka 300; Mureni Elizabeta 2.400; Nikolić Eva 1.000; Novoselić Slana 300; Pinterović Mandra 450; Presečki Josip 1.000; Stančić Mijo 2.000; Zadrživoj uđi, Ana 350; za sv. Oca Pape na nakanici: Nine Pavlović 300.

Za potrebe Bazilike Srđca Isusova: Duranec Marija 500; Ebner Lucija 350; Gaf Franjo 100; Oščević Pavica 1.000; Grgurić Albina 500; Hafizović Željko 100; Holinger M. I. 1.000; J. M. Zagreb, 400; Hrvatović Nada 350; Presečki Josip 1.000; Žarković Katarina 300.

U čast Srđca Isusova i Marijenu, i Majci Božjoj: Antolović Adam 500; Bachrach Slavko 200; Blaži Marija 100; Broć Boja 500; Bublić Antun 500; Dumencić N. 500; Filzić Elizabeta 1.000; Grgurić Katica 500; Houska Ljubica 1.000; Hrčić Milka 200; Jakobović Mirenka 300; Josić Kalica 100; Kovacić Marija 2.000; Kraljević Katica 1.000; Kremenić Helena 100; M. N. Zagreb 500; Mereković 200; Mesarović Ivica 1.000; Mirtić Antun 100; M. N. Zagreb 100; Novoselić Slana 770; Pavić Dragutin 100; Pintić Željka 200; Plešić Anka 200; Premul Danica 1.500; Rakarić Barbara 200; Rešetar Ivka 100; S. K. Zagreb 500; Šadićević Hedda 1.000; Šinić Anka 300; Šokolić Marija 100; Šepić Matko 200; Šemrađ Ana 300; Schremer Marija 150; Ujević Marijan 200; Vinković Manda.

U čast sv. Josipa i sv. Antunu Padovac: Bublić Antun 500; Premul Danica 500.

Za razinjenje Očesnika Srđca Isusova: Blažić Štefan 100; Bobaljić Slavica 800; Božur Eva 100; Brothäger Marija 150; Car Rosa 100; Dürer Mr. Ph. Zorislav 500; Duranec Marija 250; E. L. Mihajlović 1.000; Glesovac Manda 500; Govorković Soljica 100; Hronjek Mirko 700; Jefak Ljubica 100; Juraga Antica 100; K. J. Zagreb 200; K. K. Zagreb 100; K. M. Roždanić 100; Kapović Marija 200; Klein Bruno 200; Krič Anka 50; Kuculj ud. Mire 290; Lakid Elizabeta 200; Lukšić Josip 400; Marušić Marijana 150; Jurica Marić 300; Milević Rita 150; M. N. Zagreb 200; N. N. Žiljar 2.000; Premul Danica 350; Šekić ud. Ana 200; Šinić Željka 100; Šantić Mirko 1.000; Šepać Matko 200; Valjetić Josip 700; Vukmanić Marija 40; Živković Božica 200.

Za kruh sv. Antuna N. N. Zagreb 500.

Za fond bezstikljanice Petre Barbaridi: Andrić Ivka 400; Blažković Ljubica 500; Čorak Andra 50; Damjanović Eva 200; Duranec Juliana 500; F. B. Krupić 1.000; Hadnik Andra 150; Ivančović Ana 200; Ivanković Juliana 500; Ivančović Marija 500; Jelinko Đorđe 20; Katalajović Filip 100; Kopunović Ante 500; Kovačić Marija 500; Lončarević Stanka 500; M. N. Zagreb 305; N. N. Zagreb 200; Nikolić Josip 100; Pilić Željka 300; Šlakic Anka 200; Stojalek P. B. 1.000; Tomasic Josip 1.000.

Za ulje pred »Presvetilicom«: Durek Dragica 100.

Za svećenički podmladak i Malo siemlenitke u Travniku: Čermić Ladislav 230; Freisloben Juliana 500; Kopunović Ante 1.000; Pilić Željka 300.

Za gradnju i obnovu Svetilišta: Majke Božje Bistrikke, u Osječku i sv. Josipa u Zagrebu: Gaf Franjo 300; Letić Ana 250.

Za Dom sv. Terezije, Vrhovec: Freisloben Juliana 200.

DAROVU U KOLOVOZU

Za sv. Mihelj: Čajić Adam 200; Danić Ž. 500; Jurilić Marko 400; Mejovšek Slavica 300; n'ovo Doban 600; Pešić Anka, ž. Jakova 1.200; Stilinović Franjka 300.

Za potrebe Bazilike Srđca Isusova: Dopellhamer Cecilia 300; Duh Viktor 500; Duranec Julija 500; Čurčić Martin 100; Gelparac Slavka 5.000; M. N. Zagreb 1.000; Onag Jura 100; Rakulić Ivka 2.100; Štilinović Franjka 500; Šuster Gertruda 1.000; Vrdović Borba 100.

U čest Srđcu Isusova i Marijenu: Bachrach Slavko 100; Bachrach Štefan 1.000; Banatšanec Josip 1.000; Broć Boja 200; Crnčić Barn 1.000; Cvjetićanin Dragica 200; Damjanović Jozo 200; Dvojković Šime i Ivanka 1.000; Evinger Kata 350; Ferčec Regine 200; Forgaljini Dragica 500; Grgurin Amka 500; Gudelj don Martin 300; Jerković Ivan 100; Josipović Marija 100; Kinder Adela 300; Knežević Jula 100; Kovačić Marija 1.000; Lončar Ana 100; Majdanić Anka 200; Martinić Sijepan 500; Malek Vera 100; Mihovlić Slavko i Filipović M. 240; Molnar Ana 1.000; Nebešni Borišika 100; Novinski Marića 200; Pešić Josip 1.000; Pavić Dragulin i Ivanka 200; Petrović Olga 150; Plac Ružica 200; Ročner Jelka 150; Salajic Petra 200; Šarićević Ana 1.000; Šarić J. Josip 1.000; Šain Marija 100; Šipak Veronika 1.000; Turčić Franja 400; V. M. Zagreb 300; Vrdan Marija 100.

U čest sv. Obitelji, sv. Antunu, sv. Terezije, sv. Franji Kavoslju i Petru Barbaridi: Kukurić Marija 1.500; Šain Marija 100; Vinkler Katica 1.000.

Za razinjenje Očesnika Srđca Isusova: Čavković Nadežda 300; Čepalić Vlada 200; Durić Anica i Zorislav 1.500; F. L. M. 100; Ferderber Dragulin 80; Fischer Dragulin 100; Horvat Katica 100; Horvat Marija 400; Ilin Reza 250; Janeš Slava 200; Jerković Marija 400; Klubotan Anka 50; Kolar Marija 1.000; Kovačić Melija 100; Kozečić Andrija 90; Lončar Ana 100; Maletić Stefica 100; Miklđi don Ivan 30; Milković Viera 170; Milković Gizela 150; Molnar Katarina 500; n'ovo Doban 400; Otočić Anka 200; Pačarić Marija 50; Panda Anka 1.000; Peško Franjo 500; Poser Šofija 50; Prešić Šljivi 5.000; Šilopetić Marija 50; Šešedin Marija 400; Šešelin Ađem 50; Turčić N. 80; Vičić Nurijelka 300; Vučković Ladislav 500; Z. I. Zagreb 200.

Za kruh sv. Antunu: Evinger Ivan 200; Kruljac Jula 300; Purlić Marija 800.

Za fond bezstikljanice Petre Barbaridi: Blažković Ljubica 500; Dopellhamer Cecilia 200; Drvar Karbare 4.000; Duh Viktor 500; Duranec Julija 500; Ferčec Regine 100; Freisloben Miljan 150; Hrasdinčić Buro 1.000; Ilijčić Anka 500; Jelinko Đorđe 50; Jendžel Terezija 50; K. O. Đurđančić 200; Ljana Črnjaka 500; Livčević Barbara 500; Maimančić Anka 100; Molnar Katarina 5.000; M. N. Zamraš 1.000; Namdar Đorinka 100; Perme Marija 100; Tomešek Luka 240; Vrbanjarić Mirko 500; Vinkler Katica 2.000; Vrbanjac Marija 500.

Za ulje pred »Presvetilicom«: Begović Melanija 100; Galic Anka 80.

Za svećenički podmladak i Malo siemlenitke u Travniku: Šilopetić Josip 350; Kovačić Deninka 1.000; Milković Božica 200; Purlić Katarina 2.000.

Za gradnju Svetilišta Srđca Isusova u Osječku: Oršag Jura 2.000.

Za Dom biskupa Langu: Vrbanjac Marko 500.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

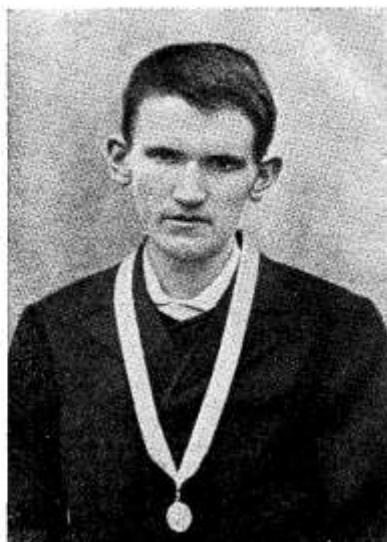
SVETIŠTE DUŠE

Eto nas pred kapelicom sv. Petra Apostola, velikog imenjaka Petra Barbarića: na zidovima vidimo cielu galeriju svetih i blaženih, koji nose ime Peler. Cielo je nebo prelazio i sve svoje imenjake sabrao oko svog zaštitnika, prvaka među apoštola i prvog Pape, pa ih sve štovao i zazivao. U svojoj bilježnici zapisao si je dan, na koji se slavi spomen kojeg od te slavne osamnaestorice, da ne bi zaboravio izkazati im šlovanje na njihove svetkovine.

Isto je fakto i sv. Franji Asiskome priredio u duši dostojan stan. Svomu duhovnome vodi reče: »To mi je najmiliji Svetac.« Pa kad su mu jednom ponudili svetih moći na izbor, on izabra moći sv. Franje Asiskoga. Za njega je rano čuo od njegovih duhovnih sinova i odmah ga zavolio.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

1580. Zagreb: Bio sam upao u dve velike nevolje, bezizgledno na dobar srećetak. U ovim nevoljama obratio sam se za pomoć Slugi Božjemu Petru Barbariću, kao što sam to i dosada u sličnim prigodama uvek činio. I bio sam uslišan. D. H. — 1581. Subotica: Primio sam veliku milost. P. P. — 1582. Zagreb: Već u tri navrata pomogao mi je S. B. Peler Barbarić. Cvrslim pouzdanjem obraćam se u svakoj nevolji i tjeskobi njemu i nikada nisam bio neuslišan. R. S. — 1583. Sudovac: Ž. Gornja Rieka (zagreb, nadb.): Obolio sam od teške upale zglobova i zagovorom S. B. Peleru ozdravio. T. F. — 1584. Zagreb: Za vrieme bombardiranja 20. XI., 1944. kada su toliki čak i životom stradali, ja sam bila u svojoj kuhinji. S velikim pouzdanjem zazvala sam Isusa, Mariju, Petru Barbarića, čija slika visi na kuhinjskom zidu, i dok su drugi mnogo štetovali, u mom su stanu samo prozori popucali, dok u samoj kuhinji ni to, premda je pritisak zraka bio velik. Zahvaljujem i za sve druge primljene milosti. Z. W. — 1585. Zagreb:

Zahvaljujem dobrom S. B. Barbariću na uspehu moje stvari, za koju sam se njemu preporučio. I. P. — 1586. Sesvete kod Požege (zagreb, nadb.): U polovici druge devetnice u časi S. B. Petru Barbariću u velikoj svojoj težkoći bila sam uslišana. M. B. — 1587. Lađuć Gornji (zagreb, nadb.): Zahvalna sam za ozdravljenje. J. B. — 1588. Hrasno (most., biskup.): Vrio sam zahvalna S. B. Petru Barbariću za ozdravljenje. A. H. — 1589. Bugojno (sarađ. nadb.): Zahvaljujem S. B. Petru na ozdravljenju sina mi Mladena. Diele od 2 godine imala je jaki proljev kroz mjesec dana. Liečnik ga je cijelo to vrieme lieđio i na koncu je rekao, da mu ne može pomoći. Doniela sam diele na zavjet Petru Barbariću u Travnik. A zatim opet liečniku. Ovaj je ustavio, da je diele zdravo i da mu ne treba liečničke pomoći. A. F. — 1590. Borci kod Jajca (banjal. biskup.): Ležala sam šest mjeseci, to se nisam mogla dići. Jednom ujutro zavjetovala sam se Petru Barbariću, o podne mi već bilo dobro, izašla sam van i mogla sam rediti. L. J.

SADRŽAJ »GLASNIKA SRDCA ISUSOVA« 1944.

	Strana		Strana
Mjesečne nakane (Antun Bauer D. I.)		Prigodno	
Obće i posebne nakane Sv. Olca	11	Srećan Božić (1943.)	1
Destojanstvo, pravo i dužnost rada	22	Bogu hvala! (o trećoj obljetnici N. D. Hrvatske)	51
Apostolat među radnicima	37	Deseosodišnjica biskupskega posvećenja zagrebačkog nadbiskupa	115
Dostojna priprava mladeži na brak	52	Jubilej Apostola Moličine (A. Bauer D. I.)	13
Obnova sveta po posveti Bezgrj. Srdu Mariju	68	Kako ćemo častiti Srdce Marijino?	69
Dostojna zadovoljština Srdcu Isusovu i Mariju	85	Malo Šijemšte D. I. u Travniku 28, 134	
Borba proti nečuđorednosti u knjigama i časopisima	117	Mjesec Srdca Isusova (upute)	84
Djevojačke krepotis i vrline	128	Peldešef godina u službi oltara (Dr. Iv. Ev. Šarić i Dr. Kv. Klement Bonefačić)	147
Kućne pomoćnice (Stjepan Zec D. I.)	150	Srećan Božić (1944.)	193
Povratak nesjedinjenih k Crkvi	163	Crtice	
Cienimo sakramenat sv. Pomasti	175	Bog ne plača svake subote (M. P.)	167
Da sve prožme duh Apostola Moličine 208		Cestita žena i Srdce Isusovo (A. V.)	103
Poučno		Isusova lukačica (III.) (P. B.)	40
Bieliehemska šalica (P. B.)	2	Kriva žalost za djetelom (A. V.)	125
Blagosloveni, koji dolaze u ime Gospodnje (I. K. D. I.)	121	Lugar i Srdce Isusovo (S. D.)	97
Budi volja Tvojaj (Petar Gártler D. I.)	25	Ljubav (P. B.)	9
Budite milostidni! (P. Berden D. I.)	173	Majčino Srdce (P. B.)	183
Evo Kralj vaš! (Franjo Ivanušec D. I.)	165	Misionareva majka (rd)	168
Gore srdca! (Stjepan Zec D. I.)	74	Neustrašivo priznanje (P. Sch.)	133
Gospa uzlazi i silezi (Fr. Ivanušec D. I.)	134	Ovaj je razumio (A. B.)	153
Hrv. Metropolita kat. djevojkama	131	Preve junakinja (S. Z.)	149
Hrv. Metropolita o jubileju AM (Pastirska poslanica)	195	Puno nas je — malo nam je (Nikola Točić)	181
I Riječ je fiolom postala (P. B.)	5	Sličica Srdca Isusova u romanu (K. Z.)	200
Jedan nač medu svim svetima — Dr. Josip Lang (J. Vrbanek D. I.)	169	Pjesme	
Kod male Gospe (Franjo Ivanušec D. I.)	154	Apostoli Moličine (zborna recitacija) (A. Bauer D. I.)	204
Kraljevstvo pravoga mira (M. Škvarc D. I.)	209	Bielom Pastiru (Branko Klarić)	94
Ljubimo Crkvu! (Franjo Ivanušec D. I.)	98	Božja vojska (T.)	194
Materninstvo Bogorodice (P. B.)	19	Cist za doček Kralja (Stjepan Mikša, seljak)	203
Moličina Gospodinja (Petar Gártler D. I.)	25, 58, 70, 90, 126	Moličina Kraljici Hrvata (Hrvat)	67
Moličina Gospodinja (Petar Gártler D. I.)	25, 58, 70, 90, 126	Moličina za mir (Ivan Lončar)	126
Najveći dobrotvor hrv. naroda — Papa (Ante Vlahović D. I.)	92	Naše ufanje (T.)	83
No rubu grobova (Franjo Ivanušec D. I.)	180	Razpeće (Ivan Lončar)	179
Nostalhija od davnine (M. Belić D. I.)	75	Sreća u Isusu (Dr. Iv. Ev. Šarić)	166
Osam blaženstva (Petar Gártler D. I.)	152, 171, 213	Srdce Božje (Dr. Iv. Ev. Šarić)	148
Ove godine nema Božić! (Z. Funk)	201	Starac bielih ruku (T.)	174
Pokret proti psovci 70, 76, 100, 133, 155		Zadovoljština (Ivan Lončar)	89
Petar Barbarić — 1874-1944 (Stjepan Zec D. I.)	72	Pitanja i odgovori:	76, 103, 184
Što plaželete malovjerni? (P. B.)	37	Uzmi i čita:	15, 108, 187
Što radi Papa	78	Dopisnica Narodnog upravitella AM:	61, 77, 106, 139, 185, 215
Srdce Isusovo, izvor svake utjehe (Stjepan Zec D. I.)	95	Iz Apostolata Moličine:	
Svečenička zahvalnost (J. M. Šupnik)	181	29, 45, 77, 108, 138, 156, 186, 216	
Tvoj naivjerniji prijatelj — Andeo Čavar (A. Vlahović D. I.)	166	Po katoličkom svetu i kod nas:	60, 104, 137, 184
Utjeha Uzksra (Franjo Ivanušec D. I.)	56	Zahvalnici:	
		15, 30, 61, 78, 108, 140, 157, 188, 217	
		Darovi: 16, 30, 46, 79, 110, 141, 157, 189, 219	
		Sluga Božji Petar Barbarić:	
		17, 31, 47, 63, 111, 142, 159, 190, 220	

1. PROSINCA

PRVI PETAK

NAKHADNA SV. PRIČEST

2. PROSINCA

PRVA SUBOTA

SV. PRIČEST ZA MIR

Božansko Srđe Isusovo

prikazujem ti po Bezgrješnom Srđcu Marijini
sve molitve ♦ djeļa ♦ i ♦ trpljenja ovoga dana
u naknadu za naše uvrede i na sve one naknade
♦ na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru
osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu ♦ za sv. Oca
iza sve potrebe preporučene
♦ Članovima Apostolata Molitve ♦

PROSINAC 1944.

Nakana Apostolata Molitve: Da o slgod. Apostolata Molitve sve krič, prožme duh AM.
Misliška nakana: Da katolići upoznaju svoje dužnosti prema denašnjoj Africi.

POSEBNE MOLITVENE NAKANE ZA SVAKI DAN

1 P Natalija ★ Hrv. svećenici

2 S Bibiana ★ Djev. druživa

PRVA NEDJELJA DOŠASCA

3 N Franjo Ks. ★ Uspjeh AM

4 P Barbara ★ Djekojevi u opasnosti

5 U Sava ★ KA kod nas

6 S Nikola ★ Kršćanska dobrovrijnost

7 C Ambrožije ★ Kričanski pisci

8 P BEZGRJ. ZACEĆE ★ Duh Čistoće

9 S Leokadija ★ Duh požirvovnosti

DRUGA NEDJELJA DOŠASCA

10 N Prijenos kuće Naz. ★ Sv. Olac

11 P Damas ★ Duhovna priprava na Božić

12 U Aleksandar i Epimah ★ Širenje AM

13 S Lucija ★ Da hrv. mladež ostane vjerna

14 C Spiridion ★ Hrvatski mornari

15 P Irenej i dr. ★ Naknada za svestogrda

16 S Euzebijie ★ Udovice i siročad

TREĆA NEDJELJA DOŠASCA

17 N Lazar ★ Naši ranjenici

18 P Očekivanje poroda BDM ★ Da se stišaju strasti

19 U Nemecije ★ Čistoća radnika i radnica

20 S Kvaltre. Eugen ★ Obrać grješnik

21 C Toma ap. ★ Sačuvati milost vjere

22 P Kvaltre. Zenon. ★ Pokojni predstavnici Glasnika

23 S Kvaltre. Viktorija ★ Prognanici

CETVRTA NEDJELJA DOŠASCA

24 N Badnjak ★ Očajni i ucviljeni

25 P BOŽIĆ ★ Utjeha svim kršćanima

26 U Stjepan ★ Kršćanske postojanost

27 S Ivan ap. ★ Da Bog pomogn. hrv. neradu

28 C Mladenci ★ Majke i dječa

29 P Toma b. ★ Mir u svijetu

30 S Eugen ★ Naši vojnici

NEDJELJA U OSMINI BOŽIĆA

31 N Silvester ★ Zahvalnost Bogu

Za članove Apostolata Molitve: Podpun oprost jednog petka i još po volji odabranog dana.
Na dan naknadne svelo Pričesti. Na blagdan mjesечnog žetišnika.

Za članove bratovštine Srđa Isusova: Podpun oprost prvog petka i prve nedjelje te
još jednog po volji odabranog dana.